

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව [නි. 634] :

ස්ත්‍රී යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය [පස්වන දිනය]

විවාදය කල නමන ලදී.

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

மிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

மிரதான உள்ளடக்கம்

மகாதேசாதிபதியினது பேச்சு [ப. 634] :

உரை மீதான விவாதம் [ஐந்தாம் நாள்]

விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

Volume 72
No. 5

Tuesday
18th July 1967

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

GOVERNOR-GENERAL'S SPEECH [Col. 634] :

Debate on the Address [Fifth Day]

Debate adjourned

අමුණකරුතුමාගේ කථාව :

pleased to open Parliament. We assure Your Excellency that we shall give our attention to all matters placed before us.'”—[Mr. Ranatunga].

යෝජිත සංශෝධන ස්තූති යෝජනාව අගව එකතු කිරීමට :

நன்றியுரை பிரேரணையின் இறுதியில் சேர்ப்பதற்காக எடுத்தியம்பப் பெற்ற திருத்தங்கள் :

Which Amendments were, at the end of the Question, to add :

“ එතෙකුදු වුවත්, උතුමාණන් වහන්සේගේ රජය, එහි නීත්‍යානුකූල නිල කාලයෙන් අඩක් වූ ඉකුත් සැසි වාර දෙක තුළදී,

- (අ) ලංකාවේ ස්වාධීනත්වයට හා ඒකීයත්වයට අත්තරායකර;
- (ආ) ජනතාවගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම් වලට සහ නිදහසට හානි පැමිණවූ;
- (ඉ) ආර්ථිකයෙහි බැරෑරුම් හා ඉතා ගැඹුරු පිරිහීම් මක් මෙන්ම ජනතාවගේ ජීවන තත්ත්වයෙහි සිසු පහත වැටීමක් ඇති කළ;
- (ඊ) දේශීය අභිමතාර්ථයන්ට සහ ජනතාවගේ ජීවිතයට සම්බන්ධ අවශ්‍යතාවන්ට පාඩු වන සේ විදේශීය හා දේශීය මුල් බැස ගත් ස්වාර්ථවාදී කණ්ඩායම්වලට පුළුල් අනුග්‍රහයන් ලබාදුන්;
- (උ) දේශපාලන විරුද්ධවාදීන්ට එරෙහිව පළි ගැනීමේ ව්‍යාපාර ගෙනයනු සඳහාත් පළි ගැනීමේ චේතනාවෙන් රජයේ සේවකයන්ට දඬුවම් පැමිණවීම සඳහාත් පරිපාලනමය බලතල අයුතු ලෙස යෙදවීම ලක්ෂණ කොට ගත්;
- (ඌ) 1965 මහා මැතිවරණයේදීත්, පසුව පැවැත්වූ පාර්ලිමේන්තු අතුරු මැතිවරණ වලදීත්, පාර්ලිමේන්තුවේ පළමුවැනි හා දෙවැනි සැසි වාරයන්ට කරන ලද උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාවලදීත් දෙන ලද බොහෝ පෙරොන්දු ඉටු නොකළ අතර ඒවාට පටහැනිවූ ප්‍රතිපත්ති අනුගමනය කළ හෙයින්ද;

තවද, උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාව—

- (1) රජයේ දේශපාලන, ආර්ථික සහ සදාචාරමය බංකොලොත් බව මෙන්ම ලංකාවත්, ලාංකික ජනතාවත් දැනට වැටී සිටින දේශපාලන ප්‍රතිගාමීත්වය, පරිපාලනමය ක්‍රියා විරහිත භාවය සහ ආර්ථික පරිහානිය පිළිබඳ මඩ වතුරින් ගොඩගැනීමට හැකි අංශ සම්පූර්ණ ප්‍රතිපත්තියක් තබා පැහැදිලි ප්‍රතිපත්තියක් පමණක් සකස් කිරීමට රජයට කිසිසේත්ම නුපුළුවන් බව හෙළි කරන හෙයින්ද;

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

- (2) විශේෂයෙන්ම උඩරට පෙදෙස් වල, ගොවි ජනතාවගේ සහ දේශීය ජනතාවගේ වෙනත් කොටස් වල නීත්‍යානුකූල අයිතිවාසිකම්වලට කොපමණ පාඩු සිදුවූවත්, බොහෝ සේ බිය සැක ඇති කළ, ඉමහත් විරෝධයට හේතු වූ ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම (ක්‍රියාවට නැගීම) පනතේ විධිවිධාන ක්‍රියාත්මක කිරීමට රජය අධිෂ්ඨානයෙන් සිටින බව පෙන්වන හෙයින් ද;

- (3) රජය සෑදුම් ලබන දේශපාලන පක්ෂ විසින් ජාලනය කැරෙන ප්‍රාදේශීය බල මණ්ඩල ඇතුළුව නොයෙක් ප්‍රාදේශීය බල මණ්ඩල විසින් ද සමස්ත ලංකා ද්‍රවිඩ සංගමය වැනි සුළු ජන අභිමතාර්ථ නියෝජනය කරන වෙනත් දේශපාලන පක්ෂ විසින් ද ප්‍රකාශ කර ඇති පුළුල් විරෝධය නොතකා, දැනට දිස්ත්‍රික්ක සභා පිහිටුවීම තරයේ ඉල්ලා සිටින එකම දේශපාලන පක්ෂය වූ ඉලංකායි තමිල් අරඟු කවචියේ දැඩි ඉල්ලීම සලකා දිස්ත්‍රික්ක සභා පිහිටුවීමට රජය අධිෂ්ඨානයෙන් සිටින බව දක්වන හෙයින් ද;

උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාව, විශේෂ වශයෙන්—

- (i) සියලු බලතල මහජනතාවගේම ලබා ගන්නා වූ සත්‍ය වශයෙන් ස්වාධීන, ස්වෛරී සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමූහාණ්ඩුවක් ඇති කරන නව ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ක්‍රියාත්මක කිරීමට පියවර කිසිත් යෝජනා කිරීමට අපොහොසත් වන හෙයින් ද;
- (ii) දින දහයක් හැර ගතවූ සැසි වාරය පුරා පැවති පක්ෂග්‍රාහී දේශපාලන පරමාර්ථයන් සඳහා යොදවනු ලබන මුළුමණින් අසාධාරණ හදිසි තත්ත්වය අස්කර ගැනීමට රජය අදහස් කරන බවක් පෙන්වූ නොකරන හෙයින් ද;
- (iii) රැකී රක්ෂා විරහිත භාවය සහ දිනපතා ප්‍රයෝජනයට ගැනෙන අත්‍යාවශ්‍ය ද්‍රව්‍යයන්ගේ අධික මිල ගණන් සහ ඒවා හිඟවීම පිළිබඳ දැරුණු ප්‍රශ්න විසඳීම පිණිස යෝජනා කිසිත් ඉදිරිපත් කරනු නොලබා, මෙම ප්‍රශ්න ගැන සඳහනකුදු නොකරන හෙයින් ද;
- (iv) කලින් පැවැති සහල් සලාකය නැවත ඇති කරලීමට හෝ මහ කන්නයේ අස්වැන්න අතින් වාර්තාවක් පිහිටුවීම පිළිබඳව උදම් අනතත් ආරෝග්‍යශාලාවල රෝගීන්ට වත් ප්‍රමාණවත් බත් ආහාර සැපයීමට හෝ රජය අදහස් කරන බවක් හෙළි නොකරන හෙයින් ද;
- (v) වාරිමාගී බද්ද අහෝසි කිරීම, ගොවි ජනපද වල කට්ටිකරුවන්ගෙන් අය කෙරෙන අධික අක්කර බද්ද අඩු කිරීම, පොද්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அனுஷ்டிதரவாஸை கட்டவ :

பீதுநி யோசனாவ பிடுவடி விவாடி

மேலும், இப்பிரசங்கம்—

- (1) அரசியல், பொருளாதார, நீதி நெறித் துறைகளில் அரசாங்கத்தின் வெறுமையையும், இலங்கையையும் அதன் மக்களையும் தற்போதுள்ள அரசியல் மாறட்டம், நிர்வாகச் செயலின்மை, பொருளாதார விழுக்காடு ஆதியன கொண்ட படுகுழியிலிருந்து மீட்பதற்கு ஒரு விரிவான அல்லது ஓரளவேனும் இணங்கக் கூடியதான கொள்கையினை வகுக்க முடியாத தன்மையையும் வெளிக்காட்டுவதாலும்;
- (2) விவசாயிகளும், இதர பிரிவினரும் ஆகிய இந்நாட்டு மக்களின், முக்கியமாகக் கண்டிப்பகுதியினரின் முறைமையான நலன்களுக்கு என்னதான் நேர்ந்தாலும், பெரும் சந்தேகங்கட்கும், எதிர்ப்புக்கு முள்ளான இந்திய-இலங்கை உடன்படிக்கை (செயற்படுத்தல்) சட்டத்தை அனுஷ்டிப்பதென்று அரசாங்கம் திடங்கொண்டிருப்பதனைக் காட்டுவதாலும்;
- (3) அரசாங்கத்திலுள்ள அரசியற் கட்சிகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளவையை உட்பட, உள்ளூராட்சிச் சபைகளினதும், அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் போன்ற சிறுபான்மையினரின் நலன் கருதும் அரசியற் கட்சிகளினதும் பரந்த எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தாமல் தற்சமயம் மாவட்ட சபைகள் அமைக்கப்பட வேண்டுமெனக் கோரும் ஒரேயொரு அரசியற் கட்சியாகிய இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் பிடிவாதமான கோரிக்கையை நிறைவேற்ற அரசாங்கம் மாவட்ட சபைகளை அமைக்கத் திடம் கொண்டிருப்பதைக் காட்டுதலாலும்;

அத்துடன் முக்கியமாக, இப்பிரசங்கம்,—

- (i) மக்களிடமிருந்தே சகல அதிகாரத்தையும் பெறக்கூடிய உண்மையான சுதந்திர, ஆதிபத்திய, ஜனநாயகக் குடியரசை அமைப்பதற்கு வகை செய்யும் புதிய அரசியற் திட்டமொன்றை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கான நடவடிக்கைகளைக் குறிப்பிடத் தவறியதாலும்;
- (ii) கடந்த கூட்டத் தொடரில் பத்து நாட்களுக்கு மட்டுமில்லாதிருந்த முற்றிலும் அநீதியான பாரபட்சமான அரசியற் தேவைக்கு பயன்படும் அவசர கால நிலையை நீக்குவதற்கான யோசனை எதையும் அரசாங்கம் கூறத் தவறியதாலும்;
- (iii) வேலையில்லாத திண்டாட்டம், நாளாந்தத் தேவைக்கான உத்தியாவசியப் பொருட்களுக்குத் தட்டுப்பாடு, அவற்றின் உயர் விலைகள், முதலிய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குரிய ஆலோசனைகளைத் தராத பட்சத்தில் இப்பிரச்சினையையாவது குறிப்பிடத்தவறியதாலும்;

(iv) கட்டுப்பாட்டின் கீழ் முன்னர் கொடுக்கப்பட்ட அளவு அரிசியை மீண்டும் கொடுப்பதற்கு அல்லது காலபோகத்தில் முன்னொருபோதும் இல்லாத அளவு நெற்சாகுபடி செய்யப்பட்டதென்றும் பெருமையுடன் கூறிக்கொண்ட போதிலும் வைத்தியசாலைகளிலுள்ள நோயாளிகளுக்காவது உரிய சோற்றுத் தீனைக் கொடுப்பதற்கான ஆலோசனைகளைக் குறிப்பிடத் தவறியுள்ளதாலும்;

(v) நீர்ப்பாசன வரிகளை இரத்துச் செய்வதன் மூலமாகவும், குடியேற்றப் பகுதிகளில் குடியேற்ற வாசிகள் மீது விதிக்கப்படும் நிலவரியை இரத்துச் செய்வதன் மூலமாகவும் தனிப்பட்ட டிராக்டர் சொந்தக்காரர் தற்போது விவசாயிகளைச் சுரண்டும் முறையைத் தடுக்கும் நடவடிக்கைகளை எடுப்பதாலும், வங்கிகள் மற்றும் கடன் கொடுக்கும் தாபனங்கள் அளிக்கும் கடன்களுக்குரிய வட்டி விகிதத்தைக் குறைப்பதாலும், ஏனைய நடவடிக்கைகளை எடுப்பது மூலமாக விவசாயிகள் மீதுள்ள பளுவைக் குறைக்கும் நோக்கங்களைக் கொண்டிருப்பதாக எடுத்துக் காட்டாததாலும்;

(vi) வாழ்க்கைச் செலவு ஏறிக்கொண்டு வருவதால் அரசாங்க, தனித்துறையில் உள்ள சேவையாளர்களின் ஊதியத்தின் மதிப்புக்குறைவை ஈடுசெய்வதற்கான நடவடிக்கைகளைக் கொண்டிராததாலும்;

(vii) மின் வகைகளை வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதாகப் பெருமையுடன் கூறிக்கொண்ட போதிலும் மின்வரின் கஷ்டங்களைக் குறைக்கவோ அல்லது இலங்கையிலுள்ள பாவனை யாளர்களுக்கு நியாயமான விலையில் போதிய அளவு மின் விற்கும் நோக்கம் கொண்டிருப்பதாக எடுத்துக் காட்டாததாலும்;

(viii) பெருந்தொகையான குடிசைக் கைத் தொழிற் பொருட்கள், கைத்தறித் துணிகள் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கும் பெருந்தொகையான மக்கட்கு நடத்தத்தையும் அழிவையுங் கொண்டுவந்துள்ள தற்போதைய கொள்கைகளைக் கைவிடும் நோக்கம் கொண்டிருப்பதாகக் காட்டாததாலும்;

(ix) அரசாங்கத்தின் கைத்தொழிற் கொள்கையானது திறம்படக் கூறின் முந்திய அரசாங்கத்தின் காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திட்டங்களைப் பெருப்பிப்பதே அல்லது தொடர்ந்து நடத்துவதே எனக்காட்டும் அதே வேளையில் நடைமுறையில் தற்போதுள்ள பல திட்டங்களின் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கும், திறம்படச் செயலாற்றுவதைப் பாதிக்கும் முறையிலுள்ளதெனக் காட்டுவதாலும்;

அனுவிக்காரிவாஸே கலாவி :

பீதுரி ஸேச்சவை பிஜிபெடி விவாடம்

(x) முடிக்குரிய ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் காணி நிலத்தை பிறநாட்டு உள்நாட்டு முதலாளித்துவ நலன்கட்குத் தானியச் செய்கைக்கென அளித்தும் நெற்காணிகளில் களை பிடுங்குவதற்கென ஆயிரக் கணக்கான பாடசாலை மாணவர்களை நிர்ப்பந்தித்து வேலை வாங்கியும், காணிப்பட்டாளத்தை அரசியல் நோக்குடன் உருவாக்கியும் இலங்கை ஒலி பரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தால் இரசிகர்களை உணவு உற்பத்தியைக் கூட்டும்படி கருத்தற்ற பல்லவியை மீண்டும் மீண்டும் கூறுவதாலும், இவையெல்லாம் உணவு சுயதேவை பூர்த்தியைப் பெற நடாத்தப்படும் பகிரதப் பிரயத்தனமெனக் காட்டி மக்களைத் தொடர்ந்து ஏமாற்றும் நோக்கத்தைக் காட்டுவதாலும்,

(xi) மேற்படிப்பிற்கென அளிக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்களை ஏற்கெனவே தடுக்கும் நடவடிக்கைகளைக் கைக்கொண்டதுமல்லாமல் இலவசக் கல்வித் திட்டத்தை பாதிக்கும் முறையை மாற்றவில்லையெனக் காட்டியுள்ளதாலும்,

(xii) பலாங்கொடை உபதேர்தலின்போது பெருமளவில் பிரசாரஞ் செய்யப்பட்ட பரவணி நிலவுரிமைச் சட்டத்தில் அக்கறையிழந்துவிட்டதைக் காட்டுவதாலும்,

(xiii) அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அரசியல் உரிமைகள் அளிக்கும் நோக்கத்தை எடுத்துரைக்காததாலும்,

(xiv) விசேடமாக, உயரிடங்களிலும், பொதுவாக எங்கும் பரந்திருக்கும் ஊழல்களைக் களைந்தெடுக்கும் நோக்கத்தை எடுத்துரைக்காததாலும்,

மேன்மை தங்கிய தங்கள் அரசாங்கத்தின் மீது இச்சபைக்கு நம்பிக்கையில்லை.” [கலாநிதி என். எம். பெரேரா]

“but inasmuch as Your Excellency's Government has, in the past two Sessions which cover half its permissible term of office, pursued policies that have—

(a) endangered the independence and indivisibility of Ceylon;

(b) undermined the democratic rights and liberties of the people;

(c) brought about a serious and deep-going deterioration in the economy and a sharp decline in the standard of living of the people;

(d) made extensive concessions to foreign and local vested interests at the expense of national interests and the vital needs of the people;

(e) been characterized by the abuse of administrative power in order to pursue vendettas against political opponents and to inflict vengeance upon public employees; and

(f) failed to give effect and acted contrary to many of the promises made during the General Election of 1965, the subsequent Parliamentary by-elections, and in Your Excellency's Address to the first and second Sessions of Parliament;

and further, as the Address :

(1) reveals the political, economic and moral bankruptcy of the Government and its complete inability to formulate a comprehensive or even coherent policy that can take Ceylon and its people out of the present morass of political reaction, administrative paralysis and economic decline;

(2) shows that the Government whatever may be the cost to the legitimate interests of the peasantry and other sections of the indigenous population, especially of the Kandyan areas, is determined to enforce the provisions of the Indo-Ceylon Agreement (Implementation) Act that has aroused such misgiving and opposition; and

(3) indicates that the Government, despite the widespread opposition expressed by local authorities, including those controlled by constituent political parties of the Government, and by other political parties representing minority interests such as the All-Ceylon Tamil Congress, is determined to establish District Councils in response to the insistent demand of the Illankai Tamil Arasu Kachchi, which is the only political party that insists on the establishment of such councils at the present time;

and, in particular, as the Address :

(i) fails to propose any steps to bring into effect a new Constitution that will establish a truly independent, sovereign and democratic Republic in which all power will be derived from the people;

(ii) does not disclose any intention by the Government to withdraw the totally unjust State of Emergency that existed for all but ten days of the past Session and which is being used for partisan political purposes;

අමුණකරතුමාගේ කථාව :

- (iii) does not even mention the acute problems of unemployment and the high prices and scarcities of essential articles in everyday use, let alone advance any proposals to solve these problems ;
- (iv) does not disclose any intention by the Government to restore the former rice ration or, despite the boast of a record *Maha* harvest, even to provide patients in hospitals with adequate rice meals ;
- (v) makes no reference to any intention by the Government to ease the burdens on the peasantry, through the abolition of irrigation rates, the reduction of the high acreage taxes levied from allottees in peasant colonies, the stopping of the present exploitation of the peasants by the private tractor owners, the reduction of the rates of interest on loans from banks and other leading institutions, and by other measures ;
- (vi) contains no proposals to ensure that employees in the public and private sectors are compensated for the decline in their real wages and salaries as a result of the increased cost of living ;
- (vii) while boasting of exporting fish abroad, makes no reference to any intention to see that consumers in Ceylon are supplied with an adequate quantity of fish at reasonable prices or that the many hardships of the fishermen are ameliorated ;
- (viii) shows no intention by this Government to discontinue its present policies which have brought misfortune and ruin to large numbers of persons engaged in the production of handloom textiles and handicrafts ;
- (ix) indicates that the industrial policy of the Government is, at best, no more than to continue or expand projects that originated at the time of the previous Government while in practice impeding the progress and impairing the efficient working of many existing industrial ventures ;
- (x) shows that the Government intends to continue the hoax that the alienation of thousands of acres of State lands to private, foreign and local capitalist interests to grow subsidiary foodstuffs, the

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

- compulsory dragooning of thousands of school children to weed paddy lands, the creation of a politically-motivated 'Land Army', and the boring reiteration over the Ceylon Broadcasting Corporation of senseless jingles urging listeners to grow more food, represents an 'all-out effort' to achieve self-sufficiency in food ;
- (xi) indicates that the Government in addition to the restrictions it has already imposed on opportunities for higher education, has not changed its policy of making inroads into the scheme of Free Education ;
- (xii) reveals that the Government has lost interest in the Nindagama Lands Bill, about which it spoke so eloquently at the time of the Balangoda by-election ;
- (xiii) does not disclose any intention to grant political rights to public employees ; and
- (xiv) does not reveal any intention by the Government to end the widespread corruption that prevails, particularly in high places ;

this House has no confidence in Your Excellency's Government."—[Dr. N. M. Perera].

II

“ එතෙකුළුවන්,

1967 ජූනි මස 4 වැනි දිනට පසුව, ඊශ්‍රායල් රජය බලයෙන් අල්ලාගත්, එක්සත් අරාබි ජනරජයට, සිරියාවට හා ජේර්දානයට අයත් ප්‍රදේශයන්ගෙන් ඊශ්‍රායල් සන්නාහ සන්නද්ධ හමුදා ඉවත්කර නන්නා තෙක්, ලංකාව හා ඊශ්‍රායලය අතර පවත්නා තානාපති හා අනෙකුත් සබඳතාවන් අත්හිටුවන මෙන් රජයෙන් ඉල්ලා සිටිමු.” [ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා.]

“ எனினும், 1967 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 4 ஆம் தேதிக்குப் பின்னர் இஸ்ரவேல் ஆயுதப் படைகளினால் பலவந்தமாகக் கைப்பற்றப்பட்ட ஐக்கிய அரபுக்குடியரசு சிரியா, ஜோர்டான் ஆகிய நாடுகளின் ஆள்புலங்களிலிருந்து அப்படைகளை இஸ்ரவேல் அரசாங்கம் வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ளும் வரை இலங்கைக்கும் இஸ்ரவேல் நாட்டுக்குமிடையிலுள்ள ராஜரீகத் தொடர்புகளையும் ஏனைய தொடர்புகளையும் தற்காலிகமாகத் துண்டித்துக் கொள்ளுமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.”—[கலாநிதி என். எம். பெரேரா]

“but call on the Government to suspend diplomatic and other relations between Ceylon and Israel until such

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

time as the Government of Israel withdraws its armed forces from the territories of the U.A.R., Syria and Jordan which they occupied by force after 4th June 1967."—[Dr. N. M. Perera].

III

“එතෙකුදු වුවත්,

‘වියවිතාම් ප්‍රශ්නය පිළිබඳ සාධාරණ ස්ථිරව පවතින තීරණයකට එළඹීම සඳහා කටයුතු කිරීම පිණිස සෑම අවස්ථාවක්ම ප්‍රයෝජනයට ගැනීමට උත්සාහ ගෙන ඇති අතර, මතුවටත් එසේ කරනු ඇත’, යන ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රකාශයට පටහැනිව, දකුණු හා උතුරු වියවිතාමයට විරුද්ධව අමෙරිකානු එක්සත් ජනපදයේ ආක්‍රමණය හෙළා දැකීමටත්, මෙම ප්‍රශ්නය පිළිබඳව සාධාරණ හා ස්ථිරව පවතින තීරණයකට එළඹීම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය වන, අමෙරිකානු සන්නාහ සන්නද්ධ හමුදා වත් කොන්දේසි විරහිතව වියවිතාමයෙන් ඉවත් කර ගන්නා ලෙස ඉල්ලා සිටීමටත්, ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව ඇත්ත වශයෙන්ම අපොහොසත්වී ඇති නිසා අපගේ කණගාටුව ප්‍රකාශකර සිටිමු.” [ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

“எனினும், “வியட்நாம் பிரச்சினைக்கு நியாயமான நிலைத்திருக்கக் கூடிய தீர்வைத் தோற்றுவிப்பதற்குரிய சகல சந்தர்ப்பத்தையும் பயன்படுத்த முனைந்துள்ள துடன் தொடர்ந்தும் அவ்வாறு செய்வதற்கு முயற்சிக்கும்” என்று தங்கள் அரசாங்கம் வெளிப்படையாகக் கூறிக் கொண்டபோதிலும், இப்பிரச்சினைக்கு நியாயமானதும், நிலைத்திருக்கக்கூடியதுமான தீர்வைத் தோற்றுவிப்பதற்கேதுவாக வட வியட்நாம், தென் வியட்நாம் ஆகியவற்றிற்கெதிராக ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளினால் நடாத்தப்படும் ஆக்கிரமிப்பினைக் கண்டிப்பதற்கும், ஐக்கிய அமெரிக்கப் படைகளை வியட்நாமிலிருந்து நிரந்தரையின்றி வெளியேற்றுவதற்கும் தங்கள் அரசாங்கம் தவறியுள்ளமையையிட்டு எங்கள் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்”—[கலாநிதி என். எம். பெரேரா]

“but regret that, contrary to Your Government's profession that it has 'sought to use every opportunity to promote a just and lasting solution of the problem of Vietnam and will continue to do so,' Your Government has in fact failed to condemn the aggression of the United States of America against South and North Vietnam and to demand the unconditional withdrawal of U.S. armed forces from Vietnam, which are essential for a just and lasting solution of this problem.”—[Dr. N. M. Perera].

IV

“එතෙකුදු වුවත් ලකිසුරුතුමනි,

ඉටු නොකළ පැරණි පොරොන්දු රාශියක් ගත යළිත් සඳහන් කරමින් තෙවෙනි වරටත් ඔබ වහන්සේ ලවා කියවූ මෙවර රාජසභා කථාව, පුනරුත් දෙසින් පිරිනු බැවින්ද;

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

රටේ බලවත්ම පරිහානියට, පත්ති බේදයට හා ජාතික අසමගියට මූලික හේතුව වූ ඉංග්‍රීසි හා ආධිපත්‍යයෙන් රට මුදා ගැනීමට මේ රජය අකැමැති බව දැන් හොඳින්ම පැහැදිලි වී ඇති බැවින්ද;

රජ බස් පැනය ගත වවන මාත්‍රයකින් වත් සඳහන් නොකර, එබඳු පැනයක් රටේ නැතැයි එය ඉතා සාර්ථක ලෙස විසඳි ක්‍රියාත්මක වන්නේ යැයි රටවැසියාට ඇඟවීමට දෝ පැස්බර ව්‍යාපාර අනුගමනය කරමින් ඔබ වහන්සේගේ වර්තමාන රජය සිංහල රාජ්‍ය හා ජනතා කුණු කුඩයට විසිකර දමා පරිපාලන කටයුතු ඉංග්‍රීසි බසින් පවත්වා ගෙන යන බැවින්ද;

පසුගිය රජය යටතේ පරිපාලන කටයුතු අනුක්‍රමයෙන් සිංහල බසට පෙරලීම අහෝසිකර දමා රාජ්‍ය කටයුතු යළිත් ඉංග්‍රීසි බසට ඇබ්බැහි කරවීමට ක්‍රියා කරන බැවින්ද;

ජාතික අධ්‍යාපනය මාතෘ භාෂාවෙන් ලබා දෙන බව කියතුවද, උසස් අධ්‍යාපන කටයුතු විෂයෙහි මව් බස යෙදවීම සඳහා කිසිදු පියවරක් නොගෙන, විශ්ව විද්‍යාලීය, වෛද්‍ය, නීති, ඉංජිනේරු හා වෙනත් වෘත්තීය පුහුණුව ලබා දීමේදී, ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යය තව දුරටත් පවත්වාගෙන යමින් ගම්බද හා දුප්පත් නගරබද අසරණ දරුවන් අතරම කරන බැවින්ද;

උසාවියේ හා ජනතාකැඬ 1961 අංක 3 දරණ ජනතා ඇතත්, ලංකාවේ එකදු මහේස්ත්‍රාත් උසාවියක, එකදු රික්වැස්ව උසාවියක, එකදු දිස්ත්‍රික් උසාවියක, එකදු අපරාධ අධිකරණයක, එකදු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ මණ්ඩලයක හෝ එකදු අපරාධ අභියාචනා අධිකරණයක එකම දවසකවත්, එකම නඩු විභාගයක්වත් රජ බසින් නොපවත්වා, එකම නඩු නින්ද වෑමක්වත් රජ බසින් නොලියවා, පොදු දතට නොවැටහෙන පරබසකින් සියලු අධිකරණ කටයුතු පවත්වාගෙන යන බැවින්ද;

වර්තමාන අධිකරණ ක්‍රමය, නීති වෘත්තීය හා ඊට අදාළ සම්ප්‍රදායයන් රැසක් මේ රටේ ඓතිහාසික, සංස්කෘතික පරිසරයට කිසිසේත් නොගැලපෙන්නේ වී නමුදු, එංගලන්තයේ ඉංග්‍රීසි ජීවිතයට ඔබ වහන්සේගේ වර්තමාන රජය දක්වන ලෝගතු කම හා දින ගැනීම නිසා එය වෙනස් කිරීමට අකැමැත්තෙන් ලංකා මාතාව ඉංග්‍රීසි නීති සම්ප්‍රදායයේ උරුම වල් හා සහිත ලොම් තොප්පියෙන් වසා තැබීමට තැත් කරන බැවින්ද;

කම්කරු ආරාමල් ජනතා යටතේ සාමාන්‍ය සේවක පක්ෂයේ පහසුව පතා පිහිටුවන ලද කම්කරු උසාවි වල පවා වැඩ කටයුතු නඩු විභාග ලේඛන ගත කිරීම හා නඩු නින්ද ලිවීම ආදිය මේ රටේ කම්කරුවනට වැටහෙන සිංහලෙන් නොව එංගලන්තයේ මහ රැජිනගේ මාතෘ භාෂාවෙන් පවත්වා ගෙන යන බැවින්ද;

අළුතින් පිහිටුවන රජයේ නීතිගත සංස්ථාවක හෝ අහැත්තර පාලන කටයුතු පවා රාජ්‍ය භාෂා

அலாங்குமாரமுமனே கலாவ :

சீமுகி யோசனாவ பிடுவடி விவடிய

வெந் தோடரகா இவ வகன்தேனே ரசயே ரு
அமறிவருந் ஸ்வகிய மானா ஸாவ லேச ஸலகன
ஓங்கியேனே ம ஸித கெரென வுவிந் டு ;

மே ரவெ ருபந் சநயனே ஈரீபிக, ஸங்ஹானிக
ஹ அமராதிக நிடகனே பதனம வலயெந் ஸலகிய
யுது சநிக அகிமானயே ஹ ஸாமினத்வயே ஸுபிரிஸித
ஸகேநய வலயெந் கிணிய யுது, அபனே ஈனவி
கும் வலவ்லாவ அப விசின்த, அப லகின்த, ஸகஸ்
கிரித நிரியடி, கரு ஸுட்தன்த ரவ லுரடி கிய ஸுத
ஸுட்தன்த விசின்த ரககின்தவ ஸுத ஸகா நககனியே
கெனவிந் அப கிசமந பாலுந் த ஸுட்தரீ அனவி
கும்யே ஓங்கிய கபி மபுந் த அநநிந் கெனநிந்
கோந் கபி மபி கபி பகிசமநிந் பாலுந் தர அல
விமகித ஸுதநித வந வுவிந் டு ;

இவ வகன்தேனே வரீதமான ரசய லலயவ பந் து
டா ஸித ரவெ ஹ ஸகாசயே அஸ்ககி மூலீககி நுர
புநித கிய விவித துசனய, ஸகாலா பரிசுநிய, டேய
பாலந பரிசுநித, அநியத ஸுநி துது அநுதநய, அஸ்க
நிய, அஸகாசனத்வய ஹ அவிவரந் வய நிய அபனே
அநான லுத பரிசுநிதவெ லுத வலவ ருபிகந் வய
சீவந டுரீதநய ஹ ஸகாலா வந் பிடுவெந் பிடுவடி
குகித பவ விசுநிதவெ ஸக விசுநிதவெ அலகர அநி
கெனநிந் டு ;

இவ வகன்தேனே வரீதமான ரசய லலகரு,
அஸகாச, விசுநிதாச, ஸ்வரூபய ஸந அபனே அபு
ஸகடிய ஹ ஸகாவெய கெனே படு கர ஸிடுகி .”
[அலாரீய சிந். சி. பரீசு]

“ எனினும் மகா தேசாதிபதியவர்களே,

நிறைவேற்றப்படாத, தொகையான பழைய
வாக்குறுதிகளை மீண்டும் குறிப்பிட்டு மூன்றாம் முறை
யும் தங்களைக் கொண்டு வாசிப்பிக்கப்பட்ட உரையானது
திரும்பக்கூறும் குற்றமுடைமையாலும் ;

நாட்டின் மோசமான சீர்குலைவுக்கும், வர்க்கபேதத்
துக்கும், தேசிய ஒற்றுமையின்மைக்கும் அடிப்படைக்
காரணமான ஆங்கில மொழி ஆதிக்கத்திலிருந்து,
நாட்டை விடுவிக்க இந்த அரசாங்கம் விரும்பவில்லை
யென்பது தற்பொழுது தெளிவாகியிருக்கின்றமையா
லும் ;

அரசகருமமொழிப் பிரச்சினையைப் பற்றி ஒரு
வார்த்தைதானும் குறிப்பிடாமல், அவ்விதப் பிரச்
சினையில்லை, அது வெற்றிகரமாகத் தீர்க்கப்பட்டு அமுல்
நடத்தப்பட்டு வருகிறதென நாட்டு மக்களுக்கு உணர்த்து
விப்பதற்காக, தீவிரவை முறையைக் கையாண்டு,
தங்களின் இன்றைய அரசாங்கம் சிங்கள அரசகரும
மொழிச்சட்டத்தைக் குப்பைத் தொட்டியில் வீசிவிட்டு,
நிர்வாக வேலைகளை ஆங்கிலத்தில் நடத்துகின்றமையா
லும் ;

கடந்த அரசாங்கம் நிர்வாக வேலைகளை படிப்படியாக
சிங்கள மொழிக்கு மாற்றுவதற்கு எடுத்துக்கொண்ட
நடவடிக்கையைக் கைவிட்டு, அரசாங்க அலுவல்களை
மீண்டும் ஆங்கிலத்துக்கடிமைப்படுத்த நடவடிக்கை
யெடுக்கின்றமையாலும் ;

தேசியக் கல்வியைத் தாய்மொழி மூலம் பெற்றுத்
தருவதாகக் கூறிக்கொண்டு, உயர்கல்வியைத் தாய்
மொழியில் போதிப்பதற்காக எவ்வித நடவடிக்கையும்
எடுக்காது, பல்வேறுகூழக, வைத்திய, சட்ட, பொறி
யியல், மற்றும் தொழில் நுட்பக்கல்வியை ஆங்கில
மொழி மூலமாக கிராமத்திலும், நகரிலுமுள்ள
ஏழைக் குழந்தைகளிடையேயும் தொடர்ந்து போதிக்க
முயலுகின்றமையாலும் ;

நீதிமன்ற மொழிச்சட்டமென, 1961 ஆம் ஆண்டு
3 ஆம் இலக்கச் சட்டமிருந்தபோதிலும், இலங்கை
யிலுள்ள ஒரு மாஜிஸ்திரேட்டு நீதிமன்றமாவது
ஒரு கேள்வி நீதிமன்றமாவது, ஒரு மாவட்ட நீதிமன்
றமாவது, ஒரு குற்ற நீதிமன்றமாவது, ஒரு உயர்
நீதிமன்றமாவது ஒரு நாளாவது எந்த ஒரு விசார
ணையைத்தானும் அரசமொழியில் நடத்தாமல், ஒரு
வழக்குத் தீர்ப்பையாவது அரசமொழியில் எழுதாமல்,
பொது மக்கள் விளங்கமுடியாத அந்நிய மொழியில்
சகல நீதிமன்ற அலுவல்களையும் நடத்திவருகின்
றமையாலும் ;

இன்றைய நீதிமன்றங்களின் அமைப்பும், நிர்வாக
முறையும், சட்டத் தொழிலும், அவை சம்பந்தப்பட்ட
சம்பிரதாயங்களும், இந்நாட்டின் வரலாற்றுக்கும்,
பண்பாட்டுக்கும் எவ்விதத்திலும் ஒத்தவையாகாத
போதிலும், இங்கிலாந்தின் ஆங்கிலேய வாழ்க்கைமீது
தங்களின் இன்றைய அரசாங்கம் காட்டுகின்ற மோகத்
தின் காரணமாக, அதனை மாற்றியமைப்பதற்கு விருப்
பமில்லாமல், இலங்கை யன்னையை ஆங்கிலேய சட்டசம்
பிரதாயமென்னும் பன்றிவாலுடன் கூடிய உரோமத்
தொப்பியினால் மூடி வைக்க முயலுகின்றமையாலும் ;

தொழிலாளர் பிணக்குச் சட்டத்தின் கீழ் சாதாரண
தொழிலாளர்களின் நன்மைக்காக நிறுவப்பட்ட
தொழிலாளர் நீதிமன்றங்களிற்றானும் அலுவல்கள்,
வழக்குவிசாரணைகளைப் பதிதல், தீர்ப்புகளை எழுதுதல்
என்பனவற்றை இந்நாட்டின் தொழிலாளர்கள் விளங்
கிய சிங்களத்திலில்லாமல், இங்கிலாந்து மகாராணியின்
தாய் மொழியில் நடத்துகின்றமையாலும் ;

புதிதாக நிறுவப்போகும் அரசாங்க கூட்டுத்தாபனத்
திலும் கூட, உள் விவகார அலுவல்களைத்தானும்
அரசமொழியில் ஆரம்பிக்காமல் தங்களின் அரசாங்க
கௌரவ அமைச்சர்கள் தங்களின் தாய்மொழியாகக்
கருதுகின்ற ஆங்கிலத்திலேயே நடத்துகின்றமையாலும் ;

இந்நாட்டிற் பிறந்த மக்களின் பொருளாதார,
கலாசார, ஆத்மீக சுதந்திரத்தின் அடித்தளமாகக்
கருதப்படுகின்ற தேசியப்பற்றின் புனிதமான இலச்
சினையாகக் கொள்ளப்படத்தக்க, எமது அரசியலமைப்
புச் சட்டத்தை நாமே, நமது மொழியால் வகுக்க
வேண்டியிருக்க, கறுப்புத்துரைகளுக்கு நாட்டைக்
கையளித்துச் சென்ற வெள்ளைத்துரைமார்களால்,
இரகசியமாகச் சிக்கல்களுடன் வகுத்து அவசர
அவசரமாகக் கொண்டு வந்து எமது தலையிற்
சுமத்தப்பட்ட சோல்பரி அரசியலமைப்புச் சட்டமான
பிரித்தானிய முட்கிரீடத்தை அங்குமிங்கும் ஒடித்து
மூலைகளை வெட்டி ஒதுக்கி, ஒட்டுப்போட ஆயத்தப்
படுகின்றமையாலும் ;

අනුකූලතාවයේ කඩ: :

ස්වந்திர சேவை சித்திர விவரம்

தங்களின் தற்போதைய அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வந்த நான்முதல், நாட்டினதும், சமுதாயத்தினதும் சகல அம்சங்களிலும் பரவியுள்ள பலவிதமான ஊழல்கள், ஒழுக்கச் சீர்கேடுகள், அரசியல் பழிவாங்கல், முறையற்ற சுற்றந்தமுவல், நியாயமின்மை என்பனவற்றின் காரணமாக எமது எதிர்கால இனம் பரம்பரையினரின் ஒழுக்கவளர்ச்சி, இரசிகத்தன்மை, வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் ஆதியனவை சம்பந்தமான உணர்வுகள் தரனும் அழிந்துபோகும் நிலையிலிருக்கின்றமையாலும்;

தங்களின் இன்றைய அரசாங்கத்தின் பயந்தாங்கொள்ளி, அழிவுகாண் உருவத்தைக்குறித்து எமது அதிருப்தியையும், துக்கத்தையும் இவ்விதமாக எடுத்துக் காட்டுகிறோம். ”—[கலாநிதி என். எம். பெரேரா].

“but inasmuch as,

this Speech, which refers again to numerous unfulfilled old pledges and which Your Excellency was required to read for the third time as well, is full of repetitions;

it is now abundantly clear that this Government is unwilling to liberate the country from the stranglehold of the English language which has been the primary cause of the greatest national decline, class distinction and national discord;

Your Excellency's present Government, without mentioning even a word about the official language question but purporting ostrich-like perhaps to indicate to the people that there is no such problem and that it has been solved successfully and that the Act is being implemented, is doing administrative work in the English language, having thrown the Official Language Act into the waste paper basket:

the gradual change-over to Sinhala in administrative work, brought about by the previous Government has been abandoned and action is taken to re-introduce English into Government affairs;

Your Excellency's Government while claiming that national education is being imparted in the mother-tongue, is not taking any steps to employ the mother-tongue in the sphere of higher education but is forsaking rural children and poor, helpless urban children by continuing the English medium in medical, law, engineering and other professional studies in the universities;

in spite of there being an Act called the Language of the Courts Act, No. 3 of 1961, never was a single case heard or a single judgment written in the official language in any Magistrate's Court, in any Court of Requests, in any District Court, in any Assize Court, in any Supreme Court, in any Court of Criminal Appeal, in Ceylon, but instead all judicial work is conducted in an alien language, not understood by the masses;

while the existing system of justice, the legal profession and many of its related conventions are totally alien to the historical and cultural environment of this country, Your Excellency's present Government, because of its attachment and abject servility to the English mode of life, as prevailing in England, is attempting to shroud Mother Lanka with the pig-tailed wig and other English legal conventions, in its reluctance to effect any change in this state of affairs;

even in the Labour Tribunals set up, under the Industrial Disputes Act, for the convenience of ordinary employees, the proceedings, maintenance of records and writing of judgments are done not in the Sinhala language, understood by the workers of this country, but in the mother-tongue of Her Majesty the Queen of England;

in the newly established corporations too, even internal administration is not conducted in the official language, but in English, which is regarded by the Honourable Ministers of Your Excellency's Government, as their mother-tongue;

instead of framing ourselves in our own language our own Constitution which should be the foundation of the economic, cultural and spiritual freedoms of the people born in this country, and which should be the purest symbol of national pride and sovereignty, preparations are being made to cut the corners, snip the edges, piece together and thereby patch up the Soulbury Constitution which is an English crown of thorns hastily and secretly put together and placed on our heads by the white sahibs who handed over this country to the black sahibs;

the various forms of corruption, moral degeneration, political vindictiveness, nepotism, injustice, inequity and irrationality which have spread throughout the length and breadth of the land and in every nook and corner of society since Your Excellency's Government came into power, have paved the way for the perversion and distortion of moral precepts and practices, the philosophy of life, the aesthetic sensibility, and the moral virtues of our future generations;

we express our displeasure and deep regret in regard to the alarming, arrogant and destructive aspect of Your Excellency's Government.”—[Dr. N. M. Perera].

“එම වචන එතනට එකතු කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය යළිත් සහතික කිරීම ලදී.

“அச்சொற்கள் அங்கு சேர்க்கப்பட வேண்டும்” எனும் வினா மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question again proposed, “That those words be there added.”

අග්‍රාණ්ඩුකරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

පූ. හා. 10.2

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඊයේ සැන්දෑ සමයේ මා කථා කරමින් සිටියේ දොස්තරවරුන්ගේ වැඩ වර්ජන පිළිබඳ තත්ත්වය ගැනයි. එසේ කථා කරමින් සිට ගෙදර ගොස්, අද උදේ තැනිට ප්‍රවෘත්ති පත්‍රය අතට ගනිද්දී, මක්කලී ගෝසාලයන් දීප ව්‍යාප්ත වැඩ වර්ජන ව්‍යාපාරයක් ගෙන යෑමේ වැඩ පිළිවෙළක් කරගත යන බවට සලකුණු, ප්‍රතිඥා සටහන් වී තිබුණු බව මා දැක්කා. එය සම්පූර්ණ සත්‍යයක් කියා මා හිතන්නේ නැහැ. ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර වල පළ වන හැම දෙයක්ම සත්‍ය වශයෙන් අප සලකන්නෙත් නැහැ. ඒ වුණත් සංවර්ධනය ගැන කථා කරමින්, සංවර්ධනය පිළිබඳ ව අප විසින් ගන්නා මාර්ග ප්‍රමාණ වත් නැතැයි කියමින්, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකයන්ගේ අනුදැනීම ඇතිව වැඩ වර්ධනය වෙනුවට වැඩ වර්ජන ව්‍යාපාර ගෙන යාමට ඔවුන් කල්පනා කරතොත්, ඔවුන්ගේ නියම පරමාර්ථය කුමක්ද කියා මහජනයාට තේරුම් යනවා ඇති. මාත් කැමතියි, එන වැඩ වර්ජනයක් අද හෙටම ඒම ගැන. ඒ මක්නිසාදයත්, මේ පිළිබඳව ස්ථිර නිගමනයකට බැසීමට අපටත් අවස්ථාව ලැබෙන නිසයි. අපේ පක්ෂය, කවදා වත් වැඩ වර්ජන අනුමත කරන පක්ෂයක් නොවෙයි. ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිටියත් විරුද්ධ පක්ෂයේ හිටියත්, වුවමනා වටත් නොවුවමනාවටත් හැම එකටම වැඩ වර්ජනය කිරීමෙන් රටේ සංවර්ධනය පහත බසින බව පැහැදිලි කිරීමට අවුරුදු වුවමනා නැහැ.

අවුරුදුපතා සිදු වන වැඩ වර්ජනවලින් ලංකාවේ මහජනතාවට වදින පහර, සිදු වන පාඩුව, ඇති වන අවුල ගැන සලකා බැලුවොත්, පාඩුව පමණක් කෝටි ගණනින් සඳහන් කරන්නට පුළුවන්. සංවර්ධනය සඳහා යෙදවිය යුතු, යෙදවිය හැකි මේ ධන සම්භාරය වැඩ වර්ජන නිසා විශාල වෙනවා පමණක් නොව, වැඩ වර්ජන කරණකොටගෙන ඇති වන සමාජ

උවදුරු නිසා, මහජනයාට මුදලින් වන පාඩුවටත් වඩා විශාල පාඩුවක් වන බව නිසැකයි.

මැද කොළඹ තුන් වන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කෙනමත් මයා.) බොහොම දුක් වුණා, අපේ සංවර්ධන ව්‍යාපාර ක්‍රමානුකූල නැත කියා. කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා සහ ඉඩම් හා වාරිමාර්ග ඇමතිතුමා විසින් පාලනය කරනු ලබන අමාත්‍යාංශවල වැඩ සොයා බැලීමට අපේ අගමැතිතුමා යාමත් තුසිදුසු ක්‍රියාවක් කියා එතුමා කීවා. එතුමාට එහෙම හිතෙන්න ඇති. තමුන්නාන්සේ දත්තවා ඇති, අගමැතිතුමාගේ මේ ව්‍යායාමය, ආහාර වෙනුවෙන් මේ රට හැම දිනම විදේශවලට ණයගැති නොවී ආත්ම ගෞරවය ඇති ජාතියක් වශයෙන් නඟා සිටුවීම පමණක් නොව, ඒ ආහාර ද්‍රව්‍ය සඳහා මහජන මුදලින් වැය වන කෝටි සංඛ්‍යාත විනිමයත් මෙහි රඳවාගත, ඒ මුදල මේ රටේ විවිධ ව්‍යාපාරවලට යොදවා—අධ්‍යාපනයට හෝ වේවා, කර්මාන්තවලට හෝ වේවා, ඉඩම් වැවීම පිළිබඳ කටයුතුවලට හෝ වේවා යොදවා—මේ රට දිළිඳුකමින් මුදාගත, ණයගැතිකමින් මුදාගත, දිනත් වයෙන් මුදාගත ආසියා ලෝකයේ උදාර, උසස්, ආත්ම ගෞරවය ඇති ස්වාධීන ජාතියක් වශයෙන් හිස කෙළින් කරගත මහ පාරේ ගමන් කළ හැකි ජාතියක් කිරීමට බව.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ව්‍යාපාරය සම්පූර්ණයෙන්ම ඊට වෙනස් තත්ත්වයකට මේ රට ඇද දැමීමටයි. ගරු අගමැතිතුමාගේ වාරිකාවෙන් අපේ මුළු දිවයිනේම—කුඹුරු ගොවිතැන් ආදිය නැති කාර්මික ප්‍රදේශයක් වන මැද කොළඹ කෙසේ වෙතත්—ගොවිතැන් බත් කරන ප්‍රදේශවල විශාල උනන්දුවක් පැතිරී යෑමෙන් ගොවි කර්මාන්තය පිළිබඳ—වි පමණක් නොව, රටට වුවමනා කරන වෙනත් නොයෙක් කටුසර බෝග ජාති වගාව පිළිබඳ—සැලකිය යුතු දියුණුවක් දැනටමත් ඇති වී තිබෙන බව හඳුනාගත සිට කුරුණෑගල ඔස්සේ තමුන් නාන්සේ ගියොත් හොඳට ඇහැටම බලාගත හැකි වේවි. අද මේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මෙතැන තිබෙන විරුද්ධකම්—අප හා රටේ සිටින ඔවුන්ට පක්ෂ මහජනයා අතර

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :
තහවුරු කරන්නට උත්සාහ කරන විරුඩ කම්—රටේ නැහැ. රටේ ජනතාව ගරු අග මැතිතුමාගේ අවංක අදහස පිළිබඳ අවබෝධයක් ඇති කරගෙන එතුමාගේ අවවාද අනුශාසනා පරිදි ආහාරයෙන් මේ රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමේ වටිනාකම තේරුම් ගෙන ඉවරයි. අපේ මේ ව්‍යාපාරයට—සංවර්ධන ව්‍යාපාරයට, ආහාර වගා කිරීමේ සහ සුලභ කිරීමේ ව්‍යාපාරයට—විරුද්ධකම් පෑමෙන් කඩාකප්පල් කරන්නට උත්සාහ කිරීමෙන්, කඩාකප්පල් කිරීමේ ප්‍රචාරක වැඩ කරගෙන යාමෙන්, ඔවුන් බලාපොරොත්තු වන්නේ කුමක්ද? මේ රට ආහාරයෙන් ස්වයංපෝෂිත කළ යුත්තේ අප පමණක්ද? විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටියත්, ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිටියත් ජනතාවගේ පොදු යහපත සඳහා මේ රට ආහාරයෙන් ස්වයංපෝෂිත නොකළොත් අනාගතයේ දී සමහර විට මිටින් වඩා කරදරකාරී තත්ත්වයකට අපේ ජනතාවට මුහුණ දෙන්නට සිදු වන බව නොතේරෙන කෙනකු විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ඇද්දැයි මට නොසිතේ. එසේ නම් කුමක්ද ඔවුන්ගේ මේ අදහස? ඔවුන් නිතරම ව්‍යුත්පන්නව හදන්නේ වී නොව වෛරයයි. එය හොඳට කපා පාගාගෙනත් ඉවරයි දැන්. ඔවුන් තවම මේ මග යන්නට තැත් කිරීම සංවේගයට කරුණක්.

අතුරු මැතිවරණ ප්‍රතිඵල දෙස බලන විට එන්ට එන්ටම අප මහජනයාගේ අප්‍රසාදයට ලක් වේගන යන බවත්, තව ටික කලකින් අපේ ආණ්ඩුව බිඳ වැටෙන බවත් මැද කොළඹ තුන්වැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කෙනමත් මයා.) කියා සිටියා. එතුමාගේ ඒ කියමන තමන් දුටු දවල් භීතයක ප්‍රතිඵලයකැයි මා හිතනවා. ඒ කෙසේ වෙතත් එකක් කියන්නට ඕනෑ. අපේ ආණ්ඩුව වැඩි කල් යන්නට ප්‍රථම බිඳ වැටෙතැයි සිතතොත් මහජනයාගේ සංවර්ධන ව්‍යාපාරයට පක්ෂ විපක්ෂකමක් නැතිව දෙපක්ෂයම නැත්නම් තුන් පක්ෂයම එකතු වී උදවු කිරීම, වැටුණු පසු ආණ්ඩු බලය ලබා ගන්නට බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින ඔවුන්ට ප්‍රයෝජනයක් නොවන්නේද? ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා සිතනවා ඒ මන්ත්‍රීතුමා අතුරු මැතිවරණ පිළිබඳ සංඛ්‍යා ලේඛන කියවන්නට නැතුව

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය ඇතැයි කියා. මේ ආණ්ඩුව බලයට ආ දා පටන් ඇති වුණු ඡන්ද පෙත්සම් විභාග තවමත් නොනැවතී කෙටිගෙන යන නිසා 1965 මාර්තු 22 වන දින රටේ දෙපක්ෂය අතර තිබුණු හේදය අළුත්වැඩියා කරමින් ද අවුල් වෙමින්ද කාලය ගතවන මේ යුගයේදී පැවතුණු අතුරු මැතිවරණවල ප්‍රතිඵල දෙස අපි ටිකක් බලමු. දෙපැත්තම එදා පැවති තත්ත්වයෙන් තිබෙද්දී, ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මාර්ගයෙන් විවිධ විකාර ප්‍රචාරය කරමින් එම හේද සහගත තත්ත්වය අවුස්ස අවුස්සා තිබෙද්දී පැවති අතුරු මැතිවරණ ප්‍රතිඵල දෙස අපි ටිකක් බලමු.

1965 මාර්තු මැතිවරණයේදී බණ්ඩාර වෙල ආසනයෙන් අපි පැරදුණේ දෙදහස් ගණනකින් නැතිනම් දෙදහසකට කිට්ටු ගණනකින්. අතුරු මැතිවරණයෙන් අපි පැරදුණේ ඡන්ද 148 නුයි. දෙපක්ෂයේ විරුද්ධතාව බොහෝ දුරට තහවුරුවී එම තත්ත්වයෙන්ම පවතිද්දී පැවති අතුරු මැතිවරණ ප්‍රතිඵලයක් තමයි, ඒක. එතකොට අපේ ඡන්ද ගණන වැඩි වුණාද, නැද්ද? බලංගොඩ ගත්තත් එහෙමයි. 1965 මාර්තු වලදි අගලවත්ත ආසනයෙන් අපි පැරදුණේ පන් දහසකින්. මේවර පැරදුණේ 343 න්. මිගමුව—[බාධා කිරීමක්] සද්ද නැතුව ඉන්න. දෙපැත්තම හරියට දෙනවා. තමුන්නාන්සෙල වාගෙ පදේ වහල ගහන්න මගෙ බලාපොරොත්තුවක් නැහැ. බෙන්තර-ඇල්පිටියේදී අප ලන් පරාජය පිළිගන්නවා. මිගමුවේදී අපේ වැඩි ඡන්ද සංඛ්‍යාව අඩු වුණු බවත් පිළිගන්නවා. අනික් හැම තැනදීම අපට වැඩියි. [බාධා කිරීම්] මිගමුවේ සහ බෙන්තර-ඇල්පිටියේ තත්ත්වය එසේ වන්නට හේතුවක් තිබෙනවා. අපේම පක්ෂයේ සිටි මිනිසුන් තුන් දෙනෙක් පමණ නොමග යන ලද හේතුවෙන්, ඒ උදවිය පොරකෑම නිසා අපට අත්වුණු නරක ප්‍රතිඵලයක් තමයි, මිගමුවේදී අප ජයග්‍රහණය ලැබුවත් ගිය වරට වඩා අඩු ගණනකින් ජයග්‍රහණය කෙළේ. බෙන්තර-ඇල්පිටිය ගැන කියන්නට තියෙන්නේ, එය සිදුවූ කාලය ගැන බලන්නට ඕනෑ බවයි. අප ද්‍රවිඩයන්ට ලංකාව පාවා දෙන්නට යනවායැයි කියා අපේ අග මැතිතුමාගේ ඥාති සහෝදරයෙක් කෙකර ගහා කොර ගහගා රූට රූට ගෙයින් ගෙට

අනුමතකාරකයාගේ කථාව :

[ශ්‍රී ඊරියගොල්ල]

යමින් ජාති මමත්වයෙන් උත්සන්න වූ හැඟීමෙන් යුක්තවූ ඒ ප්‍රදේශයේ ජනතාව මුළු කොට තිබියදී අපි එම ආසනයෙන් ප්‍රථම වාරයේදී පැරදුණාට වැඩි ඡන්ද ගණනකින් අතුරු මැතිවරණයේදී පැරදුණු බව ඇත්තයි. අනික් හැමතැනම —[බාධා කිරීම්]

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරාව අභිසේකර ඉරිඳි)

(An hon. Member)

දෙවනුවර, කොළොන්නාව ?

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව අභිසේකර ඉරිඳි)

(The Hon. Iriyagolle)

දෙවනුවර හා කොළොන්නාවත් එහෙමයි. කොළොන්නාව අපි ලත් ජයග්‍රහණයක් නොවෙයි. ඒ බව මා පිළිගන්නවා. එහෙත් අනික් හැම එකම බලන්න. ඒත් තමුත්තාන්සේලා වැඩි ඡන්ද ගණනක් ගත්තේ කොහොමද කියා මම තව විස්තර කළේ නැහැ. මේ මැතිවරණ පැවැත්වූ ඡන්ද ලේඛනය අනුව 1965 මාර්තු මාසයේ මහ මැතිවරණය පැවැත්වූවා නම් අපට ආසන 66 නොවෙයි, 6 ක් වත් ලැබෙන්නේ නැහැ. වාසනාවකට මෙන් ඔවුන්ගේ සැලැස්ම වැරදිලා ගිහින් හදිසියේම ආණ්ඩුව වැටුණු හෙයින් අපි යන්නම් බේරුණා. ඒ කොහොමද? කලින් පැවති රජයෙන් පත් කරන ලද ග්‍රාම සේවකයන් ලවා හැම මන්ත්‍රී ආසනයකම හැම ඡන්ද පොළකම අපට පක්ෂ ඡන්ද 30ක් 40ක් කඩමින්ද ඔවුන්ට පක්ෂ උදවියගේ වයස 13, 12 සහ 11 වන කුඩා දරුවන්ගේ ඡන්ද පවා ලියාපදිංචි කරමින් ද එක ඡන්ද කොට්ඨාශයකින් පොදුවේ අපට ඡන්ද දෙදහස් පමණ තැනි වන තැනට කටයුතු යෙදූ අතර ඔවුන්ට ඡන්ද දෙදහස් පමණ වැඩි කර ගැනීමෙන් අපට ඡන්ද හාර දහස්ක පමණ අවාසියක් සිදු වන තැනට කටයුතු සලස්වා තිබියදී, අතුරු මැතිවරණය පැවැත්තුවේ. එහෙම අවස්ථාවකදී අතුරු මැතිවරණ පවත්වා ගිය වාරයට වඩා අඩු ඡන්ද ගණනකින් ආසන පැරදීම අපේ වාසියක් නොවේ ද? [බාධා කිරීම්] ඒකට කමක් නැහැ. රටේ මහජනතාවගේ අදහස් රටට කියන්නට

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ඉඩ නොතබා ඡන්ද ලේඛන වැරදි විධියට සකස් කිරීමෙන් එම ග්‍රාම සේවකයන් කළ ඒ අපරාධයට මා සිතනවා අහස දෙස් කියාවිය කියා—[බාධා කිරීම්].

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරාව අභිසේකර ඉරිඳි)

(An hon. Member)

ඒ ග්‍රාම සේවකයන්ට විරුද්ධව ක්‍රියා කර තිබෙනවා නේද?

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව අභිසේකර ඉරිඳි)

(The Hon. Iriyagolle)

ඒ ගැන ක්‍රියා කරුවා, අපේ ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යවරයා. ඔකයි පවත්නා තත්ත්වය.

පොදුවේ බලන විට එදා ඒ උදවිය හැම ආසනයකම අපට විරුද්ධව කියා සිටියේ මහ මැතිවරණයකදී නිසැකයෙන්ම තමන් ජයග්‍රහණය කරන බවයි. හැම කෙනෙකුටම එම අදහස් කා වද්දවා ඒ අය පිළියෙල වුණේ 1965 අවසානයේදී හෝ 1966 මුල් භාගයේදී—කාලසීමාව නියම වශයෙන් ගෙවී අවසාන වූ අවස්ථාවේදී—මහ මැතිවරණය පවත්වන්නටයි. එසේ කළා නම් අපි කම්මුතුයි. මට අද මෙහි කථා කරන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. එහෙත් අපේ රට ඉතා වාසනාවත්ත රටක්. කොයි තරම් විපතකට මුහුණ දන්නත් අවසාන මොහොතේදී කෙසේ හෝ ආරක්ෂාවීම අපේ ඇති ලොකු වාසනාවක්. අන්න ඒකයි ඇති තත්ත්වය. තව කීප දවසකින් අප වැටෙනවාය කියා සමහරුන් කියනවා. මැද කොළඹ තුන්වන ගරු මන්ත්‍රීවරයාට (කෙනමත් මයා.) මා කියන්න කැමතියි, බලාගෙන ඉන්න වැටෙන හැටි. 1965 දී වුණු ප්‍රද්‍රමයට වඩා ප්‍රද්‍රමයක් 1970 දී වන බවට මෙන්න කැට. තමුත්තාන්සේලා හිතාගෙන සිටියා, 1965 දී වැරදි, හොර ඡන්ද ලේඛනය සකස් කර ගන්න බැරි වුණත් ජයග්‍රහණය කරාවිය කියා. ආණ්ඩුවේ නිලධාරීන් බොහෝ දෙනෙකුට ඒ බව තහවුරු කරවා ඔවුන්ගෙන් උදව් ලබා ගෙන, බස් සේවකයින් සියලු දෙනාටම ඒ බව තහවුරු කරවා ඔවුන්ගෙන් උදව් ලබාගෙන, සම්ප්‍රකාර නොග වෙළඳ ආයතනයේ සියලු දෙනාටම ඒ බව කාවද්දා

අග්‍රාණ්ඩකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ඔවුන්ගෙන් උදව් ගෙන, පාඨශාලාවාසී වරුන් බොහෝ දෙනෙකුට ඒ බව කාවද්දා ඔවුන්ගෙන්ද උදව් ලබාගෙන තමුන්නාත් සෙලාට 1965 දී බැරි වුණා නම්, ඒ තත්ත්වය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස්වන 1970 දී තමුන්නාත්සෙලා බලා ගෙන ඉන්න ජය ග්‍රහණය කරන තුරු !

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ සංවිධිත ව්‍යාපාරය සාර්ථක වීම ගැන මැද කොළඹ තුන්වන මන්ත්‍රිතුමාට හිසරදයක් ඇති වී තිබෙන බව එතුමාගේ කථාවෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂ වුණා. ඔව්, එම ව්‍යාපාරය සාපික වේගෙන යනවා. මේතරම් ආහාර හිඟයක් ලෝකයේ තිබෙද්දී, අපට පිටතින් ලැබිය යුතු හාල් ප්‍රමාණය නොලැබ යද්දී, කිසිම හානියක්, අඩුපාඩුවක් නැතුව හාල් සේරුව බෙදන්නා පුළුවන් වුණේ අපේ රටේ නිපද වීම ක්‍රමයෙන් දියුණු වේගෙන යන නිසයි. එය දිගටම දියුණු වේගෙන යනවා. ගම්වල මිනිසුන්—අපේ මිනිසුන්—තවමත් පොදු හැඟීමෙන් ක්‍රියාකරන එක බොහොම හොදයි. ජාතික ආපදාපත්ත සමයකදී කර දීම අපේ මහජනතාවගේ සිරිතයි. දේශපාලන බලතත්හාදෙන් මත් වුණු, රටට කුමක් වුණත් තමන්ගේ බලය තහවුරු කර ගැනීමට මොනම දෙයක් කළත් කමක් නැතැයි සලකන, පුද්ගලයන් කෙසේ සිතුවත්, බල තත්හාවක් නැති පොදු ජනතාව ඒ විධියට නොසිතන බවට ගම් නියමිගම් අද සාක්ෂි දරයි. කොළඹ සිට කුරුණෑගලට ගියත්, අනුරාධපුරයට ගියත්, වෙනත් කෙසේ දිසාවකට ගියත්, පෙර නොතිබුණු වැවිලි, අක්කර සිය දහස් ගණනින් තමුන්නාත්සේට දකින්නට ලැබේවි. බලන්න ඉස්සර නොතිබුණු ගොවි තැන් දැන් ඇති වේගෙන යන හැටි. අග මැතිතුමාගේ සංචාරණය නිසා පෙරට වඩා දහ ගුණයෙකින් ජනතාව උනන්දුවෙන් වැඩ කරගෙන යන බව ප්‍රත්‍යක්ෂයි.

ළමයින්ගේ පාඨශාලා වැඩ හුරුවීම ගැනත් කවිද කථා කර තිබෙනවා. විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රිවරුන් බොහෝ දෙනෙකුගේ සහයෝගය ඒ ව්‍යාපාරයට ලැබෙන බවත් අප දන්නවා. ඒ වුණත් ඒ ගැන නොදන්නා මන්ත්‍රිවරයකු කථා කරමින්, බොහොම කැක්කුමකින් මොනවාද දෙඩු බව පත්‍රවලත් පළ වී තිබුණා, හැන්සාඩ් වාර්තාවෙන් තිබුණා. මා හිතන්නේ ඒක

හිතට අමාරු නිසා වෙන්න ඇති. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පාඨශාලා තව දහසක නිස් ලක්ෂයක් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්, ගුරුවරුන් ලක්ෂයකගේ මාර්ගෝපදේශකත්වය ඇතුව දෙමව්පියන්ගේත් සහයෝගය ඇතුව, වාරයකට දවස් දෙකක් වැඩ හුරු වීමේ ව්‍යාපාරයෙහි යොදවා තිබෙන්නෙ ඔවුන්ගේ අත් පා අපේ මේ මහ පොලවට හුරු කොට දුන් තිබෙන ඉගෙනීමේ තත්ත්වය විප්ලවාකාරයෙන් වෙනස් කිරීමේ එක්තරා පියවරක් වශයෙන්. එයට විරුද්ධ වුණු මේ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් නිස් ලක්ෂයකගේ එක පියෙක් වත්, එක මවක් වත් ඇත්තේ නැහැ. ඔවුන් හැම දෙනාගෙන්ම ලැබෙන්නේ සහයෝගයක්. ඔවුන් හැම කෙනෙක්ම මෙයට සම්බන්ධ වෙනවා. ඔවුන් මෙම ව්‍යාපාරයට එකතු වී එය සාර්ථක ලෙස කර ගෙන යනවා. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් අද පාඨශාලා ශිෂ්‍යයන් පමණක් අක්කර 9,000 ක් වගා කර තිබෙන බව දන්නන්ට කැමැතියි. මේ කීවේ ගෙවතු හැර වගා කරන ලද පාසල් ඉඩම් ප්‍රමාණයයි. දුන් පාඨශාලා ශිෂ්‍යයන්ගේ මාර්ගයෙන් වගාවේ රස ගම්වලටත් වැටී ගෙවතු වගා කරගෙන යන බවත්, ඒ වගේම දෙමව්පියන් තම දරුවන්ට ගෙදර වල අසළ ගෙවතු සාදා දී තිබෙන බවත් දන්නා තමුන් ඒ සඳහා යොදවා ඇති අක්කර ගණන මා දන්නේ නැහැ. පසුගිය රජය පවතිද්දී ගෙදර සිට මෝටර් රථයෙන් ගොස් පාඨශාලාවට ඇතුළු වූ නැවත පාඨ ශාලාවේ සිට මෝටර් රථයෙන් අවුත් ගෙදරට ඇතුළු වූ තමන්ගේ ඇඳුම් කට්ටලයේ දූවිලි පොදක් නොගැවුණු කොළඹ හතේ ළමයින් පවා දහස් ගණනින් කහතුවුවේ වෙල් යායේ දණක් මඩේ බැස ඉතාමත් සතුටින් ගී ගය ගයා ගොයම් පැළ සිටු වීම මොන තරම් ආඩම්බරයෙක්ද? ගුරුවරුන් හා දෙමව්පියන් එය දක ලබා ගත් ප්‍රීතිය ඉතා විශාලයි. මෙවැනි කටයුතුවලදී සහාය දෙන විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රිවරුන්ට අපේ ස්තුතිය හිමි වෙනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රිවරුන් වැඩි දෙනෙකු අපට සහයෝගය දෙන්න එක මන්ත්‍රි වරයකු නම් එය පෙනෙන්නට බැරි නිසා ඊර්ෂ්‍යාවෙන් දොස් කීවා විය හැකියි. අග මැතිතුමාගේ රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමේ ව්‍යාපාරයට පාඨශාලා ශිෂ්‍යයාගේ පටන්

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ගරු ඊරියගොල්ල]

ගමේ සිටින මහල්ලා දක්වා සියලු දෙනාම සම්බන්ධ වන බවත්, එසේ හෙයින් වැඩියමක් කෙසේ වෙතත් තව අවුරුදු දෙකක් යන විට පිටරටින් ගෙන්වන භාල් ප්‍රමාණය අඩු කළ හැකි වන බවත් අපට කියන්නට පුළුවනි.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරාමු අභිකල්පයක් ඉටුකර.)

(An hon. Member)

දැනටත් අඩු නොවේ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාමු අභිකල්පයක් ඉටුකර.)

(The Hon. Iriyagolle)

දැනටත් අඩු නම්, එහෙත් ඊටත් වඩා අඩු වෙයි. මේ මන්ත්‍රීවරුන් කථා කරන්නේ දැනගෙනද නොදැනගෙනදැයි මා දන්නේ නැහැ. මැද කොළඹ තුන්වන ගරු මන්ත්‍රී තුමා වැනි අය කථා කරන්නේ නොදන්නද? අද ලෝක යුද්ධයක් ඇති වුණොත් අපට මුහුණ පාන්නට සිදු වන තත්ත්වය කුමක්ද? ඒ ගැන සලකා, වෙන කරුණක් සඳහා නොව ආත්මාරක්ෂාව සඳහා වත් මෙම ව්‍යාපාරයට ඔවුන්ගේ සම්පූර්ණ සහයෝගය දිය යුතු නොවේද? ජනතාව කෙරෙහි කරුණාවක් ඇල්මක් තිබෙනවා නම් ඔවුන් මෙම ව්‍යාපාරයට සහයෝගය දිය යුතුයි. ලෝක යුද්ධයක් ඇති වුණොත් අප කොයි වල යන්නද? මුහුදු අවහිරයක් වුණොත් මොනවා කරන්නද? අපේ අත්‍යවශ්‍ය ද්‍රව්‍යයන්ගෙන් සියයට 80 කටත් වඩා තවමත් ගෙන්වන්නේ නැව්වලිනි. රුපියල් ලක්ෂ 5,000 ක භාල් පිටි සිනි දුරු මිලිස් කරවල රෙදිපිළි පිටරටින් ගෙන්වන්නට අපට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ සියල්ලම මෙහි නිපදවා ගත හැකියි. ඉතින් මේවා මෙහි නිපදවා ගන්නට ක්‍රියා නොකර පිටරටින්ම ගෙන්වන්නට බලාගෙන සිටියහොත් ඊළඟට ඇති විය හැකි ලෝක යුද්ධයේදී අප කොයි වල යන්නද? අද ලෝකයේ හැම තැනම වාගේ පොර ගල් අවුලන බව පෙනෙන්නේ නැද්ද? වියට්නාමේ අවුල තවම ඉවර නැහැ. මැද පෙරදිග අවුලත් තවම ඉවර නැහැ. චීනය නිතරම වෙන කෙනකුගේ ඇගේ හැප්පෙන්නට මෙන් උත්සාහ කරන බව පෙනේ. ඉතින් ඔහොම තිබී ලෝක යුද්ධයක් ඇති වුණොත්, ඒ වගේම

අපේ ආහාර ද්‍රව්‍ය ගෙන්වා ගැනීමට අවහිර වුණොත්, වෙනත් විධියකට කියා තොත් නැව් ගමනාගමනය අවහිර වුණොත් ඇත්තෙන්ම අප කොයි වල යන්නද? 1939 සිට 1945 දක්වා ඇති වූ දෙවන ලෝක මහා යුධය ගැන අමතකද? ජපානා ලංකාවට බෝම්බ දැමූ කාලයේදී ඇති වූ බලවත් මුහුදු අවහිරය හේතු කොටගෙන ලංකාවටත් ඉන්දියාවටත් ආහාර නැව් ලගා වුණේ නැහැ. මේ නිසා ඉන්දියාවෙහි බොම්බය කල්කටාව යන නගරවල ලක්ෂ ගණන් ජනයා මරුමුවට පත් වුණා. අප නම් යන්නම් බේරුණා. ඒ කාලයේදී බ්‍රිතාන්‍ය පෙරදිග නාවුක සමුද්‍රවාහා ගුවන් හමුදාව ත්‍රිකුණාමලයේ රඳවා සිටියා. එදා අපේ ගරු ඩී. එස්. සේනානායක මහතා, “ඒකාධිපතිත්වයෙන් ලෝකය ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා කර ගෙන යන මේ සටනේදී තමුන්නාන්සේ ලාට මෙහි නැවතීම සඳහා අපේ සම්පූර්ණ සහයෝගය ලැබුණා. එහෙයින් ඒ වෙනුවට කෘතඥ සැලකීමක් වශයෙන් අපේ රටට පිටරටින් ගෙන්වන ආහාර ද්‍රව්‍ය සුවසේ ලබා දීම තමුන්නාන්සේලාගේ යුතු කමයි” යනුවෙන් කියමින් ඒ නාවුක හමුදාව හා ගුවන් හමුදාව භාරව සිටි ලේටන් සාම්බරයාගෙන් ඉල්ලීමක් කළා. එතුමා එය ඉෂ්ට කළා. එසේ නොවුණා නම් මේ මන්ත්‍රීවරුන් කී දෙනෙක් අද මෙහෙ ඉන්නවාද දන්නේ නැහැ. සම්පූර්ණ බලය යොදා, නාවුක හමුදාවත්, ගහන හමුදාවත් මෙහෙයවා ආහාර නැව් ආරක්ෂා කොට මේ රටට ආහාර ලබා දුන්නා. අපේ මිනිසුන් කෑ ගින්නේ මැරෙන්න ඉඩ තිබිබේ නැහැ ඩී. එස්. සේනානායක මැතිතුමා.

එහෙත් අද යුද්ධයක් වුණොත්, මුහුදු අවහිර වුණොත් කවුද අපේ ආහාර නැව් ආරක්ෂා කරන්නේ? අපට නැව් කීයක් තිබෙනවාද? 1965 වන තෙක් නම් අවුරුද්ද ඇතුළත වෙළඳ නැව් කීයක් හැදුණාද? යුද්ධ නැව් කීයක් ගැනුණාද? මේ අවුරුදු දෙකහමාරෙන් නැව් හදන්න බැහැ. නැව් කීයක් අපට දැන් තිබෙනවාද? තිබෙනවා නියෝජ්‍ය කථානායක තුමනි, මහසෙන් සහ විජය කියා කබල් නැව් දෙකක්. යුද්ධයක් වී මුහුදු අවහිර වී විරුද්ධ පක්ෂයේ ගහන යාත්‍රා සහ ටෝර්පිඩෝ බෝට්ටුවලින් අපේ ආහාර

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

තැව් විනාශ කරද්දී අපේ ඒ ආහාර තැව් ආරක්ෂා කරගෙන ඒම සඳහා අපි යවන්නෙ අපේ විජය මහසෙන් තැව් දෙකද? අපි! හැතැප්ම 20ක් යන්නෙ තැහැ යටින් උඩට වතුර උණවි.

මේ කරුණු ගැන කල්පනා කර බලන විට, පක්ෂ හන්නයෙන් තොරව, පක්ෂ හේදයෙන් තොරව අපේ අගමැතිතුමා හා කෘෂිකම් ඇමතිතුමා විසින් කරගෙන යනු ලබන ආහාර සංවර්ධන ව්‍යාපාර වලට විරුද්ධ පක්ෂයේ සියලුම මන්ත්‍රී වරුන් එකතු වී එකා මෙක් වැඩ කළ යුතු කාලය මෙයයි. එහෙමද මේ කරන්නෙ? කෙරෙන වැඩටත් බාධා කරනවා වැඩ වර්ජනවලින්. වැඩ වර්ජන! ඒ එනකල් අපත් බලාගෙන ඉන්නවා. අහිංසක වෘත්තීය සමිති නොමග යවා, වෘත්තීය සමිති පිළිබඳ නියම තත්ත්වය වෘත්තීය සමිති කාරයනට අවබෝධ නොකර ඔවුන් නොමග යවා, අහිංසක මිනිසුන් අමාරුවේ දාගෙන කරන මේ උත්සාහයට දෙයියෝ දෙස්! තැපැල් කන්තෝරුවේ වැඩ වර්ජන ව්‍යාපාරයක් ලෙසි තුබුණා. මොන අපරාධයක්ද? මුලදී කී පරිදි මහා වැඩ වර්ජනයක් දැන් සුදුනම් කරගෙන යනවාලු.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා. (බලපිටිය)
(திரு. எஸ். சி. டி. சில்வா—பலப்பிட்டிய)
(Mr. L. C. de Silva—Balapitiya)
තමුත්තාත්සේලාගේ වෘත්තීය සමිති.

ගරු ඊරියගොල්ල
(கௌரவ ஈரியகொல்ல)
(The Hon. Iriyagolle)

වෘත්තීය සමිති කාගෙ වෘත්තීය සමිති වුණත් වෘත්තීය සමිති පිළිබඳ තත්ත්වය ඔවුන්ට අවබෝධ වී නැහැ. ඔවුන් බලාපොරොත්තු වන්නේ සියලු දේම වෘත්තීය සමිතිවල වාසියට ලබාගෙන රජයේ සේවකයන් වශයෙන් ඔවුන් කරන සේවාව අඩාල කර ආණ්ඩුව කඩාකප්පල් කිරීමට නොවේද කියා මා අහනවා. ඒකද වෘත්තීය සමිති නායකත්වයේ යුතුකම?

මොකේ හෝ දෙපැත්තක් තිබෙනවා. ඔවුන්ගේ යුතුකම ඔවුන්ගෙන් ඉෂ්ට වෙන්න ඕනැ. අපේ යුතුකම මහජනයා

වෙනුවෙන් අපෙන් ඉෂ්ට වෙන්න ඕනැ. ඔවුන් සිතාගන්න ඕනැ, අප මේ සියල්ලක්ම කරන්නෙ මහජන මුදලින්ය කියා. මහජන මුදල සංඝික මුදලකටත් වඩා සුද්ධ වස්තුවක් වශයෙන් සලකන්න ඕනැ. පාලන තන්ත්‍රය පෙරළන්න තැත් කරමින් අඩුවෙන් වැඩ කර වැඩියෙන් පඩි ගැනීමට ඔවුන් පෙළඹවීම අපරාධයක් නොවේද කියා මා අහනවා. මේකද තමුත්තාත්සේලාගේ ධර්මය?

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දෙතුන් දෙනෙක්, හත් අට දෙනෙක් මේ දුර්දාත්ත ව්‍යාපාරයට පෙළඹුණත් අපේ ආණ්ඩුවේ සේවකයන් වැඩි දෙනෙක් මෙයට සම්බන්ධ නොවෙතැයි කියා මා විශ්වාස කරනවා. ඒක කිසිම කෙනකුට ප්‍රයෝජනයක් නොවන දෙයක් නිසා, තමන්ට හෝ රජයට හෝ රටට හෝ මහජනයාට හෝ වෙනත් කිසිවකුට හෝ ප්‍රයෝජනයක් නොවන දෙයක් නිසා, රටට ආදරයක් ඇත් නම්, ඔවුන් කියන්නා වාගේ කැක්කුමක් ඇත් නම්, ජනතාවගේ සංවර්ධනය, විනය විනාශ කර රට අවුලෙන් අවුලට හෙළා දමනවා වෙනුවට කාට ආණ්ඩුව ගියත්—ඔවුන්ට ගියත් අපට තුබුණත් වෙන කාට හෝ ගියත්—අර මහජන සේවාවේ යෙදී සිටින රාජ්‍ය සේවකයන් ඒ බලයට පැමිණෙන පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති—එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් හෝ වේවා, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් හෝ වේවා, කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් හෝ වේවා, මහජන කැමැත්තෙන් බලයට පැමිණි ඒ ආණ්ඩුවක ප්‍රතිපත්ති—ඒ වූ පරිද්දෙන් ක්‍රියාත්මක කිරීම ඔවුන්ගේ යුතුකමක් වශයෙන් වටහා දීම ඔවුන්ගේ නායකයන්ගේ ප්‍රතිපත්තිය විය යුතුයි. එහෙමද මොවුන් කරන්නේ? හිසේ කෙස් පැහෙනතුරු දේශපාලනය කළත් මේ උදවියට තවම කාරණය අවබෝධ වී නැති බවත් මහජන මතය තවම වටහාගෙන නැති බවත් කියන්නේ සංවේගයෙන්. අප එකතු වන්නට කථා කළහයි සමහරු කියනවා. අපගේ පොදු ප්‍රාර්ථනය මහජනතාව සුඛිත මුදිත කිරීම නම්, පොදු ප්‍රාර්ථනය විකාර පත්තරවලින් මහජනයා නොමග යවා සමාජ සංවරය කෙළෙහීම

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ගරු ඊරියගොල්ල]

නොවේ නම්, පොදු ප්‍රාර්ථනය ජාතියක් වශයෙන් පොදුවේ නැඟී සිටීම නම්, පොදු ප්‍රාර්ථනය තරක් වුණු අධ්‍යාපනය සකස් කොට රටට ගැළපෙන ජාතියට වැඩක් වන අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් තහවුරු කිරීම නම් පොදු ප්‍රාර්ථනය තමන් ගන්නා වැටුපේ ප්‍රමාණයට මහජනයා වෙනුවෙන් වැඩ කිරීමට සේවකයන් පෙළඹවීම නම් පොදු ප්‍රාර්ථනය රටේ දියුණුව නම් පොදු ප්‍රාර්ථනය හැමදාම විදේශවලට දත නො තියවා, අත දික් නොකර ආත්ම ගරුත්ව සක්, ජාති මාමකත්වයන් ඇතිව ජාති යක් වශයෙන් ස්වයංපෝෂණය වීම නම් පොදු ප්‍රාර්ථනය අපේ රටට වුවමනා දේ මෙහිම නිපදවීම නම් එක්වීම වරදද? හෙටම එක් වෙමුකො. මොකක්ද එහි ඇති වරද? මේ උදවියගේ පොදු ප්‍රාර්ථනය ඒ එකක්වත් නොවෙයි. මේ අයට පොදු ප්‍රාර්ථනයක් නැ. කොහොමහරි බොරුවෙන් හෝ වංචාවෙන් හෝ විනාශයෙන් හෝ බලහත්කාරයෙන් හෝ බලයට පැමිණ එසේ පැමිණියායින් පසු මහජනතාව පාශා දමා පොලීසිය යුද්ධ හමුදාව යොදා බිහිකේන්තුවෙන් රට පාලනය කිරීමයි ඔවුන්ගේ අදහස.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(ක්‍රි. ෆ්. ග්. ජී. ඩු. සිල්වා)

(Mr. L. C. de Silva)

ඒක තමයි දැන් කෙරෙන්නේ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙනෙරා ආරියගොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ඒව අතින් හදේදි මන්ත්‍රීවරුනි. තමුන් තාත්සේලාගෙ අදහස් ඉෂ්ට නොවන මාර්ගයක රට ගමන් කරන බව තව අවුරුද්දක් යන විට තමුන්තාත්සේලාට පෙනෙයි. අපේ රටේ විනය තහවුරු කර වා අපේ අධ්‍යාපනය සකස් කරවා රට ආහාරයෙන් ස්වයංපෝෂිත කරවා රට යථා තත්ත්වයට ගෙනෙන්නට පුළුවන් එකම නායකයා ඩඩ්ලි සේනානායක මහතා බව පක්ෂ විපක්ෂ කවුරුනුත් අවබෝධ කරගත යුතුයි. අප නම් අවබෝධ කරගෙන ඉවරයි. මහජනයා එය දනි. බලයට තණ්හාවෙන් මෙනන රැදී සිටින

පුද්ගලයෙක් නොවෙයි, ඩඩ්ලි සේනානායක. අශිෂ්ට ප්‍රචාරිත්‍ර පත්‍ර ගණනෙකින් කවදාවත් අප නොකළ දේ නොකරන දේ, නොසිතූ දේ නොසිතන දේ සඳහන් කරමින් අපේ නායකයාගේ නම කැත කරන්නට එතැනටම ගහන්නේ ඒ නිසයි. මන්ත්‍රීවරුනි මේවා යල්පැනපු පරණ ක්‍රම. මෙහි ඉස්සර නිබුණු 1815 ක්‍රම දැන් නැහැ. දැන් තමුන්තාත්සේලා යොදන්නේ 1917 ඔක්තෝබර් ක්‍රම. ඒවා සේරම යල් පැනලා. මොහොතින් මොහොත වෙනස් වන ලෝකය අනුව ක්‍රියා කරන්නට එක්සත් ජාතික පක්ෂය නිතරම සූදානම්. දැන් ක්‍රියා කර ගෙන යන්නේ ඒ විධියටයි. අපේ ක්‍රියාවේ හැටි තව අවුරුද්දක් යන විට තමුන්තාත්සේලාට බලන්න පුළුවනි. තමුන්තාත්සේලා දැන් ඔය හිතන දේවල් මොකවත් වෙන්නේ නැ. හෙට අනිද්දා මේ ආණ්ඩුව වැටෙන තුරු විරුද්ධ පක්ෂය බලාගෙන ඉන්නවා. මොකෙක්දෝ එකෙකුත් ඔය විධියට වෙන එකකුගේ මොනවාදෝ වැටෙන තුරු බලාගෙන හිටි හැටි කියාලෙන කතන්දරයක් පංච තත්ත්වයෙන් තියෙනවා. වැටෙනකල් පස්සෙන් ගියාලු. ඒත් වැටුණේ නැ.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(ක්‍රි. ෆ්. ග්. ජී. ඩු. සිල්වා)

(Mr. L. C. de Silva)

තමුන්තාත්සේත් හුඟක් කල් ගියා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙනෙරා ආරියගොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

මා අවුරුදු 5 ක් ගියා. අවුරුදු පහෙන් පසු සමහරුන් කැරකිලා හිටින්න අප ගැහුවා. තමුන්තාත්සේ වැනි මන්ත්‍රීවරුන් ගැන මා කතාගාටු වෙනවා. රටට ප්‍රයෝජනවත් අදහස් ඇති මන්ත්‍රීවරුන් ඔය පැත්තෙන් සිටිනවා. එහෙත් ඒ අයට සිදුවී තිබෙන දේ ගැනයි අප කල්පනා කරන්නේ. අපට වෙන්න යන දේ ගැන තමුන්තාත්සේලා කල්පනා කරන්න එපා. අප දැන් බලයේ සිටිනවා. අපට වඩා හොඳ අය සිටිනවා නම් ඒ අයගෙන් රට හරි යනවානම් මේක අත්හැර දමන්නට අප කැමතියි. මිනිස්

අනුකූලකාරකුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

සු හැමදාම ජීවත් වෙනවාද ? යටියන් තොට ගරු මන්ත්‍රිතුමාගේ (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) හිතේ, මැද කොළඹ ගරු තුන් වැනි මන්ත්‍රිතුමාගේ (කෙන මන් මයා.) හිතේ හැමදාම තමන් ජීවත් වෙනවා කියායි. නැත්නම් මෙහෙමත් බොරු ඇද බා මහජනයා නොමග යවත් තට උත්සාහ කරද්ද ? බොහොම අවංක, දේශානුරාගයෙන් ඔද වැඩුණු, නිතරම ජාතියේ යහපත ප්‍රාර්ථනා කරන, උදාර, උත්තම මහා පුරුෂයකු මෙන් වරින් වර ගැලරිය දෙස බලමින් මැද කොළඹ තුන් වැනි මන්ත්‍රිතුමා ඊයේ කථා කළ රඟ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපි පොදු යහපතට කැමතියි. යකකු සමග හෝ එකතු වී පොදු යහපතට වැඩ කරන්න කැමතියි. කිසිම දෙයක් තනිවම හංගා ගෙන තබා ගන්නට අපේ අදහසක් නැහැ. කවරුත් සමග හෝ එකතු වී රට දියුණු කරන්න අපි කැමතියි. හැබැයි, එක එක මිනිසාගේ මතය අනුව නොවෙයි. රටේ සාමය සහ සංවරය ආරක්ෂා කරමින් රට දියුණු වන පිළිවෙළට වැඩ කරගෙන යන්න යි අපට ඕනෑ. මිනිසුන්ට අගෞරව කරමින්, ඔවුන් තුළ නැති දොස් හුවා දක්වා, මහජනතාව නොමග යැවීමේ පරමාර්ථයක් අප තුළ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා දැන් කථා කළා ඇත කියා හිතනවා. අනික් ඇමතිවරුන්ගේ අංශ පිළිබඳව ඒ ඇමතිවරුන් පිළිතුරු දෙනවා ඇති. අය වැය විවාදයේදී තවත් අවස්ථාවක් ලැබුණොත් තවත් කරුණු පැහැදිලි කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. දැන් ඉතින් මගේ කථාව අවසාන කරන්න කිව්වයි. මේ රටේ ලමයින්ට ඉංගිරිසි අධ්‍යාපනය දිය යුත්තේ කවර හෙයින්ද, කොයි පිළිවෙළට ද යන්න ඊයේ මා තේරුම් කළා. ඉංගිරිසිය හෝ රුසියනය ජර්මනිය හෝ ප්‍රංශ භාෂාව හෝ ලෝක භාෂාවක් නො දැන අපේ භාෂාවෙන් පමණක් විද්‍යාව, ජගත් සාහිත්‍ය හා ජගත් ශිල්ප පිළිබඳව දොර ඇර ගැනීමට බැරි බව මා පැහැදිලි කර දුන්නා. ඉංගිරිසි උගන්වන්නේ ඉංගිරිසියට ඇති වැඩි ආදර යක් නිසා නොව නොකර බැරි නිසයි. අපේ ජනතාවට අවශේෂ ලෝකයා සමග එකට අත්වැල් බැඳගෙන යාමට අවශ්‍ය දේ දැන ගැනීමේ මාගීය පාදා දීම සඳහා

ඉංගිරිසිය ඉගැන්වීමට අපි කල්පනා කරනවා. සිංහලයට නියම තැන දීමටත්, ඉංගිරිසි යෙන්, ප්‍රංශයෙන් හෝ ජර්මනයෙන් තිබෙන සෑම සාරයක්ම සිංහල මාගීයෙන් අපේ ලමයින්ට දීමටත් අපි වැඩ කටයුතු සූදානම් කර අවසානයයි. පසුගිය අවුරුදු සියය ඇතුළත පවා ඉන් එපිටදීවත් නො කෙරුණු අන්දමට, අනිකුත් දියුණු ජගත් භාෂාවල මෙන් සිංහලයේ ද වචන ලිවීම, ශබ්ද කිරීම, ආදිය එකම පිළිවෙළකට සකස් කිරීම සඳහා උගත්, ව්‍යක්ත කාරක සභාවක් මහාචාර්ය හෙට්ටිආරච්චි මහතා ගේ ප්‍රධානත්වයෙන් දැන් වැඩ කටයුතු කරගෙන යන බව මා ඊයේ කිව්වා. වැඩ හුරු වීමේ ව්‍යාපාරය ගොවිතැනට, කම්මන්ත යට කුඩා ලමයින්ගේ අත හුරු කිරීමේ පමණක් නොව හිතද නතු කිරීමේ උසස් ව්‍යාපාරයක් බව මා අද තමුන්නාන්සේලාට කියනවා; ඊයෙන් ඒ බව යම්තම් ඇගෙව්වා. අපේ සංවර්ධන ව්‍යාපාර මැද කොළඹ තුන් වැනි මන්ත්‍රිතුමා කී අන්දමට නොකෙරෙන වැඩ නොව කෙරීගෙන යන වැඩ බව තමුන්නාන්සේලාගේ දැසින්ම බලා ගැනීමට කොළඹ සිට කරුණැගල පසු කොට අනුරාධපුරයට යන මෙන් මා ඉල්ලා සිටියා. කවදාවත් නැති මිශ්‍රයෝක්කා, කවදාවත් නැති බතල, කවදාවත් නැති අර්තාපල්, කවදාවත් නැති මිරිස් කවදා වත් නුදුටු වෙල් නො තිබුණු වෙනත් වෙනත් ද්‍රව්‍ය අක්කර සිය දහස් ගණනින් වවා තිබෙන බව තමුන්නාන්සේලාටම දකින්නට ලැබේය කියා මා ඊයේ කිව්වා. අගමැතිතුමා කරන්නේ මේ රට ආහාරයෙන් ස්වයංපෝෂණය කිරීම සඳහා කටයුතු කිරීම පමණක් නොව ආත්ම ගෞරවයක් ඇති මිනිහකු වශයෙන් අපේ මිනිසා නඟා සිටුවීමට ආහාර වගාවෙහි ඔහු උනන්දු කරවීම බවත් මා කිව්වා. තමුන්නාන්සේලා කියන්නේ මොකක්ද ? බලයට ආදාට මොකක් කියයිදැයි මා දන්නේ නැහැ. දැන් කියන්නේ මොකක්ද ? මහජනයා මොකවත් කරන්නට ඕනෑ නැහැ; රජයෙන් ඔක්කොම කරන්නට ඕනෑ, කියායි. තමුන් නාන්සේලා මහජනයාට කරන්නට කියන්නේ එක වැඩයි. ඒ කසාද බැඳීම විතරයි. එතැන් සිට රජය බලාගන්නට ඕනෑ. මේ වා කියා මිනිසුන් නොමග යවා, මිනිසුන්ගේ ආත්ම ගෞරවය කෙළෙසවා, රටුන් තොරවුන් කරවා තමුන්නාන්සේලා කළ අපරාධයට කවදා හරි අහස දෙස් කියනවා

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ගරු ඊරියගොල්ල]

ඇති. ඒ අදහස් අත් හැරගෙන, උපන් මිනිසා ඔහුගේ ජීවත් විමට පමණක් යොමු නොකර, ඔහුට තම ශක්ති ප්‍රමාණයෙන් සමාජය වෙනුවෙන් ද කළ හැකි සේවය මොලයෙන් හෝ දැනින් හෝ කරවීමට යොමු කරවන්න. අපේ අධ්‍යාපනය සකස් කරන්නේ ඒ විධියට අපේ ජනතාව යොමු කරවීමටයි. ඒක අපරාධයක්ද?

මොකද, මෙහෙ නොවැවෙනවාද, මිරිස්? මිරිස් කන්න කෝටි 4 ක් පිරව්වලට යැවීම හරිද? මිරිස් දැන් මේ රටේ වවා ගෙන වඩාගෙන යනවා. අවුරුදු 2ක් ඇතුළත මේ රට මිරිස්වලින් ස්වයං පෝෂණය වෙයි, අපේ අගමැතිතුමාටත්, කෘෂිකම් ඇමතිතුමාටත් පිං සිද්ධ වන්නට. මෙහෙ මිරිස් බොහොම හොඳයි. ඉන්දියාවේ මිරිස්වලට වඩා රතුයි, ලස්සණයි, අපුරු මිරිස්. ඒව කැවෑම නරකද?

තිත්තයන් ඇල්ලීමට කොකා දිය සිඳෙන තුරු බලා උන්නා සේ මේ රජය වැටෙනතුරු බලා නොහිඳ පුළුවන් නම් අපේ මේ පොදු ව්‍යාපාරවලට; ආහාර සංවර්ධන ව්‍යාපාරවලට සහභාගිව රටේ විනය, සංවරය, සාමය ඇති කිරීමට අප දරන උත්සාහයට කොටස්කරුවන්ව, සම්පූර්ණයෙන් විප්ලවාකාරයෙන් ජාතියේ වුවමනාවන්ට පිරිමහින පරිද්දෙන් සකස් කරන්ට යන අධ්‍යාපන ක්‍රමයට තමුන් තාත්සේලා සහයෝගය දක්වන්න ඕනැ.

බලය කුමක් වුණත් මම එකක් කියන්නම්. අවුරුද්දක් යන විට අපට රට සම්පූර්ණයෙන් ස්වයංපෝෂණය කරන්ට බැරි වුණත්, රට ආහාරයෙන් ස්වයං පෝෂණය වන මාගී මහජනයාට හොඳටම පැදී පෙනෙන තැනට අපි වැඩ සලස්වන බව නිසැකයි. අධ්‍යාපනයද සකස් වුණු විට, සංවර්ධන ව්‍යාපාරවලින් එල ලැබෙන විට අපේ ළමයින්ට පිණට ගන්න අමෙරිකන් පිටිවලින් පිණට දෙන බනිස් නොකවා මේ රටේ උපදින මඤ්ඤාක්කා ආහාරය හෝ දෙන්නට පුළුවන් වුණු දාට තමුන්තාත්සේලාට පෙනෙනවා ඇති ජාතික ආණ්ඩුව මොකක්ද කියා. හෙට වැටෙයි, අනිද්දා වැටෙයි කියා බලා සිටින අයට එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු රහිත පරිද්දෙන් විශාල ආසන සංඛ්‍යාවකින් ජයග්‍රහණය කොට 1970 දී බලයට පත්ව 1975 වන තුරු රට

පාලනය කරගෙන යන බව කියමි. එම නිසා පුළුවන් නම් අප සමග එක්වී මේ ගමන එකට යන්නට ඉදිරිපත් වුණොත් කිසිම වාද හේදයක් නැතිව අපුරුවට ජීවත්වෙමින් සාමය සංවරය සමාදානය ලෝකයේ උස්ම රට වශයෙන් වැජඹෙන්නට පුළුවන් වෙයි. මගේ කථාව මෙපමණකින් අවසානයයි.

පූ. හා. 10.47
ඩී. පී. ආර්. වීරසේකර මයා. (දෙහිඔව්ට)
(තිල. 10. ටී. ඡුර්. බීරසේකරා—දෙහිඔව්ට)

(Mr. D. P. R. Weerasekera—Dehiowita)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ප්‍රථමයෙන් මගේ ගරු මිත්‍ර අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට පිළිතුරු වශයෙන් සිංහලෙන් වචන සවලපයක් ප්‍රකාශ කිරීමෙන් පසු අද මගේ කථාව ඉංග්‍රීසියෙන් කරන්ටයි, මට සිද්ධ වී තිබෙන්නේ. මගේ තර්කවලට සාක්ෂි හැටියට ගෙනවිත් තිබෙන වාර්තා අ.දිය සියයට 95 ක් පමණ තිබෙන්නේ ඉංග්‍රීසියෙන්. එම නිසා මගේ කථාව ඒ වාර්තාවලට සීමා කරලයි. කරන්ට සිදු වී තිබෙන්නේ. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ඊයේ කථා කරද්දි මම හිටියේ නැහැ. ඒ ගැන මා සන්තෝෂ වෙනව. නමුත් අද එතුමාට පසුව මට කථා කරන්ට තිබෙන නිසා මට එතුමාගෙ කථාවෙන් කොටසකට ඇහුම් කන් දිගෙන ඉන්න සිද්ධ වුණා. දේශ පාලන මතභේදවලින් තොරව රට දියුණු කිරීම සඳහා විරුද්ධ පක්ෂයේ හෝ විරුද්ධ පක්ෂයේ අනෙකුත් දේශපාලන මත දරණ අයගේ හෝ සහයෝගය ඉල්ලන්න මේ ආණ්ඩුවේ කොයි ඇමති වරයකුට අයිතියක් තිබුණත් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට නම් ඒ අයිතිය නොමැති බව මා ප්‍රකාශ කරනව.

ගරු ඊරියගොල්ල
(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)
(The Hon. Iriyagolle)
ඉල්ලුවේ නැහැ, එනව නම් එන්නය කිව්ව මිස.

වීරසේකර මයා.
(තිල. බීරසේකරා)
(Mr. Weerasekera)

අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට එවැනි අයිතියක් තැත්තෙ මක්නිසාද? පසුගිය මහා මැති වරණයෙන් පසු, අපට හිතවත්ව දේශ

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

පාලන අදහස් ප්‍රකාශ කළායයි එවැනි ප්‍රකාශ නොකළ අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ සේවය කරන ගුරුවරුන් දහස් ගණනක් මාරු කර දැමුවේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමායි. එසේ ක්‍රියා කළ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අද මොකක්ද කියන්නේ? ඒ අන්දමට ගුරුවරුන් අස් කර දැමීම් මාරු කර දැමීම් සියල්ලම අමතක කර දමා දැන් අපට සහයෝගය දෙන්නය කියනවා. අපට හිතවත්ව වැඩ කළාය කියා ඒ අයගේ බෙලි කපා, ඒ අයට පහර ගසා, ඒ අයගේ පවුල් අනාථ කර දමා, දැන් අපට කියනවා ඒ සියලුම ක්‍රියාවන් කළ ඇමතිතුමාගේ ඉල්ලීම උඩ ඒ අය පාවා දී මේ ආණ්ඩුවට සහයෝගය දෙන්නය කියා.

නමුත් මා එක් කාරණයක් පැහැදිලිවම කියන්නට සතුටුයි. මේ රටේ සංවර්ධනය සඳහා, මේ රට දියුණු කිරීම සඳහා මේ රජය අත දෙන අවස්ථාවලදී විරුද්ධ පක්ෂයේ අප, මමත් ඇතුළුව අප සියලු දෙනාම, අපේ සහයෝගය දෙන්නට ලැස්තියි. ඒ බව ඔප්පු කරන්නට මා එක අවස්ථාවක් ගෙන හැර දක්වන්නම්. නැත්නම් ඉදිරියට මා මගේ කථාව කරගෙන යන විට මමත් කඩාකප්පල්කාරයෙක්ය කියා නමුත් නාන් සේලා කල්පනා කරාමි. අපේ වැවිලි සංගමයක් තිබෙනවා. දැන් පළමුවැනිද නමුත් නාන්සේලාගේ රාජ්‍ය ඇමතිතුමා මමත් කැඳවා අර්තාපල් වැවීම පිළිබඳව ප්‍රසිද්ධ කථාවක් පවත්වන්නට කටයුතු යොදා තිබෙනවා.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

එහෙම කරලත් ඔහොම කියන එක නොවැ වැඩේ.

වීරසේකර මයා.

(திரு. வீரசேக்கரா)

(Mr. Weerasekera)

නමුත් ප්‍රශ්නය මේකයි. නමුත් නාන් සේලාගේ අර්තාපල් වැවීමත් ඉඩම් ඇමති තුමා අර අහස් යාත්‍රා තොටුපොළේ කට්ත් බතල සිටුවීම හා සමානයි. හවායි දූපතේ කිරි අල කා පැමිණි අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අර්තාපල් ගැන කථා කිරීම එතරම් සුදුසු නැහැ. මේ රටට අර්තාපල් ගෙන්වීම තහනම් කර තිබෙනවා. මේ රටේ අර්තාපල් වගාවට බීජ අල එනම් “සිඩි ගොඩවෙට්ටෝ”

හොණ්ඩර දොළොස් දාහක් ඕනෑ. දැන් මාස දෙකකට පමණ පෙර මේ රටට බීජ අල හොණ්ඩර පන්සියයක් ගෙනාව. ඒ අවස්ථාවේ පත්‍රවල පළ වූ ප්‍රකාශවල අඟු මට දැන් අපේ රට අර්තාපල් වලින් ස්වයං පෝෂිත වී තිබෙනවාය කියා මහජනතාව කල්පනා කරන්නට පුළුවනි.

ගාමණී ජයසූරිය මයා. (අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. காமணி ஜயசூரிய—கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. Gamani Jayasuriya—Parliamentary Secretary to the Minister of Education and Cultural Affairs)

එහෙම කල්පනාවක් නැහැ. මේව කර ගෙන යන්නට පුළුවන් ක්‍රමක්‍රමයෙන්.

වීරසේකර මයා.

(திரு. வீரசேக்கரா)

(Mr. Weerasekera)

හරි. මම මේ කථා කරන්නේ නමුත් නාන්සේලා කරන වැඩ කඩාකප්පල් කිරීමේ අදහසකින් නොවෙයි. නමුත් නාන්සේලා අවංකවම වැඩ කරගෙන යනවා නම් අඩබෙර ගහන කැගහන්න වුවමනාවක් නැහැ. අපි දන්නවා නොවැ කතන්දරේ පැහැදිලි වම. වගා කරපල්ලාය කියා මහා ධනපති යන්නට අක්කර දහස් ගණන් ඉඩම් දෙනවා. නමුත් ඒ අය කැලා කොටා තමන්ගේ මඩිස්සල වගා කරනවා පමණයි. දැන් ඒ ප්‍රදේශවල හොඳ එක ගහක් නැහැ. දැන් වගා කිරීමත් අත් හරින්න යනවා. නමුත් මා මේ සඳහන් කරන වැවිලි සංගමය දැන් අවුරුදු දෙකක් තිස්සේ කොළඹින් සුළු ඉඩම් කැල්ලක් ලබා ගන්න දඟලනවා. රජයට ආධාරයක් වශයෙන් අර්තාපල් ශාස්ත්‍රානුකූලව වගා කරන හැටි පෙන්වා දීමේ කටයුතුවලටයි මේ ඉඩම් කැබැල්ල ඉල්ලන්නේ. නමුත් මේ සුළු ඉඩම් කැල්ලට බදු හැරියට සංගමයෙන් ලක්ෂ දෙකක් ඉල්ලනවා. ධනපති ලොකු කොම්පැනිකාරයින්ට නම් නමුත් නාන්සේලා අක්කර දහස් ගණන් ඉඩම් දෙනවා.

ඒ කෙසේ වෙතත් අපි ඒ ප්‍රශ්නය අත් හරිමු. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ කථාව නමුත් ගණන්ගත්තේ නැහැ. පත්‍ර

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[විරසේකර මහ.]

කාරයෝ නම් ගණන් ගන්නෙමි නැහැ. අපි නම් තුවිටුවකටවත් ගණන් ගන්නෙ නැහැ. මට ආරංචි හැටියට හෙට අනිද්ද අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාත් මාරු කරන්ට යන වලු. එතුමා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයෙන් වෙනත් අමාත්‍යාංශයකට දැමීමෙන් එතුමාත් මාරු කරන්ට යනවාලු. එපමණක් නොවෙයි. ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයා කුගේ ඉල්ලා අස්වීමේ ලිපියක් අගමැති තුමාටත් නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ ලේකම්වත් දීම වළක්වන්න දැන් ඒ මන්ත්‍රීවරයා කාමරයක දමාගෙන ආණ්ඩු පක්ෂයේ අනෙකුත් මන්ත්‍රීවරුන් එතුමා සමග වාද කරමින් එතුමාගේ සිත සනසන්ට ඊයෙ සිටම දහලනවලු. කුණ්ඩසාලෙ කොට්ඨාශය නියෝජනය කරන ආර්. පී. විජේසිරි මන්ත්‍රීතුමා ගැනයි මා සඳහන් කරන්නේ. ඒ පිලේ මන්ත්‍රීවරුන්ටම මේ ආණ්ඩුව එපා වෙලා තිබෙනවා. දෙසියනේ, ඉල්ලා අස්වීමේ ලිපිය දෙන්න එපාය කියා කියා කුණ්ඩසාලෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට පින්සෙණ්ඩු කරන අතර අපට කියනවා සහයෝගය දෙන්නය කියා.

Actually there is nothing very significant in the Throne Speech that was delivered by His Excellency the Governor-General a few days ago. The Debate has been dull due to that fact. But there are one or two interesting items mentioned in the Throne Speech that I went into, the reason being, I suppose, that I have generally a suspicious mind. The record of this Government has been such during the last two years that when they talk of importing planes or extending the railway I am inclined to find out who is getting the commission on the transaction.

Sir, you will remember, on the question of the purchase of the Nord I brought out certain facts on the Floor of this House. My criticism on this matter was not destructive criticism, but as one who had certain facts available to him I pointed out to the Minister that it was inadvisable to buy the Nord. At that time what I really expected of a responsible Minister was at least to meet us and find

out what these facts were, what we have to say against the Nord, appoint a committee or commission to go into these facts and then decide as to whether he should proceed with the transaction or not. The Minister of Communications, Hon. E. L. B. Hurulle, instead of doing that merely appointed a few stooges who were directly interested in the purchase of the Nord to go into the matter and advise him with regard to the purchase.

In fairness to the Hon. Minister, I must say that I felt at that time that he was being led up the garden path by his officers. Certain other facts have come to light subsequently and I am in a position to state that two top-ranking officers in the directorate of the Civil Aviation Department shared a five per cent commission on this purchase of the Nord. One director was given a gift of an autogiro. The autogiro is in Ceylon and he is flying in it. When questioned as to how he got this autogiro—here the people cannot get down a car or even a radio—the reply given by him is most amusing. He says that he is one of the co-designers of the autogiro—this Ceylonese gentleman is a co-designer—and that the company which manufactured this autogiro had given it to him as a gift.

I ask this Government, if I write to the Government stating that I have been a co-designer in the matter of improvements to the Mercedes Benz cars, will it allow me to import one of these cars and say that it is a gift from the company? Or if I get someone to write to me stating that I have helped him to improve his business and as such he is giving me a gift of an autogiro or any other valuable article, will this Government accept that as an excuse and allow me to import an autogiro or any other valuable article?

Even at this late stage I ask the Minister of Communications to appoint an independent committee or a committee of this House to go into this scandalous transaction.

අනුමැතියක් ලෙස කියමි :

You will be interested to know, Sir, that there are in this region alone, the Asian Region, twenty-five airline companies. I have collected the statistics from them. These twenty-five companies fly a total of 399 planes and

ස්තූති සේවකව පිළිබඳ විමර්ශ

not a single one of them has a Nord. I will now read out the names of these companies because I will not get another opportunity to tell the public what this Minister has been up to :

<i>Name of Airline</i>	<i>Total No. of planes</i>	<i>No. of Tridents</i>	<i>Nord</i>
Civil Air Transport Co. Ltd. (C.A.T.) ..	5	Nil	Nil
Cathay Pacific ..	4	Nil	Nil
China Airlines ..	13	Nil	Nil
(Based at Taipei)			
Philippine Airlines ..	42	Nil	Nil
(On order 5 planes but no Tridents or Nords)			
Indonesian Garuda ..	25	Nil	Nil
(On order 2 planes but no Tridents or Nords)			
Malaysian Singapore Airlines ..	17	Nil	Nil
Thai International ..	7	Nil	Nil
(Thai Airways)			
Air India ..	9	Nil	Nil
Indian Airlines Corporation ..	65	Nil	Nil
Civil Aviation Administration of China (CAAC) ..	33	Nil	Nil
Air Vietnam ..	16	Nil	Nil
Pakistan International Airlines (PIA) ..	20	3	Nil

I am reliably informed by Pakistan International Airlines that they do not intend purchasing a single Trident in future because the Trident has proved to be an expensive failure in Pakistan.

The argument put forward by the Trident lobby in Ceylon is that the overhaul of a Trident can be done in Pakistan, whereas the overhaul of a Boeing has to be done either in the U. S. A. or in the U. K. But in fact Pakistan International Airlines will confirm that the cost of overhauling a Trident is so high that it is cheaper

to send a Boeing to the U. S. A. or to the U. K. This is the view of an airline using the Trident, the Rs. 22 million Trident we have now decided to purchase. Pakistan International Airlines have on order one 707-340, two F-27s and two Boeing SST, but not a single Trident. These Tridents are now for sale. If they were satisfied with the Trident they would have ordered for more Tridents. Having tested and tried the Trident they do not want it any more.

To continue with the list :

<i>Name of Airline</i>	<i>Total No. of planes</i>	<i>No. of Tridents</i>	<i>Nord</i>
Middle East Airways ..	12	Nil	Nil
(MEA—Beirut)			
Iraqi Airways ..	9	3	Nil
I do not know whether they are satisfied with the Trident.			
Iran Airways ..	14	Nil	Nil
Kuwait Airways ..	8	2	Nil
This is a private company who are the agents for Trident, and even they, out of 8 planes have only two Tridents.			
Syrian Airlines ..	9	Nil	Nil
Sudan Airways ..	10	Nil	Nil
Ghana Airways ..	8	Nil	Nil
Ethiopian Airlines ..	15	Nil	Nil
El Al Israel Airways ..	7	Nil	Nil
Royal Jordanian Airlines ..	8	Nil	Nil
Air Congo ..	24	Nil	Nil
Lebanese Airways ..	5	Nil	Nil
U.A.A. (U.A.R.) ..	14	Nil	Nil

අග්‍රාණ්ඩුකරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[විරෝධී මය.]

Out of a total of 399 aircraft, there are only 8 Tridents and not a single Nord. Air Ceylon made a blunder by buying a Nord, one of the worst planes manufactured according to the experts. The only company using the Nord in the whole of Asia is a private company in Japan who are the agents for Nord. They bought their own planes. Ceylon has gone in for the Nord.

Everytime there is a defect, the Minister or his stooge in the department makes a casual statement that the defect is a minor one. The last defect reported was that the warning light, which should come on when the under-carriage is defective, came on even though the undercarriage was perfect. According to the authorities the under-carriage was all right but did not open in Amparai, and subsequent efforts made before it arrived in Colombo brought the under-carriage into position, but the red warning light did not go off. This shows that even the warning system in that plane is defective.

I would say that we should be more concerned about the failure of the warning system which is more important than engine failure. The warning system should be perfect in a well-designed and well-constructed plane. Even if the warning light continues to be on when the under-carriage comes into position, it can well be that the warning light will not be on when the under-carriage does not come into position. There may be other defects which occur which the warning system may not reveal. The warning system which fails to function in one instance can be defective in other circumstances as well.

The earlier defect was that a small piece of metal which was subjected to metal fatigue broke off and the plane could not reach its maximum speed. I would like the hon. Minister to let us know whether he feels sure that although that tiny piece of $1\frac{1}{2}$ inch metal is defective the rest of the material used is not defective.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

I do not want to interrupt the hon. Member, but I think it would be appropriate if the matter referred to by him is brought up during the Budget Debate.

විරෝධී මය.

(திரு. வீரசேக்கர)

(Mr. Weerasekera)

I am referring to this, Sir, because it has some bearing on the dieselization of the railways. As I proceed, you will see that there is some connection between this and the dieselization of the railway, which is mentioned in the Throne Speech. Therefore, Sir, I am tracing the history of this before I come to the question of the dieselization of the railway.

Now, Sir, does the Hon. Minister expect us to accept his statement that this tiny $1\frac{1}{2}$ inch piece of metal was the only defective piece of material used in the whole structure? My contention is that if the vibration of the plane can cause a piece of the engine to break and fly off, it is enough to prove that this plane is of a very inferior design and made out of inferior material.

In a plane accident in America where a Nord was involved, defective material in the engine resulted in the engine splintering and injuring people in the plane. That is strictly connected with this incident. After that accident the manufacturers advised our experts here to load less, fly lower and fly slowly. The company has to accept the position that this plane is not up to the expected standard. On that point, I think the Hon. Minister was led up the garden path and did not really know what he was about.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

I am sorry to see that foreign exchange to the tune of millions of rupees is going to be invested in the dieselization of the railway.

Pardon me, Sir, if I go into some technical jargon.

As you know, in the case of cars, planes or trains, as new engineering developments progress they have to be embodied in the new engines whether diesel, petrol or steam. You own a car yourself, and you know that originally they had a side-valve low compression engine; later they developed an overhead valve high compression engine. The main purpose of all these developments is to reduce the friction in an engine by enabling the engine to give maximum output of power to be converted to speed with less revolutions of the engine. I am sure, Sir, you will understand this technical jargon.

In the case of diesel engines which are used for railways, originally there were the ordinary diesel engines in which, when the piston goes down, the air is sucked in and the resulting combustion is converted into power. Then they found that the extra air is pumped out and that the power consumption is great. The latest development is a thing called the inter-cooled engine in which friction is reduced, wear and tear is reduced, running costs are reduced, and with a lower revolution per minute they get the maximum power, which results in cheaper running. That is the position as far as diesel engines all over the world are concerned.

Some of the facts and figures I quote are from Krupps, a West German combine who are the pioneers and experts in engines. But, of course, our experts seem to be cleverer than those West German diesel engine pioneers.

The Throne Speech states that the Government has decided to import 87 diesel units for the dieselization of our railways. Let me quote expert opinion on this matter :

ස්තූති සෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

"It has been established by experts that low speed diesel engines (1,000 r.p.m. and lower) of the supercharged and intercooled type operate most economically."

I can quote facts and figures from a number of countries in Asia where intercooled and supercharged low speed engines are used and whose running costs have been cut down by almost one-third.

What has Ceylon done? Ceylon has just called for tenders for the supply of diesel engines for our railways. Our specifications are such that only one particular company can supply these engines. They specify the altitudes at which the engines should be able to run, the maximum speed, maximum weight they should be able to carry, and they say that the diesels may be supercharged but not intercooled. They particularly specify that the diesel engines should not be intercooled.

I understand that Mr. Rampala is about to retire. If this Government is keen to give Mr. Rampala a bonus I think there is a better way of giving him a bonus. That is to allow him to retire. I say this in all seriousness. I accuse Mr. Rampala and certain of his officials of trying to get a big cut on this transaction. I ask this Government to appoint a committee of this House to inquire into it. We have documentary evidence to maintain our position. If the Government allows this transaction to go through the loss to it will amount to millions of rupees. After all, there is no urgency in this matter. The decision to import these engines was taken about one year ago and if they could have waited all this time they can very well wait a little more and call for fresh tenders. Allow some of the officials in the Railway Department who know about these engines to go into this question. I cannot mention names, but I have consulted some of the top engineers in the railway itself and they told me that they are shocked by this transaction. They say that it is similar to the decision to import cars for us : they later told

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

[විරෝධී කථා මාලාව]

us, "We do not want Mercedes Benz cars, let us get down the V Model Fords." This is as bad as that, and parallel with the buying of the Nord. That is why I started with the Nord. Am I to believe that this Minister was misled by the Nord people and allowed his stooges to mislead him on that matter? And is he allowing Mr. Rampala similarly to advise him on the purchase of diesels?

Now these figures should go into HANSARD. The purchase price of a low-speed, supercharged and inter-cooled engine would be Rs. 86 million. The purchase price of the medium/high-speed, supercharged engine also would be approximately Rs. 86 million. The non-intercooled engine would cost us approximately Rs. 86 million. So there is no saving as far as the cost of these engines is concerned, except the "cut". The total savings on fuel if we buy the low-speed, supercharged and intercooled engine would be Rs. 192 million over a period of 25 years. We could save that amount on fuel if we buy the latest technically advanced, supercharged and intercooled engine. If we buy the medium/high speed, supercharged and intercooled engine we would be saving only Rs. 163 million. But if we buy the type of engine which Mr. Rampala has advised the Government to buy, and which it has decided to buy, the total saving would be only Rs. 155 million, resulting in a loss of savings amounting to over Rs. 40 million during a period of 25 years. Just because one man has to get his retirement bonus the country is going to bear a loss of over Rs. 40 million over a period of 25 years. The total period required to cover the cost of our investment in the case of a low-speed, supercharged and inter-cooled engine is 13 years. In the case of a medium high/speed, supercharged and inter-cooled engine, the total period is 14½ years. But in regard to the non-intercooled engine that they are trying to buy the total period required to cover the cost of investment is 16 years. The fuel eco-

nomy in the case of the first type, the low-speed, supercharged and inter-cooled engine, is Rs. 112 million. In the case of the medium/ high speed, supercharged and inter-cooled engine, the saving is Rs. 87 million. But in the case of the non-intercooled engine the saving is only Rs. 68 million.

So in all seriousness I would like the Minister—I do not know whether he has permitted his officers already to finalize the transaction and bank their commissions—to go into this and not permit his innocence or his foolishness or his lack of knowledge or lack of experience to be used by his officers to feather their own nests. I am trying to be as charitable as possible as far as the Minister is concerned., but it is difficult for me to believe that he is permitting this sort of thing to happen regularly.

He has permitted Mr. Ray Wijewardene to obtain an article as a gift. It is no secret. Everyone knows that he has got a gift of an autogiro and he says that it has been gifted to him for helping to design that autogiro. Despite all the inquiries which are going on, our country has already decided to buy this Trident, a plane that has been rejected by other countries. If the commission on the Nord was an autogiro, I wonder what the commission on a Trident is going to be, and I would like to know who gets this commission.

Then they make mention of a Gem Corporation and they have connected it up with tourism too. The Gem Corporation is something that we mooted when we were in power, and I am sure at that time both sides of the House were in agreement that it should come. I have seen the Minister of Industries on this matter. I am sure even now he is for the formation of a gem corporation, and the only way in which he can earn foreign exchange on gems is by having a gem corporation. There is a difference of opinion on both sides of the House as to how a gem corporation should be set up, but that does not matter. So far as I am concerned I am ready to

අනුකූලතාවයෙන් කළා :

සිතුවන සේජනාව පිළිබඳ විවාදය

share any know-how that I have if you in all seriousness intend to start a gem corporation. I shall give all support to a corporation.

But in setting up a corporation if you intend taking the advice of those whose history in connection with the gem industry is questionable to say the least, then of course you will not go far. There are people who have been interested in this trade for years and years. Dr. Buthpitiya is one of them. I still meet him regularly. I think he is the person who knows most about this trade, one of the people who have studied this subject thoroughly. Then there is Mr. Wijewardene. There are a few people who helped us too—not on a political basis; they are probably not politically interested—and if you consult them I am sure you can get somewhere.

The total saving possible on gems is about Rs. 400 million. At the time I first mooted this question, my estimate was Rs. 140 million, but I think it is now Rs. 400 million.

It is strange that the customs export figures of gems from Ceylon to Hong Kong is only 1/600th of the import figures in Hong Kong from Ceylon. The total gems coming into Hong Kong from Ceylon officially accepted as gems from Ceylon is 600 times the amount of gems that our records show as having officially left Ceylon. I am not blaming the customs officers. I dare say they have been doing a very good job recently. Several big detections have been made and I compliment them for the way they have been conducting their inquiries and their raids. They have not bothered as to who's who these offenders are. They have gone out of their way to tackle the known rogues. But it is not so easy as all that.

A gem is a thing which you can smuggle very easily. I understand some of the ruses used are to conceal gems inside tubes of toothpaste, inside sealed tins of fruit taken out of Ceylon, and in various parts of the anatomy which I do not want to describe or list. So the fact that 600

times the quantity of gems exported from here reaches Hong Kong is no fault of the customs because some of the big detections show that they are above board, the majority of them. But without a gem corporation, without a tightening of controls from the point of origin right up to the point of sale, you cannot stop the smuggling of gems. Unfortunately very big people are involved in this transaction.

As you know, I brought to the notice of this House the case of a Muslim priest who in the presence of a Minister attempted to smuggle dollars and gems out of our country. There were other instances where I had to clash with top people in power today by trying to expose corruption.

We are asked to buy Ceylon goods and not to waste money on imported sarees and cloth. But recently a Minister's daughter had to pay over Rs. 5,000 as duty on sarees, coffee, cocoa and luxuries that she brought from India. Is it fair to ask the people, the ordinary peasant and the poor villager, to do without their coriander, *sudulunu*, maldivian fish, onions and even one measure of rice when the example set by top people in the Government and their kith and kin is to fly off to India and bring thousands of rupees worth of sarees and luxury goods and pay customs duty? What is the background to all this? Why is it that big smugglers, big rogues and crooks, do not fear to carry on their activities today? The reason is that they have the protection of the person whom we call the *gedera balla*. The top law officer in this country today is politically partisan and politically corrupt, if not corrupt in other ways.

Take the case of Mr. Mackie Ratwatte. That case is a very interesting one. The Hon. Minister of Education and Cultural Affairs asked us to get together with them and co-operate in the national interest. Does he expect to receive that assistance from us by harassing people? They are harassing that gentleman for no other reason than that he is the brother

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

[විරසේකර මයා.]

and private secretary of their principal political opponent, the former Prime Minister.

I quote for the edification of this Government from a book, "The Law Officers of the Crown" by J. L. I. J. Edwards, at page 177 :

"THE INDEPENDENCE OF THE ATTORNEY-GENERAL IN CRIMINAL PROSECUTIONS : PRELUDE TO THE CAMPBELL CASE IN 1924

Speaking in the House of Commons on February 16, 1959, the Prime Minister, Mr. Harold Macmillan, stated : 'It is an established principle of government in this country, and a tradition long supported by all political parties, that the decision as to whether any citizen should be prosecuted, or whether any prosecution should be discontinued, should be a matter, where a public as opposed to a private prosecution is concerned, for the prosecuting authorities to decide on the merits of the case without political or other pressure. It would be a most dangerous deviation from this sound principle if a prosecution were to be instituted or abandoned as a result of political pressure or popular clamour.'"

That is just the opposite of what is happening in Ceylon. I have no peace at home. This *gedera balla* is harassing me too.

මේ කාරණය සිංහලෙන් කියනවා නම් මෙන්ම මෙහෙම කියන්න පුළුවනි. තමන් ගෙ ගෙදර ඇති කරන බල්ලට "උසි" කිව්වම උෟ පුළුවන් තරම් ඉක්මනට පත්තගෙන ගිහිල්ල ලගම ඉන්න එක් කෙනා හපා කනවා. ඒ බල්ලටම "ඉජු" කිව්වම උෟ ඒ වචනය කියපු එක්කෙනා ලගට දුවගෙන එනවා. අපේ ඇට්ටනි ජනරලා ඒ එහෙමයි. ආණ්ඩුව ඉජු කිව්වම මේ විධියට කරනවා ; උසි කිව්වම අර විධියට කරනවා. ඉජු කිව්වම ලගට එනවා ; උසි කිව්වම විරුද්ධකාරයට නඩු දමනවා. ඒ වුණොත් තවම මාව නම් හපලා නැහැ, නිකම් බුරන වා විතරයි. මගෙ ගෙදරට සී. අයි. ඩී. එකෙන් එනවා. ඇවිත් මගෙන් ප්‍රශ්න අහනවා. අහවල් තැනැත්තාට අපහාස වන විධියට කථා කළාද, අබේගුණසේකර මහත්මයාට අපහාස වන විධියට මේ වචන කථා කළාද යනාදී වශයෙන් අහනවා. එහෙම කිව්ව බවට රපෝට්තු ලැබී තිබෙනවා නම්, මාත් ඒ විධියට කිව්වා තමයි කියලා එනකොට මාත් උත්තර දෙනවා.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

එයින් ඔහුට අපහාසයක් කෙරුණය කියලා හිතනවා නම් ඒ හැන ක්‍රියා කළාට කමක් නැහැ කියලා මාත් කියනවා. නඩු දමන්නායි ඒ හැම දෙනාටම කියලා තිබෙනවා. ඒ කොහොම වුණත් කළ දෙයක් පෙනෙන්නට නැහැ. අද මොකක්ද ඉතින් සිද්ධ වෙලා තියෙන්නේ ?

Sir, there is this unfortunate situation today. In the case of Mr. Ratwatte, he was tried once. The case was thrown out. He was tried again. The case was again thrown out. I understand they are now trying to launch a prosecution against him once more.

Take my case. There have been big threats on the Floor of this House to sue me if I repeated outside some of the things which I said here. A letter of demand was brought by a Junior Minister of the House. I tore it and in polite language advised the person who wrote it into what part of his anatomy that letter should go. Up to now I have not been charged. I have been repeating from every election platform that Mr. Abeyagoonesekera is a rogue, that the Minister is defending a rogue. I have said so publicly. There is no risk of prosecution because they dare not prosecute me. I have been criticizing my Friend, the Hon. Minister of Labour, about an incident where a certain priest was introduced by him to Ceylon under his patronage, and that fellow turned out to be a smuggler. No prosecution was possible. I exposed the case of a Minister's daughter bringing luxury sarees into Ceylon. No prosecution was possible. The law officers of the Crown have probably advised the Minister not to prosecute me, because there is the danger of my proving my case.

How can you expect to wipe out corruption, the smuggling of goods, of gems, blackmarketing in currency and so on, when from the Attorney-General upwards there is a link with these corrupt people. I have a copy of a letter written to the Hon. Prime Minister. This copy has been sent to me. I will read it.

අනුකූලකාරකුමාගේ කථාව

ස්තූති යෝජனාව පිළිබඳ විවාදය

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Signed by whom ?

විරසේකර මයා.

(திரு. வீரசேக்கர)

(Mr. Weerasekera)

Signed by a "Devoted Citizen".

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Signed by whom ?

විරසේකර මයා.

(திரு. வீரசேக்கர)

(Mr. Weerasekera)

It is not an attack on anyone in particular. It is signed by "Devoted Citizen".

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

You have a sense of responsibility. I do not think you should read anonymous letters.

විරසේකර මයා.

(திரு. வீரசேக்கர)

(Mr. Weerasekera)

Then I will not read it. I will only say this: there are certain people who cannot afford to sign their names in letters of this type while a government like this is in power. In this letter the Prime Minister has been given facts and figures and the names of certain smugglers, and I dare say he has handed it over to the correct authorities to probe this. But what happens? It goes to the Attorney-General's Department where there is a person like Mr. Ameer, a political stooge who is directly in league with some of the big people involved in this, and nothing happens. But if it is a case of a political opponent then, of course, everything possible is done until either the case is proved or the poor person involved goes bankrupt.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

May I suggest to the hon. Member, if he is so sure of his facts, that instead of dropping the matter he should take it up with the Hon. Prime Minister ?

විරසේකර මයා.

(திரு. வீரசேக்கர)

(Mr. Weerasekera)

I will do so, but what is the use? In the case of Mr. Abeyagoonsekera, I keep on "defaming" him in public, saying that he is a rogue, that he has been convicted, accusing Mr. Kitulagoda, the Inspector who inquired into the matter, of conniving with Abeyagoonsekera, of destroying court records and fingerprint records. But nothing happens. Now I have got the *pattara* itself with the engraving to prove that it belongs to Mr. E. W. F. Abeyagoonsekera, and also an affidavit by Mr. E. W. F. Abeyagoonsekera's three children stating that Mr. A. W. A. Abeyagoonsekera is the person who stole it. But this Government is not interested because this person seems to be having influence in the Government. I have got documents to prove that this same person, who is the Chairman of the Port (Cargo) Corporation, smuggled money out of Ceylon to India—documents signed by him. But this Government is not going to take any action against him. So what is the use? Certainly I will hand this letter over to the Prime Minister, but if anything comes of it I will be the most surprised man.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Why, you do not believe it to be true?—[Interruption.] You said, if anything happens you will be surprised.

විරසේකර මයා.

(திரு. வீரசேக்கர)

(Mr. Weerasekera)

Yes, I might die of shock.

புளுன்குருகருமனே கலாவ :

சீதுநி ஸேகநாவ பிபிபடி விபடிய

நியோகித கலாவாகரும

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Because you think the facts are not true ?

விசேஷகர மய.

(திரு. வீரசேக்கர)

(Mr. Weerasekera)

No, because the past record of this Government is that when such a matter was brought to light and an inquiry was promised, court records were destroyed, fingerprint records were destroyed, a cousin of the person against whom I made the allegation was put in charge of the C. I. D. documents to enable the destruction of those documents. So, what can we expect? Surely, the Prime Minister and his Government should know that the very fact that this man sent me a letter of demand and when challenged to proceed with the case, refuses to take that risk, is sufficient proof that I was right when I alleged that this man is a rogue. And he has lied to Parliament. If any one of us had done a thing like that it would be considered a terrible insult to this House. Here is a man, a chairman of a corporation, who made a Junior Minister of the Government read a false statement in this House.

பி. பி. வெலகெடர மய. (சீதுநி ஸேகர
புமனினே பார்டிமென்ரு லேகமி)

(திரு. டி. பி. வெலகெதர—தேசிய மய
சேவை அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரிய
தரிசி)

(Mr. D. B. Welagedera—Parliamentary
Secretary to the Minister of Nationalized
Services)

Why false ?

விசேஷகர மய.

(திரு. வீரசேக்கர)

(Mr. Weerasekera)

He is one who made a public statement that he is not guilty and that he is not the same person.—[Interruption]. I am not saying that the Junior Minister made a false statement. but that this man made the Junior Minister make a false statement.

The Junior Minister sincerely believed it was true, but now the Junior Minister sincerely believes that my allegation is true.

வெலகெடர மய.

(திரு. வெலகெதர)

(Mr. Welagedera)

I do not believe it.

விசேஷகர மய.

(திரு. வீரசேக்கர)

(Mr. Weerasekera)

I am not concerned about your believing it. I am concerned about the Junior Minister who made that statement. He now sincerely believes that my allegation is true.

வெலகெடர மய.

(திரு. வெலகெதர)

(Mr. Welagedera)

Who is that ?

விசேஷகர மய.

(திரு. வீரசேக்கர)

(Mr. Weerasekera)

The Junior Minister of Local Government, Mr. R. Premadasa. Not you.

I will now deal with the question of the development of tourism. The tourist industry in this country is at present in the hands of a person called Mr. Chib. The history of Mr. Chib is very interesting. When we went to India — the Junior Minister of State was the leader of our delegation—we had a discussion with Mrs. Jaipal Singh, Parliamentary Secretary to the Ministry of Tourism in India. In the presence of the Junior Minister of State—she asked us—she asked me in fact—“How is your new adviser on tourism, Mr. Chib?” I thought she was going to praise the man. I said, “I do not know what Mr. Atapattu has to say, but as far as I am concerned I would not praise this man”. And she said, “You are not far wrong. We got rid of this man because all he did was to form an empire round himself and go round the world at the expense of the

අග්‍රාණ්ඩුකරතුමාගේ කථාව :

සභානායක මහත්මයාණන

Indian Government." There was an inquiry pending, questions were raised in the Indian Parliament.

The question raised was in regard to corruption, inefficiency and the commissions taken by Mr. Chib, and certain influential people induced Mr. Chib to send in his papers for resignation.

I have the record here with me, Sir, according to which, when questioned in Parliament as to why they were not proceeding with the inquiries into the conduct of Mr. Chib, the Minister concerned stated that as Mr. Chib had sent in his papers for resignation it was not intended to proceed with the matter.

Anyway, it was accepted as a fact that Mr. Chib only feathered his nest in India. Already what had been done by Mr. Chib in India has had to be deliberately undone by his successor. Mr. Chib had constituted four corporations. Even here he has started corporations such as the Hotels Corporation, this corporation and that corporation. Mr. Chib is famous for starting corporations. After he was kicked out from the post he held in connection with tourism in India, in order to put India back on her feet touristwise, his successor had to undo what Mr. Chib had done, merge the various corporations into one and come back to the position where there is only one corporation concerned with tourism.

And this is our expert ; this is the person whom we have got down to advise us in regard to tourism in Ceylon. Already Mr. Chib has gone round the world twice to study tourism. It is a wonderful situation ! This is the expert who had come to Ceylon to advise us on tourism.

All the travelling Mr. Chib did while in India was luxury travelling as a tourist round the world. According to the Indian Government, Mr. Chib never did any travelling in order to gain knowledge about tourism except when he went to Afghanistan. The little knowledge

about tourism Mr. Chib has, he has gained in Afghanistan. All his other travelling has been proved to have been luxury travelling round the world.

Now, after Mr. Chib came to Ceylon to act as our special adviser, in which capacity he draws a salary 20 times that of one of our top directors of corporations, he has gone twice round the world to study tourism. The expert we have got down, or who has been sent here to teach us tourism, has already gone twice round the world to study tourism !

There are talks of luxury hotels in relation to tourism in Ceylon—Hilton Hotels and other hotels. But consider the benefit tourism has brought to this country up to now. The total amount of earnings we have made from tourism for the last two years is less than half what we earned in 1959, whereas the money we have spent on tourism is more. The present position is that we are now spending precious foreign exchange to develop tourism and earning only half what we spend.

Hong Kong spends on tourism by way of propaganda and otherwise a little less than what we spend here, but she earns Rs. 550 million per year from tourism. According to last year's expenditure figures in regard to tourism we have spent almost as much as Hong Kong, and this year we intend spending more.

I have gone into this question very thoroughly, Sir, but to give all the details would take too much time. It can be proved that our adviser on tourism is really in link with certain tourist agencies in India and is doing more to serve tourism in India than tourism in Ceylon. The advice he gives us is wrong.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

How much longer is the hon. Member for Dehiowita going to speak ?

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

වීරසේකර මයා.

(திரு. வீரசேக்கர)

(Mr. Weerasekera)

How much more time have I got ?

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

The hon. Member has actually exceeded his time by 20 minutes, but he can go on. I only wish to know how long he will take.

වීරසේකර මයා.

(திரு. வீரசேக்கர)

(Mr. Weerasekera)

I will deal with only two more points, Sir, which I feel I cannot avoid dealing with. One is in relation to the matter of the importation of bicycle spares. As you are aware, the last Government was criticized not for not doing work. The position taken up by the then Opposition was that the work it did was good but it was done in the wrong way. Now, our criticism against this Government is that they are undoing the work—little work according to them—we did, but not doing anything themselves.

One of the industries we helped to establish in Ceylon was the manufacture of bicycle spares. I have with me a letter written by the Ceylon Bicycle Spare Parts Importers' Association. They are importers, not manufacturers, of bicycle spares. They have supplied me with certain facts and figures which I am, in all seriousness and with full responsibility, placing before the House. I am ready to prove every statement I make here.

This industry is really in the Panadura Electorate. It is called Lanka Industries Corporation. It has been given over a million rupees worth of foreign exchange for the import of bicycle spares, that is, spares to manufacture bicycles. What is really happening is that spares are imported and bicycles assembled in Ceylon.

Take, for instance, the assembling of a bicycle inflator. The components that go to make an inflator are imported. The only thing that is manufactured here is the leather washer which costs two cents. I am giving these figures to show you that this man, who is the so-called manufacturer of spare parts, is running a racket in foreign exchange. I am quoting only a few essential things.

Bicycle forks are imported by this company in Panadura. Each fork costs Rs. 3.50. That is the cost of the components for the manufacture of a fork, without paint and finish. He gets all the spare parts from the United Kingdom, and payment is made in sterling. A completed fork, painted and ready for fitting, if imported from India, costs Rs. 3.25. If imported from China, the same thing costs Rs. 2.40. But, according to this spare parts manufacturer, the cost of only the spare parts to assemble the fork in Ceylon is Rs. 3.50. The finished product with paint and finish costs Rs. 5, whereas from the cheaper sources two forks can be imported for this price.

Then take the case of bicycle chains. All the links are brought to this country, they are joined together and assembled into a complete chain here. That is something that can be done by any cycle kade. According to this importer, a chain comprises Rs. 1.40 worth of links. Once they are joined together in the shape of a chain, the chain is sold for Rs. 10.50. The cost of a completed chain imported from China is only 75 cents. If imported from any other country it cannot cost more than Rs. 2 per chain. So you see the profit this man makes. On his own admission, the links that go to make one chain cost Rs. 1.40 and he sells a completed chain for Rs. 10.50, making a profit of over 400 per cent.

This industrial enterprise was one that was set up during our time, and he was allowed, in the first instance, to import spare parts, assemble bicycles here, and progressively start manufacturing those

අග්‍රාණ්ඩුකරතුමාගේ කථාව :

parts here. But what he is doing now is, he is engaging in a glorious racket in foreign exchange. He is over-invoicing his imports of spare parts and getting payment in the form of sterling ; he is converting the spare parts into finished products in his so-called factory and selling them at a profit of over 400 per cent. He expects the Government to give him exchange for bicycle spare parts which are invoiced at about twice the cost of the finished product. From the point of view of foreign exchange it would be cheaper for us to import the finished product than to allocate foreign exchange to this firm to import the parts and to assemble them here.

The Hon. Minister of Education wanted us to co-operate with the Government, and he accused us of setting up the workers against the Government.

In this connexion I want to mention one matter. In the Chilaw district there is a co-operative textile society—The Chilaw Co-operative Textile Society. After this Government came into power they dissolved the society and started running the venture under the Co-operative Department. On the 15th of last month some of the employees of this establishment formed themselves into a union. On the 16th every single person who joined that union was sent an interdiction notice and they are now all going to be thrown out. It so happens that that union is sympathetic towards a particular opposition party.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

I do not think there is a union by that name in Chilaw.

වීරසේකර මහා.

(திரு. வீரசேக்கர)

(Mr. Weeraseskera)

I am sorry. It is the Chilaw-Puttalam Districts Co-operative Textile Societies Union Limited,

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

Nattandiya. I am sure that if it was in your electorate you would never have permitted this to happen. Since it is in the neighbouring electorate you might go into this.

I shall now read out a letter.

1967.6.16 දින සිට සේවය නාවකාලිකව
නැවැත්වීම

මහත්මයාණෙනි,

මහත්මයාට විරුද්ධව ඇති චෝදනා රැසක් විභාග කර අවසාන තීරණයක් ගන්නා තුරු අද දින පස් වැටේ සිට මහත්මයාගේ සේවය නාවකාලිකව අත්හිටුවන ලද බව දන්වමි. මෙම පියවර ගැනීමට සිදුවී ඇත්තේ සංගමයේ බලවේග ප්‍රේමකර්මාන්ත ආයතනයේ ආරක්ෂාව සඳහා බව තව දුරටත් දන්වමි.

ඔබට විරුද්ධව ඇති චෝදනා සම්බන්ධයෙන් චෝදනා පත්‍රයක් යථා කාලයේ ලැබෙන්නට සලස්සන බවද දන්වමි."

Up to date no charges have been framed against these persons. I appeal to the Government not to do this sort of thing if they want the co-operation of the workers. If any person commits an offence by all means charge him and if he is found guilty sack him, but do not do this sort of thing. Today a union is formed and within twenty four hours interdiction notices are served on each and every member of the union.

If this Government is sincere in what it says and intends to practise what it preaches, let it read this morning's "Daily News." The paper says that the controlled price of beef is to be put up by 30 cents.

Before this the price of a pound of beef at the Kollupitiya market was Rs. 1.70 when the controlled price was 90 cents. Now it will be very much more.

Today beef is sold over and above the controlled price in the presence of the price control inspector in charge of the Kollupitiya market. This officer is the most corrupt man in the Public Service I have seen. I

අනුමතකාරකයාගේ කමාව :

[විරසේකර මය.]

have seen him taking away beef from the market at the end of the day. Recently an officer of this House complained to him about the sale of beef over the controlled price but no action was taken.

How can the Government do anything about this when they are legalizing blackmarketing in beef? When the controlled price was 90 cents a pound we had to pay Rs. 1.70. I suppose if I have to buy a pound of beef today I will have to pay Rs. 2.

Is this how the Government is bringing down the cost of living? The price of beef is being raised because the butchers support, finance and even feed the Government. I do not think we can expect anything from this Government. I appeal to them to take the verdict given at each of these by-elections seriously and to allow others, who can rule this country much better than they can ever hope to do, to undertake that task and save this country from the chaos into which it has been plunged by this inefficient and corrupt regime.

ප්‍ර. සා. 11.48

ශ්‍රී එම්. එම්. මොහමඩ් (කම්කරු, රැකියා සහ නිවාස ඇමති)

(කෙනරාමු ආර්. ආර්. මුරුමුරු—තොழිල්, තොழිල් කාණ්, ඩේමාමප්පු අමාත්‍යාංශය)

(The Hon. M. H. Mohamed—Minister of Labour, Employment and Housing)

Mr. Deputy Speaker, I thank you for permitting me to participate in the Throne Speech Debate. I am sorry I have to follow the hon. Member for Dehiowita. Members of the Opposition who spoke earlier maintained a very high standard of debate but, I am sorry to say, the hon. Member for Dehiowita brought the standard down to a very low level.

The hon. Member for Dehiowita referred to several matters. For example, he said that the hon. Member for Kundasale is now locked up.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

විරසේකර මය.

(ශ්‍රී. ඩී. ආර්. ආර්.)

(Mr. Weerasekera)

I did not say he was locked up.

ශ්‍රී එම්. එම්. මොහමඩ්

(කෙනරාමු ආර්. ආර්. මුරුමුරු)

(The Hon. M. H. Mohamed)

I assure him that the hon. Member for Kundasale is one of our most loyal Members and will always stand by us.

The hon. Member for Dehiowita referred to certain other matters. When he makes statements he must be responsible for them. He made a serious charge against Mr. Rampala, the General Manager of Railways. There is a Bribery Commission. It has been set up to investigate such charges. Instead of making that charge here, the hon. Member should have gone before the Bribery Commissioner or sent him all the particulars for investigation. That would have been the correct procedure for the hon. Member to adopt. Instead of following that procedure, he came here and made a very serious charge against a responsible government officer.

It is the duty of the Chair to see that sufficient protection is given to government servants, who are unable to defend themselves. Hon. Members are privileged persons and they must be careful in what they say. I think the Chair should take special note of this type of speech.

Now, Sir, as regards the priest who came to Ceylon, this is a very old story, to which the hon. Member tried to give a twist. He said that that priest was my guest and he was invited by me. I assure him and the House that I did not invite this priest nor did I have anything to do with him. This charge has been repeated several times. Questions have been asked and answered to the satisfaction of all concerned.

අනුකූලකාරකුමාගේ කථාව :

සිතුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

I do not want to waste my time replying to the irrelevant and irresponsible statements made by the hon. Member for Dehiowita. Outside this House I find that he is a very pleasant person, but once he enters this House something enters into him and he permits himself to utter diabolical falsehoods. I do not know what is wrong with him, but I think he needs the attention of a psychiatrist.

I now come to the speeches made by hon. Members of the Opposition. I find that many of them have made very long speeches lasting for an hour or one-and-a-half hours. However, I find that they have not made a case against the Throne Speech we have presented. My knowledge of Sinhala is limited. The hon. Member for Yatiyantota, who opened the Debate for the Opposition, has made his speech in Sinhala. I got a person to read it for me and I found that there was nothing in it which needs a reply. But there are one or two points that need some clarification and I think it is my duty to clarify them.

In his speech he said that the Government says one thing outside Parliament and something else inside in order to deceive the people. I think that is a very unreasonable statement to make. This Government always stands by what is right. We say the same thing both in and out of Parliament unlike the Opposition. When they go to the South they say one thing, when they go to the North they say another thing; when they went to Negombo they became the defenders of the Catholic Church. We do not adopt that type of tactics.

பி. வி. ஒலங்கரத்ன மஹ. (கொலொன்
நாவ)

(திரு. டி. பி. இலங்கரத்ன—கொலொன்
னாவ)

(Mr. T. B. Ilangaratne—Kolonnawa)

Why did you not take the Federalists elsewhere during the by-elections?

ශ්‍රී එම්. එම්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

We are prepared to take them anywhere. We are supported by the Federal Party and we are with them and they are with us, and we are happy about it. We took them to Negombo and Kolonnawa and we will take them to Attanagalla.

The hon. Member for Kolonnawa referred to a statement made by the Hon. Prime Minister, when he was Leader of the Opposition, just before the previous Parliament was dissolved. He quoted this statement of the Hon. Prime Minister: "I am quite confident that the patriotic people of this country will defend with their lives their priceless freedom from being destroyed." I am happy that the Hon. Prime Minister has preserved freedom and democracy. It is because he preserved democracy that the hon. Member for Kolonnawa is here today.

ඉලංගරත්න මහ.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

That is how you also came here?

ශ්‍රී එම්. එම්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

Otherwise he will have no place in this House. He is here because we have guaranteed that freedom.

ඉලංගරත්න මහ.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

You have destroyed freedom. You have banned strikes.

ශ්‍රී එම්. එම්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

We are talking of democracy. Opposition Members are all very vociferous about democracy. They say that they are the defenders of

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

[ශ්‍රී එම්. එච්. මොහමඩ්]

democracy. I want to bring to the notice of this House, especially the hon. Leader of the Opposition, that during her time when the voters' lists were prepared certain Government officials adopted subtle methods. I will explain those methods.

සිරිමාවෝ ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක
(අත්තනගල්ල)

(திருமதி சிறிமாவோ ஆர். டி. பண்டார
நாயக்க—அத்தனகல்ல)

(Mrs. Sirimavo R. D. Bandaranaike—
Attanagalla)

You must prove that.

ශ්‍රී එම්. එච්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

I do not know whether it was done with the consent of the Government, but the Government in power should take the entire responsibility for what they did.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

What about the lists that were made in June 1964?

ශ්‍රී එම්. එච්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

Fortunately for democracy Parliament was dissolved earlier than its normal period. If we had to go to the polls after the full period of that Government we would have had to fight the elections on a manipulated voters' list.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

You are not making that allegation against me? There is the Commissioner of Elections—

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ශ්‍රී එම්. එච්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

I shall explain. A manipulated voters' list—[Interruption].

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please!

ශ්‍රී එම්. එච්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

When they attack us we are prepared to take it. They too must be prepared to take it when we give them back.—[Interruption].

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! Hon. Members must not interrupt. When they get their chance to speak they can contradict any statement that is not true.

ශ්‍රී එම්. එච්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

If the elections were held after the full period of office of the last Government none of us would have been here, but all of them would have been Members of the Government. I shall explain how it was done. The grama-sevakas who had—[Interruption].

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

As the Hon. Minister is coming to a new point, the Sitting is suspended till 2 p.m. On resumption, the Hon. Deputy Chairman of Committees will take the Chair.

අනුකූලமாகම කළා :

4.30 ට අනුකූලව නවකැලිකව අත්හිටුවන ලදීන් අ. හ. 2 ට කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමාගේ [ශ්‍රීමත් රසික් ෆරේඩ්, ඩී.බී.ඊ.] සභාපතිවරයෙක් නැවත පවත්වන ලදී.

இதன்படி அமர்வு பி. ப. 2 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று. குழுக்களின் உப அக்கிராசனார் [ஸ்ரீமான் ரசிக் பரீத், டி. பி. ஈ.] தலைமை தாங்கினார்.

Sitting accordingly suspended till 2 P.M. and then resumed, MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [SIR RAZIK FAREED, O.B.E.], in the Chair.

ශ්‍රී එම්. එච්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

When we adjourned for lunch I was dealing with the question of the voters' lists. I want to explain how this manipulation was done. You know, Sir, the last Government appointed gramasevakas and the registration of voters was done by these officers. If you study the voters' lists for each electorate where we held by-elections you will notice that over three thousand names have been deleted and in addition a further three thousand five hundred names have been included. These are facts which nobody can deny. I do not accuse the last Government or say that they were aware of this situation, but certainly I do hold them responsible for the action of the officers concerned.

For instance, if fifty names of our supporters are deleted and fifty names of their supporters are included we lose one vote and they get two votes. This is the subtle method that had been adopted in the matter of registration of voters. They expected the last Government to continue in office for its full period. The manipulation of the voters' lists was done for the purpose of using those lists at the last General Election but fortunately Parliament was dissolved before the expiry of the period of office of the last Government and we had to face the polls on the old registers.

ස්තුති සේජනව පිළිබඳ විවාදය

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(திரு. எல். சி. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

You lost even at the recent by-elections held.

ශ්‍රී එම්. එච්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

We fought the election on the old registers. I think Almighty God was on our side, Parliament was dissolved earlier, and we were able to defeat the last Government.

Then what happened after the elections? We were not aware of this manipulation. We had a series of by-elections. In all the by-elections, we had increased our votes but lost our seats; or where we had expected to win, we lost. Therefore, you will see that if the last General Election was fought on the old registers, none of us would be here. It would have resulted in the entire Government party then in power being returned. That is what I want to point out.

However, I wish to make it clear that the Commissioner of Elections is a person of the highest integrity. No one can point a finger at and say anything against the Commissioner. He is above board. He is one of the finest persons occupying that post today. He is quite impartial. He was not aware of this conspiracy that was hatched by the then Government to destroy democracy.

Therefore, this Government has now adopted a new method so as to put an end to this type of malpractice in the future. We had to take action against the gramasevakas to prevent what is happening now. The present arrangement is that the grama-sevaka has to be accompanied by a member of each political party. So registration will now be above board. Therefore I hope that this present system will be satisfactory to some extent.

அங்கத்தினர் ஒருவரின் கருத்து :

[ஹா. உறுப்பினர். உறுப்பினர். உறுப்பினர்]

I brought this matter to the notice of the House because the hon. Member for Kolonnawa (Mr. T. B. Ilan-garatne) spoke of democracy and said that we have destroyed democracy. But you will see that if we had to fight the last General Election on their own list of voters they would have buried democracy. My hon. Friend should be the last person to speak of democracy. I think it transpired before the C.W.E. Commission that the hon. Member for Kolonnawa, when he was Minister of Commerce and Trade, had ordered the take-over of the entire trade, had alerted the Army, Navy and Air Force to take over the trade forcibly from the private sector. That is the type of democracy they were practising when they were in power. I understand that there are a few disgruntled traders who are now trying to support the party of my hon. Friend. I warn them of their fate. It will be disastrous for them to support the party which had manipulated to take over their trade by force. Therefore, I warn these traders to be careful about these people who are now trying to be their friends.

The hon. Member for Panadura (Mr. Leslie Goonewardene) made a reference to the importation of a printing press by a trade union and sought to make the point that we are undemocratic. This Government permitted the importation of a printing press for the Opposition knowing very well that that press will be used to destroy this Government, that it will be used against the Government, to spread false propaganda against the Government. Knowing all this, still this Government, because it believes in democracy, permitted an Opposition party trade union to import a press from abroad.

ஹா. உறுப்பினர் ஒருவரின்

(கௌரவ அங்கத்தினர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Why are you not permitting the publication of the "Jana Dina"?

புதுவது செய்தி பற்றிய செய்தி

ஹா. உறுப்பினர். உறுப்பினர். உறுப்பினர்

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

I am coming to that.

Therefore you will see that this Government really believes in democracy.

You will remember that when the hon. Leader of the Opposition was Prime Minister, the "Siyarata", the party organ of the United National Party, printed a cartoon of the then Prime Minister. What happened to that paper? The C.I.D. and the military walked into our U. N. P. office, confiscated all the papers and prevented the press from functioning for a few days. This is how they had been behaving.

Regarding the "Jana Dina" I want to point out this. The "Jana Dina" press still remains closed. The paper had carried a news item, before it was closed down, about the Prime Minister attending a function in a Cinnamon Gardens' home and cutting a pig on a Poya day. To him it was a joke. It was a joke for the hon. Member for Panadura. It was no joke for us. It is a very serious matter to see a Buddhist Prime Minister cutting a pig on a Poya day. It may be a joke to the Sama Samaja Party but it is no joke to our party. It may be a joke to the Sama Samajists or to my good Friend, the hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman).

பி. ஜி. லி. கௌரவ உறுப்பினர். (உறுப்பினர். உறுப்பினர்)

(திரு. பி. ஜி. லி. கௌரவ உறுப்பினர்—கொழும்பு மத்தி மன்றம் அங்கத்தினர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Third Colombo Central)

Are you saying that the Prime Minister has never eaten pork?

ஹா. உறுப்பினர். உறுப்பினர். உறுப்பினர்

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

I am not saying that. I am talking about the cutting of a pig.

අනුකූලமாகමයේ කළාව :

කෙනමන් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

How can he eat it without cutting the pig ?

රු එම්. එම්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

I do not know what steps he will take. It was about the cutting of a pig. It is a joke, he says. It is no joke to us. It is a serious matter. What is happening under the very nose of the hon. Member for Panadura may be a joke to him and what is happening behind his back also is a joke to him. It is no joke to us. We consider it a serious matter to make a charge against the Prime Minister of this country. We had warned this paper. The publication was banned several times. They were still continuing to manufacture falsehoods through that press. Therefore we had to take action. Now the matter is before the court. It is for them to satisfy the court and then the matter will end.

Sir, regarding the question of the Emergency, you know that we are continuing the Emergency to preserve democracy—

කෙනමන් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Now, that is a joke.

රු එම්. එම්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

—because we are aware that the Opposition is plotting or conspiring to overthrow this Government, the legitimately elected Government.

කෙනමන් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

We are openly opposed to it.

සිතුවනි යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

රු එම්. එම්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

If they oppose us here, it is all right, but we have information that they are organizing a big strike. Therefore, we are continuing the Emergency to preserve democracy and to prevent the creation of a dictatorship in this country.

The hon. Third Member for Colombo Central gave statistics from the Central Bank Report. The trouble with him is that he uses statistics which are advantageous to him ; he does not give both sides of the story. He only quotes statistics which are advantageous to him.

කෙනමන් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

There are no other statistics.

රු එම්. එම්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

There has been a conscious effort on the part of the Opposition to mislead certain sections of the people.

When we do the correct thing, they criticize us. When we do the wrong thing, they criticize us. When we do nothing, they criticize us. So I have decided to do the thing that I consider right and allow them to do the criticizing.

කෙනමන් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Which is nothing

රු එම්. එම්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

I went to tell the Opposition that we are always prepared to receive suggestions from the Opposition provided they are constructive. We find that their criticisms are of no use to anybody.

අමාත්‍යාංශාධිකාරීතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ගරු එම්. එම්. මොහමඩ්]

I now come to the price of rice. Some Members said that the price of a measure of rice is Re. 1.40, others said it is Re. 1.20, and yet others said it is Re. 1.10. They gave all sorts of prices. I had an opportunity to check up on the price of rice, and I wish to say that the ruling market price of rice ranges from 80 cents to Re. 1.10 a measure. There is a variety of rice for 80 cents a measure—

එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන මය.

(මිනුවන්ගොඩ)

(තිரு. எம். பி. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன—
மினுவாங்கொட)

(Mr. M. P. de Zoysa Siriwardena—
Minuwangoda)

Where is it available ?

ගරු එම්. එම්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

You do not know. That is the trouble.

There is another variety of rice for 95 cents, and yet another variety of rice for Re. 1.10 a measure. The "Harischandra" variety is 95 cents. Therefore, though hon. Members are trying to make out that the price of a measure of rice is Re. 1.40 and sometimes Re. 1.60, rice is available at 80 cents a measure.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Where is it available at 80 cents a measure ?

ගරු එම්. එම්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

It is available and it is obtainable without much difficulty. But they come here and say that the price of rice is very high in their electorates.

The hon. Member for Yatiyantota said that in his electorate the price of a measure of rice is Re. 1.10 and even Re. 1.40.

එල්. සී. ද සිල්වා මය.

(திரு. எல். சி. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

Where is it available at 80 cents a measure ?

ගරු එම්. එම්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

The Re. 1.10 rice that the hon. Third Member for Colombo Central is referring to must be a special kind of rice ; I am talking of the price of the rice I eat. The price of rice is 80 cents, and at the most it may be Re. 1.10. So you will see that the prices given by the Members of the Opposition are misleading and incorrect.

The hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) said that some of our Members want to hang on to the *saree pota*.

කෙනමන් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

I never said that. I said that you accuse us of doing that.

ගරු එම්. එම්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

I really cannot understand why our Members want to do that. We came here by the votes of the people and there is no question of any of us wanting to hang on to the *saree pota*. It is the Communist Party and the Lanka Sama Samaja Party that are hanging on to the *saree pota*.—
[Interruption].

This Government is concentrating on food production and we are giving all possible assistance to the cultivator to produce more food. The food drive has been intensified after the cut in the rice ration. I am sure that in a short time this country will have plenty of rice and other produce. We ask the people to bear with us till these schemes start producing results because we are sure that we

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති සේජනාව පිළිබඳ විමාදය

will be able to produce all the rice we need without depending on foreign countries for our rice. I hope and pray that we will be able to achieve this end very soon. I also hope that the Opposition will give this Government their co-operation, because in the matter of food production we must all rise about party politics. I appeal to hon. Members of the Opposition to co-operate with us to see that this country produce all the rice it needs, so that we can completely do away with the import of rice in the near future.

Now, a few words about the Land Army. The Land Army has already started work in certain areas and appears to be a very popular project. This project will also provide employment to a large number of youths who wish to take to agriculture. Once this project gets going it will, I think, be possible to give employment to about 15,000 youths.

The hon. Member for Walapone (Mr. T. B. M. Herath) said that two of our party members have imported cars and wanted to know how they were able to get the necessary permit. I do not see anything wrong in that. If one could satisfy the import control authorities one is free to import cars. I would like to know from the Opposition how the wife of the hon. Member for Akuressa (Dr. S. A. Wickremasinghe) and the wife of Mr. Anil Moonesinghe, the former Member for Agalawatta, were able to import cars.

කෙනෙක් මො.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

That was three years ago.

බැ. එම්. එම්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

Even then the exchange regulations were in force.—[Interruption]. I do not say that it is wrong. If a person can satisfy the Exchange Control Department, certainly he can import cars. It is unfair to sit there and say that so and so has

imported cars as if it is something wrong to import cars. On our part we can turn round and say that the wife of the hon. Member for Akuressa has imported a car or that Mr. Anil Moonesinghe has imported a car. I repeat that it is not wrong to import a car if exchange control rules are complied with. What I say is that you must not try to throw mud at us in this way. You must try to get at all the facts before you come here and make allegations of this type against hon. Members of this House.

Then, regarding the Negombo by-election, I wish to say this so far as the Muslim voters are concerned. There was a mischievous article the other day which appeared in the "Sun" paper. It contained a mischievous and misleading accusation against the Hon. Minister of Education. It alleged that the Hon. Minister of Education had said at some Government Parliamentary Group meeting that the Muslims had not voted for the United National Party at the Negombo by-election.

I say quite emphatically that that allegation is absolutely untrue. The Hon. Minister of Education never made any allegation like that. The "Dawasa" group of newspapers seem to be carrying on a vicious campaign against the Hon. Minister of Education to make him unpopular with the Muslims. He could not have made such a statement because the Muslims actually did vote for the United National Party.

Another matter I wish to refer to is the setting up of district councils. If one refers to the Throne Speeches of the governments that were in power before the present Government came into office, one would see that every one of them mentioned district councils. This concept of district councils is not something new that we have introduced. The previous Government said in three or four Throne Speeches that they were going to establish district councils. Even the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) has supported the establishment of district councils.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

[ගරු එම්. එච්. මොහමඩ්]

ගරු එම්. එච්. මොහමඩ්

It is a vicious campaign that is being carried on against the present Government making out that these district councils are something new.

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)
(The Hon. M. H. Mohamed)

Once the baby is born that will be the time to see what sort of baby it is ; that will be the time for criticism.

It is only a proposal to establish district councils that we have in the Throne Speech. We have said only what you said earlier, but with this difference : whereas you said that you were going to introduce and establish district councils we have said that we are going to establish district councils under the control of the Central Government. There is a big difference between your Throne Speeches and our Throne Speech in this respect. We have specifically said that the district councils which are going to be set up under the present Government will be under the control and direction of the Central Government. In my opinion, such district councils will be glorified municipal councils.

කෙනමත් මයා.
(திரு. கௌமன்)
(Mr. Keuneman)

We know it is going to be a monster.

ගරු එම්. එච්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)
(The Hon. M. H. Mohamed)

I wish to assure my Muslim brothers that the establishment of district councils will not mean the withdrawal of any of the privileges they enjoy under the present mode of local government. The rights and interests of the Muslims will be protected by the Hon. Minister of Local Government, who is very concerned about the rights of the Muslims. Once district councils are established, my Muslim brothers will see that their rights and privileges have been preserved and maintained. I once again assure them that they have nothing to fear on that score.

I wish to assure my Muslim brothers that the establishment of district councils will not mean the withdrawal of any of the privileges they enjoy under the present mode of local government. The rights and interests of the Muslims will be protected by the Hon. Minister of Local Government, who is very concerned about the rights of the Muslims. Once district councils are established, my Muslim brothers will see that their rights and privileges have been preserved and maintained. I once again assure them that they have nothing to fear on that score.

The Bill to establish district councils is not before us. We do not know what its provisions are going to be. Even I, a Minister, do not know what the provisions of the Bill are going to be. We have not even discussed the matter. We have only mentioned in the Throne Speech that we are going to establish district councils.

The hon. Member for Kolonnawa made the charge that I mentioned about profit-sharing by employees but so far nothing has happened. If he read my contribution to the last Throne Speech he would have known that I only said that I was appointing a commission to go into that question. It is rather a complicated matter and it cannot be done by a few people seated round a table and drafting legislation. Many matters have to be considered carefully. It is not so easy and it could be gone into fully only by a competent commission. The commission was appointed. It has submitted its report to me and the report is being studied by my officials and by the Planning Department. Once the report of the commission is studied and the Government accepts it then a Bill will be introduced in Parliament.

What is wrong in that ? What you said earlier we are saying now. We have, in a way, copied you. In the matter of the establishment of district councils we are following the *sari pota*, with the one important difference that our proposal is to establish district councils under the control and direction of the Central Government.

කෙනමත් මයා.
(திரு. கௌமன்)
(Mr. Keuneman)

Members of the Opposition must not criticize something that is not yet born. I do not know whether it is in the womb, but it is not yet born.

කෙනමත් මයා.
(திரு. கௌமன்)
(Mr. Keuneman)

But we know the parents.

අනුකූලකරවීමෙන් කටාව :

The hon. Member had also said that the Hon. Minister of Labour has done nothing. I wish to point out to the hon. Member that I have done within these two and half years very much more than what the Minister of Labour of the previous Government had done for nine long years.

Several new laws have been passed. Many amendments have been introduced to the Wages Boards Ordinance. The Labour Department is implementing most of those laws to provide a greater measure of relief to the worker. Therefore nobody can say that the Government has done nothing. Even the contract system is now affected by wages boards. Our officers are engaged at the moment in collecting statistics, and we would be implementing these measures very soon under the Factories Ordinance. If the hon. Member wishes further clarification he could either meet me or the Commissioner of Labour who would give him all the details of work we have been doing for the last two and a half years.

Many new trades have been started and we hope to extend the wages board system to many of these trades. We have also increased the number of training centres. Now there are 22 carpentry training centres, 22 mason training centres and 12 barber training centres.

The vocational training centre at Urugodawatte holds double sessions now. Earlier it enrolled 200 trainees. Since the double sessions were held there are 400 trainees attending this centre. We propose to establish a few more centres, one at Pallekelle in the Kandy District, one at Jaffna and one at Colombo. We hope to start work in these centres as early as possible.

From this you will know that this Government has done a tremendous amount of work for the betterment of the lot of the workers.

එල්. සී. ද සිල්වා මය.

(තිரு. எல். சி. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

Except you nobody says that.

සීතනි යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

ශ්‍රී එම්. එම්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

Regarding the procedure obtaining for housing loans, I wish to say that we have now streamlined the system of granting loans. I know that it was a cumbersome procedure in the past. It took over a year to obtain a housing loan. Today it is possible for a person to get a loan within three months.

එල්. සී. ද සිල්වා මය.

(திரு. எல். சி. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

Must be for some people.

ශ්‍රී එම්. එම්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

I can give you very many instances. In the past there were constant criticisms against the department. There were letters to the editors of newspapers criticizing the department over the long delay entailed in granting a housing loan. But now that has been set right. I am glad to mention to this House that for the last six months to one year not one letter has appeared in the newspapers criticizing the Housing Department. Nor has any member of the public complained of delay. There may have been some cases where delay was inevitable because, if a title to the land was not acceptable to the National Housing Department, the department took the initiative to acquire that particular land and clear the title of the applicant. Those instances were rare. If everything was in order, in normal cases the applicant was in a position to get a loan of Rs. 25,000 in three months.

In accordance with the policy of the National Government, the Department of National Housing has offered during the period 25th March 1965 to 31st May 1967 housing loans to 5,995 persons amounting to Rs. 55 million. During the previous ten years, since the inception of the department, from 1955 to 1965 loans amounting to

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

[ගරු එම්. එච්. මොහමඩ්]

Rs. 100 million were given to 7,701 persons. You will thus see the amount of work that has been done during the last two years, and I take this opportunity to congratulate the officers of the department on the work that they are doing.

The department also engaged in the construction of 1,830 flats, costing nearly Rs. 35 million, within this period. During the period 1955 to 1965 only 1,114 flats were constructed by the department. So you will see the amount of work we have been doing during this period.

We have our difficulties, financial difficulties, but in spite of them the department has been doing a lot of work. We have not been sitting comfortably and warming our seats, as stated by the hon. Member for Kolonnawa (Mr. T. B. Ilangaratne).

We have had instances in the past of Bills which, though approved by the Cabinet of the last Government, were opposed when presented by the National Government. I cannot understand the attitude of the Opposition in regard to those matters. We need the co-operation and support of the Opposition. In parliamentary democracy the Opposition and the Government must co-operate. If one side, merely for the sake of opposing, oppose legislation previously approved by them, parliamentary democracy will not work. I regard parliamentary democracy as a priceless gem which should be preserved at any cost, and it is the duty of the Government and the Opposition to see that this institution of parliamentary democracy is preserved and continued.

I do not think it is necessary for me to speak at length. I have touched upon the matters concerning my Ministry which have been raised by hon. Members of the Opposition.

I thank you.

නිස්සමහාරාම මන්ත්‍රී විසින් පොද්ගලිකව කරුණු පැහැදිලි කිරීම

නිස්සමහාරාම මන්ත්‍රී
සී. එෆ්. ඩබ්ලිව්. එදිරිසූරිය මයා.
විසින් පොද්ගලිකව කරුණු
පැහැදිලි කරනු ලැබීම

திசமகரூம அங்கத்தவர் திரு. சீ. எப். டபிள்யூ. எதிரிசுரிய அவர்களது சொந்த விளக்கம்

PERSONAL EXPLANATION BY MR. C. F. W. EDIRISURIYA, MEMBER FOR TISSAMAHARAMA

අ. හා. 2.37

සී. එෆ්. ඩබ්ලිව්. එදිරිසූරිය මයා.
(නිස්සමහාරාමය)

(திரு. சீ. எப். டபிள்யூ. எதிரிசுரிய—திசமகரூம)

(Mr. C. F. W. Edirisuriya—Tissamaharama)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඊයේ මා නැති අවස්ථාවකදී, කාරෙකක් සඳහා පිටිපස්සා දොරෙන් පර්මිට් එකක් හම්බ වුණාය කියා මට විරුද්ධව චෝදනාවක් නගා තිබුණු බව දැනගන්ට ලැබී තිබේ නව. පසුගිය සිංහල අවුරුද්ද කාලේ—මුළු අප්‍රේල් මාසයම වාගේ—මම මහාරෝග්‍ය ශාලාවේ රෝගාතුරවයි සිටියේ. ජනවාරි මාසෙන් මා ලෙඩ වෙලා හිටිය. මා අසනීප වන නිසා විශේෂඥ දොස්තරවරුන් මට එක්තරා නියමයක් කළා. මම රාත්‍රී 12 ට විතර නිස්සමහාරාමයේ සිට බස් රථයේ නැගිලි පසුදා උදේ අටහමාර වෙන විට මෙහාට එනව. එසේ ආවාම නිදා වැටීමෙයි කෙරෙන්නේ. එම නිසා මට යන්ට වෙන් නේ ආරෝග්‍යශාලාවට. මේ හේතුවෙන් මට වෛද්‍ය විශේෂඥයින් නියමයක් කළා, තව දුරටත් ප්‍රසිද්ධ රථවාහනවල රාත්‍රියේදී එහෙම ගමන් කරන්ට එපාය කියා. “උඹ ඇවිද්දොත් උඹට හය මාසෙකට වඩා ආයුෂ නැති වෙනව” යනුවෙන් ඒ අය මට කීව්ව.

පාකදුරේ, මිසිස් ලාල් රුද්දිලා මගේ දුවයි. ඇය මේ පිළිබඳව කියා සිංහප්පූරුවේ සිටින මගේ අනික් දුවට ලිපියක් යැව්ව. ඒ දුව විවාහ වී සිටින්නේ විරුද්ධ පාර්ශ් වයේ ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරයකුට සිටි දිවංගත එම්. ඩබ්ලිව්. එච්. ද සිල්වා මහතා ගේ සහෝදරයාගේ පුතකු වන බන්දුල

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

මානවවූ මහතා සමගයි. ඔහු පොරෝලිස් සිල්වා සහ සමාගමේ කොටස්කාරයෙක්. මගේ දුව ඇගේ එම නැගණියට මා පිළිබඳ තත්ත්වය ලියා යැවීමට පසුව මට කියා එවුව, ඒ අය මට කාර් එකක් ගැනීමට යන සියළුම මුදල් ගෙවන බව. මගේ දුව ඩොලර් කාසිවලින් පවුම් 570 ක් මේ වෙනුවෙන් ගෙවා තිබෙනවා. C.I.F. value එක සම්පූර්ණයෙන්ම ගෙවුව. ඒ අන්දමට ක්‍රියා කරලයි, මට කාරෙකක් ලැබුනේ. මා තව වික කාලයක් ජීවත්ව අතර සිටින්න ඕනෑ නිසයි එසේ කළේ. එහෙම නැතුව පිටි පස්සා දොරෙන් කටයුතු කළා නොවෙයි. [බාධා කිරීමක්] ගත 5 ක විදේශ විනිමය වංචාවක් නැහැ. මම මෙහේදි රුපියල් අට දහස් ගණනක් ගෙවුව, ආණ්ඩුවේ බද්ද, handling charges යනාදිය සඳහා. මම පිනට ගත්තේ නැහැ. හොර දොරෙන් ගත්තේ නැහැ.

යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) මුද්‍රණ යන්ත්‍රයක් ලැබුණාය කීමාම එය එහෙමපිටින්ම තැන්ගත්තේ කිව්ව. අනිල් මුණසිංහ මහත්මයාටත් තැන්ගත් ලැබුණු බව කිව්ව. අකුරුසේසෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත් (වෛද්‍ය චාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ) තැන්ගත් ලැබුණු බව කියනවා. මා දන්නේ නැහැ, ඒව තැන වශයෙන් ලැබුණද, පිටිපස්සා දොරෙන් ආවද, මොන දොරෙන් ආවද කියා. මා කියන්නට කැමතියි මම කවදාවත් පිටිපස්ස දොරෙන් කළේ නැති බව.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව : ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

மகா தேசாதிபதியினது பேச்சு :

உரை மீதான விவாதம்

GOVERNOR-GENERAL'S SPEECH :
DEBATE ON THE ADDRESS

අ. හා. 2.40

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(திரு. எஸ். சி. டி சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

මෙම විවාදයෙහිදී ගරු කම්කරු ඇමති තුමාගෙන් පසුව කථා කරන්නට මට ඉඩ ප්‍රස්ථාව ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ගරු කම්කරු ඇමතිතුමා එතුමාගේ අමාත්‍යාංශය ගැන නොව අනිකුත් හැමදේම ගැන විශාල විස්තරයක් කළා. එතුමා තමන්ගේ අමාත්‍යාංශය ගැන කිවේ මොන වද? හදාපු තට්ටු නිවාස ගැන සඳහන් කර එතුමා සභාවෙන් පිටව ගියා. ඒ ගැන මා කතාගාටු වෙනවා.

මෙම රාජ්‍ය සන කථාව පිළිබඳව අපි ඇත්තවශයෙන්ම පුද්ගලයාට පත් වෙනවා. අද රටේ ඉතාම බරපතල ප්‍රශ්නයක් ව තිබෙන රැකියා රක්ෂා ප්‍රශ්නය ගැන මෙහි වචනයක්වත් සඳහන් නොකිරීම ගැන අපි කතාගාටු වෙනවා. ඊට වඩා මා පුද්ගල වෙනවා, ගරු කම්කරු ඇමතිතුමා සිය කතාවෙදි රක්ෂා රහිතකමේ ප්‍රශ්නය ගැනත්, මෙම රජය බලයට පත් වූවාට පසු සපයා තිබෙන රක්ෂා පිළිබඳවත් වචනයකුදු ප්‍රකාශ නොකිරීම ගැන. මා සිතනවා ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ ගරු ඇමතිතුමාටවත් ශක්තිමත් නැතැයි කියා, මේ ගරු සභාවෙහි නැගී සිට ඒ පිළිබඳව කතා කරන්නට. සපයා දුන් රක්ෂා ගැන විස්තර කියන්නට පුළුවන්ද? අපි දන්නවා රක්ෂා සැහෙන ප්‍රමාණයක් සපයා දී තිබෙන බව. නමුත් එම රක්ෂා සපයා දුන් ආකාරය ගැනත් මුළු රටම දන්නවා. මෙම රජය පත්වීම දෙන අන්දම ගැන අද රටේ සාමාන්‍ය ජනතාවට සැහෙන අවබෝධයක් තිබෙනවා. අද කොතෙක් දුරට දූෂිත වැඩ පිළිවෙළක් පවතිනවාද යන්න ගැන රට කොඬුතරම් දුරට දන්නවාද කීමෙන් ගරු කම්කරු ඇමතිතුමාටවත් ශක්තිමත් තිබුණේ නැහැ, සිය කතාවෙදි ඒ ගැන වචන මාත්‍රයක්වත් සඳහන් කරන්නට. එසේ සඳහන් කරන්නට ශක්තිමත් නැති තරමට අද මෙම රජය පිරිහී තිබෙන බව එතුමාත් පිළිගැනීම ගැන අපි සන්තෝෂ වෙනවා. ගරු කම්කරු ඇමතිතුමාත්, එතුමාට ප්‍රථම අද උදය වැරුවේ කථා කළ ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාත්, ඊටත් කලින් කථා කළ කම්කරු, රැකියා රක්ෂා හා නිවාස ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාත් කියන නිදේනාම මෙම ගරු සභාවෙන් රටෙන් අවධානය යොමු කරන්නට කල්පනා කළේ කුමක් ගැනද? ග්‍රාම සේවකයන් ලවා පසුගිය රජය වැරදි විධියට ඡන්ද ලැයිස්තු සකස් කර එමගින් බලයේ රැඳෙන්න උත්සාහ දැරුවාය යන

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

[එල්. සී. ද සිල්වා මයා.]

මතය ඇති කිරීමට ඒ අය සිය කතාවලින් උත්සාහ දැරුව. ගරු කමිකරු ඇමතිතුමාත් ඒ කාරණය සඳහන් කළා. අතුරු මැති වරණ සටන් ගෙනගිය අලුත් ඡන්ද දයක ලැයිස්තු අනුව බව කමිකරු ඇමතිතුමන් පිළිගන්න. දූෂණයෙන් තොරව සකස් කරන ලද ඒ ලැයිස්තු අනුව අතුරු මැති වරණ පැවැත්වුණු බව එතුමා කීව.

ආර්. ප්‍රේමදාස මයා. (පළාත් පාලන ඇමතිගේ සහ ප්‍රවාහිනි හා ශ්‍රවණ විදුලි ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(තිரு. ඥා. පිරෙමදාස—உள்ளுராட்சி அமைச்சரதும் தகவல், ஒலிபரப்பு அமைச்சரதும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. R. Premadasa—Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and to the Minister of Information & Broadcasting)

ඒක නෙමෙයි එතුමා කීව්වෙ. තමුත් තාත්සේලා ඒ විධියට පිළිගෙන තිබෙන බවයි කීව්වෙ.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(තිරු. எஸ். சி. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

එතුමා කීව්වෙ එහෙමයි. එතුමාට වැර දුණාද මම දන්නෙ නැ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිරු. பி. ரேமதாசு)

(Mr. Premadasa)

තේරුම් ගත් හැටි වැරදියි.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(තිරු. எஸ். சி. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

හොඳයි එහෙම නම් මා රජයෙන් එක් ප්‍රශ්නයක් අහනව. අද ග්‍රාම සේවකයින් බොහෝ ගණනක් සේවයෙන් පහ කර තිබෙනව. සේවයෙහි ස්ථිර කිරීමට සුදුසු තැනැයි නිර්දේශ කරනු ලබ, ආධුනික කාලය ගත වන්නටත් ප්‍රථම ග්‍රාම සේවකයින් කීප දෙනෙකුගෙ සේවය අවසන් කර තිබෙනව. ගාලු දිස්ත්‍රික්කයේ පමණක් ග්‍රාම සේවකයින් 172 දෙනා ගෙන් 86 දෙනෙකුගේ සේවය නතර කරන ලෙස දිසා පතිතුමා නිර්දේශ කර තිබෙනව. මේ නිර්දේශය අමාත්‍යාංශයට ලැබුණු හැටියම,

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

එකී ග්‍රාම සේවකයින් 86 දෙනාගෙන් 12 දෙනෙකු හැර අනෙක් 74 දෙනාට රැකියාව දෙන ලෙසත් අනෙක් 12 දෙනා සම්බන්ධයෙන් අමාත්‍යාංශය මැදහත් වන බවත් දන්වා දිසාපතිතුමාට හැරෙන තැපෑලෙන් ලියුමක් යැව්ව. දැන් ඒ 12, 9 ට බැස තිබෙනව. මොන මිණුම් දණ්ඩක් අනුව මේ ගණන වෙනස් වුණාදැයි මම දන්නෙ නැ. වැරදි විධියට ඡන්ද ලැයිස්තු සකස් කිරීම ගැන එකම ග්‍රාම සේවකයකුටත් චෝදනා නගා නැති බව දිසාපතිතුමා පෞද්ගලිකව මා සමග කීව්ව. ග්‍රාම සේවක පදවියෙ කට යුතු කිරීමේදී ගැමියන් සමග එකට වැඩ කිරීමේ ශක්තියක් නැති අය වශයෙන් දිසාපතිතුමා කල්පනා කළ ග්‍රාම සේවකයින් 86 දෙනාගේ සේවය අවසන් කරන ලෙස එතුමා නිර්දේශ කළා මිස, ඡන්ද ලැයිස්තු සකස් කිරීම සම්බන්ධයෙන් එකම ග්‍රාම සේවකයකුටත් චෝදනා නගා නැති බවයි දිසාපතිතුමා කීව්ව.

ගරු ඇමතිවරුන් දෙදෙනෙකු විසින්ම තම කථාවලදී සඳහන් කරන්නට තරම් මෙය බරපතල ප්‍රශ්නයක් නම්, ඡන්ද ලැයිස්තු වැරදි විධියට සකස් කිරීම ගැන ග්‍රාම සේවකයින් කී දෙනෙකුට විරුද්ධව චෝදනා නගා තිබෙනවද යන ප්‍රශ්නය මා මේ අවස්ථාවෙදී රජයෙන් අහනව. මැති වරණ කොමසාරිස්තුමා කොතරම් විශ්වාස දායක පුද්ගලයෙකු වුවත්, එතුමාට නොදා නෙන විධියට ග්‍රාම සේවකයින්ට මේ වැඩේ කරන්නට පුළුවන් වුණා නම් එතුමා අදක්ෂ පුද්ගලයෙකු හැටියට පිළිගත යුතු නේද ?

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිරු. பி. ரேமதாசு)

(Mr. Premadasa)

ග්‍රාම සේවකයින් සිටින්නෙ දිසාපති යටතේ මිස මැතිවරණ කොමසාරිස් යටතේ නොවෙයි.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(තිරු. எஸ். சி. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

ඒක හරි. තමුත් ඡන්ද ලැයිස්තු සකස් කිරීම පිළිබඳ අවසාන වගකීම දරන්නෙ මැතිවරණ කොමසාරිස්තුමායි.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ප්‍රේමදාස මයා.

(කි. ෮. පිරිමිපාස)

(Mr. Premadasa)

දිසාපති ප්‍රාදේශීය මැතිවරණ කොමසාරිස්.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(කි. ෮. ආර්. ජී. ඩී. සිල්වා)

(Mr. L. C. de Silva)

ඒ ප්‍රාදේශීය බල මණ්ඩල ඡන්ද ලැයිස්තු සම්බන්ධයෙන්. පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණයේ ඡන්ද ලැයිස්තු සකස් කිරීම පිළිබඳ අවසාන වගකීම පැවරෙන්නේ මැතිවරණ කොමසාරිස්තුමාට.

මා අහන ප්‍රශ්නය මේකයි : ඡන්ද ලැයිස්තු සම්බන්ධයෙන් මේ විධියේ වැරදි වැඩ පිළිවෙළක් ගෙනයාම ගැන ග්‍රාම සේවකයින් කිදෙනකුට චෝදනා නඟා තිබෙනවාද, ආදායම් පාලක නිලධාරීන් කිදෙනකුට විරුද්ධව චෝදනා නඟා තිබෙනවාද, දිසාපති වරුන් කිදෙනකුට විරුද්ධව චෝදනා නඟා තිබෙනවාද? ඡන්ද ලැයිස්තු සකස් කරන අවස්ථාවලදී සමහරවිට හදිසියේ වැරදීමකින් අවුරුද්දක් හමාරක් නැත්තම් අවුරුදු හතරකට හෝ අඩු කෙනකුගේ නම ලියා පදිංචි වන්නට පුළුවනි. එවැනි සිද්ධියක් දෙකක් අල්ලාගෙන තමුන් නාන්සේලා, පසුගිය රජය මේ විධියේ දූෂණ වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යමින් බලයේ රැඳී සිටින්නට උත්සාහ දැරූ බවක් පෙන්වන්නට හදනවා නම්, බලයේ සිටි අවුරුදු හතර හමාර තිස්සෙම ඒ වැඩේ කර ගන්නට ඒ රජයට බැරි වුණා දැයි මම මේ රජයෙන් අහනවා?

ඒ වැයම ගැන රජය කල්පනා කළේ සී. පී. ද සිල්වා ඇමතිතුමා ප්‍රමුඛ කණ්ඩායම ඒ රජයෙන් ඉවත්ව ගියාට පස්සෙද? මෙවැනි දේවල් ඉදිරිපත් කර තමුන් නාන්සේලා අද මුහුණ පා තිබෙන තත්ත්වය වසං කර ගන්නට උත්සාහ කරන්නට එපා. පසුගිය කාලයේ තමුන් නාන්සේලාට සහයෝගය දුන් උදවිය පවා අද තමුන් නාන්සේලා ප්‍රතික්ෂේප කරන බව මිහමුව ඡන්ද ප්‍රතිඵලවලින් පෙනෙනවා. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අද උදෑසන පිළිගන්නා, ඇත්ත වශයෙන්ම මිහමුවෙන් ලැබුණේ පරාජයක් කියා. ඒ නිසා

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

තමුන් නාන්සේලා මහජන අප්‍රසාදයට ලක් වීම වසං කිරීමට මේ විධියට උත්සාහ නොකරන හැටියට අපි තමුන් නාන්සේලාට කියා සිටිනවා.

මේ රාජාසන කථාවෙනුත්, ආණ්ඩු පක්ෂයේ හැම කවික මන්ත්‍රීවරයකුගෙම කථාවලින් පෙන්වුම් කරන්නට හැදුව, අගමැතිතුමාගේ විශේෂ සහභාගිත්වය නිසා, උනන්දුව නිසා, ඒ පිළිබඳ සංචාර නිසා ඇත්ත වශයෙන්ම අද රට ආහාර අතින් ස්වයම්පෝෂණය වන තත්ත්වයක් පෙනෙන්නට තිබෙනවා කියා. තමුන් ගරු අගමැතිතුමා නොයෙක් ප්‍රදේශවල කළ සංචාර සම්බන්ධයෙන් විස්තර කළ, ගරු අගමැතිතුමාට හා මේ රජයටත් ලැදිකම් දක්වන පත්තරකාරයන්ට පවා වසං කරන්නට බැරි වුණා, රජයට විරුද්ධව ගොවීන් ප්‍රකාශ කළ මත. රාජාංගනය, ගල්ඔය ආදී ප්‍රදේශවල ගරු අගමැතිතුමා සංචාරය කළ අවස්ථාවල ඒ ප්‍රදේශවල ගොවීන් ගරු අගමැතිතුමාට කෙළින්ම පෙන්වා දී තිබෙනවා, තමන් වගාවන් ආරම්භ කළේ රජය විසින් වාරිමාර්ග ක්‍රම ඇති කරන බවට දුන් පොරොන්දුව උඩ බව. තමුන් අද ඒ ගොවීන් අතරම වී සිටිනවා. බලාපොරොත්තු වූ විධියට වාරිමාර්ග පහසුකම් ලැබී නැති නිසා අද තමන්ගේ ධෛර්යය, තමන්ගේ කාලය, තමන්ගේ ධනය අපතේ ගොස් තිබෙන බව ඒ ගොවීන් ගරු අගමැතිතුමාට පෙන්වා දී තිබෙනවා.

මෙවර රාජාසන කථාවේ සඳහන් වී තිබෙනවා, වාරිමාර්ග ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමට රජය දැනටමත් දැඩි උත්සාහයක් දරා තිබෙනවා කියා. වර්තමාන ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලි බල ඇමතිතුමාගෙන් වාරිමාර්ග අංශය ඉවත් කොට එය වෙනත් ඇමතිතුමකුට පවරනවා නම් ඒ උත්සාහය ඵලදායී එකක් වේය කියා මා හිතනවා. වර්තමාන ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලිබල ඇමතිතුමා යටතේ වාරිමාර්ග පාලනය තිබෙන තුරු මේ රටේ ගොවිතැනින් අප බලාපොරොත්තු වන ප්‍රතිඵල ලබන්නට බැරි බව මා මීට කලින් කීප අවස්ථාවකම මේ ගරු සභාව තුළ ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. මම අදත් තරයේම, අවධාරණයෙන්ම, මේ ගරු සභාවටත් රජයටත් කියා සිටිනවා, ඒ

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[එල්. සී. ද සිල්වා මයා.]

වෙනස මේ රටේ ගොවිතැන කෙරෙහි ආදර යක් ඇති හැම දෙනෙක්ම බලාපොරොත්තු වන බව.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ආහාර වගාව සම්බන්ධයෙන් රාජ්‍යසභා කථාවෙන් ඉදිරිපත් කර තිබුණු කරුණුවලට විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් ඉදිරිපත් කළ සංශෝධනය අඩංගු වෙනව, දේශීය හා විදේශීය ධන වතුන්ට ආහාර වගාව සඳහා රජයේ ඉඩම් අක්කර දහස් ගණනින් පවරා දීම අප කිසි සේත් අනුමත නොකරන බව. තමුත් තාත්සේ දන්නවා ඇති, විශේෂයෙන් උතුරෙන් එන ගරු මන්ත්‍රීවරුන් පිළිගත්තවා ඇති, අද මේ රට රතු ලුනුවලින් හුඟක් දුරට ස්වයංමපෝෂිත වී තිබෙන බව.

මේ රටට අවශ්‍ය තරම් රතුලුණු ලංකාවේ උතුරේ—යාපනයේ—නිපදවනවා. මේවා නිපදවන්නේ අක්කර දහස් ගණනින් නොව අක්කර දහය පහළොව ආදී වශයෙන් කුඩා ඉඩම් කොටස් තිබෙන උදව් යයි. මා කල්පනා කරන්නේ ඇත්ත වශයෙන්ම සාමාන්‍ය ගොවියෙකුට වගා කිරීමට තිබෙන උපරිම බිම් ප්‍රමාණය අක්කර දෙකකට වැඩි වන්නේ නැහැ කියායි. ඒ තරම් සුළු බිම් ප්‍රමාණයක් වගාවට යොදා රතුලුණුවලින් මුළු රටම ස්වයංමපෝෂිත තත්ත්වයකට ගෙන ඒමට ඔය යාපනේ දුප්පත් ගොවියන්ට පුළුවන් වුණා නම් අප රටට අවශ්‍ය මිරිස්, බොම්බයි දුනු, කොත්තමල්ලි, අර්තාපල්, මෙතේරි, තල ආදිය වගා කරන්නටත් ඒ මගින් රට ස්වයංමපෝෂිත කරන්නටත් අපේ අනෙකුත් ප්‍රදේශවල දුප්පත් ගොවීන්ට බැරි මන්දායි මම අහනව.

පසුගිය සභාග ආණ්ඩුවේ කෘෂිකර්ම ඇමතිවරයා හැටියට දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) ඉදිරිපත් කළ වැඩ පිළිවෙළ තමුත් තාත්සේට මතක ඇති. ඒ වැඩ පිළිවෙළ අනුව මිරිස්වලට සහතික මිලක් නියම කළා. යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආවාය් එන්. එම්. පෙරේරා) මුදල් ඇමතිවරයා වශයෙන් ඉදිරිපත් කළ අවසාන අය වැය යෝජනාවලින් සැහෙන සහතික මිලක් මිරිස්වලට දීමට නියම කිරීමෙන්

ඇත්ත වශයෙන්ම බලාපොරොත්තුවුණේ දුප්පත් ගොවීන් ලවා මිරිස් වගාව දියුණු කිරීමටයි. එහෙත් අවාසනාවකට මෙන් එය ක්‍රියාත්මක කිරීමට පෙර ඒ ආණ්ඩුව බිඳ වැටුණා. මේ ආණ්ඩුව බලයට ආ විගස එය සම්පූර්ණයෙන් ඉවත දමා සහතික මිල පමණක් තබාගෙන මිරිස් වගා කිරීමේ වගකීම විදේශ ධනපති කොමිෂනර්වලට භාර දුන්නා. මිරිස් වගාව අක්කර සිය දහස් ගණනින් කරන්නට පුළුවන් දෙයක් නොවෙයි. මිරිස් වගාව හුඟක් කාලය යෙදිය යුතු වගාවක්. සාමාන්‍ය ගොවි පවුලක් විසින් අමාරුවෙන් වගා කළ හැකි බිම් ප්‍රමාණය අක්කරයක් තරම් වෙයි. එවැනි වගාවක් සඳහා අක්කර සිය දහස් ගණන් යෙදුවත් නියම උනන්දුවක් නැතිව එය සාර්ථක ලෙස කරගෙන යන්නට අමාරුයි.

අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා මෙනත ඉදගෙන කියනවා, මිරිස්වලින් දැන් මේ රට ස්වයංමපෝෂිතය කියා. ධනපති කොමිෂනර් භාර ගත් කාර්යය කොයි තරම් දුරට සාර්ථක වී තිබෙනවා දැයි අහන්න කැමතියි. මේ රටට අවශ්‍ය මිරිස්වලින් සුළු ප්‍රමාණයක්වත් වගා කිරීමට තවමත් මේ ආහාර වගා කිරීමේ යෝජනා ක්‍රමය යටතේ පුළුවන් වී නැහැ. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමා බොහොම වේගයෙන් කථා කළා. තමන් නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයේ පරිප්පු හිඟයක් ඇතැයි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ එක් ගරු මන්ත්‍රීවරයෙකු සඳහන් කළ නිසා ඒ ගැන විහිලු කළා. ඔහු තරම් පරිප්පු තිබෙන බවක් ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කියා සිටියා. සලාක ක්‍රමය යටතේ පරිප්පු නොකඩවා ලැබෙන බවකුත් එතුමා කියා සිටියා. සලාක ක්‍රමය යටතේ පරිප්පු බෙදා දෙන බව සැබැවක් වුවත් ඒ සලාකය මාසයකට අවුත්ස තුනකටයි සීමා වී තිබෙන්නේ. මේ රටේ දුප්පත් ගැමි පවුලකට මාසයකට පරිප්පු අවුත්ස තුනක් කොයි විධියෙන් ගැනීමටද සැහෙන්නේ? මේ රටේ සාමාන්‍ය ගැමි ජනතාව අතරත්, ගොවීන් අතරත්, කම්කරු ජනතාව අතරත් ඉතාමත් ජනප්‍රිය—හැම දෙනාම පාහේ පාවිච්චියට ගන්නට කැමති—දෙයක් තමයි පරිප්පු. අවුත්ස තුනක සලාක

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

යක් ප්‍රමාණවත් නොවේයයි කියන විට ආණ්ඩු පක්ෂයේ තමුන් නාන්සෙලා කිපෙනව.

මේ ආණ්ඩුවේ ආහාර වගා කිරීමේ ක්‍රමය යටතේ සිදු වී තිබෙන්නේ එකම එක දෙයක් පමණයි. සාමාන්‍යයෙන් සුළු බිම් ප්‍රමාණවල එලවලු ගොවිතැන් කරගෙන ආ ගොවියට දැන් තමන්ගේ අස්වැන්න ස්වල්පය වුවත් අලෙවි කර ගැනීමට බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනව. තිස්සමහා රාමයේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (සී. එෆ්. ඩබ්ලිව්. එදිරිසූරිය මයා.) ඒ බව හොඳාකාර දන් නවා ඇතැයි මා කල්පනා කරනව. හේන් ගොවිතැනේ යෙදී සිටින ගොවියා නිපදවන කැකිරි, වට්ටක්කා, පිපිඤ්ඤ ආදි එලවලු වෙනදා පාර අසිනේ ගෙනවිත් තබා ගෙන විකුණා ගත්තා. ඒවා ගෙන යාමට එදා වෙළෙන්දන් ආවා. කාසන්ලට, මුසාජිලට අක්කර දහස් ගණනින් රජයේ ඉඩම් දුන් නිසා වෙළෙඳපොළවල් ඇති කළ නිසා හේන් ගොවියා නිපදවන එලවලු වික මිල යට ගැනීමට අද වෙළෙන්දන් යන්නේ නැහැ. පසුගිය දවසක මම කතරගම ගිය අවස්ථාවකදී දැක්කා, හුංගම ප්‍රදේශයේ කැකිරි ගොඩවල් වේලී කුණු වී ගොස් තිබෙන බව. ඒවා මිලට ගන්න කෙනෙක් නැහැ. අද එලවළු වගා කරන ගොවියා ඒ විධියේ තත්ත්වයකට වැටී තිබෙනව. සද කල්හිම එළවළු ගොවිතැනෙහි යෙදී සිටින ගොවියාට අද ඒ භයානක තත්ත්වයට මුහුණ දෙන්නට සිද්ධ වී තිබෙනව. තමුන් නාන්සෙලා මේ ආහාර වගාව ගැන උදම් අනනව, කෑ කෝ ගහනව. මයිසොක්ක බතල ගැන කෑ කෝ ගහනව. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කියනවා මයිසොක්ක බතල දැන් වවා තිබෙනවය කියා. හොඳයි මම අහන්න කැමතියි හෙට ඔය මයිසොක්ක අක්කර සියයක් ගලවා අලෙවි කර ගැනීමට සංවිධානයක් තිබෙනවාද කියා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ අල වික වේලාගන්ටවත් ගොවීන්ට අවස්ථාවක් නොලැබෙනවාට කිසිම අනුමානයක් නැහැ. මෙම කරුණෙදී හිනිදුම ගරු මන්ත්‍රිතුමා (අමරසිරි මයා.) මා සමග එකඟ වෙනවා ඇති. එතුමාගේ කොට්ඨාශයේ ගොවීන් අද නොයෙක් විධියේ ආහාර වගාවන් කරගෙන යනව. තමුන් එතුමාට මුහුණ පාන්නට වන

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ප්‍රශ්නයක් තමයි ඒ ගොවිතැන්වල අස්වැන්න ලැබෙන විට ඒවා අලෙවි කර ගැනීමට මාර්ග සොයන එක. ඒ ගැන කටයුතු කර දෙන ලෙස ඒ ගොවීන් මන්ත්‍රිතුමාගෙන් ඉල්ලීම් කරනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ.

සාමාන්‍ය ගොවියා නිපදවන ආහාර ද්‍රව්‍ය ආරක්ෂා කිරීමටවත් අලෙවි කිරීමටවත් ඊට සැහෙන මිලක් ලබා දීමටවත් කිසිම මාගීයක් වැඩ පිළිවෙළක් නැහැ. මේ රටේ ආහාර වගා කර රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමේ වගකීම භාර දී තිබෙන්නේ මේ රට පිළිබඳව ජාත්‍යාලයක් නැති මේ රටට කිසිම ආදරයක් නැති මුදල් ඉපයීම පමණක් තමන්ගේ එකම පරමාපිය කරගත් විදේශික කොම්පැනිකාරයින්ටයි. ඔවුන් මත විශ්වාසය තබා තිබෙන නිසා අපට නම් කිසිසේත්ම විශ්වාස කරන්න බැහැ, මේ රජයේ පරමාපිය ඔවුන්ගෙන් ඉටු වේ විය කියා.

මේ රටේ නිපදවනු ලබන ආහාර ද්‍රව්‍ය බොහෝ දුරට සමුපකාර ව්‍යාපාරය මගින් අලෙවි කිරීමේ ක්‍රියා මාගීයක් ඇති කිරීමට පසුගිය රජය බලාපොරොත්තුවුණා. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ රජය බලයට පත් වූ දා සිට ඒ තත්ත්වය ඊට වඩා භාත්පසින්ම වෙනස්. මේ රාජාසන කථාවේ නම් සදහන් කර තිබෙනව, සමුපකාර ව්‍යාපාරය විධිමත් කිරීම ගැන සලකා බැලීමට කොමිෂන් සභාවක් පත් කරනවාය කියා. එහෙත් ඇත්ත වශයෙන්ම මේ රජය බලයට පත් වූ දා සිට ගෙන ඇති හැම පිය වරක්ම ගෙන ඇත්තේ සමුපකාර ව්‍යාපාරය සම්පූර්ණයෙන් නැති කිරීමට මිස සමුපකාර ව්‍යාපාරයට අන දීමට නොවේය කියා මම නිර්භයව ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කිරීමට ඉදිරිපත් වෙනවාය කී මේ ආණ්ඩුව, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීව මේ රට ආණ්ඩු කරගෙන යනවාය කී මේ ආණ්ඩුව සාමාන්‍ය භෙජන ආයතන වන සමුපකාර සංගම් හා සමිති කියක් අද හදිසි නීතිය යටතේ රජයේ පාලනය යටතට ගෙන තිබෙනවාද කියා අපි සමුපකාර කටයුතු භාර ඇමතිතුමාගෙන් දැනගන්න කැමතියි. කිසිම වරදක් නැතිව, යිසිම හේතුවක් නැතිව, සමුපකාර සමිති හා සංගම් කීපයක්ම දැනටමත් රජයේ පාල

අනුමැතියකරනුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[එල්. සී. ද සිල්වා මයා.]

නය යටතට ගෙන තිබෙනවා. තව කියක් ඉදිරි කාලයේදී ගනිවිද කියා අපට සිතන්නවත් බැහැ.

මේ රජය බලයට පත් වූ දා සිට, පසු ගිය රජය සමුපකාර ව්‍යාපාරය කෙරෙහි තබා තිබූ විශ්වාසය ටික ටික අඩු කරගෙන විත් අද ඇත්ත වශයෙන්ම සමුපකාර ව්‍යාපාර යට කිසිම දෙයක් භාර නොදෙන තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. මේ රටේ ගොවියාට අවශ්‍ය පොහොර ටික බෙදා දීම සම්පූර්ණයෙන්ම සමුපකාර ව්‍යාපාරයට භාරදී තිබුණා. ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමා එදා ගොවිකම් හා සමුපකාර ඇමති හැටියට සිටිය දී දැඩි විශ්වාසයක් ඇතිව ඒ වගකීම සම්පූර්ණයෙන්ම සමුපකාර ව්‍යාපාරයට භාර දුන්න. අද රජයට කියන්න පුළුවන් කමක් නැහැ එකම සමුපකාර සමිතියකින් වත් ඒ වගකීම හරියාකාර ඉටු වන්නෙ නැත කියා. එවැනි කිසිම හේතුවක් නැතිව දැන් දිවයිනේ සෑම පළාතකම පෞද්ගලික වෙළෙන්දන් විසින් ඒ කාර්යය කරගෙන යනවා. සමුපකාර ව්‍යාපාරය සතුව තිබුණ පෝර බෙදා දීම දැන් පෞද්ගලික වෙළෙන්දන් විසින් කරගෙන යනවා. ගාල්ලේ දිසාපතිතුමා සමග මම සාකච්ඡා කළා. එතුමාට මම පෙන්වා දුන්න මෙම වැඩ පිළිවෙළෙහි ඇති අදුර දර්ශිතාවය ගැන. පෞද්ගලික වෙළෙන්දා මගින් ගොවියන්ට පෝර බෙදා දීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කළොත් එම වෙළෙන්දා අර පරණ ක්‍රමයටම ගොවියන්ට පෝර ණයට දීමටත්, ගොවියන් ලබන ඇස් වැන්න අඩු මිලට ආපසු ලබාගැනීමටත් වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කර ගන්නවාට කිසිම අනුමානයක් නැති බව දිසාපතිතුමාට පැහැදිලි කර දුන්න. දිසාපතිතුමා ඒ අදහස පිළිගන්නත් එතුමා කියා සිටියේ ඒ පිළිබඳව එතුමාට කිසිත් කරන්න දෙයක් නැති බවයි. එතුමා කීවේ, පෝර බෙදා හැරීම පෞද්ගලික වෙළෙන්දාගේ මාර්ගයෙන් කිරීමට කැබිනට් මණ්ඩලයෙන් නියෝග කර තිබෙන නිසා ඊට පිටස්තරව ක්‍රියා කරන්න නොහැකි බවයි.

ඇත්ත වශයෙන් ලබන කන්නයේදී ලැබෙන අස්වැන්න මිලදී ගන්නා ඉදිරිපත් වෙන්නෙ සහතික මිල ක්‍රමය, යටතෙ සමුපකාර සමිති නොවෙයි, පෞද්ගලික වෙළෙ

න්දා බවට අපේ කිසිම සැකයක් නැහැ. ඒ හැරෙන්නට සමිතිවලට දෙන ණය මුදල සඳහා පොලිය සියයට නවයක් අය කරන බවත්, තමුන්නාන්සෙ දන්නවා ඇති. සමිතියෙන් පොලිය සියයට 12ක් කර තිබෙනවා. මේ ගැන දීර්ඝ විස්තරයක් මැද කොළඹ තුන්වන මන්ත්‍රීතුමා (කෙනමත් මයා.) කළා. බෙලිඇත්තෙ මන්ත්‍රීතුමා (අත පත්තු මයා.) ප්‍රකාශ කළා, සියයට 12 ක පොලිය කියන්නෙ මාසයකට රුපියලක තරම් වූ සුළු මුදලක් බව. බායිලා අය කර ගන්නා පොලිය අනුව බැලුවොත් නම් එය ඒ තරම් දෙයක් නොවෙයි. තමුන් රජයේ ණය දෙන ආයතනවල මෙනෙක් අය කරන ලද පොලිය සියයට පහ මාරයි ; නැතිනම් හයයි. මෙය හිටි හැටියේම සියයට 12ක් කර තිබෙනවා. මේ අන්දමට පොලී මුදල වැඩි කිරීම ගොවියාට ගසන ලද විශාල පහරක් බව මතක් කරන්න ඕනැ. මෙවැනි පියවරක් අනුගමය කිරීමෙන් නම් තමුන්නාන්සේලාට කවදවත් මේ රට ආහාරයෙන් ස්වයංපෝෂිත කරන්න පුළුවන් වෙන්නෙ නැති බව මම අවධාරණයෙන්ම සඳහන් කරනවා.

කර්මාන්ත අංශය ගැනත් වචනයක් කිව යුතුව තිබෙනවා. මේ රජය බලයට පත් වූ දා සිටත්, විරුද්ධ පක්ෂය වශයෙන් සිටියදීත් පසුගිය රජයට නොයෙකුත් අන්දමේ චෝදනා එල්ල කළා. විශේෂයෙන්ම මේ රටේ සිති බෝල කර්මාන්ත ඇති කළාය කියා චෝදනා කළා. මොන වද, තමුන්නාන්සෙලා ඇති කරපු තරමක් ඇති කලේ සිති බෝල කර්මාන්තයයි කිව්වා. රටට වුවමනාවට වඩා සිති බෝල කර්මාන්ත ඇති කළා නම්, අද රට කර විමේ වගකීම භාර තමුන්නාන්සෙලාගෙ යුතුකමක් තිබෙනවා නොවෙද, එය එතැනින් නවත්වා දමන්න? මෙහිදී මම ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගෙන් විශේෂයෙන්ම අහනවා, මොන හේතුවක් නිසාද “ලේක් හවුස්” පත්‍ර සමාගමේ කළමනාකාර අධ්‍යක්ෂ වරයාගෙ ඥාති සහෝදරයකු වන විජයවර්ධන නමැති පුද්ගලයාට ඩෙල්ටා ටොෆ්පි කර්මාන්ත ශාලාවක් සෑදීමට අවසර දීම අනුමත කළේ කියා. මේ රටේ සිති බෝල කර්මාන්ත එමට තිබෙනවා නම් ඩෙල්ටා ටොෆ්පි කර්මාන්ත ශාලාවක් ආරම්භ කිරීමට ඔහුට බලය දුන්නෙ

අමුණකරතුමාගේ කථාව :

මන්ද? ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ රජයට ආධාර කළ උදවියට දායාද වශයෙන් නොයෙක් නොයෙක් අවස්ථාවලදී නොයෙක් නොයෙක් පාරිතෝෂිකයන් දෙන බව අප දන්නවා. එවැනි දිමනා වුණත් ඊටේ අවශ්‍යතාවයන් අනුව දිය යුතු බවයි, සීමා කළයුතු බවයි මම පෙන්වා දෙන්නෙ.

මාලු පිට රට යැවීම ගැන රාජ්‍යසභා කථා වෙහි සඳහන් කරන විට මම බොහොම අමාරුවෙනුයි හිතහව් නවත්වා ගන්නෙ. මාලු නිපදවන ප්‍රදේශයක් නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට ඇත්තවශයෙන්ම මම කල්පනා කළා මේ තරම් දිනිලුවක් මැන ඉතිහාසයේ රාජසභා කථාවකට ඇතුළත් නොවූ බව. මාලු පිට රට යවන්න පෙර අපි බලමු කොයිතරම් දුරට මේ මාලු නිපදවීම සඳහා රජය උනන්දුවක් ගෙන තිබෙනවාද කියා. මාලු පිටරට යැවීම ගැන සඳහන් කරන මේ රජය නිපදවන මාලු ප්‍රමාණයවත් හරියාකාර පාරිභෝගිකයන්ට ලබාදීමට කුමන වැඩ පිළිවෙලක්ද මේ වනතෙක් අනුගමනය කර තිබෙන්නෙ? මම එක් නිදර්ශනයක් පෙන්වන්නම්. බලපිටියේ වරකට බලයො පත් දහ සක් අසූ වුණොත් එම මාලු ප්‍රමාණය නිකම් කුණු කොල්ලෙට, රුපියලට තුන ගණනෙ තරමට විකුණනවා මිස, එසේ අල්ලන මාලු ආරක්ෂා කර ගැනීමටත්, මාලු අල්ලන්නන්ට සැහෙන මිලක් ලබා දීමටත්, එසේ ආරක්ෂා කර ගන්නා මාලු, මාලු තැනි ප්‍රදේශවලට යැවීම සඳහාත් මොන විධියේ වැඩ පිළිවෙලක් මේ වන තෙක් මෙම රජය ගෙන තිබෙනවාද කියා මම අහනවා. බලපිටියේ අයිස් සැදීමේ කර්මාන්ත ශාලාවක් ඇති කිරීම සඳහා ඉඩම් පවා අත්පත් කරගෙන දැන් අවුරුදු ගණනක් වෙනවා. පසුගිය රජය පවතිද්දී, ඉඩම් අත්පත් කර ගත්තේ. බලපිටිය කොට්ඨාශයෙන් ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු නොතේරුණු හෙයින් එහි සිටින ජනතාවගෙන් පලිගැනීමටදෝ අද ඒ කර්මාන්ත ශාලාව සැදීමේ කටයුත්ත සම්පූර්ණයෙන්ම අතහැර දමා තිබෙනවා.

බලපිටියේ ධීවර වරායක් ඇති කිරීම සඳහා බැම්මක් බිදින්නට ආරම්භ කොට එය භාගයට බැඳ නතර කර දමා තිබෙනවා. මා මේ ගැන ධීවර ඇමතිතුමාට කීප වතා

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

වක්ම මතක් කළා. පෞද්ගලික වශයෙන් එතුමාට මේ ගැන කියා ලියුම් යැව්වා. මේ අවසාන නොවූ බැම්ම නිසා අද බලපිටියේ ධීවරයන් මුහුණ පා ඇති මාරක අනතුරු ගණන හතකට නැග තිබෙනවා. පසුගිය මහා මැතිවරණයෙන් පසුව එහි ධීවරයන් හත් දෙනකුගේ ජීවිත නැති වුණේ මේ අවසන් නොකළ බැම්ම නිසයි. ආණ්ඩු පක්ෂයට හිතවත් මන්ත්‍රීවරයකු ඒ කොට්ඨාශයෙන් තෝරා පත් නොකරන ලද නිසා ඊළඟ මහා මැතිවරණයට පෙර ඒ බැම්මෙන් සිදුවන අනතුරුවලින් බලපිටියේ ධීවරයන් සියල්ලම නැති කරන්නට සමහර විට මෙම ආණ්ඩු බලාපොරොත්තු වෙනවාදැයි මා දන්නේ නැහැ. ගරු ධීවර ඇමතිතුමාට මා කියන්නේ රජය මෙම ධීවර බැම්ම අවසාන නොකරනවා නම් මා ඉදිරිපත් වී ධීවරයන් ලවා ඒ බැම්මේ තනා ඇති කොටස කඩා දමන බවයි. ඒ එක් කම ආණ්ඩුවත් කඩා වැටෙයි. මා ඉදිරිපත් කළ කරුණුවලට පිළිතුරු වශයෙන් ධීවර ඇමතිතුමා මට කියා එවා තිබුණේ වාරිමාගී දෙපාර්තමේන්තුව මගින් මාදු ගඟේ කර දිය වැළැක්වීමේ යෝජනා ක්‍රමය යටතේ ඒ බැම්ම සාදා තිබෙන හෙයින් ධීවර දෙපාර්තමේන්තුවට ඒ ගැන කරන්නට දෙයක් නැති බවයි. කෙසේ වෙතත් දන්නම් මාදු ගඟේ ඔලු වැළැක්වත් නෙළුම් දණ්ඩක්වත් දකින්නට නැහැ. එදා මාදු ගඟේ වැවුණු ඔලු නෙළුම්වලින් සැහෙන දෙනකු ජීවිකාව කර ගත්තා. එහෙත් වෙන කවදාවත් වඩා අද මාදු ගඟට කරව්ව එන නිසා ඔලු වැළැක්වත් නෙළුම් දණ්ඩක්වත් එහි වැටෙන්නේ නැහැ. බැම්මෙන් පසු ඇති වී තිබෙන තත්ත්වය ඒකයි. එපමණක් නොව මීට පෙර මාදු ගඟේ ඉස්සන් බෝ විමක් තිබුණත් අද නම් එහෙම එකක් නැහැ. අද මාදු ගඟේ ඉස්සකු දකින්නට ලැබෙන්නේ කලාතුරකිනුයි. එසේ හෙයින් මේ විධියට නිකම් පුහු ඝෝෂා පමණක් කිරීමෙන් වැඩක් නැහැ. යෝජනා ක්‍රමයක් ඉදිරිපත් කරන කොට සහ ක්‍රියාත්මක කරන කොට නියම සැලැස්මක් අනුව රටට අවශ්‍ය විධියට ඒ යෝජනාව සකස් කරන්නට ඕනෑ බව මා මතක් කරනවා.

තවත් එක කාරණයක් ගැන වචනයක් දෙකක් කියන්නට ඕනෑ. කාර් ගෙන්වීම සම්බන්ධයෙන් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප

අනුක්‍රමාකාරවූයෙන් කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[එල්. සී. ද සිල්වා මයා.]

දෙනකුම අදහස් ප්‍රකාශ කළ බව මට දැන ගන්නට ලැබුණි. පසුගිය දවස්වල බලපත්‍ර පිට මේ රටට ගෙන්වූ ලොරි ප්‍රමාණය ඇත්තෙන්ම මේ රටට අවශ්‍යදැයි මා අහනවා. පසුගිය කාලය තුළ විශාල ලොරි ප්‍රමාණයක් මේ රටට ගෙන්වා තිබෙනවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයට සහ හත් හවුලට සම්බන්ධ අතික් පක්ෂවලටත් පසුගිය මහා මැතිවරණයේදී සහාය දුන් නොයෙකුත් ව්‍යාපාරිකයන් හැම දෙනාටම වගේ ලොරි ගෙන්වීමේ බලපත්‍ර දී තිබෙනවා. මේ තරම් ලොරි සංඛ්‍යාවක් ගෙන්වීමේ අවශ්‍යතාවක් මේ රටේ තිබෙනවාද? ලොරි හිඟයක් තිබෙනවාද? ඇත්තෙන්ම මේ රට තුළ තිබෙන ලොරි ප්‍රමාණය හොඳටම ඇති. අවශ්‍ය වන්නේ ලොරි නොව ඒවා සඳහා වුවමනා කරන අමතර කොටස් පමණයි. අමතර කොටස් ගෙන්වන්නේ නැතිව අලුත්ම ලොරි ගෙන්වීමේ බලපත්‍ර තමන්ගේ ගත් තත්ව දීමෙන් මේ රටේ නැති එන ජීවන වියදම අඩු වුණාද? රටේ ප්‍රවාහණ ශාස්ත්‍ර අඩු වුණාද කියා අපි අහනවා. ලොරි ශාස්ත්‍ර අඩු වුණාද කියා අපි අහනවා. ඒ එකක් වත් සිද්ධ වෙලා නැහැ. මා කලින් කිව්වා වගේ මැතිවරණවලදී තමුත්තාත්සේලාට සහය දුන් උදවියට පාරිතෝෂික දීමනා දුන්නට අපෙන් වරදක් නැහැ. ඒක තමුත්තාත්සේලාගේ ප්‍රතිපත්තිය බව අපි දන්නවා. දෙන්න එපාය කිව්වට තමුත්තාත්සේලා අහන්නේ නැහැ. තමුත්තාත්සේලා දෙනවා. තමුත් රටේ ආර්ථික ක්‍රමයට හානි නොවන විධියට දෙන්නය කියායි අපි ඉල්ලන්නේ. ගාල්ලේ ලොරි තබාගෙන සිටින එක පුද්ගලයකුට විරුද්ධව ප්‍රශ්නයක් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නට ගාල්ලේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ සමහර උදවිය මා හමු වන්නට ආවා. තමුත්තාත්සේලාගේ කොස් ඇට බාන්නට අපි ලැස්ති නැත. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ සහාපතිට නොලැබී ලේකම්ට ලැබුනත්, ලේකම්ට නොලැබී සහාපතිට ලැබුනත් ඒකෙ අපට ඇති වෙනසක් නැත; අප කියන්නේ ලොරි ගෙන්වීම වැරදි බවය කියා මම කිව්වා.

මෙරටට ගෙන ආ ලොරි සංඛ්‍යාවත් ඒවා බෙදා දුන් ක්‍රමයත් පිළිබඳ විස්තර දක්වන්නය කියා මම නිසි අවස්ථාවේදී ප්‍රවාහණ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමාට ප්‍රශ්න

යක් ඉදිරිපත් කිරීමට අදහස් කරනවා. ඒ නිසා මම මීට වඩා යමක් ඒ ගැන කියන්නේ නැහැ. ආණ්ඩුවේ ආර්ථික ක්‍රමයේ තිබෙන බංකොලොත් භාවය පිළිබඳ පැහැදිලි අවබෝධයක් මේ රටේ ජනතාවට තිබෙනවය කියා මම හිතනවා. මේ විවාදයේදී ආණ්ඩු පක්ෂය වෙනුවෙන් මෙතෙක් කථා කළ ගරු ඇමතිවරුන්ගේත්, මන්ත්‍රීවරුන්ගේත් කථාවලින් එය පැහැදිලිව පෙනෙනවා. මේ අවස්ථාවේදීවත් අප ඉදිරිපත් කළ සංශෝධන පිළිගන්න ලෙස ඉල්ලමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

අ. හා. 3.15

එස්. එම්. රාසමානික්කම් මයා.
(පද්දිරිප්පු)
(திரு. எஸ். எம். இராசமாணிக்கம்—பட்டிப்பு)
(Mr. S. M. Rasamanickam—Paddirippu)

It is very unfortunate that we should be debating the Speech from the Throne in a depleted House. Various reasons have been trotted out as to why hon. Members have not taken sufficient interest in the proceedings of this House and as to why they are not present in large numbers both from the Opposition side and the Government side. The newspapers have queried why there was a lack of enthusiasm and interest in the Throne Speech Debate and Members have given various interpretations and explanations. I for one who have listened to many Throne Speeches since 1952 feel that the interest Members of the House take in the Throne Speech is declining year by year. Sir, my opinion is that the Throne Speech is an outmoded tradition that we are trying to perpetuate in this House. The Speech from the Throne contains a policy statement of the Government and the steps it is going to take in the ensuing year with regard to various aspects of work. Immediately following it there is the Budget which, although precisely not in the same terms and same form, outlines the policy of the Government and it is yet another way of laying before the House and the country the policy

and forms of implementation of the policy of the Government, so much so that the question has been asked from time to time as to whether it is necessary that the Speech from the Throne and the Debate following it, the presentation of the Budget, the Debate on the Second Reading of the Budget, and thereafter the Committee stage which reflects even the microscopic actions of the Government, should necessarily follow one another. I think a lot of re-thinking is necessary with regard to this matter.

I for one feel that the Debate on the Speech from the Throne and the Budget immediately following it are two things which merely help us to waste the time and energy of the House.

The Speech from the Throne is a convention that we have borrowed from the British Parliament and parliaments of other Commonwealth countries and whether this feature should be continued at the expense of the time and energy of hon. Members of the House and Parliament is a matter that should be considered. No doubt, we should follow the traditions of developed democratic countries in the Commonwealth, but we must also consider whether what we follow is really worthwhile. This is not a new idea, but this suggestion has been made in this House from time to time, and I think it is a suggestion worthwhile examining.

It is not the Speech from the Throne that has been the cause of disinterest but the proceedings of this House. When we say whatever we want to say irrespective of whether it is relevant to the question or not, Members of this House feel that it is not worth-while listening to because we have been repeating these things over the years.

Coming to the Throne Speech itself, it has been a very elaborate description of the programme of the Government for the ensuing year. Perhaps,

it is too detailed. A number of things which had been half done and a number of other things which have not been done have been detailed in it. But I would only say this: if the Government could accomplish and conclude the schemes and the projects that have been envisaged in the Speech from the Throne, I think we would have achieved a lot.

In the sphere of agriculture this country has not witnessed anything more enthusiastic or more progressive in the direction of food production than now. If you go to any nook and corner of this country you will find people not only interested but actively participating in some form of cultivation because they know the plight in which we are placed with regard to the food position.

I wonder how far we will be able to succeed in achieving our targets or objectives with regard to the plans we have laid down. I have often pointed out in this House that the success or failure of a scheme of development, whether it be agriculture, industry or otherwise, depends on the efficient working of the machinery of Government. The Ministers can only lay down the plans and give the incentive and provide the finance, but it is the machinery of Government that has to be geared to the quick actions that the country expects. But how far has the administrative machinery in this country been streamlined to cope with the additional work and targets we are hoping to achieve is a matter for doubt in my mind.

In this country the bureaucracy has been responsible for the rise and fall of governments. The bureaucracy has been the makers and destructors of governments. Whichever party may come into power, whichever party may plan to develop this country, I think if you look through the history of this country during the last 20 to 25 years you will find that the success or failure of a Government, whether it be the U. N. P. or the M. F. P. or the S. L. F. P. or the National

[රාජ්‍යමානික්‍ය කමි මයා.]

Government, really depends on the efficiency with which the bureaucracy is functioning.

In my own mind I feel that the bureaucracy still continue to be the makers of governments in this country. It is at their whims and fancies that programmes are executed or delayed or speeded up. The Ministers are still unable to get the bureaucracy to move in the way they want it to move. So, my first appeal to the Government is to see that the machinery they have to carry out the programmes they have in hand is streamlined, checked and corrected where necessary in order that the fullest efficiency could be achieved. Otherwise all our programmes and all the valuable things said in our Throne Speeches may remain only a dream and an ideal.

With regard to the development of agriculture the Government, no doubt, is taking a great deal of interest. In fact, a loan scheme has been devised whereby every farmer, irrespective of whether he has been a defaulter in a society or not, will get a loan of Rs. 220 per acre up to a maximum of 10 acres. In addition, he is going to get a waiver of his old loans up to 1958, and if he continues to repay the loan he is now taking regularly for the next three years he will become entitled to another waiver up to 1965. I would say this is a golden age for the ordinary farmer in this country. He will very soon get all the money needed for the various processes of cultivation without having to go to the money-lender or the trader to whom he used to sell the paddy at a lower rate after the harvest.

I can speak with authority with regard to the Eastern Province, which is one of the leading paddy producing areas in this country. Almost 90 per cent of the people there are occupied in paddy cultivation. They contribute a very large quantity of paddy to the Guaranteed Price Scheme annually. But the farmer in the Eastern Province is working under terrible

hazards and conditions which are not really conducive to efficient production.

I am confident that this country can produce all the paddy it requires provided the facilities needed by the farmer are given. I heard the Hon. Minister of Education say last evening that he has gone round the world, that he has gone to practically all the countries in the world, and that there is no country better suited or more fertile, from the point of view of production, than this little Island of ours. I endorse every word of what he said. We have the soil, we have the water resources, we have the climate. But are we really utilizing those resources to the best advantage? Are we really giving the correct direction to the farmer? Are we really co-operating as a nation, irrespective of party and political affiliations, to achieve self-sufficiency in food production? These are matters we must examine.

With regard to the Eastern Province—I think this will be true in respect of the other provinces or districts as well—I feel there is an emphasis placed by the Government on lands that are newly developed in the matter of providing irrigation facilities and roads. I refer to the colonization areas and other new lands that are being opened up. But with regard to the lands that have been traditionally under cultivation, lands that have been under cultivation for hundreds of years or centuries together, sufficient emphasis is not being placed on those aspects: they are not being provided with the channels that are necessary, with the roads that are necessary. So that in the matter of accessibility and availability of water, they are still where they were fifty or even a hundred years ago. Little or no attention is being paid to them. In fact, when the Prime Minister was in the Eastern Province recently, I pointed out, when we had discussions at the D.A.C. meeting, that these were two of the most important aspects to which some

අග්‍රාණ්ඩකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමාදය

attention should be paid. Where the land could be made cultivable for two seasons, where two cultivations could be done by the provision of channels and by the construction of small anicuts or dams across perennial rivers which are flowing through the fields, actually now not even one cultivation is being done. It is being cultivated as rain-fed land, the fortunes of which depend really on the availability of rain.

So the first thing the Government should do is to see that adequate irrigation facilities are provided for the lands which have been already under cultivation, and give the farmer, who has been a traditional cultivator, all conveniences with regard to cultivation operations. We learned in our school days that in any country it is the road that precedes development. Roads are a primary need of any area if it is to develop. But is that being observed? With regard to my province and my district, I would say that agricultural roads are so few that sometimes thousands and thousands of acres have no accessibility. As a result the burden of cultivation and the burden of carrying seed paddy and other requirements to the field are so heavy that the farmer exhausts all his energy in the process of doing his outmoded transport.

So the next essential, I feel, should be the provision of agricultural roads immediately. There should be a two-year scheme to provide from now onwards agricultural roads and irrigation facilities for lands which are being cultivated under rain-fed conditions. These are two very important matters in which we should go ahead. Some of our engineers, particularly irrigation engineers, have so far been confined to their offices. They have utilized more time doing research in their offices and in the hydraulic laboratories than in the fields. It is time that we disperse our engineers not only in the Irrigation Department but also in the Public Works Department into the field so that they will

be able to give the farmer what is really required, namely, road and irrigation facilities.

I also made another suggestion to the Prime Minister when he came on a visit to Batticaloa; that is, the necessity at this moment to give large contracts to big engineering firms so that the work may be done expeditiously. Where an anicut is to be constructed or a dam across a perennial river so that the water could be diverted at the quickest possible time, or where even a road is to be constructed, we expect the Irrigation Department or the Public Works Department—which is ill-equipped with machinery that is necessary to do these works—to do it and they take years over it. Where quick work has to be done, even if it costs more than what is estimated by the department, I think in the long run, in the national interest, it is better to execute the work by giving contracts to the engineering firms. This will be more fruitful than hanging on to the Irrigation Department or the Public Works Department to execute the work.

I think that is an aspect of procedure that the Government might consider because otherwise all their schemes and all their irrigation projects will prove futile as they will not be able to complete them in time. I am not here blaming the engineers of either the Irrigation Department or the Public Works Department because the enormity of the work is such and the equipment provided to them is so meagre that they are not able to do a speedy job. So I suggest that we do away with the departmental work system with regard to large projects and hand them over to engineering companies and get the department to supervise their work so that a quicker job could be done.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please! Will the hon. Member take much time?

අලුත්කරවුමගේ කමාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

රාසමානික්කම් මයා.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

I shall take about another ten minutes.

As far as food production is concerned, I feel that the Government is going on the correct road to achieve its targets, but only they should adhere to some of the suggestions that I have made if they want to achieve quick progress and quick results. Otherwise, they will fail and fail miserably. They must also reorganize, revitalize and reconstitute the activities of a number of departments so that they may be geared to this quick work.

I want to say just a word with regard to cultivation committees. I have given notice of a substantive Motion which will come before this House in due course. In my part of the country, under the Paddy Lands Act, the old traditional officials who were supervising cultivation operations have been replaced by cultivation committees. These cultivation committees are composed of both proprietors and cultivators. They are not functioning as efficiently as they ought to, although the Government visualized, in the formation of cultivation committees, a democratic institution for the supervision and control of cultivation. I feel these cultivation committees have been a miserable failure in this respect. Either a reorganization of these cultivation committees should take place or they should be replaced by a special board appointed by the Commissioner of Agrarian Services. That is necessary if quick work is to be done.

The administration of these cultivation committees is also poor. They do not keep correct accounts of the funds collected. So, a reorganization of the cultivation committees is very necessary if we are to conduct better cultivation operations. This is of particular importance in the Eastern Province.

With regard to the industries that have been established by the last Government and are being looked after by the present Government, I have only one observation to make, and it relates to a matter which has been commented on by my hon. Friends in the Opposition, namely that industries have been registered in the names of individuals who are not capable either of carrying on those industries or of making a good job of it. The quality of the articles they produce is poor. The prices at which they sell those articles to the consumer are not only exorbitant but prohibitive, being sometimes several times the outlay. Several examples have been given. Articles which cost only Rs. 10 have been sold for Rs. 100. I have written to the Hon. Minister of Industries and Fisheries about one or two particular cases which came to my knowledge in recent times. Also, I have appealed to him to set up a quality control organization and an organization to go into the cost of production of these articles and to fix the retail selling prices so that the consumer will not be mulcted. I do not know what action he has taken in that direction. Unless and until what I have suggested is done, I am afraid the consumer in this country, who has not the advantage of getting the imported articles, would be made to suffer, all on account of the bad quality of the articles produced locally and sold at such high prices. I hope the Hon. Minister of Industries and Fisheries will look into this aspect of it, see that some action is taken to check the shortcomings in the industrial production field, and ensure that the articles are sold at reasonable prices.

Sir, I will not take much of your time except to speak on one matter which has been commented on by several hon. Members, and that is the creation of district councils mentioned in the Throne Speech. The suggestion to establish district councils is not a new one. In fact, I remember that in 1957, when my party went to discuss certain matters with the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike,

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

the then Prime Minister, he pulled out the gazette notification and said, "Here you are, I have gazetted the provisions for regional councils in this country." We went through the gazette notification that he had published and we suggested certain amendments to it. That formed the basis of the Bandaranaike-Chelvanayakam Pact in 1957 which was later abrogated by the then Prime Minister himself for various other political reasons. So, the proposal to establish district councils is not a new one. Well, there may be difference of opinion as to the form, the nature, the composition, the powers, etc., of the district councils, but the very need to establish district councils will not be disputed by any Member of this House, I believe. In fact, our Friends in the Opposition, particularly of the L.S.S.P. and C.P., were some of those who vehemently supported the idea of district councils in the past.

From the time of the M.E.P. Government of which the late Mr. Bandaranaike was the head, the idea of district councils has been mentioned in every one of the Throne Speeches. The 1963 Throne Speech said :

"Early consideration will be given to the question of establishing district councils to replace the kachcheris."

The 1964 Throne Speech of the S.L.F.P. Government said :

"A draft Bill to implement the proposal to establish district councils will be placed before you for consideration."

In the Throne Speech of the S.L.F.P. Government, of 20.11.64, although they did not specifically say it in so many words—that Throne Speech was one of the shortest in the history of this Parliament—they said :

"During this Session, My Government proposes to continue with the implementation of the legislative and administrative programme outlined by me for the last Session."

In 1965 the National Government, following in the footsteps of the previous governments, said this in the Throne Speech :

සිතුවනි යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

"My Government will examine the existing structure of the machinery of Local Government with a view to increasing its efficiency and harnessing the co-operation of all classes of citizens in the administration. With this objective in view, earnest consideration will be given to the establishment of district councils which will function under the control and direction of the Central Government."

Then in 1966 the National Government, in its Throne Speech, said :

"My Government will establish district councils which will function under the control and direction of the Central Government."

Again, this year, the Throne Speech said :

"Legislation will be introduced to establish District Councils which will function under the control and direction of the Central Government."

I ask my Friends in the Opposition whether there is anything new, anything novel, in this suggestion.

My Friend, the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) was one of the vehement supporters of district councils. In fact, even recently in a debate in this House, he interposed and said that he was giving one hundred per cent support for the measure. But I find to my utter horror and shock that one of the items in the programme to be gone through at the very next convention of the Sri Lanka Freedom Party is opposition to the establishment of district councils.

I cannot understand how people can change, and change so violently and fundamentally, on an issue of this nature. After all, why are we asking for the establishment of district councils? Is it to satisfy a particular need or desire of the Federal Party that we are making out a case for district councils? No, Sir. We are asking for the establishment of district councils in the 22 districts in this country in order to facilitate, and in the interests of, better administration.

It has been accepted in modern times that a Government cannot effectively function unless there is

[රාජමානික්කම් මයා.]

democratic decentralization if the aim is to develop a country. It is with this object in view that previous governments have been discussing the need to establish district councils in Ceylon.

During the colonial regime the administration of the country was centralized in Colombo and government agents looked after the administration of the provinces although there was control by Colombo. But ever since we regained our independence the powers that government agents enjoyed during the colonial regime have been curtailed or completely removed. Today they have to take their direction from the Central Government in Colombo.

At a time when the business of government and the association of the public with the Government have increased several-fold—a number of new departments have sprung up—it is virtually impossible to control the districts and provinces from Colombo. This remote control has been the bane of the administration of this country. Control from Colombo and the attempt to develop the entire country from Colombo has been an utter failure. Therefore, we feel that decentralization of the administration is necessary and is a must for the efficient administration of this country.

Now, there can be two ways of decentralization of the powers of the Government. One would be a democratic decentralization and the other a bureaucratic one. In the bureaucratic decentralization what happens? Assistant directors, deputy directors and persons in the

position of deputy heads of departments are appointed for the various districts and to them certain powers are assigned. They carry on the administration of the country. But it has been found by experience in various countries that decentralization of this type is not very satisfactory. That is why we say that democratic decentralization is necessary.

Where there is democratic decentralization there would be an authority in the district to administer the affairs of that district. The Central Government would concede certain powers to the district councils and the district councils would administer those powers with the help of a democratic institution which will be the district council. Its composition, electoral process, electorates, and the manner in which it should function are all matters to be decided by the House and by nobody else.

We have had discussions with the Hon. Prime Minister on this subject. This is not a subject on which one can prepare a Bill overnight. This is a subject where a study of the intricate working of such institutions in other parts of the world is very necessary. We have made a study of it and we have made certain suggestions to the Hon. Prime Minister. We have told him what the functions of the Central Government and of the district councils should be and what should be done on vital matters. I presume those suggestions will be embodied in a Bill and presented to the House for consideration. Nobody

අභ්‍යන්තරකාරකයාගේ කථාව :

is trying to do anything underhand. We do not want to smuggle anything through the back-door of this House. When the Bill is presented these matters can be discussed openly. Hon. Members can then express their opinions on this matter.

I know that there is one matter on which there will be no difference of opinion, and that is the decentralization of the administration of this country and the assigning of certain functions to district councils for more efficient development of the local needs of the districts concerned.

අ. හා. 3.57

බර්නාඩ් සොයිසා මයා. (දකුණු කොළඹ)
(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா—கொழும்பு தெற்கு)

(Mr. Bernard Soysa—Colombo South)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, රාජ්‍ය සභාව පිළිබඳව මේ වර්ෂයේ කෙරෙන විවාදය ඇත්ත වශයෙන්ම අමුතු ස්වරූපයක් ගෙන තිබෙන බව කාටත් පෙනී ගොස් තිබෙනව. වර්ෂයක් පාසා මේ ගරු සභාවේ අප සභාගි වන මේ පෙළපාලිය ඇත්ත වශයෙන්ම අර්ථයක් ඇති කටයුත්තක්ද යන කාරණය ගැනත් ප්‍රශ්න කර තිබෙනව. ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් අනුවත් මේ රාජ්‍ය සභාව අවශ්‍යද නැද්ද යන ප්‍රශ්නය මතු කර තිබෙනව. වැඩි කලක් යන්ට මත්තෙන් අයවැය ලේඛනය ගැන, අයවැය ඇස්තමේන්තු ගැන, මේ ගරු සභාවේ විවාදයක් ඇති වන නිසා ඊට ප්‍රථමයෙන් ප්‍රතිපත්ති පැහැදිලි කර ගැනීමට මෙවැනි විවාදයක් අවශ්‍යද නැද්ද යන ප්‍රශ්නය මතු කර තිබෙනව. මේ කරුණු තමයි මට ප්‍රථමයෙන් කථා කළ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් ඉදිරිපත් කළේ. මේ විවාදය පිළිබඳව ගරු මන්ත්‍රීවරුන් තරමක් දුරට පණ නැති ස්වභාවයක්, උනන්දුව විකක් අඩු වීමේ

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ස්වභාවයක්, උදාසීන භාවයක්, දැක්වීමට හේතූන් වශයෙන් පෙන්වුම් කළේ ඒ කරුණයි. නමුත් මේ අවස්ථාවේදී කාටත් පිළිගත හැකි වෙනත් කරුණක් තිබෙනව. එනම්, මේ රාජ්‍ය සභා විවාදයේ යම් අඩුපාඩු ඇත්නම් ඒ අඩුපාඩු සියල්ලටම මුල පුරා ඇත්තේ මේ රාජ්‍ය සභා කථාවම බවයි.

මොකක්ද මේ රාජ්‍ය සභා කථාව? මේ රාජ්‍ය සභා කථාව කොටස් වශයෙන් විග්‍රහ කර බැලුවොත් මොනවද ලැබෙන්නේ? මොකක්ද මේ රාජ්‍ය සභා කථාවෙ හරය? එක් කොටසක ගිය අවුරුද්දේ ප්‍රකාශ කළ දේවල්ම නැවත වරක් සඳහන් කර තිබෙනව. “මාගේ ආණ්ඩුව වැඩිපුර මාලු අල්ලන්ට බලාපොරොත්තු වෙනව; මාගේ ආණ්ඩුව ඇතැම් සිවිල් වැරදි පිළිබඳව රජයට දැන් තිබෙන නිදහස නැති කරන්ට බලාපොරොත්තු වෙනව; මාගේ ආණ්ඩුව වෘෂ්ඨ දුම්පිය ඇත්තේ වෙනුවට ඩිසල් ඇත්තේ පාවිච්චි කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා” ආදී වශයෙන් ගිය අවුරුද්දෙන් කිව්ව. ඊට එපිට අවුරුද්දෙන් මේව කිව්ව. මේ අවුරුද්දෙන් ඒ කරුණුම නැවත නැවත කියනව. ඒ අනුව මේ රාජ්‍ය සභා කථාවෙ කලින් ප්‍රකාශ කළ දේවල් නැවත සඳහන් කර තිබෙන අතර ඒ සමගම මීට කලින් ප්‍රකාශ කළත් ක්‍රියාත්මක නොකළ දේවල් දැන් අමතක කර තිබෙන බවත්, මා පෙන්වා දෙන්නට සතුටුයි.

ඒ දේවල් අතර විශේෂයෙන්ම වැදගත් ස්ථානයක් දරණව මේව. උඩරට ගැමි කොමිෂන් සභාවේ කටයුතු සම්බන්ධ ධව වඩාත් පුළුල් ක්‍රියා පිළිවෙතක් අනුගමනය කරනවාය කියා පොරොන්දුවක් දුන්නා. එය ඉෂ්ට කළෙන් නැහැ, ඉෂ්ට කළාද කියා ප්‍රකාශ කරන්නෙන් නැහැ, ඉෂ්ට කරන්ට යනවාද කියා මෙවර කියන්නෙන් නැහැ.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[බර්තෘක සොයිසා මයා.]

ඒ වාගේම නින්දගම් පිළිබඳව පනත් කෙටුම්පතක් ඉදිරිපත් කර ගැමි ජනතාවගේ උන්නතිය තකා වැඩ කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවාය කිව්ව. ඒ අනුව නින්දගම් පිළිබඳව පනත් කෙටුම්පතක් ඉදිරිපත් කළ නමුත් එය අහෝසි වුණා. ඒ සම්බන්ධව මේ රාජාසන කථාවේ වචනයක්දත් නැහැ.

ඒ වාගේම රූප වාහිණී යන්ත්‍රයක් පිහිටුවනවාය කියාත් ගිය අවුරුද්දේ පොරොන්දුවක් දුන්නා. පළාත් පාලන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ විශේෂ යෝජනාවක් අනුව මගේ දකුණු කොළඹ සහකාර මන්ත්‍රී තැන්පත් රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ විශේෂ අනුග්‍රහය ඇතිවයි රූප වාහිණී යන්ත්‍රයක් මෙහි පිහිටුවන්නට බලාපොරොත්තු වුණේ. ඒ අදහස නැවත වරක් ඉදිරිපත් කරන්නට බලාපොරොත්තුවක් නැහැ. අනේ වාසනාවයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ රාජාසන කථාව දෙස බලන විට පාඨශාලා යුගයේ සිද්ධියක් මතක් වෙනව. එනම්, වරදක් කළ පාඨශාලා ශිෂ්‍යයකු ගුරුවරයා ඉදිරිපිටට ගිහින් ගොත ගහන කථා කරන පිළිවෙළයි. අන්න ඒ පිළිවෙළටයි මේ රාජාසන කථාවත් අද ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ. අපේ ගරුතර අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාණන් පාඨශාලා ශිෂ්‍යයකුගේ තත්ත්වයට පහළ බැස්වූවාය කියා මට වරදක් කියන්නට එපා. එතුමා නොවෙයි, මේ ආණ්ඩුවයි මා ඒ තත්ත්වයට බස්වන්නේ. වෘෂ්ප ඇන්ජින් වෙනුවට ඩීසල් ඇන්ජින් පාවිච්චි කරනවාය කියන මේ ආණ්ඩුව වෘෂ්ප පිටවූ ඇන්ජිමක් වගෙයි ; පිළිපැත්ත ඇන්ජිමක් වගෙයි. කුමක් කියන වද කියා දන්නේ නැතිව දෙගිඩියාවෙන් සිටින පිරිසකුයි මේ අප ඉදිරිපිට ඉන්නේ. ඒ නිසා තමයි, පිස්සිගෙ පළා මල්ල වගේ කැලි ටිකක් එක්කාපු කරගෙන රාජාසන කථාවක් වශයෙන් අප ඉදිරිපිට මෙය තබා ඇත්තේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රාජාසන කථාවෙන් අපට බලාපොරොත්තු වන්නට, ඉල්ලන්නට යුතුකමක් තිබුණ, අයිතියක් තිබුණ, වැඩ සැලැස්මක් පිළිබඳව. ගිය අවුරුද්දේ රාජාසන කථාවෙන් විශේෂයෙන් පුරසාරම් දෙවූවේ මේ ආණ්ඩුව, අපි

ක්‍රම සම්පාදනය කිරීම සඳහා විශේෂ අමාත්‍යාංශයක් ඇති කර තිබෙනවාය, එහි ඇමති වශයෙන් ගරු අගමැතිතුමා පත් කරගෙන සිටිනවාය, ඒ නිසා ක්‍රම සම්පාදනය පිළිබඳව මීට වඩා බලාපොරොත්තුවක් අපට ඇති කර ගන්නට පුළුවන්ය, කියායි. මම ඒ කොටස තමුත්තාන්සේට කියවන්නම්. මෙන්න මෙහෙමයි, කිව්වේ :

මෙකී වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කරගෙන යන අතරම දීර්ඝ කාලීන සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම සකස් කිරීම සම්බන්ධයෙන් මාගේ ආණ්ඩුව සිය අවධානය යෙදවේය. නව ක්‍රම සම්පාදන හා ආර්ථික කටයුතු අමාත්‍යාංශයක් පිහිටුවීමෙන් මුළු ක්‍රම සම්පාදන ආයතනයම ප්‍රතිසංවිධානය කර ඇත.

සංවර්ධනයට අවශ්‍ය නොයෙක් කරුණු සඳහා පරිපාලන ක්‍රමය සකස් කිරීම පිළිබඳව මාගේ ආණ්ඩුව අවධාරණයෙන්ම සලකා බලා ඇත. මේ සඳහා පත් කරන ලද කමිටුවක ප්‍රධාන නිර්දේශ කීපයක්ම ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා පිළිගෙන තිබේ. —[නිල වාර්තාව, 1966 ජූලි 8 ; කා. 67 ; නි. 11]

කෝ මේ නිර්දේශයන් ක්‍රියාත්මක කළාද? මේ ක්‍රම සම්පාදක මණ්ඩලයේ වාර්තාව කෝ? ඒ මගින් සැලැස්මක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවාද? පසුගිය අවුරුද්දේ විශේෂ අමාත්‍යාංශයක් ඇති කළා නම්, මේ වර්ෂයේ රාජාසන කථාවෙන් පෙන්වන්නට තිබුණා, ඒ මගින් මෙන්න මේ වැඩ කටයුතු සම්පූර්ණ කර තිබෙනවා කියා. පස් අවුරුදු, දස අවුරුදු සැලැස්මක් නොව, මේ ආණ්ඩුවේ බලාපොරොත්තු වන කාලය වන අනික් අවුරුදු 2½ කාලසීමාව වෙනුවෙන් අපේ ක්‍රම සම්පාදක මණ්ඩලයේ මෙන්න මේ විධියේ වැඩ සැලැස්මක් තිබෙනවාය කියා ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන්කම තිබුණ. මේ රාජාසන කථාව දෙස බැලූ විට පෙනී යන්නේ කිසිම වාර්තාවක්, කිසිම සැලැස්මක්, කරුණු එකට ගැටි ක්‍රියාත්මක වන වැඩ පිළිවෙළක්, නොමැති බවයි. එක පැත්තකින් කෘෂිකර්මය, අනික් පැත්තෙන් කර්මාන්ත, තවත් පැත්තකින් වෙළඳාම, වෙනත් පැත්තකින් පරිපාලනය, යන මේ අංශ 4 හරියාකාර ප්‍රති

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

සංවිධානය කිරීමක් අනුව වැඩ කටයුතු කිරීමේ සැලැස්මක් අපට කිසියම්ම විධියකින් පෙනී යන්නේ නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඇයි ඒ විධියේ දෙයක් නොපෙනෙන්නේ? තවමත් ඒ ක්‍රම සම්පාදනය සඳහා ඇති කර ගත් අමාත්‍යාංශයේ වැඩ කටයුතු සම්පූර්ණ නැතිලි. සම්පූර්ණ වන්නට විධියක් නැහැ. එහි පදනම හැටියට පිළිගන්නා මුදල් තත්ත්වය, මේ රටේ අර්ථසංරක්ෂණය, කොයි අතට ගෙන යන්නට ඕනෑද කියන ප්‍රශ්නය පිළිබඳව මේ අයට නිසි පිළිතුරක් දෙන්නට බැහැ. විදේශික අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ තුරුල්ලෙන් ගැළවෙන්නේ නැතුව මේ රටේ පෞද්ගලික අංශය දියුණු කරනවා කියන අදහස උඩ පෞද්ගලික ව්‍යාපාරික යන්ට වඩාත් ලාභ නෙළාගැනීමේ පුළුල් ඉඩක් සැපයීමේ ප්‍රතිපත්තිය අනුව ක්‍රම සම්පාදනයක් මේ රටේ හරියාකාර සකස් කරන්නට බැරි බවයි, මෙයින් පෙනී යන්නේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, සැලැස්ම පිළිබඳව කථා කරන මේ අවස්ථාවේදී අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මෙහි නැහැ. ගිය අවුරුද්දේ වැඩ පිළිවෙළ ගැන අග්‍රාණ්ඩුකාර තුමාණන්ගේ දේශනය මගින් තමුන් තාන්සේ පොරොන්දු වුණු වැඩ කටයුතු ඉටු කෙරුවාදැයි ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ගෙන් අහන්නට අපට යුතුකමක් තිබෙනවා. ගරු වන්නිත්‍යයක මුදල් ඇමතිතුමා 1966-67 මුදල් වර්ෂයේ අයවැය ඇස්තමේන්තු ඉදිරිපත් කරමින් කිව්වේ මොකක්ද? “අපි මේ අවුරුද්දේ අළුත් වැඩ කටයුතු වෙනුවෙන් රුපියල් කෝටි 79ක් වැය කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා” යයි කිව්ව. ඒ ප්‍රමාණය 79,30,00,000 යි. එයින් අඩු කළ යුතු කොටසක් අඩු කළාට පස්සෙ ඉතිරි වන්නේ 68,40,00,000 යි. වියදම් කරන්නට බලාපොරොත්තු වුණු මේ රුපියල් කෝටි 68 න් ආණ්ඩුව කොපමණ වියදම් කළාද කියා මේ රාජ්‍යය කථාවෙන් අපට කියන්නේ නැහැ. එයින් කොපමණ මුදලක් ලැබුණාද, කොපමණ වැඩ කළාද, මොන ක්‍රමයටද නැත්නම් මොන සැලැස්මකට අනුවද කළේ, සංවර්ධනය සඳහා කොයි ආකාරයට මොන මොන පියවරවල් අරගෙන තිබෙනවාද කියා රාජ්‍යය කථාවෙන් ප්‍රකාශයක් කරන්නට යුතුකමක්

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් විස්තරාත්මක ප්‍රකාශයක් මේ මස 25 වැනි දා අය වැය දේශනය කරන අවස්ථාවේදී කරුවි. තමුන් අපි රාජ්‍යය කථාවෙන් බලාපොරොත්තු වුණේ, විස්තර සහිත වාර්තාවක් නොවෙයි. මේ රාජ්‍යය කථාවෙන් පුරසාරම් කියවන “අපි මේව කළා, අරව කළා” කියා ඉහත සඳහන් කෝටි 68න් සැහෙන ප්‍රමාණයක් වියදම් කර සැහෙන ප්‍රමාණයක සංවර්ධනයක් කර තිබෙනවා නම්, මේ රාජ්‍යය කථාවේ ඒ සම්බන්ධයෙන් සඳහනක් කරන්නට යුතුකමක් තිබෙනවා. ඇයි එසේ කර නැත්තේ?

බලාපොරොත්තු වුණු මුදල ලැබුණේ නැහැ. කරනවා කියා පොරොන්දු වුණු වැඩ කටයුතු කෙරිලත් නැහැ. එයයි, ඇත්ත තත්ත්වය. ඒ නිසා තමයි, දෙහිඩියාවෙන් ඉන්නේ. ඒ නිසා තමයි, මා මිත්‍ර රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට දැන් මෙනෙහිත් නැගිට තේ පැන් සංග්‍රහයකට යන්නට වුවමනා වී තිබෙන්නේ. විශාල වශයෙන් විදේශ ආධාර ලැබිය කියා මේ ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වුණා. ලංකාවට ආධාර කරන අධාරකරුවන්ගේ සමාගමක් ආධාර කරන රාජ්‍යයන්ගේ සමාගමක් පිහිටෙව්වා. ඒ සමාගමෙන් කොපමණ ආධාර ලැබී තිබෙනවාද? ඒ හැරෙන්නට ලෝක බැංකු වෙනුත් ආධාර බලාපොරොත්තු වුණා. අන්තර් ජාතික අරමුදලෙන් ආධාර බලාපොරොත්තු වුණා. මේ අයට කොපමණ ආධාර ලැබී තිබෙනවාද? බලාපොරොත්තු වුණ මුදල් කොපමණ ලැබුණාද? බලාපොරොත්තු වුණු ප්‍රමාණය ලැබී නැහැ. ප්‍රධාන කොට සලකා රාජ්‍යය කථාවෙන් කියා තිබෙන්නේ මත්ස්‍යයන් ඇල්ලීම නිසා වන්නට ඇති, ආණ්ඩුව වෙනුවෙන්, ආණ්ඩුවේ නියෝජිතයා වශයෙන් මත්ස්‍යයන් ඇල්ලීම පිළිබඳ ඇමතිතුමා පමණක් මේ ගරු සභාවේ ඉන්නේ. ඒ ගරු ඇමතිතුමාට මගේ ස්තූතිය පළ කරනවා.

යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රිතුමා (ආචාර්ය පෙරේරා) මේ ගැන කීව. ඇත්ත වශයෙන්ම 1965/66 වර්ෂය තුළ වැඩි වුණු ප්‍රමාණය රුපියල් 5,96,00,000 යි. එපමණයි ලැබී තිබෙන්නේ. විශාල ගාම්භීර බලාපොරොත්තු ඇති කර ගත්තා. ඒ ඇති කර ගත් බලාපොරොත්තු අනුව තමයි, ක්‍රම සම්පාදනය කරන්නට යනවාය කීවේ. ඒ

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[බර්තෘක සොයිසා මයා.]

අනුව තමයි, සංවර්ධනය කරනවාය කිවේ. නමුත් ලැබුණේ මෙපමණයි. මේවාට ගැති කම් කළ මේ ආණ්ඩුව කළ දේවල් මම කියන්නම්. ගරු අගමැතිතුමාටම මතක් දෙයි. පසුගිය අවුරුද්දේ අයවැය විවාදයට සහභාගි වූ අවස්ථාවේ ආණ්ඩුව වෙනුවෙන් කියූ දේවල්. එතුමා රාජ්‍යයක කථා වෙදී කී දේවල් මොනවාද? අපේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය නගා සිටුවීම සඳහා යම් පියවරක් ගන්නට අපට නියම කළා. අන්තර්ජාතික අරමුදලෙන් නියම කරන ලද දේවල් තමයි කරන්නට අප බලාපොරොත්තු වන්නේ. මොනවාද මෙහිදී කරන ලදැයි කියන නියමයන්?

අන්තර්ජාතික අරමුදලෙන් කරන ලද නියමයන් අතර මුල් තැන ගන්නේ බැංකු මාර්ගයෙන් ණයට දීමේ ප්‍රමාණය අඩු කරන්නැයි කීමයි. ඒ අනුව තමයි ගැමි ජනතාවට ණයට දෙන මුදල් වෙනුවෙන් අය කරනු ලබන පොලී ප්‍රමාණය සියයට දොළහමාර දක්වා වැඩි කර තිබෙන්නේ. ඒ අනුව තමයි දුප්පත් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට මහජන බැංකුවෙන් ගන්නට පුළුවන්කම තිබුණු මුදල් අඩු කර තිබෙන්නේ. ඒ අනුව තමයි සුළු පාරිභෝගිකයාට ලංකා බැංකුවෙන් හෝ මහජන බැංකුවෙන් හෝ ගන්නට පුළුවන්කම තිබුණු ණය මුදල් ප්‍රමාණයන් අඩු කර තිබෙන්නේ. ඒ අනුව තමයි නිවාස දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නිවාස තැනීම සඳහා දිගෙන ආ මුදල් නතර කළේ. මෙන්න මේ විධියේම ක්‍රියා කිහිපයක්, විශාල ක්‍රියා කලාපයක් ආරම්භ කළ මේ ආණ්ඩුව දැන් ගොවි ජනතාවට ණයට මුදල් දෙන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවාය කියනවා. මේ පළමුවැනි කාරණයයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රටේ උවමනා ප්‍රමාණයට වැඩි මුදල් ප්‍රමාණයක් ජනතාව අතර හුවමාරුවෙන නිසා බඩු මිල ඉහල ගොස් තිබෙනවාය, ඒ නිසා බඩු මිල බස්සවන්නට නම් හුවමාරු වෙන මුදල් ප්‍රමාණය අඩු කරන්නට ඕනෑය කියා ඒ අනුව බැංකුවලින්, ණය දෙන මුදල් ප්‍රමාණය අඩුකළා. පඩි වැඩිවීම් නතර කළෙන් ඒ නිසයි. මේ සියල්ලම කළේ බඩු මිල බස්සවන්නට බවත් කියනවා. එහෙත් ඇත්ත වශයෙන් සිදු වී තිබෙන්නේ එයද? අන්තර්ජාතික අරමුදලේ නියමයන් අනුවයි එය සිදු වී තිබෙන්නේ.

මෙන්න මේ කාරණය නිසා තමයි ගිය වර්ෂයේදී පසුගිය වර්ෂයේ රාජ්‍යයක කථා වෙන් මෙන්න මේ විධියේ එක් ප්‍රකාශයක් කළේ. මොකක්ද ඒ ප්‍රකාශය? මෙන්න මෙහෙමයි කිව්වේ :

“පසුගිය වර්ෂය තුළ ආර්ථික පුනරුත්ථාපන කාර්යයෙහි මාගේ ආණ්ඩුව නිරත වුණි. ප්‍රථම පියවරක් වශයෙන්, ඉතා අධික අයවැය උග්‍රතාවයන් ඉවත් කිරීම හා බැංකුවලින් දෙන ණය ප්‍රමාණය සීමා කිරීම ඇතුළත් මුදල් සහ මූල්‍ය ස්ථිරත්වයක් ඇති කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ කළේය. (නිල වාර්තාව, 1966 ජූලි 8 ; 67 වන කාණ්ඩය, නි. 9.)

ඔන්න එක පියවරක්. ණයට දෙන ප්‍රමාණය සීමා කළා. අනෙක, අයවැය උග්‍රතාවයක් ඉවත් කිරීමයි. අයවැය උග්‍රතාවය කියන්නේ අයවැය පරතරයටයි. අයට වඩා වැය වන ප්‍රමාණයටයි අයවැය උග්‍රතාවය කියන්නේ. එය අඩු කරන බවයි කීවේ. අඩු කළේ කොහොමද? භාණ්ඩාගාරය හිස් කළයායි චෝදනා කරන්නේ අපටයි. එහෙත් අයවැය උග්‍රතාවයන් අඩු කරනවාය කියා භාර ගත් මේ ආණ්ඩුව කොහොමද කටයුතු කළේ? යටියන්නොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) මුදල් ඇමති නිලය දැරූ කාලයේ දී 1964-65 මුදල් වර්ෂය වෙනුවෙන් ඇති වූ අයවැය පරතරය රුපියල් කෝටි හතරකට සීමා වුණා. එතුමා සම්පූර්ණ කාලය තුළ ඒ නිලය දැරුවේ නැහැ. එතුමගේ අය වැය යෝජනා ක්‍රියාත්මක කරන්නට ඉඩක් ඒ ආණ්ඩුවට ලැබුණේ නැහැ. එහෙත් අය වැය පරතරය වූයේ රුපියල් කෝටි හතරකට සීමා වූ ප්‍රමාණයක් පමණයි. 1965-66 මුදල් වර්ෂය ගරු යූ. ඩී. වත්තිනායක මුදල් ඇමතිතුමාගේ පළමුවැනි වර්ෂයයි. එතුමගේ අයවැය දේශනයෙන් එතුමා බලාපොරොත්තු වුණේ අයවැය පරතරය රුපියල් කෝටි පහකුත් ලක්ෂ අසූවකට සීමා කරන්නටයි. එහෙත් ඇත්ත වශයෙන්ම මුදල් වර්ෂය කෙළවර විමත් සමග මහ බැංකුවේ වාර්තාවෙන් පෙනී ගියේ උග්‍රතාවය—අයට වඩා වැය—රුපියල් දස කෝටියකට නැග තිබුණු බවයි. කෝටි පහක් පමණයි කිව්වේ. ඒ වුණත් රුපියල් කෝටි දහයක් ඉක්ම ගියා. බොහොම හොඳයි. මේ අවුරුද්දේ බලාපොරොත්තු වන්නේ ඒ ගණනයි. රුපියල් පහළොස් කෝටි අසූ ලක්ෂයයි. ගිය අවුරුද්දේ කෝටි දහයයි. 1964-65 වර්ෂයේ පරතරය කෝටි හතරයි. ගරු වත්තිනායක මුදල්

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ඇමතිතුමාගේ පළමුවන වර්ෂයේ මුදල් පරතරය බලාපොරොත්තු වුණේ කෝටි පහකට සීමා කරන්නටයි. එය දහයකට නැංගා. 1966-67 වර්ෂයේ පරතරය රුපියල් 15,80,00,000 කට සීමා වනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙනවා. ලබන 25 වැනිදා අහන්න ලැබේවි ඒ ගණන රුපියල් කෝටි 20ත් පැහැර තිබෙන බව. එම නිසා අන්තර් ජාතික අරමුදලෙන් ඉදිරිපත් කළ දෙවන කොන්දේසිය සපුරා ලීමට නම් මේ ආණ්ඩුවට බැරි වුණා. ඊළඟට කළේ හාල් සලාකය කපන්නටය කියා ඉල්ලා සිටීමයි. එම කටයුත්ත නම් කළා. එසේ කිරීම අනුව තමයි, ගරු අගමැති තුමා ලජ්ජා නැතුව මේ ගරු සභාව තුළදීම ප්‍රකාශයක් කළේ, ලෝක බැංකුවෙන් පළමු වන වරට ප්‍රශංසනීය වචන අපට අසන්න ලැබී තිබෙනවාය කියා. එම නිසා අන්තර් ජාතික හාල් හිඟයක් තිබුණාය; බුරුමයේ කැරළි කෝලාහල තිබුණාය; තායිලන්ත යට වෙන තැනකට සහල් චීකුණා ගන්න ඉඩ ලැබුණාය, යනාදි කරුණු නොවෙයි අපට පෙනෙන්නේ. ලෝක බැංකුවෙන් කරපු ඉල්ලීමට අවනත වුණු නිසා, ඒ බල පැමට අසු වුණු නිසා හාල් සලාකය කැපු වාය කියන දෙයයි අපට පෙනෙන්නේ. අන්තර් ජාතික අරමුදල පාලනය කරන උදවිය සතුව කරන්න එම කටයුත්ත කළා. එයින් පසුව මුදල් ලැබුණාද? ලැබුණු ප්‍රමාණය මම පෙන්වා දුන්නා.

මේ බලාපොරොත්තු වුණු මුදල් වෙනුවෙන් ගැතිකම් කරන්න ඉදිරිපත් වූයේ ආර්ථික වශයෙන් පමණක් නොවෙයි. දේශපාලන වශයෙනුත් ගැතිකම් කළා. මේ මුදල් බලාපොරොත්තු වන නිසා තමයි විශ්විතාමය පිළිබඳව අද කතා කරන්න බැරි තත්ත්වයකට වැටී සිටින්නේ. මොකක්ද ඒ පිළිබඳව අපේ ගරු අගමැති තුමාගේ යෝජනාව? විශ්විතාමයේ තිබෙන මාරක යුද්ධය පිළිබඳ ඇති තතු කවුරුත් දන්නවා. කොයිම විධියකින්වත් නොකළ යුතු අමෙරිකන් ආක්‍රමණයක් ඒ රටට ඇති වී තිබෙනවා. ඒ රටේ ස්වතන්ත්‍රය ආරක්ෂා කර ගන්නට ඉදිරිපත් වී සිටින නිදහස්කාමී පිරිස් මැඩලීමට අමෙරිකන් හමුදාව ඉතාමත් කෲරතර යුද්ධයක් කර ගෙන යනවා. ඒ පිළිබඳව කථා කළ විට,

මේ ආණ්ඩුවත් මීට පෙර තිබුණු ආණ්ඩුවේ නොබැඳීමේ ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාවේ යොදන වාය කියමින් මොකක්ද ඉදිරිපත් කළ යෝජනාව? උතුරු විශ්විතාමය කියන්නේ මෙයයි: මේ යුද්ධය නතර කිරීම ගැන, සාමය ගැන කතා කිරීමට අපට සාකච්ඡා වකට එන්නට බැහැ, අමෙරිකන් යුද්ධ හමුදා අපේ භූමිය මත තිබෙන තුරු. ඊට අපේ ගරු අගමැතිතුමාගේ පිළිතුරු යෝජනාව මොකක්ද? “තමුත්තාන්සේ” ලාට සාකච්ඡාවකට එන්නට බැහැ. තමුත් සාකච්ඡා කරන්නට පිළිවෙළක් තිබෙනවද නැද්ද කියා බලන්න සාකච්ඡාවකට එන්නට.” මේක අමුතු විධියේ යෝජනා වක්. අමෙරිකන් හමුදා තිබෙන නිසා සාකච්ඡා කරන්නට එන්නට බැරිය කී විට ආරාධනය කරන්නේ කොහොමද? “හොඳයි, සාකච්ඡා කරන්නට ඉඩක් තිබෙන වදා, නැද්ද කියා බලන්න සාකච්ඡා කරමු.”

ඩී. ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා. (කර්මාන්ත හා සිවර ඇමතියේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්
(ති. 12. බෙල්හන්තන් ඉයාසිඞ්ඞ—කෙත්ත
තොග්‍රිල්, කළුතරෙග්‍රිල් මායාසංසරිත්ත පාරා
භ්‍රමන්තක් කාරියතරිසි)

(Mr. D. Shelton Jayasinghe—Parliamentary Secretary to the Minister of Industries and Fisheries)

කරන්නට පුළුවන් තරමින් තමයි, කරන්නට බැලුවේ. තමුත්තාන්සෙලට ඒක වත් කරන්නට බැරි වුණා.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(ති. 12. පෙරුමුල් සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

තමුත්තාන්සේලාට ආඩම්බර වෙන්ට පුළුවනි, මේ විධියේ ක්‍රියා පිළිබඳව. ඇම රිකන් හමුදා තිබියදී සාකච්ඡා මේසයකට වාඩි වෙන්ට [බාධා කිරීමක්] ඇයි ඒක පිළි නොගන්නේ? තමුත්තාන්සෙල පැහැදිලිවම ඒ පැත්ත ගන්නා බව දැන් වත් පිළිගන්න. නොබැඳීමේ ප්‍රතිපත්තියක් තිබෙනවාය කියාගෙන ඇමෙරිකාවට ගැතිකම් කරන්නට ඉදිරිපත් වන මේ ආණ්ඩුව ඔය විධියේ යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළේ තමන්ගේ ගැතිකම් ලෝකයට පැහැදිලි කිරීමට විනා එම ප්‍රශ්නය විසඳීමට නොවන බව දැන්වත් පිළිගන්නටය කියා මා එම පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විචාදය

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

ඊශ්‍රායෙල් ප්‍රශ්නය පිළිබඳව අගමැතිතුමාට කතා කරන්නට බැහැ. ගහන යාත්‍රාවේ නැගී ටොරන්ටෝ නගරය ලඟට ගොස් එතැනින් ටෝකියෝවට යන්නට පුළුවනි. නමුත් එක් සත් ජාතීන්ගේ සම්මේලනයට යන්නට බැහැ. එතැනට යන්නේ විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ තෙත්තකෝන් මහතායි. ඒ මහතා ගොස් කියනවා. “ඔව්, අපි මැද පෙරදිග ප්‍රශ්නය පිළිබඳව විසඳීමක් ඇති කරන්නට ඕනෑ. අරාබි රටවලට ඊශ්‍රායෙලයෙන් යම් හානියක් සිදු වුණා” යම් අන් දමක. නමුත් අපේ අගමැතිතුමාට එය කියන්නට නම් යන්න බැරිවුණා. දැන් මොන වද කියන්නේ? මේ රාජ්‍යය කළාවේ පැහැදිලිවම මොකක්ද කියන්නේ? අපට බලාපොරොත්තුවක් ඇති කරගන්න පුළුවන් වූත් ප්‍රගතිශීලී පියවරක් ගන්නවාය කියන විශ්වාසයක් ඇති කරන්න පුළුවන් වූත්, ප්‍රකාශයක් මෙතැන තිබෙනවාද? මෙහි කියා තිබෙන්නේ ගරු සභාපතිතුමනි, අනිකුත් රටවල් සමග එකතු වී සාමය සදහාටම පවතින ආකාරයට මේ ප්‍රශ්නය විසඳීමට බලාපොරොත්තු වන බවයි. “අනිකුත් රටවල් සමග එකතු වී” යයි කීමෙන් පැහැදිලි වන්නේ මොකක්ද? නමුත් නාන් සේ දන්නවා ඇති දැන් එහි කණ්ඩායම් දෙකක් තිබෙන බව.

ඊශ්‍රායෙල් හමුදා ඉවත් විය යුතුය කියා රාජ්‍යයක් කියනවා. එහෙම කියන රාජ්‍යයන් සමග තවත් රටවල් කීපයක් එකතු වී සිටිනවා. එසේ නොකළ යුතුය කියන රාජ්‍යයක් වලා තවත් රටවල් කීපයක් එකතු වී සිටිනවා. ඔය විධියට මෙතැන කණ්ඩායම් දෙකක් නොහොත් කඳවුරු දෙකක් තිබෙනවා. එතකොට අනිකුත් රටවල් සමග එකතු වී ප්‍රශ්නය විසඳනවාය කියන කොට, කොයි රටවල් සමග එකතු වීමක්ද කියා පැහැදිලි නැහැ. පරස්පර විරෝධී අදහස් ඉදිරිපත් කරන කඳවුරු දෙකක් තිබෙනවා. ඉවත් විය යුතුය කියන කණ්ඩායමට අයිති රටවල් සමග එකතු වෙනවාද, ඉවත් නොවිය යුතුය කියන කණ්ඩායමට අයිති රටවල් සමග එකතු වෙනවාද කියා පැහැදිලි නැහැ. ඒ කණ්ඩායම් දෙකම සමග එකතු වීමටද බලාපොරොත්තු වන්නේ. ඒවායින් කොයි එකද කරන්න යන්නේ? ඒවාට පිළිතුරු නැහැ. විදේශ ප්‍රතිපත්ති සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩුවේ ආරක්ෂාව සඳහා කළා කිරීමට

තවමත් කවරුත් ඉදිරිපත් වුණේ නැහැ. නමුත් නාන් සේලාගේ ආණ්ඩුවෙන් කරන්න බලාපොරොත්තු වන දේ ගැන පැහැදිලි ප්‍රකාශයක් කරන්නේ නැත්තේ ඇයි? ඇයි හැංගි හොරා මේ විධියේ වචන රාජ්‍යය කළාවට දාන්නේ? පැහැදිලි ප්‍රකාශයක් කරන්න බැරි නිසයි. නමුත් නාන් සේලා තවමත් අනුගමනය කරන්නේ නොබැඳුණු ප්‍රතිපත්තියේ මුළාවෙන් ඇමෙරිකාවට ගැතිකම් කිරීමේ ප්‍රතිපත්තියයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ සියල්ලක්ම කර, මේ විධියේ ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කර මුදල්වත් ලබාගන්න නම් අපට දොස් කියන්න බැහැ කියලා හිතමු. ලැබුණද? ලැබුණේ නැහැ.

මෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(ශ්‍රී ල. බ්‍රෙක්ස්ටන් ඉයාසිඞ්ග්)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

එහෙම නම් දොස් කියන්නේ නැහැ?

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(ශ්‍රී ල. බෙර්නාඩ් සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

මම දොස් කියනවා. නමුත් යටත්පිරි සෙසින් තම ආරක්ෂාවටවත් කියන්න තිබුණ අපට මුදල් ලැබුණය කියා. ලැබුණද?

මෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(ශ්‍රී ල. බ්‍රෙක්ස්ටන් ඉයාසිඞ්ග්)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

දැන් නමුත් නාන් සේලාගේ ප්‍රතිපත්තිය ඒක නේ. මුදල් ලැබුණ විට දොස් කියන්නේ නැහැ.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(ශ්‍රී ල. බෙර්නාඩ් සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

මම කියන්නේ ගරු සභාපතිතුමනි, ඒ තරමින්වත් තමන්ගේ ආරක්ෂාවට යමක් කියා ගන්න තිබුණ බවයි. මොකද කියන්නේ? ලැබුණද?

මෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(ශ්‍රී ල. බ්‍රෙක්ස්ටන් ඉයාසිඞ්ග්)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

නමුත් නාන් සේලාගේ පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති තමයි. ලැබුණ නම් හොඳයි.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(ති.ප්‍ර. පෙරිනාට් ශෝඨ්‍යා)

(Mr. Bernard Soysa)

සභාපතිතුමනි, අපේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා දන්නවා, ඕනෑ තරම් මුදල් ලබා ගැනීම සඳහා කඳවුරු වෙනස් කරන්න ඉඩ තිබුණ කාලවලදී අප නොවෙයි කඳවුරු වෙනස් කෙළේ කියන එක. එසේ වෙනස් කරගත් උදවිය ඒ පැත්තේ ඉන්න බව එතුමා හොඳ හැටි දන්නවා. පිල් මාරු කරන, කට්ටි පනින්න පුළුවන් හපන්නු සේරම එහෙ ඉන්නවා. [බාබා කිරීම] කර්මාන්ත ඇමතිතුමා විකක් හයි යෙන් අපට ඇහෙන්න කථා කරන වානම්—

ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන (කම්මන්ත හා බිවර ඇමති)

(කෙළාඟ ම. පී. ආර්. ඉරාච්ඡා—කෙළාඟ ම. පී. ආර්. ඉරාච්ඡා—කෙළාඟ ම. පී. ආර්. ඉරාච්ඡා)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena—Minister of Industries and Fisheries)

මම වැඩිය හයි යෙන් කථා කරන්නෙ නැහැ නෙ.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(ති.ප්‍ර. පෙරිනාට් ශෝඨ්‍යා)

(Mr. Bernard Soysa)

බොහෝම හෙමින් කථා කරන ගරු කම්මන්ත ඇමතිතුමාට මම කියන්න කැමතියි, දැන් ශබ්ද නඟා කථා නොකරන අපේ ගරු ඇමතිතුමා, එක කාලයක් මේ විධියෙන් පුළුන් එන අවස්ථාවලදී යටත් විජිත වැසියන් පිළිබඳ වචනයක් කියා වෙන අවස්ථාවලදී, ලෝකයේ ප්‍රගතිශීලී ව්‍යාපාර පිළිබඳ කථා කරන අවස්ථාවලදී, ඒ කථාවලට සතුටින් සවන් දුන්නා පමණක් නොව, එවැනි අවස්ථාවලදී එතුමා බොහෝම උච්චස්වරයෙන් කථා කළ කාලයකුත් තිබුණ බව. දැන් උච්චස්වර යෙන් නොවෙයි හෙමින්වත් කථා කරන්න බැහැ. එවැනි තත්ත්වයකටයි ඔහු වැටී සිටින්නෙ.

මේ තරමට වැද පුදා මොනවද තමුන් නාස්සේලා ලබාගන්නෙ? අධිරාජ්‍ය ලෝකයේ ඒ මාගියෙන් පාලනය වන ලෝක වෙළඳ පොළේ මේ රටෙන් අලෙවි කරන භාණ්ඩවලට කුමක්ද සිදු වන්නෙ? ආධාර ලබා ගන්නා බලාපොරොත්තුවෙන් දන නමස්කාර කරගෙන ආධාර ඉල්ලූ

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

තමුන් නාස්සේලාට මොකද කෙළේ? අන්තර් ජාතික වෙළඳ පොළේ අපේ ද්‍රව්‍ය වල මිල බැසගෙන ගිහින් තිබෙනවා. කොපමණ දුරට බැස්සද කිව්වොත්, අගෝස්තු මාසෙ 25 වෙනිද මුදල් ඇමති තුමා අය වැය ඇස්තමේන්තු ඉදිරිපත් කරන විට තමුන් නාස්සේලාට අසන්න ලැබේවි. එතුමා විශේෂයෙන් සඳහන් කරනවා ඇති, අපට හසුරුවන්න බැරි කරුණු නිසා තේ මිල බැස්සාය, ඒ මිල බැසීම නිසා මෙන්න මේ කරුණු සිදු වුණාය කියා. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මම කමින්න කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට කියනවා, ලබන 25 වැනිදා පැවැත්වෙන කථාවට ඇහුම්කන් දෙන්න ටය කියා. එවිට එතුමාට අහන්න ලැබේවි මම සඳහන් කළ මෙම කාරණා ගැන. මෙන්න ගැනිකම් කර ලබාගත් හරිය. තේ මිල පහත හෙළිමින් නව යටත් විජිතවාදය අනුගමනය කරන මහ ජාතීන්—මහ රාජ්‍ය යන්—අපට විරුද්ධව ක්‍රමානුකූලව කර ගෙන යන මෙම සූරා කැමේ ප්‍රතිපත්තියට විරුද්ධව දැන්වත් සටන් කරන්නට පිළි වෙළක් ඇති කර තිබෙනවාද? මොකක්ද මෙතැනදී කියන්නෙ? තේ කර්මාන්තය ගැන පරීක්ෂණ පැවැත්වීමට කොමිෂන් සභාවක් පත් කරන බව පමණක් නොවෙද?

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මෙන්න තේ මිල පහත හෙළිමට කරගෙන ගිය ප්‍රයත්නයක ප්‍රතිඵල—මම කියවන්නම්. 1960 අවුරුද්දේ උස් බිම් වගාවෙන් ලැබුණු තේ රාත්තලක මිල රු. 2.03 යි. ක්‍රමයෙන් පහත බැසගෙන අවුත් 1966 කෙළවර, අද, එය රු. 1.82 දක්වා පහත දමා තිබෙනවා. මැදබිම් වගාවෙන් ලබාගත් තේ රාත්තලක මිල 1960 අවුරුද්දේදී රු. 1.75 යි. අද එය රු. 1.46 යි. පහත් බිම් ප්‍රදේශවල වගාවෙන් ලබාගත් තේ රාත්තලක මිල 1960 දී රු. 1.83 යි. අද එය රු. 1.15 යි. තවත් විධියකින් බලනවා නම්, තේ වගා කරන උදවියට බදු සහනයන් සැලසීම සඳහා 1966 අන්තිම මාස තුනේදී රුපියල් ලක්ෂ 59 ක් වියදම් කර තිබෙනවා. මෙන්න මේකයි නියම තත්ත්වය. මේ තත්ත්වය තිබෙද්දී තවමත් අන්තර්ජාතික අරමුදලෙන් කියන කියන හැටියට කිකරුව තමුන් නාස්සේලා

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

නවත්ත ලැස්තියි. ලෝක මහ බැංකුවට අවනත වී කටයුතු කරන්න තමුන්තාත් සෙල තවමත් ලැස්තියි.

මෙසේ තිබියදී මේ ආණ්ඩුව සංවර්ධනය සඳහා බලාපොරොත්තු ඇති කර ගන්නෙ කොහොමද? විශේෂයෙන් රජය බලාපොරොත්තු තබා ඇත්තේ පෞද්ගලික අංශයෙනුයි. රජය බලාපොරොත්තු වෙනව ධනේස්වර අංශය මගින් රටේ දියුණුවක් ඇති වේය කියා. එය අපේ රාජ්‍ය ඇමති තුමා කෙළින්ම ප්‍රකාශ කර තිබෙනව. මම එතුමා කළ ප්‍රකාශයකින් කියවන්නම්. එතුමා පසුගිය අවුරුද්දේ කළ කථාවෙදී, මෙන්න මේ ආකාරයට සඳහන් කර තිබෙනව. එතුමාගේ අදහසේ හැටියට පෞද්ගලික අංශයේ දියුණුව සඳහා බදු සහනයන් දිය යුතුයි; දියුණු වීමට මුදල් ලබාගැනීමේ පහසු ක්‍රම, ණය මුදල් ලැබීමේ පහසු ක්‍රම ඇති කළ යුතුයි. විදේශික ධනපතියන් සමග හවුලේ ව්‍යාපාරයන් පටන් ගැනීමට විදේශිකයින්ගේ ධනය මෙහාට ගෙන ඒම සඳහා ඔවුන්ට බදු සහනයන් සහ වෙනත් වරප්‍රසාදයන් ලබා දිය යුතුයි. මේ විධියට පොරොන්දු දුන් ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා ඇත්ත වශයෙන්ම ප්‍රකාශ කර ඇත්තේ මේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තියයි. පෞද්ගලික අංශයෙන්, ධනේස්වර අංශයෙන්, මේ රට දියුණු කරන්න, සංවර්ධනය කරන්න, රට ස්වයංපෝෂිත කරන්න ප්‍රච්චන්ය කියන අදහසයි එතුමා ඉදිරිපත් කළේ. එහෙම නම් මේ අවුරුදු දෙකහමාරක කාලය තුළදී මොනවද කර තිබෙන්නේ?

මෙම ප්‍රශ්නයේදී වචන හුවමාරු කර ගන්නට අපේ කාර්මාන්ත උප ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් වුණු නිසා මම එතුමාගෙන් අහනව—මම දන්නව එතුමාගේ අදහසක්, කැමැත්තක්, තිබෙනව රටේ කාර්මාන්ත දියුණුවක් ඇති කිරීමට—පසුගිය අවුරුදු දෙකහමාරක කාලය තුළදී ආනයන භාණ්ඩ කොටස් ලබාගත් උදවිය, එම කොටස් කාර්මික ව්‍යාපාරයකින් කොපමණ දුරට පාවිච්චි කර තිබෙනවාද, කොයි තරම් කාර්මාන්ත ප්‍රමාණයක් අලුතෙන් ආරම්භ කර තිබෙනවාද කියා. එතුමාම දන්නව, ආනයන කොටස් පාවිච්චි කරන්නේ විදේශ බැංකුවල තමුන්තාත් සෙලාගෙන මුදල් තැන්පත් කර ගන්න, හොරෙන් මුදල් පිටරට

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

යවන්න බව. මේය හොඳාකාර එතුමාම දන්නව ඇති. මේ විධියට කීප දෙනකු කර තිබෙනව. මෙවැනි පුද්ගලයන් අල්ලා ගැනීමට බැරිව ආණ්ඩුව දඬලන බවත් මම දන්නව. මේකයි අද ඇති නියම තත්ත්වය. පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයන්ට දී තිබෙන ආධාර පාවිච්චි කර තිබෙන්නේ ඔන්න ඔය විධියටයි.

තව දුරටත් මේ කාරණය ගැන කථා කරන විට අප දන්නව, 1965 අවුරුද්දේ මහා මැතිවරණයේදී මේ රටේ සිටි වෙළඳ ව්‍යාපාරිකයින්—තොග වෙළෙන්දන්—විශේෂයෙන්ම මේ ආණ්ඩුවට උදව් කළ බව.

ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(කි. ශ්‍රී. බෙල්ලන්තන් ඉයාසිඤ්ඤ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

මිහමුවේදී ඒ ගොල්ලන් අපට විරුද්ධව ආව.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(කි. ශ්‍රී. බෙල්ලන්තන් ඉයාසිඤ්ඤ)

(Mr. Bernard Soysa)

1965 මහා මැතිවරණයේදී මේ රටේ මහ වෙළෙඳුන්, “දැන් නම් අපේ යුගය උදාවුණා; දැන් අපේ කාලය පැමිණ තිබෙනවා; දැන් අපට ලාභ නෙළා ගන්නට පුළුවන් වෙයි” යන අදහස ඇතිව ක්‍රියා කළ නිසයි, මේ ආණ්ඩුව ඒ අයට සහනයන් දෙන්නට පටන් ගත්තේ. නමුත් බඩු මිල ඉහළ යන විට එය සීමා කිරීම සඳහා යොදන ලද සියලුම උපක්‍රම පරදවා තව තවත් බඩු මිල ඉහළ යවමින් සුරාකෑම වැඩි කරන්නට පටන් ගත් විට මේ ආණ්ඩුවට මහජනයාගෙන් පහර කන්නට සිදු වුණා. මහජනයාගේ අරෝග්‍ය අසන්නට සිදු වූ මේ ආණ්ඩුව කරන්නට පටන් ගත්තේ මොකක්ද? එක පැත්තකින් ජාවාරම්කාරයන්ට ඉඩ දෙන ගමන්ම අනික් පැත්තෙන් ජාවාරම්කාරයන් මර්දනය කිරීමට පොලීසිය පාවිච්චි කිරීමයි. මේ විධියේ දෙවැදෑරුම් වැඩ පිළිවෙළක් මේ ආණ්ඩුවේ තිබෙනවා. එක පැත්තකින් තමන්ගේම ක්‍රියා මාර්ගයන් නිසා ජාවාරම් බෝ වෙනවා; ජාවාරම්කාරයන් තර වෙනවා; ඔවුන් ශක්තිමත් වෙනවා; වැඩිපුර ලාභ ලබාගන්නවා. මහජනයාගේ

අමුණකාරකුමාගේ කථාව :

දොස් අසන්නට සිදු වන නිසා අතික් පැත්තෙන් පොලීසිය යොදවා පොලික දෙපොළක වැටලීම් කරනවා. මේ ආණ්ඩුවට ජාවාරම්කාරයන්ගේ ආධාරයත් මහජනයාගේ ආධාරයත් යන දෙකම ඕනෑ. දඬුලු වැදගත්තටත් ඕනෑ; තලගොයා මරා ගන්නටත් ඕනෑ. ඔය දෙකම කරන්නට ගොස් දැන් මඩේ එපි සිටිනවා.

ලංකාවට ආධාර කරන රාජ්‍යයන්ගේ සමාගම මගින් දී තිබෙන මුදලින්—අත්‍යවශ්‍ය විදේශ විනිමයයෙන්—කොටසක් පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයන්ට දෙන්නට යනවාලු. මොනවා ගෙන්වීම සඳහාද? කාර්මික භාණ්ඩ ගෙන්වා ගැනීමටයි. ඒ කාර්මික භාණ්ඩ ගෙන්වා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් මේ ආණ්ඩුව කොයි විධියේ සැලැස්මක් ඇති කර තිබෙනවාද? මේ මුදල් පාවිච්චි කර තව දුරටත් මේ ජාවාරම්කාරයන් විදේශ බැංකුවල ධනය තැන්පත් කර ගන්නට කරගෙන යන අන්තිම ප්‍රයත්නය පැරදවීමට කොයි විධියේ වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙනවාද? ඒ සම්බන්ධයෙන් කිසිම වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙන බවක් අපට නම් පෙනෙන්නට නැහැ. මේ අයට ආධාර කිරීම සඳහා අන්තර් ජාතික අරමුදලෙන් මුදල් ලබා ගන්නට යයි කියමින් සංවර්ධනය සඳහා ණය දීමේ සංස්ථාව—Development Finance Corporation—පිළිබඳ වූ පනත විශේෂ සංශෝධන පනතකින් සංශෝධනය කළා. මීට පෙර ආණ්ඩුවෙන් ආණ්ඩුවට ලබා ගත් මුදල් පෞද්ගලික අංශය සඳහාද යෙදවීමටයි, මේ සංශෝධනය ගෙනාවේ. ආණ්ඩුවේ වැඩ කටයුතු සඳහා ලබා ගත් ආධාර මුදල් පෞද්ගලික අංශයෙහි යොදවන්නට පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයන්ට දෙන්නට අවසර ගැනීමටයි, ඒ පනත ගෙනාවේ. මේ සියල්ලම කළත් දැන් කොපමණ දුරට සංවර්ධනයක් සිදු වී තිබෙනවාද? මේ සංවර්ධනය තිබෙන්නේ කොහේද? මේ ව්‍යාපාර දියුණු වුණේ කොහේද? කාර්මික අතින් දියුණුවක් ලැබුණේ නැහැ. කෘෂිකර්මය අතින් දියුණුවක් ඇති වුණාද?

මේ විධියට කටයුතු කරගෙන යෑමේදී තැනි විගෙන යන විදේශ විනිමය නැවත ඇති කර ගැනීම සඳහා, විදේශ විනිමය රැස් කර ගැනීම සඳහා, සංචාරක ව්‍යාපාරය දියුණු කිරීමට මෙම ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වෙයි.

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

රොන්තු වුණා. තේ කර්මාන්තය පිරිහී ගෙන යන නිසා මත්තේදී එයින් නොලැබී යන ආදායම සංචාරක ව්‍යාපාරයෙන් ලබා ගන්නටයි, මේ ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වුණේ. එසේ හෙයින් සංචාරක ව්‍යාපාර කරගෙන යන හෝටල් තනන උදවියට හෝජනාගාර තනන උදවියට විශේෂ වර ප්‍රසාද දෙන්නට ආණ්ඩුව අදහස් කළා. ඔවුන් නොයෙකුත් බදුවලින් නිදහස් කළා. හෝටලයක් ඇති කරන උදවිය යම් විධියකින් තනා කාමරවල පාවිච්චි කරන උපකරණ පිටරටින් ගෙන්වුවහොත් ඒ සඳහා අය කරන බද්ද අඩු කළා. වෙනත් පෞද්ගලික කෙනෙකු එවැනි උපකරණ ගෙනා වොත් අය කරන බද්ද සියයට 150 යි. ඒ අයගෙන් සියයට 150 ක බද්දක් අය කරන නමුත් ව්‍යාපාරිකයින් මේ බඩු ගෙන්වූ විට අය කරන්නේ සියයට 35 ක් පමණයි. ඒ තරම් විශාල බදු සහන ඒ හෝටල් ව්‍යාපාරිකයින්ට දුන්න. ආදායම් බදු පනත සංශෝධනය කොට, හෝටල්, හෝජනාගාර ඇති කරන උදවියට සහනයන් දෙන්නට ඊළඟට බලාපොරොත්තු වුණා. වාසනාව කට වගේ ඒ පනත යටතියා, අහෝසි වුණා. එම පනතේ වගන්ති දෙකක් පමණක් මා මේ අවස්ථාවෙදී කියවන්නට අද හස් කරනවා.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(சுருக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)
Will the hon. Member take long?

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)
(Mr. Bernard Soysa)

Probably another 15 or 20 minutes.
I have time, Sir. I have been
promised an hour.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(சுருக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)
Carry on.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(කි.ප්‍ර. පෙරිමුල් ශෝඨ්‍යා)

(Mr. Bernard Soysa)

එහි දෙවන වගන්තිය මෙසේයි :

(අ) දේශ සංචාරකයන් සඳහා ඉදුම් හිටුම් හා හෝජනාගාර පහසුකම් සැලැස්වීම පිණිස පවත්වාගෙන යන යම්කිසි ව්‍යාපාර වෙනොත් ඒවා ලංකා දේශ සංචාරක මණ්ඩලයේ නිර්දේශ පිට මුදල් ඇමති තුමා විසින් ගැසට් පත්‍රයේ නිවේදනය කරනු ලබ ඇති ව්‍යාපාර බවට පත්වී ඇත්නම් එම ව්‍යාපාර අවුරුදු 5 ක කාල සීමාවක් බදු නිදහස් ව්‍යාකාරයට විධි විධාන සැලැස්වීම ;

පළමුවැනි පරමාථය ඒකයි. ඒවා අවුරුදු 5 කට ආදායම් බද්දෙන් නිදහස් කරනව.

(ආ) වගන්තිය :

ඉදුම් හිටුම් හා හෝජනාගාර පහසුකම් සැපයීම පිණිස යෙදවීම සඳහා අලුත් ගොඩනැගිලි සැපයෙන ව්‍යාපාර වෙනොත් ඒවා දේශ සංචාරක මණ්ඩලයේ නිර්දේශයක් පිට මුදල් ඇමතිතුමා විසින් ගැසට් පත්‍රයේ නිවේදනය කරනු ලබ ඇති ඒවා බවට පත්වී ඇත්නම් අවුරුදු 5 ක කාලසීමාවක් බදු නිදහස් ව්‍යාකාරයට විධිවිධාන සැලැස්වීම ;

මේ අන්දමට නොයෙක් ව්‍යාපාරවලට අවුරුදු 5 ක බදු නිදහසක් දෙන්නට බලාපොරොත්තු වුණා. එපමණක් නොවෙයි ; හිල්ටන් හෝටල් වැනි ව්‍යාපාර ඇති කරන විදේශීය කොන්ත්‍රාත් කරුවන් එම ව්‍යාපාරවලින් නෙළා ගන්නා ලාභ පවා බදු වලින් නිදහස් කරන්න අදහස් කළා. වාසනාවකට වගේ, බදු පිළිබඳ කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාව ක්‍රියාත්මක කරනතුරු මෙවැනි පනතක් ඉදිරිපත් කරන්නට එපා යයි ආණ්ඩුවේ නිලධාරීන්ගෙන් රජයට උපදෙස් ලැබුණු නිසා ඒ පනත යට ගියා. එසේ නුණානම් ඒ බදු සහනයන් දෙන්නට බලාපොරොත්තු වුණා. දැන් හැම තැනකම හෝජනාගාර, හෝටල් ඇති වෙගෙන එන බව දකින්නට තිබෙනව. දේශ සංචාරකයන් වෙනුවෙන් හෝටල් දැන් ගාලුපාර දිගේ කීප පොළකම ඇති වී තිබෙනව. වැලිගම, මාතර ආදී තැන් වලත් මෙවැනි ව්‍යාපාර ඇති වී තිබෙනව. මේ සියල්ලටම සැහෙන ප්‍රමාණයට සංචාරකයන් එන්නෙ කොහෙන්දැයි මම අහනව. මේවාට වැය වන මුදලටත් බදු මුදල් සම්බන්ධයෙන් ඇතිවන පාඩුවටත් පිරිමැසෙන අන්දමට මේවායි නිකායා මහා පාලමක

ලාභයක් ජාතික වශයෙන් අපට ලැබෙනව දැයි මම අහනව.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, දේශ සංචාරක ව්‍යාපාරය දියුණු කිරීම ගැන අපගේ විරුද්ධත්වයක් නැහැ. එහෙත්, මේ විධියට මේ කටයුතු කරන්නට යාමෙන් රටට මොන විධියේ වාසියක් සැලසෙනවද යන කාරණය ගැන සලකා බැලුවද යන ප්‍රශ්නය අහන්න සිදුවී තිබෙනව.

අනෙක් අතින් රටේ සංවර්ධනය සඳහා වැඩියෙන් කෘෂිකාර්මික කටයුතු කරන්න රජය බලාපොරොත්තු වුණා. කෘෂිකර්මය දියුණු කිරීමට බලාපොරොත්තු වන ගරු ඇමති දැන් මෙතැන සිටිනව. මේ රටට මුහුණ පාන්නට සිදුවී තිබෙන විශේෂ ප්‍රශ්නයක් ගැන පසුගිය අය වැය විවාදයෙදි මා එතුමාට කරුණු මතක් කර දුන්න. “කොළ කරවීමේ රෝගය” නමැති අසනීපයක් අද අපේ පොල් වගාව විනාශ කරගෙන යනව. මේ රෝගය පිළිබඳව තවම කවුරුවත් කිසිම පර්යේෂණයක් පවත්වා නැහැ. කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව ඒ ගැන කිසිවක් කරලත් නැහැ. පිලිපීන් දූපත්වලත් “කනන් කනන්” හෙවත් හෙමින් හෙමින් මැරී යාමේ රෝගයක් පොල් ගසට වැළඳී තිබෙනව. අද අපේ රටේ ඇති වී තිබෙන්නෙන් ඊට හුරු අසනීපයක්. මෙය වෛරස් විෂ බීජයකින් බෝ වන රෝගයක් නොවෙයි. මේ රෝගය වැළැක්වීම ගැන කොයි විධියේ විධිවිධාන යොදන්නට යනවද යන්න ගැන කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව විසින් ගරු ඇමතිතුමාට දී තිබෙන වාර්තාවක් එතුමා මට පෙන්නුව. එහි කියා තිබෙන්නේ, මෙය බෝවන අසනීපයක් නොවන නිසා කිසිම විධිවිධානයක් යොදන්නට වුවමනා නැති බවයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, දැනටම දකුණු පළාතේ වැලිගම ප්‍රදේශයේ පටන් කීප පොළකටම මේ අසනීපය පැතිරී තිබෙනව. වයඹ පළාතෙන් මේ අසනීපය පැතිරී ගෙන යනව. මේ අසනීපය ඔය කියන විධියට වෛරස් විෂ බීජයකින් හෝ වෙනත් ක්‍රමයකින් බෝ වන එකක් නොවන්නට පුළුවනි. නමුත් අපේ කෘෂිකර්මයට මූලික වූ ප්‍රශ්නයක් මතු කරන අසනීපයක් හැටියටයි, සලකන්නට තිබෙන්නේ. සාමාන්‍යයෙන් බලාපොරොත්තු වන ආයුෂ සීමාවට වැඩිවෙත් දින භාවයට පත් වීමේ අසනීප

අමතරව කළ යුතුය :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

යයි, මේ. වුවමනා නම් උපමාවකින් එය විස්තර කරන්න පුළුවන්. මනුෂ්‍යයා සාමාන්‍යයෙන් වයස 30, 40 පැත්තට පස්සෙ—මැද වයස පැත්තට පස්සෙ—බහින කලාවට පැමිණ නිබේනවාය කියා සලකනව. නමුත් වයස 19 දී, 20 දී කෙස් පැහෙන්තට පටන් ගත්තොත්, ශරීරය දුර්වල වුනොත්, හම රුළු වැටුනොත්, පුරුෂ ශක්තිය අඩු වුනොත් නියම වයස සීමාවට පැමිණෙන්නට මත්තෙන් දින භාවයට පත් වුනාය කියන්නට පුළුවන්. දැන් පොල් ගස්වලට සැදිගෙන යන අසනි පයත් ඒ වගේ එකක්. නමුත් කිසිම කෙනෙක් තවමත් මේ පිළිබඳව පරීක්ෂණයක් පවත්වා නැහැ. නමුත් තමුත්තාත් සේලා සැලැස්මක් ගැන—ක්‍රම සම්පාදනයක් ගැන—ගම්හිර වශයෙන් කථා කරනව. රට ස්වයම්පෝෂිත කිරීම ගැන කථා කරනව. නමුත් 1975 වන විට අපේ රටින් පොල් පිටරට පැටවීමට, කොප්පරා පිටරට පැටවීමට බැරි වෙනවා පමණක් නොව අපේ අනුභවයට වුවමනා පොල් රික ලබා ගැනීමටවත් බැරි වන තත්ත්වයක් රටේ ඇති වන්නට පුළුවන්ය යන අනතුරු හැඟවීමේ අනාගත වාක්‍යය මම දැන් කියනව.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ අය මොකක්ද බලාපොරොත්තු වන්නේ? වි වගාව අතින්—මේ රට ස්වයංපෝෂිත කරන්නට බලා පොරොත්තු වෙනව බොහොම හොඳයි. එය ඉතාමත් ශ්‍රේෂ්ඨ අදහසක් හැටියට සලකන්නට පුළුවන්. නමුත් වි වගාව පිළිබඳව ක්‍රම 2 ක් තියෙනවා. ඉන් එකක් නම් විරාගනව පැවතී ගෙන එන ක්‍රමයයි. ඒ සම්බන්ධව තත්ත්වය කුමක්ද? ගැමියාගේ තත්ත්වය කුමක්ද කියා සොයා බලමු.

ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාගේ 1966 සිට 1970 දක්වා වූ කෘෂිකර්ම සංවර්ධන යෝජනා වලියේ 71 වැනි පිටුවේ මෙහෙමයි සඳහන් වන්නේ :

වග කළ කුඹුරු

1964 දී ලංකාවේ අස්වැද්දු මුළු බිම් ප්‍රමාණය අක්කර 12,49,160 ක් විය. වි වග කළ මුළු බිම් ප්‍රමාණය අක්කර 15,85,198 ක් වන සේ මෙම බිම් ප්‍රමාණයෙන් අක්කර 10,13,611 ක් 1963-64 මාස කන්නයේදී සහ අක්කර 5,71,587 ක් 1964 යල් කන්නයේදීද වග කරන ලදී.

මෙම අස්වැද්දු අක්කර 12,49,160 ක බිම් ප්‍රමාණයෙන් අක්කර 5,12,799 ක් මුළුමනින්ම “අහස් ජලයෙන්” වැඩ කෙරෙන හැටියට හැදින්වෙන අතර—

“අහස් ජලයෙන්” කියන්නේ වැස්සෙන්.

අක්කර 3,70,413 ක් සුළු වාරිමාර්ග ක්‍රමවලින් ද අක්කර 3,65,950 ක් මහා වාරිමාර්ග ක්‍රමවලින් ද ජලය ලබති.”

දැන් මම ඇමතිතුමාගෙන් අහනව, විශේෂයෙන් මේ අහස් ජලය යනුවෙන් හැදින්වෙන වර්ෂා ජලයෙන් වැඩ කරන ගොවීන්ට මෝසම වැරදුණොත් ඔවුන්ට සහනයක් දීම සඳහා කොයි විධියේ වැඩ පිළිවෙලක් ආරම්භ කර තිබෙනවාද කියා. ඒ සම්බන්ධයෙන් මේ වර්ෂයේ කොයි විධියේ පියවරක් අරගෙන තිබෙනවද?

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙන්න මේකයි, තත්ත්වය. ඔය කියන අක්කර ප්‍රමාණයට එක පාරටම සහනයක් දෙන්න බැහැ. මම එහෙම බලාපොරොත්තු වෙන්නෙත් නැහැ. මම එහෙම ඉල්ලන්නෙත් නැහැ. එහෙත් තමුත්තාත්සේලා ස්වයම්පෝෂණයක් බලාපොරොත්තු වෙනව නම්, “අපි මෙන්න මේ විධියට ජලය තැන්පත් කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනව. මෝසම වැරදුණොත් අපි මේ විධියට ජලය ලබාදෙනවා” කියන විධියේ වැඩ පිළිවෙලක් ඉදිරිපත් කරන්න ඕනැ.

අපේ ගැමියාගේ තත්ත්වය පහළ වැටී තිබෙන්නේ ඇයි? ඉඩම් ප්‍රමාණය මදි. මුල් කාරණය එයයි. මෙන්න තමුත්තාත්සේලාගේ “කෘෂිකර්ම සංවර්ධන යෝජනා වලිය” කියන වාර්තාවෙන් ඉදිරිපත් කරන කරුණු :

අස්වැද්දු කුඹුරු ඉඩම් කඩිපිටල ස්වභාව සහන සඳහන් සටහනින් දැක්වේ

	ඉඩම් කඩිපි	මුළු ඉඩම්
	ගණන	කඩිපි
		ගණනට සියයට ප්‍රමාණය
අක්කර ½ ට අඩු	2,42,690	31.4
අක්කර ½ සිට අක්කර 1ට අඩු	2,53,823	32.9
අක්කර 1 සිට අක්කර 2ට අඩු	1,62,120	21.0
අක්කර 2 සිට අක්කර 5ට අඩු	85,310	11.1

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[බර්තෘභි සොයිසා මයා.]

මෙයින් පෙනී යනව, අක්කර 5ට අඩු ඉඩම් කට්ටි ප්‍රමාණය මුළු වී වගාවෙන් සිය යට 96.4 ක්වන බව. ගරු සභාපතිතුමනි, මේ විධියට අක්කර 5 ට අඩු අක්කරයේ දෙකේ ඉඩම් කට්ටිවල ගොවිතැන් කිරීමේ දී ප්‍රශ්න රාශියක් මතු වෙනව. ගැමියන් ගේ දුප්පත් භාවය; වුවමනා කරන මූලධනය නොමැති වීම. කෘෂිකර්මය දියුණු කිරීමට පාවිච්චි කරනවාය කියන යන්ත්‍ර මෙම කුඩා ඉඩම් කැබලිවල පාවිච්චි කරන්නට බැහැ. වුවමනා කුඩා යන්ත්‍ර නිසි යාකාර සපයා නැහැ. ඒ සඳහා වුවමනා කරන ආයතන හා සංවිධාන මාර්ගයන් යොදා නැහැ. ඒ සම්බන්ධයෙන් ගරු ඇමතිතුමාම කියා තිබෙන දෝෂයන් මෙන්න. ගැමි ජනතාව හොදාකාර මේවා දැන ගන්න ඕනැ. මේ ගොවිතැන හරියාකාර දියුණු නොවීමට හේතූන් මේ ඇමතිතුමාගේ වාර්තාවේ පෙන්නුම් කර දී තිබෙනව. ඒවා මෙසේයි :

“(අ) මූල ධනය හිඟවීම.”

ඇත්ත, ධනය නැහැ. ඒ නිසා දැන් සියයට 12 1/2 පොළියට දෙන්නට යනව.

“(ආ) විශේෂයෙන් වී නිෂ්පාදන ප්‍රදේශවල වැපිරීමේ සහ අස්වනු නෙළාගැනීමේ කාල සීමාවලදී මිනිස් සංඛ්‍යාව හිඟවීම.”

ශ්‍රමය මදිලු.

“(ඉ) සි සෑම සහ මී හරකුන් හා හෝ වූක්ටර් යන්ත්‍ර හිඟවීම.

“(ඊ) විශේෂයෙන්ම තෙත් කලාපීය දිස්ත්‍රික්කවල වෙනත් රැකියාවක් සඳහා වැඩි උනන්දු වක් දැක්වීම.”

අද ඒක නැහැ. රක්ෂාවල් නැහැ. ඒ නිසා ඇදිල යන්නේ නැහැ.

“(උ) ඉඩම් ආරාමුල්.

“(ඌ) නිතිපත් වගා කිරීම සඳහා පස නිසරුවේ යයි සිතීම.

“(එ) ලවණ ගතිය සහ සැල්විනියා බෝවීම.

“(ඵ) ඉඩම් හිමියන්ගේ හා හෝ ගොවියාගේ උදාසීනත්වය.”

අපේ ගැමියෝ කම්මැලි නිසාලු. මේ වගා දියුණු නොවන්නේ. ගරු සභාපතිතුමනි, මේ කුඩා ඉඩම් කැබලි දියුණු කරන්නට බලාපොරොත්තු වන ගැමියන්ට නිසි

ආධාර දීමේ සංවිධාන මාර්ගයක් හැටියට තිබුණේ ගොවි කාරක සභායි. ඒ ගොවි කාරක සභා දියුණු කිරීමට පසුගිය අවුරුදු දෙක හමාර තුළ කුමන පියවරක් ගත්තාද කියා මා ප්‍රශ්න කරනව. කුඹුරු පනත හරියාකාරව ක්‍රියාවේ නොයෙදෙන මේ රටේ එකම සංවිධානය හැටියට තිබෙන ගොවි සභා ක්‍රමය නිසි විධියට සකස් කර හරියාකාරව ක්‍රියාවේ යෙදවීමට පියවර ගන්නේ නැත්නම් මේ එකම ප්‍රශ්නයක්වත් විසඳන්නට බැහැ.

අන්දරුවා මහත්මයා ක්‍රම සම්පාදක මණ්ඩලයේ කෘෂිකර්මය පිළිබඳව විශේෂඥයකු හැටියට සිටින මහත්මයෙක්. ඒ මහත්මයා ලියා තිබෙන පොත් පත්වලින් පෙන්නුම් කරනව කුඩා ඉඩම් කැල්ලක් වගා කරන ගැමියාගේ ප්‍රශ්න විසඳීමට තවමත් පිළිවෙලක් යොදා නැති බව.

නව ක්‍රම, නව පිළිවෙලවල් භාර ගන්න ගැමියා තුළ මැලිකමක් තිබෙනවාය කියනව. ඒක ඇත්තක්. එහෙත්, ඒ සත්‍යයටත් සීමාවක් තියෙනව. කුමන්ත්‍රණ හා බිවර කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා කෘෂිකර්ම අමාත්‍ය ධුරය දැරූ කාලයේදී කුඹුරු පනත පිළිබඳවත් ගොවි කාරක සභාවල වැදගත්කම පිළිබඳවත් ගොවීන්ට පෙන්වා දෙන්නටත් අප නිස්සමහාරාමයට ගිය අවස්ථාව මට මතකයි. ඒ අවස්ථාවේදී සියළුම ගොවීන්ට වූක්ටර් පාවිච්චි කරන්නට අවස්ථාවක් ලබා ගන්න පුළුවන් ය කියා අප කිව්වා. තනි ගොවීන් වශයෙන් නොවෙයි, සමූපකාර ක්‍රමයට එකතුවී මුදල් තැන්පත් කර ඊටපසු වූක්ටර් එකක් ගන්නට පුළුවන් වේවිය කියා අප කියා සිටියා. නමුත් එක් ගොවි මහත්මයෙක් කිව්ව අපට වූක්ටර් වුවමනා නැත කියා. වූක්ටර් වුවමනා නැත්තේ මන්ද කියා අප ඇසුව. එවිට ඒ ගොවි මහත්මයා අපට මිහරක් සිටිනවාය කියා පිළිතුරු දුන්න. ඉතින් මිහරකට වඩා වූක්ටර් හොඳ බව ඔප්පු කරන්නට අප දීර්ඝ විවාදයක් කළා. නමුත් ඒ ගොවි මහත්මයා අපේ තර්ක පිළි ගත්තේ නැහැ. අවසානයේදී ඒ ගැන රුකල්පනා කර ඇවිත් පසුවදා පිළිතුරක් දෙන්නමිය කියා ඒ ගොවි මහත්මයා ගියා. පසුවද උදේ ඒ ගොවි මහත්මයා අපව හමුවුණා. සිනහවෙන් ඒ ගැමියාගේ මුහුණ

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ඔපවැටී තිබුණි. මක් නිසාද? රු නිස්සෙ කල්පනා කර තර්කය යොසා ගෙන පැමිණි නිසයි. “මහත්මයෝ, පිළිතුර හොයා ගන්න පුළුවන් වුණා, ට්‍රැක්ටර් එකට වඩා මිහරක වටිනාව, ට්‍රැක්ටර් එක බෝ වෙන් නෙ නැහැ” කියා ඒ ගොවි මහත්මය අපට කිව්ව. ගැමියන් මේ විධියට එදා කථා කළ නමුත් අද ඒ තත්ත්වය වෙනස් වී තිබෙනවා. අද ගැමියන්ට ට්‍රැක්ටර් අවශ්‍ය වී තිබෙනවා. ට්‍රැක්ටර් යන්ත්‍රවල ප්‍රයෝජනය දැන් ගැමියන්ට අවබෝධ වී තිබෙනවා. නමුත් ට්‍රැක්ටර් යන්ත්‍ර පාවිච්චි කරන්නට පුළුවන් ඉඩම් තිබෙනවා වගේම ට්‍රැක්ටර් යන්ත්‍ර පාවිච්චි කරන්නට බැරි ඉඩම්ද තිබෙනවා. ට්‍රැක්ටර් පාවිච්චි කරන්නට පුළුවන් ඉඩම්වලට ට්‍රැක්ටර් යන්ත්‍ර සැපයීමට තවම ක්‍රමයක් යොදා නැහැ. දැන් පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයකු ලඟට ගිහින් අධික කුළියකට ට්‍රැක්ටර් යන්ත්‍ර ලබා ගන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා. ඒවාගේ ම, ට්‍රැක්ටර් යන්ත්‍ර පාවිච්චි කරන්නට බැරි ඉඩම්වල ඊට වඩා කුඩා යන්ත්‍ර යෙදවීමටත් පිළිවෙළක් තවමත් යොදා නැහැ. දුප්පත් ගැමියාගේ තත්ත්වය ඒකයි. දුප්පත් ගැමියා නගාසිටුවීමට තමුන්නාන්සේලා කුමක්ද කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ? එක කාරණයක් ගැන පමණක් මෙහි සඳහන් කර තිබෙනවා. නමුත් ගැමියාගේ ප්‍රශ්න විසඳීමට නිසි පියවරක් ගැනීම ගැන වචනයක්වත් සඳහන් කර නැහැ. ගැමියාගේ මුදල් හිඟය පිළිබඳව සියයට 12 පොළියට මහජන බැංකුව මාගියෙන් ණය දෙන්නට කටයුතු කරනවාය කියා සඳහන් කර තිබෙනවා. එපමණයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ලොකු ධනපතියන්ට ඉඩම් දීමේ ක්‍රමයක් අනුවයි මේ ආණ්ඩුව රට ස්වයංපෝෂිත කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ. කරුණු නැත කියා මේවා ගැන මහ බැංකුවේ වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කර නැහැ. නමුත් මා කියන්නම් කරුණු ස්වල්පයක්. ඉඩම් අක්කර 1,57,000ක් පමණ දැනට දී තිබෙනවා. මේ ඉඩම් ලබාගත් සමහර කොම්පැනි ගැන කථා කරන්නට වුවමනාවක් නැහැ; වරින් නෙ නැහැ. නමුත් වගා කරන්නට තරමක උත්සාහයක් දරණ සමාගම් ගැන මා කියන්නම්. මා දැක තිබෙනවා මේ වාර්තා. මෙයින් එක කොම්පැනියක් නිදසුනකට

ගන්න මේ ලබන අවුරුදු තුන ඇතුළත ඒ කොම්පැනිය මූල ධනය වශයෙන් ලක්ෂ 10ක මුදලක් තැන්පත් කරන්නට බලා පොරොත්තු වෙනවා. ඒ තැන්පත් කරන ලක්ෂ 10 න් මේ අවුරුදු තුන ඇතුළත නෙළා ගන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා ලක්ෂ 3 ක පිරිසිදු ලාභයක්. ඒ අතින් බලනවා නම් මේක විශාල ධනපති දියුණු වක් හැටියට සලකන්නට පුළුවන්. නමුත් මෙහි හරය කුමක්ද? කී දෙනකුට රක්ෂා ලැබී තිබෙනවාද? මෙයින් බලාපොරොත්තු වන්නෙ ලක්ෂ 10ක් වියදම් කර අවුරුදු 3 කින් අක්කර 600 ක් වගා කරන්නටයි. මේ අක්කර 600, තමුන්නාන්සේලාගේ කලින් තිබුණු අක්කර 8 ප්‍රතිපත්තිය අනුව ගැමියන්ට බෙදා දුන්නා නම් පවුල් 75ක් පදිංචි කරන්නට පුළුවන්. තමුන්නාන්සේලාගේ වර්තමාන අක්කර දෙකේ ප්‍රතිපත්තිය අනුව පවුල් 300 කට දෙන්නට පුළුවන්. නමුත් මේ කොම්පැනියේ වෙක් රෝල් පොත්, පැමිණෙන කම්කරුවන්ගේ ලේඛන බැලුවාම පෙනෙනවා, අන්තිමට වෙක්රෝලේ ඉතිරිව සිටින්නෙ 80ක් විතරක් බව. 300 ගණනක් වැඩට බඳවා ගත්ත. ඒ අයගෙන් හුඟ දෙනෙක් එක දවසක් වැඩට ඇවිත් යන්නට යනවා, ඊ ලඟ දවසෙ සිට එන්නෙ නැහැ. අන්තිමට ස්ථිර වශයෙන් ඉතුරු වන්නෙ 80 දෙනයි. ඒ නිසා මේ මාර්ගයෙන් ගැමි ජනතාවගේ රක්ෂා හිඟකමේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරක් නොලැබෙන බව කියන්නට කැමතියි. 300 ගණනින් අන්තිමට ඉතුරු වන්නෙ 80යි. ඊට හේතුව මොකක්ද?

ඔවුන්ට දවසකට ගෙවන පඩිය රුපියල් 3.50 යි. කැම වේල් තුනක් දෙනවාය කියා ඒ රුපියල් 3.50 න් රුපියල් 1.15 ක් ආපසු අය කර ගන්නවා. කොම්පැනිය කියනවා, “මේ අයට සපයනු ලබන කැම වේල් තුන වෙනුවෙන් රුපියල් 1.80 ක් වියදම් වෙනවා. ඒ නිසා එක්කෙනෙක් වෙනුවෙන් වැඩි පුර ගත 65 ක් වියදම් කරන්නට සිදු වෙනවා, (දෛනිකවැටුප් නියම වශයෙන් රුපියල් හතරකුත් ගණනක් ගෙවනවා” කියා. නමුත් දුප්පත් ගැමියා ගෙදර ගෙන යන්නෙ රුපියල් 2.35 යි.

ඔහුගේ කැම වේල් තුන වෙනුවෙන් රුපියල් 1.80 ක් යනවලු. වැඩි දෙනකුට කැම සපයන විට එහි මිල, ගාස්තුව, අඩු

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමාදය

[බර්නාඩ් සොයිසා මහ.]

වෙනව. ඒ තත්ත්වය යටතෙන් කැම වේල් තුනකට රුපියල් 1.80 ක් යනව නම්, ගෙදර ගෙන යන රුපියල් 2.45 කින් කාව තබන්නා කරන්නට පුළුවන්ද? භාර්යාව පමණක් තබන්නා කරන්නට පුළුවන් වෙයි. නමුත් අනික් යන 55 ඉදුම් හිටුම් වෙනුවෙන් පාවිච්චි කළොත්, ඉන් පස්සෙ උන්නාහෙට බෝවීමක් නැහැ. ඇයි? දරුවන් ඇති කරන්නට ඉඩක් තබා නැහැ; මේ ආදායමෙන් දරුවන් තබන්නා කරන්නට ආදායමක් නැහැ. මේකයි, තත්ත්වය. ඒ නිසා ඒ දුප්පත් ගැමියන් රක්ෂා අත්හැර යනව. [බාධා කිරීමක්]

කර්මාන්ත ඇමතිතුමා තවමත් කථා කරන්නෙ හෙමින්. දැන් උච්ච ස්වරයෙන් කථා කරන්නෙ නැහැ. මේ දුප්පත් ගැමියන්ට රක්ෂා එපා වී තිබෙන්නෙ ඒ නිසයි. ඒ නිසා තමයි, මුලින් හිටිය 300 දෙනාගෙන් අත්තිම වන විට 80ක් පමණක් ඉතුරු වන්නෙ. ඒ, එක පැත්තක්.

අනික් පැත්තෙන් මේ කොමිෂනේ රුපියල් ලක්ෂ 10ක් තැන්පත් කර ලක්ෂ 13,00,000 ක් හොයා ගන්නව. මේ ලක්ෂ 13 න් අපෙ රටට ලැබෙන ප්‍රයෝජන කුමක්ද? මේ 13,00,000 න් 6,00,000 ක් පිටරට යැවෙනව. උපකරණ, ඇට වර්ග, ආදිය ගෙන්වා ගැනීම සඳහා. මේ කරුණු සඳහා අපට දැනට හිඟව ඇති විදේශ විනිමය වැය වෙනව. අනෙක් කොටස? මේ අයගෙ ලක්ෂ 3 ලාභය කොහෙන්ද හොයා ගන්නෙ? බෙහෙවින්ම ආණ්ඩු වෙන්. සහතික මිල ක්‍රමය අනුව, මහජනතාවගෙන් ගන්න බදු මුදල්වලින්. දුප්පත් ගැමියන්ට සහනාධාරයක් වශයෙන් රුකුලක් වශයෙන් දෙන්නට බලාපොරොත්තු වුණ සහතික මිල, කොමිෂනේවල ලක්ෂ තුනේ ලාභය රැස්කරන්නට ඔවුන්ගෙ සාක්කුවලට යවනව. මොකක්ද මේකෙ හරය? මෙයින් ලැබෙන ප්‍රයෝජනය කුමක්ද? අවුරුදු 25 කට පසුව, වගා කළ ඉඩමක් අපට ලැබෙන්නට පුළුවන්. එය ප්‍රයෝජනයක් වන්නට පුළුවන්. ඒ සම්බන්ධයෙන් කියන්නට තිබෙන්නෙ ඒකයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ රටේ රැකිරක්ෂා හිඟය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ගැන වචනයක්වත් මෙහි නැහැ. මොනවද කළේ? රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳුණේ නැහැ. ජාතික ස්වේච්ඡා සේවක හමුදාවක් ඇති කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. පණතක් ඉදිරිපත් කළා. ගරු රාජ්‍ය ඇමති තුමාගෙන් අපි ඇහුවා, කඳවුරු බැඳගෙන අවුරුදු දෙකක් තුළ උගන්වන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ මොනවාදැයි කියා. රැවුල් කපන්නයි උගන්වන්නේ. ඒ විධියේ රක්ෂාවලටයි පුහුණු කරන්නේ. ඒ විධියේ රක්ෂාවල් තමයි උගන්වන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ.

ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් විප්ලවයක් කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවලු. එතුමා මැද කොළඹ තුන්වැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කෙන මන් මයා.) කළ කථාවක් ගැන සඳහන් කරමින් ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට දොස් පැවරුවා. කවදාවත් කුඹුරකට බැස්සේ නැති මිනිසා කුඹුරු ගැන කථා කිරීම නුසුදුසුය යන හැඟීමක් ඇති වන ආකාරයටයි ඒ කථාව කළේ. අපි දන්නවා, පුරාණ කාලයේ දිසාපාමොක් ආචාර්යයන් වහන්සේගේ පා මුලට හිඟිල්ලා අධ්‍යාපනයක් ලබාගත් කාලයෙන් පසු මේ ලංකාද්වීපයේ අධ්‍යාපනය පිළිබඳ විශාරදයකු ඇති වුණේ නම්, ඇති වුණේ අන් කිසිවකු නොව, ගරු ඊරියගොල්ලෙ මහත්මයා බව. එතුමාට මේ රටේ අධ්‍යාපන—විශ්ව විද්‍යාලීය අධ්‍යාපනය, උසස් අධ්‍යාපනය—ගැන කථා කිරීමට අයිතියක් තිබෙනවා නම්, මැද කොළඹ තුන්වැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමාට විගොවිතැන ගැන කථා කරන්නටත් අයිතියක් තිබෙනවාය කියන්නටයි තිබෙන්නේ.

ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනය ගැනත් හුඟක් කථා කළා. අද මොකක්ද සිද්ධ වෙලා තියන්නේ? උසස් අධ්‍යාපනය කබාසිනියා කර දැමීම නිසා එය දැන් නැති වේගය යනවා, එතුමගෙ පණත යටතේ. ඒ පණතේ හොඳ අදහස් ස්වල්පයක් තිබුණා. එය නැතෙයි කියන්නේ නැහැ. හොඳ චේතනාවකින් ඉදිරිපත් කළ දෙයක්දැයි කියන්නට බැහැ. ඒ කොයි හැටි වෙන්න ඒයින් ඇති කරන්නට යන සංවිධාන ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කරන්නට බැරි දෙයින්—ඉස්සරහට යන්නට බැරි

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

දෙසින්—යුක්තයි. ඒ නිසා තමයි අද ක්‍රමානුකූලව අධ්‍යාපනය දීන භාවය කරා ගමන් කරන්නේ.

ඉංග්‍රීසි උගන්වන්නට එපාය කියන්නේ නැහැ. අපේ ප්‍රශ්නය එය නොවෙයි. අපේ ප්‍රශ්නය මෙයයි. රටේ පරිපාලනය සම්බන්ධයෙන් වැඩිපුර ඉංග්‍රීසි භාෂාව යෙදීමට උත්සාහ කිරීමට අප ඉතාම විරුද්ධයි. ඒපඩරල් පක්ෂය වෙනුවෙන් අද මෙනත ඉන්න එකම එක නායකයා වන නල්ලුර්හි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්) මෙය අහන්න. මේ ආණ්ඩුවේ භාෂා ප්‍රතිපත්තිය හෙලා දකින්නට එතුමාට යුතුකමක් තිබෙනවාය කියා මම කියනවා. ඇයි? මේ ආණ්ඩුවේ භාෂා ප්‍රතිපත්තිය එක පැත්තකින් රාජ්‍ය භාෂාවට තැන දෙනවාය කියා කැ ගහන අතර තිබුණු තැනත් නැති කිරීමයි. අනික් පැත්තෙන් ද්‍රවිඩ ජනතාවට විශාල අවමානයක් කරනවා. ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ භාෂාව දෙමළ භාෂාව නොව ඉංග්‍රීසි භාෂාවයි කියන්නාක් මෙන් මේ ආණ්ඩු ඉංග්‍රීසි භාෂිතා කරවන්නට උත්සාහ කරනවා. මේ අවමානයට පිළිතුරු දෙන්නැයි මා ඒපඩරල් පක්ෂයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. නල්ලුර්හි ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් එතුමාගේ පක්ෂයත් ඊට දැන් පිළිතුරක් දෙතැයි මා හිතන්නේ නැහැ. දැන් ඒ පක්ෂය බැඳී ඉන්න බැම්මේ හැටියට එවැන්නක් කරන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. ධනපති කඳවුරට ඉංග්‍රීසියි උවමනා වී ඇත්තේ.

අද සිදු වී තිබෙන්නේ කුමක්ද? මේ ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ වැඩ පිළිවෙළ යටතේ අපේ රටේ පරිපාලනය සඳහා නිසියාකාර සිංහල යෙදෙන්නෙත් නැහැ, ඒ වගේම පාවිච්චි කරණ ඉංග්‍රීසිය පිරිසිදු ලෙස පාවිච්චි කරන්නෙත් නැහැ.

සිංහල භාෂාව අපේ රටේ පරිපාලනයේ යෙදී තිබෙන ආකාරය ගැන පැහැදිලි කර දීම සඳහා මම එක්තරා නිදර්ශනයක් දෙන්නම්. මා ලග තිබෙනවා ආහාර දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නිකුත් කරනු ලබන ආකෘති පත්‍රයක්. හාල් පොත් ලබා ගන්නට ඉදිරිපත් කළ යුතු ඉල්ලුම් පත්‍රයේ ආකෘතියයි ඒ. තමන්ගේ හාල් පොත නැති වුණොත්, කොහේද සිටියේ යන්න පෙන්වුම් කරන්න ඕනැ. ඒ සඳහා තමන්

සිටි ගෙදර ගෘහමූලිකයාගෙන් සහතිකයක් ඉදිරිපත් කරන්නට ඕනැ—Certificate of Residence from the Chief Occupant—ආකෘති පත්‍රයේ—පෝර්මයේ—එක් තැනකට ඉංග්‍රීසියෙන් Mr./Mrs./Miss.....යන්න ඇතුළත් කර තිබෙනවා. ඒ කොටස සිංහලෙන් මුද්‍රණය කර තිබෙන්නේ, මහත්මයා/නෝනා මහත්මයා/තරුණ මහත්මිය යනුවෙනුයි. අවුරුදු 80 ක් තරම් වයස්ගත වූ හෝල්ඩන්ස් නම් නෝනා මහත්මියකගේ ගෙදර වැඩ කරන කෙනකුට හාල් පොතක් ලබා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් සොයා බැලීමට මට සිදු වුණා. හෝල්ඩන්ස් නෝනා මහත්මයා කවදාවත් කසාද බැන්දේ නැහැ. ඇගේ ගෙදර සිටින කෙනකුට හාල් සලාක පොතක් ලබා ගැනීමට ආකෘති පත්‍රය පුරවන්නට සිදු වුණා. අසූ හැවිරිදි නෝනා මහත්මියගේ නමට මුලින් ලියන්නට සිද්ධ වුණේ තරුණ නෝනා මහත්මයා, යන්නයි. සිංහල භාෂාව පිළිබඳව මේ ආණ්ඩුවේ තමුන්නාන්සෙලා මෙහෙමයි කියා කරන්නේ. අනෙක් පැත්ත බලමු. ඉංග්‍රීසි පිළිබඳව දියුණුවක් තිබෙනවාදැයි බලමු. ඒත් නැහැ. ආණ්ඩුව ඊයෙ පෙරේදා ආනයන අපනයන භාණ්ඩ පිළිබඳ පනතක් ඉදිරිපත් කළා. යම් කෙනෙක් එම පනතෙ තිබෙන රෙගුලාසි කඩ කර පිටරටට භාණ්ඩ යැව්වොත් එම භාණ්ඩ රාජ සන්තක කරන්න බලාපොරොත්තු වන බව එහි එක් තැනෙක සඳහන් වුණා. එය කියා තිබුණේ මෙන්න මෙහෙමයි :

“Principal Collector of Customs shall forfeit to Her Majesty the goods.”

වරද තිබෙන්නෙ වෙළෙන්දා අතෙයි. තමුන් දඩුවම් කරන්නෙ ජේගුවේ නිල ධාරියාටයි. ඔහුගේ භාණ්ඩයි රාජසන්තක වන්නෙ. මේ, තමුන්නාන්සෙලා අද ඉංග්‍රීසි භාෂාව පාවිච්චි කරන හැටියි. අපේ නීති සම්පාදක මණ්ඩලය විසින් සකස් කොට මෙහි ගෙනාව පනතක් ඒක. ඒක යට ගියා. මේකයි අද තත්ත්වය.

මා මිට වඩා දීර්ඝ වශයෙන් කතා කරන්නට අදහස් කරන්නෙ නැහැ. තමුන් නාන්සෙල මෙම රාජ්‍ය සන්තකවෙන් ඇත්තටම කර තිබෙන්නෙ කුමක් ද? විහිළුවක්. මේ ගරු සභාවට අවමානයක්.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

[බර්තාඩ් සොයිසා මහ.]

එම චෝදනාවයි, අපි තමුන්නාන්සේලාට ඉදිරිපත් කරන්නෙ. එසේ කරන්නට සිදු වී තිබෙන්නෙ, එක පැත්තකින් කියන්නට දෙයක් නැති නිසයි. අනික් පැත්තෙන් තමුන්නාන්සේලාට කිසිවක් කියන්නට වුවමනාවක් නැති නිසයි.

පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය ආරක්ෂා කරන වය, පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය මාර්ගයෙන් ජන සම්මතය රකිනවය කියන මෙම ආණ්ඩුවට ඇත්තටම සිදු වී තිබෙනව, තමන් රකිනවය කියන සම්ප්‍රදාය නො රැකීමෙන් මේ පාර්ලිමේන්තු ආයතනයට පවා අවමානයක් කරන්නට. එම තත්ත්වය ටයි, අද වැටී තිබෙන්නෙ. එම නිසයි, හදිසි නීතිය පාවිච්චි කරන්නෙ.

නින්තාවුර්හි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එම්. එම්. මුස්තාෆා මහ.) හදිසි නීතිය යටතේ රට පාලනය කිරීම ගැන කතා කරමින් කීව, සමුපකාර ව්‍යාපාරය පාලනය කරන්නට, ආහාර පාලනය ගෙනියන්නට, හදිසි නීතිය අවශ්‍ය වී තිබෙන බව. එතුමාට පිළිතුරක් වශයෙන් කියන්නට තිබෙන්නෙ මෙපමණයි : Oh, Mustapha ! Oh, Mustapha ! මීට වඩා කතා කරන්නට වුවමනා නැහැ. තමුන්නාන්සේලා මේ හදිසි නීති රීති යටතේ කටයුතු කරන්නෙ මේ රටේ ආඥාය කත්වයක් ඇති කිරීම සඳහාය කියන එකයි, මෙම ආණ්ඩුවට කියන්නට තිබෙන්නෙ. එම නිසයි, දැන් තමුන්නාන්සේලා ගේ අනුගාමිකයන් කියන්නෙ, “1970 දී මැතිවරණයක් නො තිබෙන්නටත් ඉඩ තිබෙනවා” යනුවෙන්. ඒ කෙසේ වෙතත් මා කියන්නට ඕනෑ, තමුන්නාන්සේලා එම ස්වරූපය දැනටමත් අරගෙන තිබෙන බව. හදිසි නීතිය පාවිච්චි කරමින් විදේශික ධනපතියන්ට ගැති කම් කරමින් මේ රටේ පුද්ගලික ව්‍යාපාරිකයන් තර කිරීමේ ව්‍යාපාරයක තමුන්නාන්සේලා යෙදී සිටිනව. ඒ අන්දමට කටයුතු කරගෙන යන තරමට වඩ වඩාත් අපේ රටේ ජනතාවට පීඩා කරන්නට සිදු වන්නෙ. එසේ පීඩා කරනවත් සමගම එම පීඩා විදීමෙන් සීමා වක් තිබෙන බව කියන්නට කැමතියි. ජන

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

තාවගේ ඉවසීම නැති වෙනවාත් සමගම අපේ රටේ ජනතාව තමුන්නාන්සේලා ඔය සිටින බලගතු ස්ථානවලින් ඉවත් කර දැමීමට තැහිටිනවා ඇත යන බලාපොරොත්තුව අප තුළ තිබෙන බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ කථාව අවසාන කරනව.

අ. හා. 5.10

ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Mr. Deputy Chairman of Committees, I was not very anxious to participate in this Debate on the Throne Speech, but some of the criticisms made by hon. Members of the Opposition of the Ministry of Industries and Fisheries compel me to speak a few words in order to point out to the House, and particularly to those hon. Members, that the information that they have obtained is somewhat inaccurate. Let me, before I deal with other matters, reply to those criticisms.

The hon. Member for Divulapitiya (Mr. Jayakody) spoke about the price of fish. He said that unfortunately the price of fish has not come down to the level that he expected it to come down. I agree. There has been a general rise in the cost of living. That is a fact. We must all admit that. As a matter of fact, during the last few years there has been a steady rise in the cost of living and all past governments and this Government have not succeeded in bringing down the cost of living. That is a fact we have to face.

The price of fish compared to other nutritious foods is not extraordinarily high, but the quantity of fish available has increased and people who have the money in their hands buy the fish and, I believe, are prepared to pay even higher prices. The catch has increased during the last few years, the figures being 46,000 tons in 1964, 92,000 tons in 1965, 101,000 tons in 1966 and, I believe, our estimate is that it is likely to be 115,000 tons this year.

අනුකූලකරනු ලබන්නේ කොටස :

ස්තුති සේනානායක පිළිබඳ විමර්ශය

So, in spite of the increase in the catch, in spite of the variety of fish that the fishing fleet brings and also the small boats, the *oruvas* and the *vallams*, the 3-ton mechanized boats, the 11-ton trawlers, the larger fleet of trawlers which we purchased from Yugoslavia on the line of credit provided by them, and more recent purchases made by the Fisheries Corporation of the tuna boats from Japan—all these units have succeeded in increasing the catch of fish; it is steadily increasing, while our population is also increasing—people who have the money in their hands to offer higher prices and buy the fish unfortunately succeed in raising the price, and it will be a considerable time before we can meet the local demand and, at the same time, export fish.

I disagree with the hon. Members, particularly the hon. Member for Balapitiya (Mr. L. C. de Silva), who said that we have no right to export fish as long as it was needed in this country. I think foreign exchange is more precious. We can afford the export of the more valuable fish in the sense that some European countries offer four or five times the price at which we sell that fish here, for instance tuna, and we have already earned foreign exchange by sending out a certain amount of tuna.

I do not agree with the hon. Member for Balapitiya—he is not here now; I wish he were—that we have to wait till we are self-sufficient in fish to export fish. I do not think we can develop our industries, whether it be fisheries or any other, if we take that narrow point of view. We need foreign exchange very badly and if we can spare certain varieties of fish for export this Government proposes to do that.

The hon. Member for Divulapitiya (Mr. Jayakody) raised the question of nylon nets. It is an old story. When the internal combustion engine was first introduced into this country all the bullock cart drivers protested that they were going out of business,

that they were losing their jobs. We have the same situation today in the fisheries industry.

From the day that we introduced mechanized boats in this country those who catch fish with the *oruvas* and the *vallams*, the inshore fishermen, found it difficult to earn a living. They did not get the catch they used to get before because these mechanized boats catch a portion of the fish even in the inshore areas and the introduction of the nylon net has reduced to a state of poverty some of the fishermen engaged in fishing with the *oruvas*, the *vallams* and the old, ordinary nets. When a fish gets into a nylon net there is no possible escape: death is almost instantaneous. So, the smaller fishermen find it difficult. We are, of course, trying to see whether we cannot go to the assistance of these people by possibly restricting the use of these nets within the shore area, say, within seven or eight miles, particularly the use of the 4-inch mesh nylon net. We are looking into that question. We have not come to any definite decision on this matter, but we shall certainly help those who suffer as a result of the introduction of mechanized boats, trawlers, etc.

In regard to service stations for the small mechanized boats, we have already taken steps to establish ten temporary stations during this year for the repair of mechanized boats, that is, the ones with the internal engines for the 3½ tonner and the larger tonner and also the outboard engines. These stations will be established this year.

I do not want to say anything more with regard to fisheries.

Then, the hon. Member for Baddegama (Mr. Neal de Alwis) asked what the Government has done with regard to the quality and the quantity of articles produced in new industrial plants. He said that there was a deterioration in quality and a reduction in the quantity or the size of the articles. The Standards Bureau was inaugurated in November 1965 and it started functioning in May 1966. It

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

[බැ. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන]

set up divisional committees at once. The products to be dealt with by the bureau are divided into five main groups and five divisional committees have been set up to deal with these groups. Each committee consists of ten members and is responsible for advising the bureau on technical matters, appointing drafting committees and finally approving the technical content of standard specifications.

The five groups relate to (1) mechanical engineering, (2) civil engineering, (3) electrical engineering, (4) agricultural and chemical products, (5) a metric divisional committee to study the problems of a changeover to the metric system, which is long overdue. We have to change over to a metric system.

Drafting committees are set up by the divisional committees. Each drafting committee is responsible for a single product. Up to date 22 drafting committees have been appointed to deal with the following products : primary cells and batteries, clay tiles, wood screws, paper sizes, nails, nail wire, asbestos sheets, razor blades, safety matches, papain, citronella oil, desiccated coconut, hinges, nuts and bolts, soap, paint, textiles, tea, steel, building timber, aluminium ware and electric cables.

As a matter of fact, a representative of the Standards Bureau and an officer of the Tea Research Institute are at present attending a conference on the question of standardization of tea in the Soviet Union ; they left a few weeks ago and will be returning after participating in that conference. Standard specifications are ready for some of the items I have mentioned and have already been circulated for comments to all interested parties, such as technical government departments, technical institutes, scientific associations, manufacturers and consumer organizations.

The members of the divisional drafting committees are top level experts in their fields and represent

සේනාධිපති මණ්ඩලය විවෘත

manufacturers, scientific institutions, testing authorities and consumers. At present 270 such experts are engaged in these committees.

According to the programme for 1967-68, the sixth divisional committee for textiles will be formed shortly. The following additional products will be taken up for standardization : clay bricks, barbed wire, plywood tea chests, metal fittings for tea chests, coconut oil, electrical accessories, electric lamp bulbs, envelopes, accumulators, writing ink.

That is the position. I am not satisfied ; I wish we were able to do more work, but I think the Standards Bureau has not been sleeping. It has already worked on a number of standards and very soon they will be gazetted.

Then the hon. Member for Baddegama spoke about the price of umbrellas and other industrial goods. The question of pricing is unfortunately not within the scope of the functions of the Ministry of Industries and Fisheries. We are studying the question and collecting information and material on the cost of articles produced in the country, and the Government will very soon take up the question of profiteering on manufactured articles by industrialists who are taking advantage of the protection given them, the approval given by the Government and the tax concessions they enjoy.

The hon. Member for Baddegama raised another question. He spoke about the number of biscuits in some of the packages and tins produced by the Maliban Biscuit Company. He says the number of biscuits has gone down or has been reduced. Then, with regard to Vim, produced by Lever Brothers, he says that a canister contains less than it did earlier. Now, he did write a letter to me. It was written to me on a very unfortunate day, the 1st of April 1967, but I did not throw away that letter. I asked the officers concerned to report to me.

අග්‍රාණ්ඩකාරතුමාගේ කථාව :

I find that there has been no reduction whatever in the number of biscuits in a packet compared to what it was before. Even with regard to the quantity of Vim in a canister, there has been no reduction. This is the report I got :

"A letter was addressed by the hon. Member for Baddegama to the Hon. Minister of Industries and Fisheries in April 1967 complaining :

- (1) that Maliban biscuit packets contain a lesser number of biscuits than before ; and
- (2) that the canisters of Vim produced by Messrs. Lever Brothers contain much less than in the previous canisters, though the price remains the same.

This complaint was investigated by our field staff and it was found that in the case of Maliban biscuits there has been no change in weight over the last 4 to 5 years. On the contrary, there has been a reduction in price of 15 cts. per half lb. packet of the same weight.

Regarding Vim, prior to August 1966, a 17½ oz. canister cost Re. 1.30 while after August 1966 a canister of 18½ oz. (i.e. 1 oz. increase in weight) was priced at Re. 1.45.

It would, therefore, appear that there has been no proportionate increase in price.

The imported Vim has silica as its base, whereas the locally manufactured product was made out of calcite which volume to volume, is heavier than silica. Consequently, when Vim is factory fresh, the canister is almost full, but with the passage of time the Vim settles down due to the weight of calcium and gives one the impression that the contents are less."

So there is no reduction. That is the position. Thus, you find that these complaints have very little in them when you examine them.

There is another matter I would like to deal with before I come to the general questions that were raised in this Debate.

This complaint was made by the hon. Member for Dehiowita (Mr. Weerasekera). He is not here ; I wish he were. The complaint was in regard to a manufacturing concern in Panadura which imported bicycle spares and parts and which was manufacturing bicycle spares and

ස්තුති සේජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

parts. This concern was approved by the last Government on 5th March 1962. It was not approved by us but by the last Government. This is the report I have :

"Reference page (2) and the Hon'ble Minister's minute thereon. On receipt of the papers on 5.5.67 I got the inspection branch to inquire into this immediately. Their report handed in yesterday is at page 4-4d.

The main points made in the representations are :

1. That Sri Lanka Industrial Corporation, Henemulla, Panadura, who have been approved for the manufacture of bicycle components and assembly of bicycles, import bells, inflators and rims as components for issue with the bicycles but sell them separately. They do not supply these with the bicycle.
2. That in the name of manufacture of components they import almost the complete component and add some small part to it locally e.g. bicycle pedals, bicycle locks, bicycle seats, bicycle spokes. They sell these at a very much higher price to the consumer than the price at which these components were imported and sold in the past.
3. That there are no real foreign exchange savings in the manufacture of components.

According to the investigations made by the inspectors, the present proprietors had taken over the management legally only in June 1966 and they had been able to produce documents only from 30.11.66. The inspectors had not been shown any record prior to this date.

It will be seen from the report that the allegation regarding the sale of bells, inflators and rims separately is not based on fact.

As regards the allegation (2) it is apparent that there is truth in the statement that they import the greater part of the components and add only a minor portion made locally e.g. in the case of inflators only about 5 per cent. is manufactured locally.

In the case of pedals it is the same. Only the four metal rims and rubber blocks are manufactured locally. In the case of locks almost all the components are imported. In the case it is merely an assembly and no manufacture. The same is true of seats and luggage carriers. The management had explained that they have a programme to manufacture a higher percentage of components locally and they would do so if they were

අමුණුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන]

allowed to import the necessary machinery. At the moment the following components are manufactured by them from raw material imported—bicycle forks & frames, mudguard stays, spokes and kit bags."

So that is the position. They have now an assembly of this type. At the early stages, perhaps that might be better than setting up a rival cycle manufacturing concern and permitting them to import new machinery which might cost that firm as well as this country very much more in foreign exchange. At present we are permitting them to continue the assembly of components. As a matter of fact, this complaint has come from importers of cycle spare parts. So you can understand why they have complained.

A good many Members of the Opposition have accused us of not starting new industries, not developing industries properly and not taking care even of the industries they are supposed to have set up. What is the position ?

Now, the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera)—he is not here—quoted from the Bible, which he is always quoting from, namely, the Central Bank of Ceylon Annual Report of the Monetary Board to the Minister of Finance. He quoted from the Annual Report of 1965. I propose to quote a few passages from page 36 of the same report.

“(B) INDUSTRIAL DEVELOPMENT

(a) Private Sector

Production

Principal trends

The coverage given to the survey of industrial production in the current year is much wider than in 1964. The number of firms from whom data were received has increased from 717 to 1,381 representing a net increase of 92 per cent. A large number of these firms was in existence last year but data had not been available from them. The increase has been primarily due to more comprehensive coverage of industrial units within each of the principal categories in Table

II (B) a. 1, and partly to the inclusion of a few additional groups of industries not included in the data for 1964. Whereas in the earlier surveys the majority of the bigger manufacturing units were included, the additions in 1965 were the smaller industrial units which did not report last year.

“The value of industrial production as reported on the above basis at current prices, rose from Rs. 537.5 million in 1964 to Rs. 847 million in 1965 or by 57.6 per cent as against 24.3 per cent in the previous year. If the group Vegetable oils and fats, which is based primarily on processing local coconut products is excluded from manufacturing activity, the increase in output would be Rs. 119.1 million or 22.2 per cent. The sharp change in the coverage of the survey this year makes it a little difficult to evaluate the rate of increase in output in each industrial group. This point was mentioned in last year's analysis as well. Although it may not be possible to estimate the rate of increase in output, it will be seen that a more accurate estimate of industrial production has been made available. The difficulty is to make a distinction between growth in output of existing enterprises and additions to total output resulting from the inclusion of industries which had not been previously covered by the survey.

The number of reporting firms in the category Miscellaneous food preparations increased from 62 to 96.”—

I might answer the question that was raised by the hon. Member who was on his feet a little while ago. He asked me why I was so fond of allowing the Wijewardenas to permit the manufacture of sweets. This was a concern that was in existence. They were manufacturing and it has been recognized. But the number of industrial units in the confectionery industry has decreased during the last five years. You find amalgamation going on and a smaller number of bigger units, more efficient, are producing a product which is much better from the point of view of packaging and quality. So we thought we might recognize an existing fact by giving recognition to a unit that is already in existence and is established.

—“Of all the industrial groups, the the largest increase was in Tobacco where the number of firms increased from 23 to 460.”

අනුක්‍රමිකරණයට කඩාව :

ස්තූති සේවනාව පිළිබඳ විමර්ශය

I do not want to read all that, but there are some points worth referring to.

"In the industrial groups, Biscuits and cocoa, chocolate and sugar confectionery, the number of firms decreased from 82 to 65, whereas the total production rose from Rs. 30.9 million to Rs. 34.9 million. This is explained mainly in terms of a process of rationalisation in this group. After 1962 there was a fairly marked spurt in the number of firms which went into production. But increasing competition tended to eliminate the less viable units leaving business in the hands of the larger units which were in a better position to increase their share of the domestic market."—

Some of these firms export their produce too—

—"Retail prices of products in this group did not change very much during the year; the indications were that a higher level of output and resulting internal and external economies may have provided scope for price reduction. The same explanation is applicable to the group, Soft drinks and carbonated waters, where the number of firms decreased from 33 to 29, while value of production increased from Rs. 13.4 million to Rs. 16 million."

This process is going on and we are watching it. Steps will be taken to prevent monopolies. There is no harm, particularly in the confectionery industry, in permitting the existence of a number of competing units. It will help to make the units more efficient and at the same time help to bring down the prices to some extent.

Then, this is what appears at page 43 of the Central Bank Report for 1965 :

"Of a total of 782 firms 540 or 69 per cent are in the category where the annual value of output of each firm is less than Rs. 250,000. Their combined output represents only 8 per cent of total output. The comparable figures for the previous year, when the number of reporting firms was less, was 463 and 8.7 per cent of total output."

I do not want to go into details. These are matters we might go into when the Committee stage of the Appropriation Bill is taken up. Because certain questions were asked, I thought I might place this information before the House.

When we consider the question of costs, we have also to keep in mind the question of the cost of power and fuel. I shall now read from page 51 of the Central Bank Report :

"The present survey has already presented data on use of factors of production, mainly raw materials and labour. An analysis remains to be made on the cost and types of power and fuel. A large number of firms did not report on the use of power, with the result the tabulated data applies only to 221 firms. The main source of power used by manufacturing industries is electricity. The value of electric power used by the reporting firms was Rs. 2.5 million or represented 1.2 per cent of total cost of production and 52 per cent. of the fuels, used. Coal and gas were next in importance as a form of fuel and the total cost was Rs. 1.6 million or 32 per cent of the fuels used, fuel oil and petrol came next with an outlay of Rs. 544,000. A large part of the fuels used represent foreign exchange costs especially in the case of gas, fuel oil and petrol. Even with regard to electricity, thermal power which has a high import content represents about 30 per cent of the total energy generated.

So these are matters we have to keep in mind.

I do not want to deal with the entire chapter relating to the public sector. It is a fairly lengthy one. But I will try to meet the question of the production of cement. This is what the Central Bank says in its report at page 52 :

"The production of cement during the year was 84,000 tons as against 79,508 tons in 1964."

I shall deal with this question during the Committee stage of the Appropriation Bill which will be taken up, I suppose, in the latter part of August.

Then I would like to read from another paragraph of the Central Bank Report for 1966, at page 42. This relates to industrial development in the private sector :

"The analysis of industrial production given below has been based as in the previous years, on returns furnished by industries in the private sector. These industries have been placed in 21 industrial categories. In some of the categories as indicated in Table II (B) a.1 the number of firms that sent in returns this year

[ගරු ඩී.පී. ආර්. ගුණවර්ධන]

was less than in 1965. But despite this the total number of industrial firms furnishing data increased slightly from 1381 to 1394.

On the above basis, the value of industrial production rose from Rs. 847.0 million in 1965 to Rs. 850.3 million, an increase of 0.39 per cent as against 57.6 per cent in 1965. Gains in industrial output were achieved in miscellaneous food preparations, biscuits and cocoa, chocolate and sugar confectionery, miscellaneous chemical products and electrical machinery, apparatus, appliances and supplies. Some of these industrial groups had a higher level of output even though in some cases fewer firms sent in returns. It is not possible to indicate the extent to which the present survey gives an accurate picture of the total output of the major categories of products or the extent to which the survey covers industries in actual production. Some of those that did not send in returns may have gone out of production because of competition from the more efficient units or the non-availability of adequate supplies of raw materials. However, in most cases, firms that did not send in returns were usually the smaller units in these industrial groups and it is possible that the increase in output of the larger units which have been included here has more than off-set the effect on total output of the non-inclusion of the smaller units whose output has not been included here."

I do not want to take your time by reading anything more from the annual report of the Central Bank.

Sometime ago we set up a committee to inquire into the problems of the tile and brick industry. This committee was appointed last year to investigate and report on the present state of the tile industry and to make recommendations for future expansion in regard to this industry. Briefly, the findings of the committee were that :

- (a) the capacity of the tile industry both existing and planned is more than adequate to meet all requirements that may arise up to 1971 ;
- (b) there has been a progressive decline in the demand for tiles from a peak consumption figure of 43.4 million tiles in 1960 to an average level of 30 million tiles during the last three years ;

- (c) the availability of asbestos sheets in large quantities has been the main reason for the decline in the demand for tiles and for an accumulation of nearly 7 million unsold tiles in 1966 ;
- (d) if this position is allowed to continue it will lead to a situation where the expansion of building activity will create an increase in the demand for asbestos sheets and a continually increasing drain on foreign exchange ; and
- (e) from the point of view of the investment already made in the tile industry amounting to some Rs. 45 million (as against an investment of about Rs. 13 million in the asbestos industry), the employment provided by the tile industry amounting to some 6,500 (as against 700 employed by the asbestos industry) and the fact that the tile industry uses 100 per cent. raw materials of indigenous origin, the tile industry deserves protection and government assistance.

The following action has already been taken by the Ministry :

- 1. The production of asbestos sheets locally has been limited to 30,000 tons per year.
- 2. The recommendations of the committee regarding timber exploitation and supplies have been forwarded to the Minister of Land, Irrigation and Power for suitable action.
- 3. Further establishment and expansion of tile and asbestos industries have been prohibited.
- 4. The recommendations of the committee regarding the import and use of aluminium and G.I. sheets have been forwarded to the Foreign

අනුකූලකාරකමගේ කටාම :

Exchange Budget Committee for necessary action in the allocation of foreign exchange.

5. Instructions have been issued that residential buildings put up by corporations under this Ministry should use tiles.

6. A Cabinet memorandum has been submitted with regard to a number of other matters.

Now, I thought I would start by clearing the ground with regard to rumours, false reports, false charges and accusations made against the Government and the Ministry of Industries and Fisheries. When I examined the charges I found that there is very little substance in most of those charges.

I want to say a word or two about the CISIR, the institute that helps us to apply technology in the field of industry in this country. Science and technology are very important for manufacturing industries. Science inquires into nature and finds out her secrets. When nature's secrets are discovered and applied to economic ends we get applied science. The CISIR has been helping us in this.

During this year very important work has been done by the CISIR in spite of its organizational and other defects. A process has been developed in which natural rubber latex is used as a substitute for synthetic emulsions. The process has been suitably developed to warrant application for a provisional patent.

Studies on the extraction of titanium dioxide from Ceylon ilmenite: satisfactory separation of iron from ilmenite has been achieved. Work is now being directed towards the separation of the titanium dioxide from the slag resulting from the fusion.

A programme of work covering fermentation of local cocoa with a view to determining optimum conditions of fermentation for use in local chocolate manufacture has been undertaken.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවෘතය

Manufacture of "Ligno Plastic Wood": a process for the improvement of the physical and mechanical properties of wood of low economic value is being developed at the institute. Rubber wood which has been selected as the experimental raw material, exhibits remarkable improvements in its major properties giving the treated rubber wood properties comparable with accepted woods like jak, teak, etc.

Lemon Grass Oil: this project, in co-operation with the Department of Agriculture, has progressed to the stage where private entrepreneurs have now taken up this agro industry for exploitation.

Experimental plots have been laid out for the development of a source of camphor using *ocimum kiliman-scharicum*.

Sunflower is also being grown in an experimental plot with the objective of using it as an ingredient for animal feed compound with subsequent oil extraction.

The design and development of a low cost machine for conversion of manioc to manioc chips for use in compounding of animal feed has also been undertaken by the institute on behalf of the Oils and Fats Corporation.

Utilization of chlorine and minimization of chlorate in caustic soda—Paranthan Chemicals Corporation: the objective is to prepare potassium chlorate and other saleable chemicals from the bleach lye now going to waste at the Paranthan Chemicals Corporation. The present import of potassium chlorate is 130 tons per annum for the match industry alone. If sufficient chlorine is available from Paranthan it would be possible to substitute the locally produced potassium chlorate for the imported quantity.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කතාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

[ශ්‍රී ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන]

Studies on the use of coir dust as a fuel: trials have been conducted with briquettes made with a mixture of saw dust and also a mixture of coir dust and waste mineral oil. The results from these two studies have not been very satisfactory. A mould is being designed for incorporating air vents for briqueting these materials so that more satisfactory combustion would result.

Ionospheric radio propagation: Work is being continued in the field of high frequency radio communication as an aid to organisations in Ceylon who are concerned with high frequency radio waves for communication.

Oil extended rubber: the object of this project is to introduce and encourage the use of oil extended natural rubber in camel back compound in Ceylon for use in passenger car retreads. Laboratory studies have shown that oil extension in the latex phase is superior to oil extension of the rubber in the factory. This experiment would be extended to two retreaders' factories to make retreads on passenger car tyres on an experimental scale.

I now come to food products.

Carbonated beverage from coconut treacle: an investigation is being carried out on the use of coconut as a base for carbonated beverages. Treatment on a semi-commercial scale was carried out. Of eight tried out, the recipe using ginger was found to be the most satisfactory.

Palmyrah flavour sap: the objective is to obtain records of the average yield, sugar content, and tapping season for palmyrah palms. This work has been expanded to include feasibility study for arrack distillation from palmyrah toddy. Distillation of one sample of fermented toddy gave a product with the flavour of arrack while the alcohol in the toddy was 5 per cent.

Pectin from palmyrah fruit: immature fruit were used to extract HCl, citric acid and potassium meta-

bisulphite. The estimation of pectin in the pulp gave a value of 26 per cent on a moisture-free basis.

It is proposed to reorganize the C.I.S.I.R. completely during the coming year. The purpose of this reorganization is to make it an instrument of more practical and immediate use for the development of industries in Ceylon.

The Oils and Fats Corporation was a corporation that lost continuously till last year. It was only last year that we made a profit in spite of the fact that the machinery is old and outdated and we have to scrap a good deal of it. As a matter of fact, after 10 years we can write off the entire capital for depreciation, and there would be no capital investment in the Oils and Fats Corporation at Seeduwa.

This corporation has made steady progress since 1965 as shown by the following figures:

Production of Cattle and Poultry Feeds:

1964-65	..	16,881 tons
1965-66	..	23,728 tons
1966-67	..	29,337 tons

Total Sales:

1965-66	..	Rs. 13,189,697
1966-67	..	Rs. 18,148,181

During the current financial year the corporation has continued its policy of increasing production of cattle and poultry feeds. It has also carried out trial runs for commissioning its complex of plants for production of fatty acids and glycerine, using the extracted oil derived from poonac through the Solvent Extraction Process. This would develop two export products from industrial oil salvaged from poonac which would otherwise go to waste in animal feeds. In monetary terms, this means an appreciation in value from an average of Rs. 900 per ton of industrial oil to an average of Rs. 2,000 per ton for glycerine and about Rs. 1,600 per ton for fatty acids. At full production, the annual foreign exchange appreciation will be over Rs. 2 million.

In 1966 the Government invited Dr. H. G. R. Reddy, Regional Adviser (Oils and Fats) of the ECAFE, Bangkok, to advise on the reorganization

අනුක්‍රමාකාරකමගේ කටයුතු :

ස්තූති සෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

of the corporation. Arising from Dr. Reddy's report, the corporation proposes to engage in the following activities during the coming year :

- (1) Increasing the provender production by modifications to existing plant and by adjustment in mixing time, *et cetera*.
- (2) Diversification of production activities by bringing out the following new products :
 - (i) Glycerine for export,
 - (ii) Fatty acids for export.—

At present the only concern that exports glycerine is Lever Brothers. We propose to produce a certain amount of glycerine and also fatty acids for export.—

- (iii) Neutral rice bran oil and probably tea seed oil as import substitutes for olive oil and corn oil.

Rice bran can produce an oil which can be used for manufacturing purposes—soap-making, for example ; it is also edible.

Tea seed oil is being produced in other countries. We can produce from our tea seeds about 10,000 tons of oil, and tea seed oil is also edible. It can take the place of olive oil and corn oil.

- (iv) Stearic acid required for industrial uses.

As a matter of fact the Kelaniya Tube and Tyre Factory imports stearic acid. We can produce stearic acid at the Oils and Fats plant and there will be no need to import stearic acid.

- (v) Bakery fats and shortenings for use by bakers and biscuit manufacturers.

I think we use a fairly large amount of butter in our biscuit industry and bakeries, and it will be possible to use them.

In industrial development if you do not allow the by-product to go waste, if you use the by-product, then you will bring down the cost of the main product and also give rise to a chain of industries.

For the purpose of carrying out this expanded programme of work, the administrative and technical set-up in the corporation is being re-organized on the lines recommended

by the United Nations expert, Dr. Reddy.

I met Dr. Reddy. He is a fine scientist, a very practical man ; he has helped a number of concerns of this type in the Andhra area in India and he is a recognized expert on oils.

Dr. Reddy's further recommendations regarding the introduction of oil palm cultivation on a large scale, the establishment of a development council for oils and fats and allied industries, and the establishment of a regional coconut council covering South East Asia are under consideration by a special committee appointed by Government.

I would like to say a word about the National Salt Corporation. During Mrs. Bandaranaike's regime, when she was Prime Minister, the salt industry was in a very bad way. We had to import salt from Pakistan. But during the last two years we have been able to increase our production.

A contract was signed between the National Salt Corporation and a French firm in May 1967 for investigations for the construction of a saltern in the Jaffna lagoon. The total cost of this investigation is 1.2 million francs of which 10 per cent is payable on signing the contract and the balance after all the necessary documents have been submitted to the corporation.

Under the contract the French firm is obliged to carry out on site a complete topographic survey and soil investigations as may be necessary for the construction of the salt works. The salt works should be designed for the production of 115,000 tons of washed crude salt per annum. The final report of the investigators will cover all matters directly connected to the planning of salt works from the water intake up to the stockpiling of salt after washing. It will also include the following : an engineering design of the salt works ; all the working and detailed drawings, civil, mechanical, engineering and electrical, necessary for the construction and operation of the salt works, including water intake, dykes, condensers, crystallizer, feeding channels,

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ගරු ඩී.පී. ආර්. ගුණවර්ධන]

pumping stations, power supply, mechanical harvesting, etc.; complete list of equipment including drawings and specifications necessary for the production, harvesting, washing, weighing and bagging of the salt; all information and specialized know-how necessary for the construction, setting up and operation of these installations; and specifications, details of quantities, cost estimates, etc., to enable the corporation to call for tenders.

The preliminary designs are expected to be submitted for approval to the Government not later than the end of September 1968. The final documents and designs will be submitted not later than 8 months after the approval of the preliminary designs.

It is expected that the proposed Jaffna lagoon saltern will come into full production in a period of approximately five years from the commencement of investment. During the intervening period, the present salterns at Hambantota, Palatupana, Puttalam and Elephant Pass will be developed for an increased production of about 40,000 tons. The proposed project will enable Ceylon to meet its entire internal requirements of salt, leaving a surplus which could either be exported or be used to set up salt-based chemical industries. Export markets for salt are readily available in Japan. If the scheme is undertaken there will be a surplus of about 65,000 tons of salt available for export in 1972. As the annual consumption progressively increases the surplus available for export will gradually fall off until by 1982 the entire output of the Jaffna lagoon scheme of 115,000 tons will be required for domestic use.

The present consumption requirement of salt is about 70,000 tons. The production in 1965 was 58,000 tons, in 1966, 63,400 tons and for 1967 the estimate is 67,000 tons. There is no need for us to import any salt.

That is the position, Sir. I dealt with these matters because hon. Members of the Opposition who spoke stated that we had not done anything. As a matter of fact, it took us two years to put into working order the corporations started by the last Government: the Steel and Iron Factory at Oruwela, the Tube and Tyre Factory at Kelaniya, the Hardware Factory and the plant they put up at Galle for grinding clinker. How to bring the clinker to Galle was the problem. That is a problem even today. We were told by the last Government that they were bringing in a fleet of ships to transport the clinker from Kankasanturai to Galle. The ships have not yet come. Even if the ships came, where is the harbour? At Kankasanturai a harbour has to be built on modern lines and the last Government prevented even the construction work to be started at Kankasanturai, and they were talking of a Galle harbour. They could not even do the work to have a harbour at Galle which could permit the entry of ships bringing in 10,000 tons of clinker.

We have to import clinker today from Japan or Pakistan because it is cheaper. The freight costs are cheaper than the cost of bringing clinker from Kankasanturai to Galle. That is the work of the last Government, the great industrial experts of the last Government. They were thinking of putting up a cement plant somewhere in the South to use the calcareous mud of Ambalangoda for cement, but all technologists tell us that you cannot use that mud for a cement industry.

The Government is going ahead with the development of the Puttalam cement industry which will produce 220,000 tons of cement. Work is progressing very smoothly and the time schedule is being kept, and we expect to complete the plant at the end of 1968 or at the latest early 1969. Then we will have another 220,000 tons. But before that plant is completed we propose to start work on the second kiln at

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

Puttalam which will produce another 220,000 tons. The Kankesanturai new kiln is already beginning to produce virtually double the capacity of the Kankesanturai old kiln which is being re-done. That will add another 40,000 to 50,000 tons to production. By the time this second kiln is completed at Puttalam, this country should be self-sufficient so far as cement is concerned—not only self-sufficient, but I can also give the assurance that it will be possible to bring down the cost of cement. At present the costs at Kankesanturai are high because we have to transport the fuel there and after production we have to bring down the cement to the consumer centres in the southern areas. But with Puttalam that problem will be solved and this country will have sufficient cement. And cement is all important for development work, whether it is a question of building roads, bridges, buildings or houses. For everything cement is very important and we must produce cement at a very much lower cost than we have been doing at Kankesanturai. I do not want to say anything more than that.

The Tyre Factory is already commissioned. The Iron and Steel Factory is already commissioned and by about September of this year they will be producing enough barbed-wire at Oruwela for our consumption in this country. The barbed-wire we produce, from the point of view of quality standards, will be much better than the barbed-wire that is produced in other places.

I too had something to do with the beginning of this plant. Do not think it is entirely the work of the last Government, the S.L.F.P. Government. I am prepared to pay a little tribute to my hon. Friend who is no longer here, Mr. William Silva. But I do not think anyone in the S.L.F.P. knew what he was doing or even the late Prime Minister knew what he was doing. We had to compel him to do things. When we sited the textile plant at Veyangoda he said, "You site it at

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

Avissawella"—Veyangoda was a part of Avissawella then and the demarcation came much later.

Mrs. Bandaranaike does not know iron from steel in any case. Do not think that she had anything to do with the iron and steel plant at Oruwela or that her Government or the S.L.F.P. Government had anything to do with it. That is the position.

When I listened to the speeches and the criticisms of some of the hon. Members of the Opposition I heard them speaking the same language, condemning us in the same terms in which they condemned the S.L.F.P. Government. When I was a Minister from 1956 to 1959 they used the same terms against the Government. The hon. Member for Yatiyantota, the hon. Third Member for Colombo Central and others used the same language. I did not listen to everybody—it is not worthwhile listening to them; it is so monotonous; so dreary; there is so little meaning in what they say; they say the same things. When the S.L.F.P. Government was formed and when we left when it was no longer possible to remain in it, when the S.L.F.P. was inefficient and was not tackling the problems of the people properly and we left, they were talking in the same strain. They are talking in the same strain and doing the same thing now. I can understand it if these people are talking seriously. Do they know what they are talking about? Do they have any love for their country? Are they interested in the development of this country? I refuse to believe that they are. They are talking nonsense most of the time.

The hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) knows next to nothing of food production. Naturally, there is very little land for cultivation in Colombo Central.—[Interruption]. He has to go even beyond Wanathamulla to find land that can be cultivated.—[Interruption]. You will not get much land for cultivation; it may be

අනුක්‍රමකරණයේ කළුව :

ස්තූති සේජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

into the question of how much truth there is in "Izvestia" and how much Izvestia there is in "Pravda".

ලෙස්ලි ගූනවර්ධන මහ.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

It is better not to talk of the truth.

செ. பி. பி. டி. ரு. குணவர்தன

(கௌரவ ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

I do not want to go into that, but let me tell you that I have never seen such depraved things being published elsewhere than in "Aththa". They take the cake for the worst, yellow, gutter press in this country—the press that publishes "Aththa". That is the position. So, do not talk about it.

Let me say another thing: I am sorry the hon. Leader of the Opposition is not here. She was very angry yesterday at some of the remarks made by Members of the Government. She said that this Government is vindictive, that this Government had instructed the Attorney-General to prosecute.

Might I remind the fair Lady, might I remind those on the opposite Benches, that when I was a Minister in their Government they gave instructions to prosecute me for criminal libel? Is that not vindictiveness? Fortunately, the judges found that I was not guilty, that I was speaking the truth.

Now they complain about Ratwatte or somebody, the brother of the Leader of the Opposition, who was charged in a court of law, being harassed as a result of the file being brought up again and an appeal being filed. Did they think of these matters at the time they gave instructions to the Attorney-General to prosecute me when I was a member and a Minister in the M. E. P. Government of Mr. S. W. R. D. Bandaranaike? As a matter of fact, instructions were given—I can come

out with it now—when the Attorney-General was away in Kandy. Before he returned from Kandy, instructions were given to prosecute me.

Now they talk of vindictiveness! I do not think this Government is so vindictive as that Government which even went to the extent of prosecuting a Member of the Government. I was a Member of their Government when the prosecution was launched. They must have some sense of proportion when they use words like "democratic rights," "freedom," and so on.

I say that this Government, the National Government, is doing its best to bring about harmonious relations among the various communities and the various religions in this country. On the basis of those stable, harmonious relations among the various communities and religions, we propose to develop the economy of this country.

I do not want to speak about other activities. I shall confine myself to an explanation of the work of the Ministry of Industries and Fisheries. I ask hon. Members, if they have any sense of shame, any self-respect, not to burden this House with the meaningless amendments that they have moved. These amendments are purely for the sake of criticizing. They mean nothing.—[Interruption] What did you say?

அமரீசு එන්. එම්. පෙරේරා (යටියන්තොට)

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா—யட்டியாந்தோட்டை)

(Dr. N. M. Perera—Yatiyantota)

I am amused.

செ. பி. பி. டி. ரு. குணவர்தன

(கௌரவ ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

You are amused? You will have to cry a little later.

அமரீசு එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

We know what you said earlier.

අග්‍රාණ්ඩකරතුමාගේ කතාව :

සිතුනි යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

I have always said that I will work with any group of people who are ready to develop this country, who are ready to defend the independence of this country, who are ready to serve the people of this country. Let it be any group of people.—[Interruption]. Yes, not only with the devil but with the devil's grandmother.

I ask hon. Members opposite to reconsider these meaningless amendments that they have moved. If they have any sense of shame, any love for their country, at least some interest in the development of this country and its trade, let them withdraw their amendments.

අ. හා. 6.25

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක මයා.

(දොම්පේ)

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க—தொம்பே)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike—Dompe)

Mr. Deputy Chairman, at the first stage when my Friend, the Hon. Minister of Industries, was on his feet I could not help thinking that there was some justification for the comment made earlier by the hon. Member for Baddegama (Mr. Neal de Alwis) that it was not only the container that had lost its vim but also the Hon. Minister. However, towards the end I saw that he had regained some of his customary aplomb and vigour in attacking his former colleagues in the United Left, and it gave me a great deal of amusement and enjoyment.

I was wondering, when I gave a little thought and consideration to some of the things he had to say, why he was so anxious to come close to the devil and the devil's grandmother on this side of the House not so long ago in 1964. After

all, if everything that Mrs. Bandaranaike or the S.L.F.P. has done is as meaningless as it appears to him today, one cannot help wondering why he was willing to have discussions with a view to joining this very vindictive Government which prosecuted him for criminal defamation.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Not only with the devil but even with the devil's grandmother.

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I know. But it becomes the devil's grandmother only because you find it impossible to sup even with the long spoon !

In other words, you choose your epithets according to where you stand. So long as it suited your purposes you described the Senanayakes in certain terms. You said you would not be content until the last Senanayake had been driven from the political arena. That was your ultimate objective in politics those days. Now it appears that, because they were prepared to feed you with a somewhat shorter spoon, the situation has changed.

I recall the time, not so long ago, when you had a great deal to say about the hon. Member for Colombo South, the Minister of State. You made what I would have considered extremely indelicate allegations in regard to his ancestry. You thought that they came from Samanbedde and paddled certain boats—without outboard motors in those days!—across the Kelani river. You had a great deal to say about the Minister of State's perfidious ancestors who sold the country and betrayed it to the Britishers. As a man from Avisawella, from the area of the ancient Sinhalese Kings of Sitawaka, you had a great deal to say those days.

අනුකූලකරනුමගේ කඩව :
ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන (රාජ්‍ය ඇමති සහ අනුමානාත්‍යමගේන් ආරක්ෂ හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේන් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(කෙළරව ජේ. ආර්. ජයවර්ධන—இராஜாங்க அமைச்சரும் பிரதம அமைச்சராகும் பாதுகாப்பு, வெளிவிவகார அமைச்சராகும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(The Hon. J. R. Jayewardene—Minister of State and Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence & External Affairs)

Dompe.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I can assure you, the men from Dompe at no stage made allegations of that sort against the Minister of State. We do not choose, merely because we are political opponents, to sling mud at one another. That is not an argument. If I disagree with the Minister of State I will say that to him. When I agree with the Hon. Minister of Industries I will say so. When I disagree with him also I will say so. That is the Dompe way, and we do not choose to make enemies of people and start abusing them merely because it suits our position at any given moment.

If the Hon. Minister of Industries is serious in his allegations, one begins to wonder how it is that the very persons in the Government who initiated prosecutions against him are now his bosom friends within the Government fold. I refer to the Minister of Land.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා (ඉඩම්, වැට්මන්ට් හා විදුලිබල ඇමති හා සභානායක)

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா—காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல்வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Land, Irrigation and Power and Leader of the House)

I do not know anything about this.

සිතුති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශන
එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

The Minister of Land, I agree, has got a very convenient memory. That is true. There have been many instances when he forgot what took place at Cabinet meetings. He forgot the Chinese Maritime Agreement. He forgot that there was a decision not to publish administration reports at certain stages. He made an announcement that I had ordered the non-publication of those administration reports a day or two after I had resigned as Minister of Finance, and subsequently retracted in open Parliament after he found his own signature on the Cabinet Papers, which he had forgotten.

I am not blaming him. The Minister is a man burdened with so many problems in his mind. He has even forgotten his cadju plantation. Two years ago he was talking to us about the underground water resources of this country and about tube wells. Now he has forgotten those and has come to the surface. He is talking about ground water in the present Throne Speech. I do not blame the Hon. Minister of Lands. I am not finding fault with him either. He is a personal friend of mine. I like him very much.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)
Water is now flowing.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

He says, the water is now flowing.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

The pumps are now working.

අලුත්කරැවුමගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(තිரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I am glad to hear his pumps are working and the water is flowing, but the fact remains that the underground water resources of two years ago are still underground. We have now come to the surface, and no doubt we will in a year or two be talking about water at higher elevations through the benefit of lift irrigation. There will be times for us to go higher. I am not talking about that now. I am talking about the Hon. Minister of Industries and of the catalogue that he read to us of his great achievements.

I wonder sometimes what the purpose of Throne Speeches and Throne Speech debates is if this is the level at which we are seriously debating, as the supreme legislature of the country, policy questions pertaining to our land. One begins to wonder what is the function of a Minister if the best he can do is to catalogue a series of statistics which are absolutely meaningless from beginning to end.

I listened to them very carefully. He made statements of a sort which did not in any way add to our knowledge of the policy approaches of the Government. It does not help us to know that the vim has lost its vigour, or the salt its savour, or that safety matches have lost their combustibility. What we are interested to know is what does the Government propose to do to ensure that the necessary things that the people need are going to be made available to them.

I noticed that from about the time of the Agalawatta by-election, we have been always short of safety matches. I do not know about the safety, but certainly we do not have the matches. The last time I came across them was when they were being sold two for twenty-five cents on the pavement, though the official mark or the banderole gave us the official price.

In the whole catalogue of industries, I have yet to hear one word about matches. The Hon. Minister told us about the things he can make. He is going to produce tea-seed oil out of tea-seeds. We are having it hard enough to force the tea that comes out of the leaves, down peoples' throats. I do not know how he is going to persuade them to start swallowing the tea-seed oil.

Anyway, it is well and good to start with statements which sound more like fairy tales to us, with the making of plans for the future, with statements of the glorious work done by the C.I.S.I.R. in spite of the fact that he says it is badly organized and requires reorganization. Of course, all that was due to the bad old days of the M.E.P. and the S.L.F.P. But in spite of that they have done good work and discovered how to manufacture oils out of tea seeds. That is about all we do not have these days—oil from tea seeds.

I can assure you that if we are to expect good ideas from Ministers, they should not make the mistake of assuming that they have automatically received an appointment by divine right to head the civil service when they receive an appointment. That is essentially a weakness of this approach. You cannot start with the assumption that Ministers are civil servants or scientists or technicians entrusted by the country with the task of—

කෙනෙමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Old age pensioners.

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Of course, politically, you find old age pensioners just as much as in any other institution. That cannot be helped. Well, I suppose, it comes to all of us in time. It will probably come to you in time to come, in a couple of years hence.

අනුකූලකරනු ලබන්නේ කවාව :

At the moment I am not concerned with casting barbs of that sort. I do not propose to argue as to whether the Minister's barbed wire will prick harder than the barbed wire of the M. E. P. or the S. L. F. P. That kind of argument takes us nowhere.

I come to the Bureau of Standards. All I can say is that if you had a bureau of standards in this House, I think that the last speech of the Hon. Minister will probably hit a new low as far as this House is concerned.

Now Mr. Chairman, I was not going to talk of industries at all. I was going to talk about the hollowness of the Throne Speech which contains absolutely nothing at all. We expect you to come here and talk about policies. A policy amounts to a statement of the things you have done in the past year, the plans you have made for the present year, a statement of the things you hope to do in the future, like the manufacture of tea-seed oil.—[Interruption].

I have not forgotten the petrochemical group of industries. They have not seen the light of day. We are still waiting for that. The Hon. Minister talked about the petrochemical group of industries in the Debate on the Throne Speech in 1965. We are still waiting for that.

The Minister, I agree, is a very graceful person. He very gracefully opened the Iron and Steel Mills which Mrs. Bandaranaike initiated, according to him, at a time when she could not distinguish iron from steel. Frankly, I am not certain that I could either. I am not a magnet. But I would say this: I very much doubt the capacity of the Minister to distinguish it either. I can assure him that if he thinks it is steel he is going to find that it is pig iron. But in practical terms, does it become necessary for Mrs. Bandaranaike or any politician to distinguish iron from steel?

We know that we require iron and steel in this country. Does he suggest that it was not the S. L. F. P. Government that signed the contract with the Soviet Government for that aid?

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

The Hon. Minister approves of the Soviet Government. I have no doubt that the Soviet Government would be very grateful to hear that. It would be a great pleasure indeed for them to know that they have the approval of the Minister of Industries. I have no doubt that Mr. Kosygin will rise a few inches in stature in consequence of a compliment of the Minister of Industries. But in real terms, what are we hoping to achieve by this kind of stupid argument?

It is not only noise we are trying to generate; we are arguing sense. I would like the Hon. Minister to tell us in practical terms, having regard to the investment made in industries, having regard to the money spent by him—he talks about the mess made of industries by the S. L. F. P. Government—just what exactly he has done to set right that mess over the two years that he has been the Minister of Industries. I will tell you what he has done. In the first instance, he appointed incompetent persons who did not know their job as chairmen of corporations, people without educational qualifications, people who have failed the S. S. C. examination. This is the class of men he appointed as chairmen of corporations. When we criticized him he said, "No, no. They have done a wonderful job. They are excellent men." Maybe because they happen to be his political stooges. I will use no other word. I refer to the former Member for Tissamaharama, Mr. Lakshman Rajapaksa. He failed to get admission to this House in the normal democratic process and having failed he was appointed chairman of a corporation. What happened to him? If he was able, if he was up to the job, why was he fired within two years?

Is this the re-organization you are talking about? He failed; as far as I am aware the only failure—he was a failure all along—the only special failure that justified his expulsion was his failure to speak on platforms in the Kolonnawa by-election.—[Interruption]. I am not aware of any other failure. He was certainly an unsatisfactory man from our point of

අනුමැතියකරනු ලබන්නේ කවාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

[එෆ්. ආර්. සයස් චන්ඩාරනායක මහා.]

view right from the beginning. Certainly, as Chairman of the Textiles Corporation he was a complete flop compared with his predecessors, men of the highest integrity and standards, men who had proved themselves in the Public Service and elsewhere. If you take the view that your political stooges can do a better job because of political loyalty one can understand that point of view, but why throw them out?

Look at the Fisheries Corporation of which you are talking about. It transpired that the Director of Fisheries and the Chairman appointed by the S. L. F. P. Government, in whom you yourself had the utmost confidence once upon a time, turned out an unsatisfactory choice from your own point of view. Quite right. Mr. Sam Silva—you fired him and appointed instead whom? You appointed a gentleman who had never had any contact with the sea or fisheries in the person of the former Member for Welimada, a defeated candidate who failed to secure election in association with your political party at the general election of March 1965. And, when that happened, lo and behold, hey presto, he is appointed the Chairman of the Fisheries Corporation!

Now, all I can say is that if there was a mess before in industries you have made that mess a hundred times worse by your incompetence and political stoogery on which you depend for your political existence. What happened to the chairman? He was fired. He had a beard, the closest thing to a fishing net, nylon or otherwise. I do not know how many fish he netted, but if he was an unsatisfactory person, was it correct to reorganize the Fisheries Corporation by appointing a man like that?

One does not know how to take you seriously. You talk of industries. Take the National Textiles Corporation—sited in the wrong place. May I ask you, why do you not tell the House why it is that the Textiles Corporation at Veyangoda has been idle in the weaving section for nearly 2½ to 3

months for lack of the necessary chemicals to treat the product? People are being paid wages. I have not checked up in the last week or so as to whether the situation still continues, but I am talking of my knowledge of ten or fifteen days ago, and then it was so.

You are talking of efficiency in industries. I am asking you practical questions. You talk of production and magnificent records. If you look at the figures they are not even something to be proud of.

Mr. Deputy Chairman, may I be permitted to say this: is it or is it not the fact that the Textiles Corporation lacks the necessary chemicals to operate anything more than the spinning plants? Am I stating something inaccurate or am I not?

The Hon. Minister tells us of the wonderful job he is doing. He talks of the public sector and the private sector. I shall come to the private sector in a moment. But before we come to the private sector, just look at the public sector.

He talks about the textile factories, the one at Pugoda which was planned by the S. L. F. P. and which was scrapped by the Minister. It was a gift from the People's Republic of China. The Minister thought at that time that the land was subject to floods. He read a statement in the House and announced that he was not proceeding with that. Well and good! I am not here to argue parochial matters, nor am I interested in the Ministers' standards of judgment. Either the land floods or it does not flood. All that I can say is that it is remarkable to me that the land has now been passed on to the Minister of Nationalized Services who is using it as a C.T.B. bus station, and even when maximum floods occur Talduwa goes under water, Hanwella is flooded, but the buses kept at that particular bus station do not get even their tyres wet!

What does the Minister do? He says, "I am taking this textile mill away and siting it at Ambalangoda." Please tell us what happened to the

අමාත්‍යවරයාගේ කමාව :

textile factory at Ambalangoda. I do not care where you put it, but I am very much concerned if Ceylon loses a textile factory thanks to the Hon. Minister's petty vindictiveness, incapacity and incompetence. That is a question that is certainly material.

The Hon. Minister talked about a textile factory at Ambalangoda. The hon. Member for Ambalangoda (Dr. Saddhasena) will know better than I where the factory is. The steel and the cement imported for it were sold to petty traders and profiteers both in the Dompe and the Avissawella electorates, and they made a colossal amount of money on it at the time it was decided to scrap the mill.

But, having scrapped the mill my question is this: why does Ceylon have to lose the benefit of a free textile factory coming as a gift—not a loan, mind you—to the people of Ceylon? To this question up to date we have no answer.

We, by contrast, do not adopt that attitude. We have not the slightest objection. We want to see the country develop, Mr. Minister, although you talk about being willing to develop it with anybody, including those whom you wanted to drive off the political field, including those whose ancestry involved perfidy according to you.

ශ්‍රී ඩී. ඩී. බන්ඩා (කෘෂිකර්ම හා ආහාර ඇමති)

(கௌரவ எம். டி. பண்டா—விவசாய, உணவு அமைச்சர்)

(The Hon. M. D. Banda—Minister of Agriculture and Food)

Which side?

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I am afraid, your Colleagues. Your Minister talked of your Colleagues. I shall mention them by name. "Until the last Senanayake is driven off the political field" he said, "I will not rest." He was referring to the Hon. Dudley Senanayake and, I am sorry to say, Mr. R. G. Senanayake as well. He was referring to all of them.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

ශ්‍රී ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Mostly to R. G. Senanayake.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

He referred to them and he nearly had a fight across these benches. The Hon. Minister charged the Hon. Dudley Senanayake with treachery, with conspiracy, in the House during the tea interval, and at the house of some person or other, with conspiracy along with some priest, Sir John Kotelawala and army officers. The Hon. Minister must not forget his past. His reckless statements have been heard too often.

ශ්‍රී ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

It has not affected my memory.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I can assure you, the Hon. Minister's memory never falters except when he reads French. His pronunciation leaves much to be desired. He always quotes the same passage from Leon Trotsky in French against different people, about the emptiness of their minds. We have heard all that before, and I made a quotation to you last time. What is precisely most just as far as he is concerned is the quotation from T. S. Eliot's "The Hollow Man". I do not propose to repeat myself more than once, but that quotation, I thought, also applied to him that occasion, particularly that bit about a head which is filled with straw.

ශ්‍රී ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

It is apt that it should come from Dompe.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Now, if I may be permitted to get back to the main Throne Speech, the hon. Member for Avissawella talked about industries. He said, "Take industries; it is not the whole part of the Throne Speech." In fact, it is the smallest part of it. He talked of replying to criticisms. He talked about Wijewardena being given a licence to manufacture sweets. I think "Delta toffees" are the words he used and I think the gentleman in question is Mr. Upali Wijewardena. The Hon. Minister said that he had a target and the target is met. He said the number of sweet making concerns in this country has diminished. The number of units in production has decreased. It may be they have, but was there a need for another one? That is the question. Was a new licence issued for Delta toffees to Upali Wijewardena or not during the period of re-organization, of getting rid of the *seeni bola* industry of the Sri Lanka Freedom Party, or did the Minister, for reasons best known to himself, refuse it? He said he was charged with partiality. Has he answered the charge? Has he told us whether it is true or false? As far as I am concerned the Delta toffees are a fact. We eat them now and again. I do not know whether it is a fact that there is a decrease in production after this Government came into office.

One wonders why the Hon. Minister talks about new industries, new kilns and cement. Yes, indeed, cement is certainly an urgent priority and I agree with the Hon. Minister at least on one point, namely, that the S. L. F. P. Government failed to build the K. K. S. harbour in time to enable the clinker projects to work properly. I am not above admitting a matter where, I think, the Hon. Minister makes a certain point. But having made it what does he say? "I am establishing this factory and that factory and a second kiln in Putta-

lam." Let me remind him that the entire project in Puttalam was worked out by the S. L. F. P. Government. The railway line was built and established; the entire decision to get West German assistance to finance the project by obtaining the credit loans, the contracts with Rumbolt, all these matters were definitely the action of the S. L. F. P. Government and of nobody else whatever the Minister may have to say about it. I appreciate that due to natural political vanity he likes to take credit for whatever the other man has done. It is understandable. The Minister wants to get credit for everything that Mr. William de Silva did. In fact, the only reason why the Hon. Minister left the S. L. F. P. Government at that time was not because he was persecuted but because Mr. S. W. R. D. Bandaranaike wanted him to take up the portfolio of Industries and Fisheries. He considered it an insult. But he did not consider it an insult to accept the same portfolio when times and circumstances had changed and the political influences he could bring to bear had diminished to the extent that it was that or nothing. That is the tragedy of it.

Then he goes on to talk of salt production. Paranthan Chemicals produced 69 tons of salt last year and the Hon. Minister talked about the great production of salt. Unfortunately, the statistics from the Central Bank Report—[Interruption].

බරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

I said 69 tons of table salt.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I am talking of table salt—sixty-nine tons of table salt. It is wonderful!

අනුමැතියකරනු ලබන්නේ කවரால் :

ස්කූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

The Minister talks about fisheries. He talks about the Yugoslav boats. Who placed the orders for those boats? It may be the S. L. F. P. Government, but it was the Hon. C. P. de Silva who was Minister of Fisheries at the time the boats were first ordered in 1961.

මෙල්ටන් ජයසිංහ මය.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

Who approved the designs? You as Minister of Fisheries?

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I was Minister of Finance at the time and I provided the money for it. There was difficulty in regard to one boat. Subsequently we modified the design. But may I say that those boats are catching fish. If you are catching any fish at all it is entirely due to that.

I am extremely grateful to the Hon. Minister of Industries and Fisheries for he made one statement which I think is a good confession of the weakness of the Throne Speech itself. He said, "We must admit that prices are rising. That is a fact. Prices have been rising for the last several months." And, instead of saying, "We have failed to do anything about it", he said, "We have not succeeded in bringing the prices down." That is another way of saying the same thing.

For once we were told that the S. L. F. P. had rotten fiscal, financial policies. Presumably you have excellent fiscal, financial policies. With all that why have you failed to give the people decent conditions? What is the mysterious reason? Why are our safety matches not igniting? Is it because at the time of the Agalawatta by-elections you thought we had a sufficient source of spontaneous combustion in the hon. Member for Agalawatta and that we did not require matches? After all these

things are not produced abroad. The industrial units are getting smaller and smaller in number. Why, for God's sake, cannot you produce a match that lights? Why cannot you produce enough of matches? Is it that we have not got the wood? Is it that we have not got the foreign exchange to import the match-heads?

டீ. பி. பி. டி. டி. டி. டி.

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

There are too many match-makers.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I can see that. As far as you are concerned you are incapable of making a single match for yourself politically. You try and try and fail every time. In 1964 you tried so hard and it was a tragedy of the first order when you could not join the then S. L. F. P. Government.

The question is, the matches do not light. We can joke and argue and fight each other, but in the end we have no matches that will light and our Minister of Industries cannot even tell us why. Companies are formed, the industrial units are there, but the material just does not work.

Now, let us look at the record of this Government in other fields. Let us start with the Minister of Lands. He talked about cadju plantations in the first year. He told us that he had alienated a fantastic acreage, running into thousands of acres. I challenged him then, in 1966, and asked him to tell us approximately how many acres had been planted. I would like to repeat that question now. How many *puhulangs* have you yet produced? What precisely is the acreage that has been planted out of the lands that you have alienated for cadju?—[Interruption]. You are playing around with the national economy. The Minister enjoys himself with a new idea every now and then. Two years ago it was cadju and underground water. This year it is ground

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.]

water. He is talking about having alienated large areas of land under the Special Leases Board. He says that he has alienated thousands of acres in the name of food production to companies in need of tax rebates. I would like to ask him how much has been planted. The answer is, the Minister does not know. He is talking in the Throne Speech of tens of thousands of acres already alienated. Is it an achievement to alienate tens of thousands of acres of land? Alienation is something which can be done with the stroke of a pen.

But the Prime Minister in the course of his trips—tours one might call them—in food production areas meets the farmers and the farmers tell him that there is no water and that they are unable to survive. But the Minister of Lands flows on for ever. The water is flowing as quietly flows the Don! The Minister goes on for ever on an even keel unperturbed by criticism from the Opposition or from his friends in the Government. Even in those days when we told him these things he smiled and carried on regardless, and he still does. He is a nice man personally, but that is not going to solve the food production effort; it is not going to help one way or the other to get any work done.

If the food production drive is important for the Government, and it would appear that the Government is banking on the food production drive as its only means of survival, then why is it that they are unable to measure it in concrete terms? We have had Members of the Government telling us what a wonderful thing the food production effort is, how confident they are it is going to succeed; and we have had Members of the Opposition telling us how futile in some respects the food production effort is. Where does the truth lie?

We for the Opposition would like to see the Government succeeding in the food production drive. I for one take the view that if you are going

to grow and produce the food you need in this country it cannot be a bad thing. If it actually happens it will be a good thing. There is no argument about that. I am not talking of experimental quantities, of scratching the surface to prove something to yourself. I am talking of measurable economic results.

But I am sceptical of your food production drive for the very reasons that you yourselves put forward when you were in the Opposition. I for one have very little confidence in foreign companies with the thousands of acres which you have alienated to them. I see the Hon. Minister of Food nodding. I have said this before. I am not going back on the thesis that I have earlier presented. I say that for one very good reason. First and foremost, I do not believe that the real objective of the companies is food production. They are concerned with the saving of money arising out of their expenditure. To them it matters little whether the country becomes self-sufficient in food or not. It is immaterial to them. All that is relevant to them is the advantage they get if the expenditure is incurred, and they are prepared to incur it.

A great deal of foreign exchange is also involved in the purchase of machinery and equipment so thoughtfully provided by this Government to these companies. I would like to ask, now that the food production drive has been under way for two years, why we cannot have some statistics. What is the acreage cultivated by these gentlemen? What is the production figures of the different items of foods on these different allotments of thousands of acres cultivated?

I am asking the Hon. Minister of Agriculture and Food what precisely is the actual relationship between the production on the one side and the investment on the other. This is a very important question, because in relation to investment alone can you judge whether the expenditure is worthwhile from the point of view of the benefits to the country.

அலுவலகத்திலிருந்து கிடைத்த:

For example, a very large sum of money has been spent on opening up new lands which have been alienated to these companies, and also some foreign exchange. Therefore, one is entitled to ask, has the return been worthwhile? Have we got something back from it? From my own experience and knowledge and from the little I have observed, in measurable economic terms you have not got very much. You have not really even increased the overall position of food production.

Some of these firms went into production of the very things we had. For example, poultry farming. I think in Mahiyangana land has been used for poultry farming purposes. We have got enough poultry farming. The fact remains that they went into production of things we had because they did not know how to set up individual farming at all.

As far as subsidiary foodstuffs are concerned, onions, chillies, potatoes and such major subsidiary food crops, and also dhal, I would like to have the figures because I do not believe we have produced these in any measurable quantities. I say this for one basic reason. If you have produced these in such substantial quantities as to make an impact, it must be evident not merely from the Central Bank Report but from the everyday life and experience of the people.

The Hon. Minister talks about rising prices being substantially controlled. If in actual fact that were so, we should not be paying blackmarket rates rising even to Rs. 2 for masoor dhal. In extreme cases this has happened, Mr. Minister. If you will only look around you will find for yourself that masoor dhal in the open market has gone up to Rs. 2.

செ. வி. பி. டி. டி. குணவர்தன

(கௌரவ ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

We get it now from Syria.

சீரியா இலிருந்து கிடைக்கிறது

சி. எப். டி. டி. டி. குணவர்தன

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I am not talking of Syria. I am talking of a situation that existed long before the Middle-East war. These situations have arisen periodically. It cannot happen if there is a measurable production local-wise. The same is true with regard to chillies.

செ. வி. பி. டி. குணவர்தன

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

No dhal is produced locally.

சி. எப். டி. டி. டி. குணவர்தன

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I can show you documents where some of the firms proudly announce that they are pioneers in cultivating masoor dhal.

செ. வி. பி. டி. குணவர்தன

(கௌரவ ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Not masoor dhal but thora-parippu.

சி. எப். டி. டி. டி. குணவர்தன

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I know the difference between thora-parippu and masoor-parippu. They speak of masoor-parippu.

செ. வி. பி. டி. குணவர்தன

(கௌரவ எம். டி. பண்டா)

(The Hon. M. D. Banda)

You cannot grow masoor-parippu here.

சி. எப். டி. டி. டி. குணவர்தன

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I agree you cannot grow it here. It cannot be grown here, but the fact is that your firms plan on that basis.

அழகந்திரிமன்திரி கருவ :

செ. பி. பி. டி. டி. டி. டி.

(கௌரவ ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

It must be like your growing paddy under coconut trees.

செ. பி. பி. டி. டி. டி. டி.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I can assure you that it is like the paddy that you, Sir, reaped with a golden sickle sometime ago in Colombo Central.

செ. பி. பி. டி. டி. டி. டி.

(கௌரவ ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Under coconut trees !

செ. பி. பி. டி. டி. டி. டி.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Under bridges ! Under the Kelaniya bridge !

May I come back to the question of farmers themselves ?

செ. பி. பி. டி. டி. டி. டி.

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

I think that is better.

செ. பி. பி. டி. டி. டி. டி.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I shall come to education in a little while. In so far as farming is concerned, there has been no measurable production of any single item of food-crops in worthwhile terms. But there has been one aspect of food production which, I think, is worth considering, and that is the aspect which we have always emphasized, the aspect of placing confidence in the farmer.

செ. பி. பி. டி. டி. டி. டி.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

55 million bushels of paddy this year.

செ. பி. பி. டி. டி. டி. டி.

செ. பி. பி. டி. டி. டி. டி.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I am trying to give you a sensible argument. Please listen. I am not giving you the kind of stupid criticism that came from your Minister.

செ. பி. பி. டி. டி. டி. டி.

(கௌரவ ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

You have not said anything sensible yet !

செ. பி. பி. டி. டி. டி. டி.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

You are never capable of comprehending, you are too old, and the effects of the Wisconsin University are wearing out !

Confidence placed in the ordinary farmer is the best bet that the Government has to increase production, and that is the aspect both the Opposition and the Government are agreed upon, at least to the extent that the farmer is the mainstay of agricultural production and the hope of raising production.

We had, in point of fact, raised paddy production from about 38 million bushels in 1956 up to about 50 million bushels in 1964. Immediately after 1964 production dropped to 36 million bushels for the year 1965. Adverse weather conditions was the reason given. The following year it rose again to 47 million bushels but it still has not reached what we reached in 1964. One year, 1965, there was a failure in food crops. But in the second year, 1966, they still had not measured up to what the S.L.F.P. had achieved in 1964. These are figures and facts.

I agree with you that you can raise production by giving farmers the necessary incentives, and one incentive which is operating today and in which, perhaps, people have some hope is increased prices, increased prices arising from your rice cut. Merely because you reduced the

අග්‍රාණ්‍යකාරකුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

ration, it has certainly helped to jack up the prices of locally produced rice, but not as high as, perhaps, the farmers had hoped. But that certainly is an incentive of a worthwhile kind from a farming angle, and it can produce results; and in order to produce those results—

පෙල්ටන් ජයසිංහ මය.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

The hon. Third Member for Colombo Central said the opposite.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I am not the Member for Colombo Central. Am I the Member for Colombo Central or the Member for Dompe? I am not speaking for the hon. Third Member for Colombo Central.

ආමයය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா—
அகலவத்த)

(Dr. Colvin R. de Silva—Agalawatta)

And the hon. Third Member for Colombo Central did not say the opposite.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I am not arguing the case of the hon. Third Member for Colombo Central. His criticism of the Hon. Minister of Industries and Fisheries may be different. What they think of each other is not what I think of them. That is neither here nor there.

You have to give the farmers certain essential things. You have to make fertilizers available, you have to give them credit, you have to give them water. Now, the water is still a major problem and I am sorry to say that they do not receive it. It is a fact which is well

known, particularly in the Dry Zone areas where water is a major question. It may not be your fault but one complaint made during every one of the Prime Minister's tours in this country was that the farmers are not having their water.

In regard to agricultural credit, the S.L.F.P. inaugurated a scheme in 1963 whereby we gave credit through the Agrarian Services Department at an interest rate of 2 per cent. Approximately Rs. 140 million has been given out on credit since that time. There were defaults in payment which amounted to approximately 10 per cent of all the loans granted. It is a large sum of money, I grant; but 10 per cent defaults, to my mind, in relation to the food production effort, is a sacrifice well worth making. It certainly proves that the farmer is an honourable man who will repay his obligations without the necessity for collateral securities.

Now, you have talked about the new scheme of yours for channelling credit through the People's Bank. I do not think it matters really what institution gives credit, but it makes a difference in regard to rates of interest charged. The rate of interest you are planning to charge the farmer is 12 per cent. The hon. Parliamentary Secretary to the Minister of State (Mr. D. A. Atapattu) proudly asserted that it is a justifiable rate. I do not know; it may seem a justifiable rate if you are a money-lender or if your objective is to lend money to your people, but if your objective is food production and helping the farmer to produce food, it seems to me that what you are doing is making credit in fact unavailable to him. And what is going to happen sooner or later? There is no supervision possible; the People's Bank has not got any of the institutions necessary for that purpose and all that they are going to do in actual fact is to lend money to co-operative societies.

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව :

[ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.]

I discussed this matter with the new General Manager of the People's Bank once and he told me that it is true. He said, "We do not have any machinery; we depend entirely on the co-operative societies." If that is the position may I ask, in the ordinary commonsense terms, what is the purpose of the change from the Agrarian Services to the People's Bank if the real effect of it is to make credit more expensive? 12 per cent. is a very large slice.

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩාර

(කෙළරඹු ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා)

(The Hon. M. D. Banda)

Payment is to be made in kind.

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(තිරු. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

It is payment back in kind. Even in our time it was so. The two per cent. was also payable out of G. P. S. collections when you surrendered paddy to the G. P. S. Now what happens? By jacking up the price through your rice cut—

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩාර

(කෙළරඹු ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා)

(The Hon. M. D. Banda)

If loans are paid back in kind the interest gets reduced to 9 per cent.

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(තිරු. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Still it is higher than two per cent. I do not see the logic of the argument, if you are really serious.

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩාර

(කෙළරඹු ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා)

(The Hon. M. D. Banda)

You have the societies.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශන

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(තිරු. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

We offered loans to them at two per cent. The Agrarian Services Department actually charged two per cent. Check it up for yourself and see whether what I am saying is right.

As far as this is concerned, why is it that this rate is being increased at all? You talk in terms of farmers being helped; fertilizers are given to him with a 50 per cent subsidy, but the price has gone up. The fertilizer price is higher than what it was in 1965.

ශ්‍රී එම්. ඩී. බණ්ඩාර

(කෙළරඹු ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා)

(The Hon. M. D. Banda)

Same price as it was in December 1964.

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(තිරු. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I do not know what it was in December 1964, after the dissolution of Parliament. I was talking of the price before dissolution. The fertilizer prices went up subsequently and the prices remain the same.

My point is this: if you are prepared to give a subsidy for tea, rubber and coconut, why cannot you give a free fertilizer subsidy to the farmer in preference to charging anything at all if you want the food production effort to proceed? If you are prepared to say that because tea, rubber and coconut fetch foreign exchange you are prepared to spend on the subsidy, my argument is logically the same.—[Interruption]. I am granting

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

that what we did may not have been perfect. The fact that we did not give a subsidy is no argument because you say we did not make such a massive food production effort. The whole complaint against us is that we failed to maximize the food production in this country. Let us assume that is so—I am not going to concede it—for purposes of argument. You want rice as an import substitute, and if that is correct why cannot you afford to give these people, who need it much more, a higher degree of subsidy for that very simple reason?

Now, Sir, when this Government first came into office in 1965 they talked a lot about their objectives. They thought they would get lots of foreign aid. I am not concerned with repeating that sort of argument, but it is really a fact that they are not getting it. They genuinely believed and hoped that foreign aid was going to come in large amounts. They said that the Sri Lanka Freedom Party had not been adopting an independent foreign policy and that was the reason why they did not get so much aid; the Sri Lanka Freedom Party is too much on the socialist side, too much with Russia and China, and therefore they were unable to get the best from the western world, the United States of America and England. That was the belief and that was what they said. Well, events have proved that things have not been quite so right.

The Hon. Prime Minister, in winding up the Throne Speech Debate last year, said that one of the conditions

for obtaining aid from the International Monetary Fund and later on from the World Bank also was to follow the correct fiscal and monetary policies, and he told us what those policies were. They included a credit squeeze, the putting up of the bank rate—I am not going to quote the particular passage of his speech, but I have got them here with me. The Prime Minister said so. And he said, “Well, to restrict the inflationary deficit, the Budget deficit, to Rs. 200 million, these are all conditions of the International Monetary Fund and we have conformed to them; we are satisfied and they are going to give us money.” Well, they have given you a little in relation to your quota, but nothing like the massive expectations of the Hon. Prime Minister, nothing like the figures that he himself quoted. We now know that the money is not coming.

The rice ration has also been reduced, we believe, not in consequence of non-availability of rice. The stuff is available at a price; it is going to cost you six pounds sterling more for a ton. It is true, to that extent there is a shortage. A shortage which jacked up prices is a shortage, I suppose. That is perfectly true. In world production terms, prices will not go up if production is greater than it was in the previous year. Production is definitely shorter than what it was in the previous year. But my Hon. Friend says that there was not enough rice in the world market to feed the people of a small country like Ceylon. In rice consuming terms, he is talking absolute nonsense. The rice is available, of

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

[එෆ්. ආර්. බයස් බණ්ඩාරනායක මය.]

course, at a higher price. And if the Government cannot afford the higher price, let them say that. But the argument lies here. The price is higher and the Government say that they have no money to buy.

Well, if they conscientiously and deliberately say, "We are not going to import a single grain of rice," that explains it to me. But what does the Central Bank Report say? It says that the production for 1966 is estimated at 662,000 tons of rice and the consumption is estimated at 1,030,000 tons. In other words, we are producing more than half of what we need. And I still do not understand the logic of it from the point of view of the people, because a single person eats one measure, half of what he ate before. And if the Prime Minister is still talking about self-sufficiency in 1971, logically we are more than self-sufficient if we cut our consumption by half! If we are producing more than 50 per cent of our total consumption, and you decide to restrict our consumption to half of two measures, we ought logically to be self-sufficient now already.

Of course, the answer to that is that the Government have not decided to restrict the consumption at all. All that the Government have decided upon is to eliminate the subsidy from their internal money, because they want to maintain the consumption at the same level or a higher level, but at a higher price. In other words, they are restricting their purchases under the Guaranteed Price Scheme and saving internal money on the subsidy. They may be gaining something from that. But the fact remains that if they stop to analyse the import figures for cereals from abroad for the peoples' food, they will find that they are importing approximately to the same value as before. There is

really no saving at all. Although the rice ration has been cut, we are still importing the same rupee equivalent of cereal foods for our diet.

In other words, for what purpose is all this? If it is to say, "Well, we are only going to eat what we produce in this country; we are not going to import a single grain of rice," that makes sense to me. The sacrifice may well be worthy or something worthwhile. But what you are saying is not even that. What you are saying is, "We are going to give you a reduced ration, but maintain a quantum of food, quantity-wise, which is no less than what it was before, but at a higher price." That is why you are not self-sufficient, and that is why you find it very difficult to become self-sufficient. So long as you merely give the price incentive and nothing else to the farmer, and hope the price incentive is going to automatically result in self-sufficiency, you will find that the price is not going to be the incentive required. There are other reasons, and unless you can render much more efficient your irrigation facilities, unless you are able to get your fertilizer to the farmers and get them to utilize it in practical terms, unless you can stop this racketeering on a tractor pool which you boast about in your Throne Speech, by the private sector people, where today in the North-Western Province and the North-Central Province prices as high as Rs. 70 an acre are being charged and there is profiteering on a grand scale on Fordson tractors imported by Sathawadis—there will be no improvement in the situation. It does not matter what the make is; let it be Massey Ferguson. It does not matter which particular importer of yours imports the particular tractor in question. The fact remains that Rs. 70 an acre for a service previously charged at Rs. 35 is fantastic, whatever the excuse is, whether it is put on the higher price of diesel oil or anything else—

අනුකූලකරණයෙන් කළාව :

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Maybe, the higher price of "palm oil."

එෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I concede that as being an incentive for anything.

If you are prepared to pay for it, you can probably get a service of a better order. If you can think of a way of ensuring to the farmer that more money gets into his hand, that farming becomes a profitable venture, that farming is worthwhile, you do not need to preach to the people about the dignity of labour and that farming is a wonderful life. People will take to farming automatically. But so long as farming remains a precarious existence, a mode of life which it is almost impossible to sustain, you will find that they will not take to it and it will not do for Ministers to make speeches saying, "Let us take to farming ; let us not send our children to the universities and sit behind desks in offices but take to the farming life." It will not work. Even the Ministers themselves do not practise it. When it comes to their own children, you find them trying to get jobs as creepers. That is the closest they get to farming. I do not blame them. The incentive is there. Creepers are paid ; farmers are not paid. That is the difference. If you pay people to do a job of work it will certainly be done. That is the simple truth of this business.

I am not a firm believer in *Shramadana*. To tell you frankly, I never was. Not that I object to it. I think it brings about a team spirit among people in getting them to work together. It sometimes creates a spirit of togetherness, if you can call it that. It has a political value, I suppose, in that sense, but in economic terms I do not believe that you can really get economic value from nothing. It is one glorious picnic and work is not even done as a result of it.

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

You talk of paddy weeding making a great contribution to agricultural production. Certainly the figures for 1966 prove nothing of the sort because in 1964, without your massive paddy weeding campaigns, the S. L. F. P. Government with similar weather conditions—not crop failures—produced certainly at least three million bushels more in paddy terms. I am not comparing 1965 which is the year of the cyclones and of natural economic disaster to you, apart from the major political disaster of your election—[Interruption]—to you and the country.

Let us examine the other achievements of this Government which they talk about. In regard to agricultural industry, there is nothing new and nothing to contribute and in regard to the food production effort they are talking of self-sufficiency. When shortages become more stringent day by day people will feel it. People are conscious of it. It does not require the Central Bank documents to tell us whether the Gross National Product has increased or decreased. I think people judge these things not on statistics, not on figures and not on formulae. People judge the results in much simpler terms. People know from very practical ways what their money is worth, what sort of living they have, how difficult it is to live and how difficult it is to obtain goods.

The Government promised to eliminate queues. The Government promised people a happier and better life. I dare say it is a happier and better life for some people. The tax deductions are there. They are able to get things they never saw before. Goods are banned but the goods come in all the same. There is always somebody who has it, if only you know how to get it. You have only got to read the advertisement columns in the newspapers to know it. One of our distinguished citizens has been advertising almost daily : "Ready made Bri-Nylon Trousers, Imported". How he got that material I do not know ; it has been banned for years, and yet he is

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමාදය

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.]
almost daily advertising it in the newspapers. The Government carries on oblivious. We are asking how these things happen.

There is supposed to be a price ceiling on textiles, of one or two rupees a yard, and yet textiles far in excess of that price are being imported even by the C. W. E., apart from others.

We are told that the Government is imposing controls to prevent hoarding. They have established a *Jathika Pola* and distinguished themselves by discovering a nest of profiteers right in the heart of their own *pola*. The police had to go and force them to sell the articles at controlled prices. And even there, someone saw to it that the *pola* organizers tipped off the villains before the raids commenced.

මෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(තිரு. ශෙල්ටන් ඉයාසිංහ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

The S. L. F. P.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(තිரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

S. L. F. P. *Jathika Pola* ?

මෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(තිරු. శెల్టన్ ఇయసింగ్)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

They had probably come from Dompe with their carts.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Your own rascals did it.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I can assure the hon. Parliamentary Secretary that even in Dompe we have people who profiteer, and most of them are still your supporters. Our people do not take very much to trade. The Government is

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.]

talking of achievements but is unable to show us anything at all in practical terms.

Take the language question. I have only one word to say about this. The Government in 1965 talked about formulating regulations under the Sinhala Only Act as well as under the Reasonable Use of Tamil Act in order to do justice to both sides, in fairness to all communities. When I pointed out that those regulations were not necessary and that the S. L. F. P. had no intention ever of formulating regulations under the Sinhala Only Act, the Hon. Prime Minister took me up and said, "What nonsense!" Your statements were capable of that construction. May we ask today where are the Regulations under the Sinhala Only Act ?

We have Regulations under the Reasonable Use of Tamil Act, which incidentally are not being implemented. We have the Sinhala Only Act which is not being implemented either. The Government, having placed the laws in the Statue Book, does nothing. Neither of these laws is being implemented today. So, the justice and fairness to all communities means the preservation of English! We do not see anything being done under either statute.

The Hon. Minister of Local Government distinguished himself by his actions in liquidating local government institutions. The Jaffna Municipal Council was illegally and wrongfully dissolved, according to a judgment of the Privy Council. To a question put by me, the assurance was given that elections will be held very shortly. That was five months ago.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

How short is "very shortly" ?

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව :

එෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ඩරනායක මයා.
(திரு. எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

How short is "very shortly", asks the hon. Member for Agalawatta—a pertinent question. Other local bodies are following suit one by one.

Writs will be issued on the Minister. But to what purpose? Are we concerned with fighting battles in the law courts? On the last occasion there was a Throne Speech in this House; the Hon. Prime Minister said, "Hah! We shall see. We shall go to the hustings in the by-elections and you shall then see the results." Well, we have been to the hustings. For the last year, we have had seven or eight by-elections. I think the results speak for themselves. Whether the Government has increased its votes, whether people believe their fairy tales of self-sufficiency in 1971, or whether people believe their stories of perfect non-alignment, that is left to be seen.

This leads me to the discoveries of one of our representatives in the United Nations that the Chinese are feeding the Muslims in China with roast pork—or poonac?—discoveries that the people of Vietnam are the aggressors against the Americans. It took the Hon. Prime Minister a long time to realize this.

It is stated in the Throne Speech that he is going to take positive action to bring about a just solution to the problems of Vietnam. All I know is that he formulated a solution once—it was put in the papers—at a time when Tunku Abdul Rahaman was in Ceylon. Tunku Abdul Rahaman did not think very much of the Hon. Prime Minister's solution. He said, "You are selling out to the Communists." But the way it was published in the papers it seems to have automatically got communicated to the Government of Marshal Ky who promptly said, "I accept Dudley Senanayake's solution to the problems of Vietnam."

I am still waiting to find out whether the solution of the Prime Minister was communicated at all

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

to Hanoi. I am aware that the Ambassador to China, the Hon. Robert Gunawardena—His Excellency, I should say—went to Hanoi, but so far as I am aware he did not carry the Prime Minister's proposals or communicate them to anyone in authority in Hanoi, in which case I should like to raise a question: why? If the Hon. Prime Minister is serious in his protestations in the Throne Speech that he wants to bring about a just and equitable settlement—and he thinks his own solution is, presumably, just and equitable—why was it not communicated to both sides, especially if it is correct that our Ambassador, subsequent to that, paid a visit to Hanoi? These are questions.

We are expected to believe that this Government is non-aligned, we are expected to believe that this Government by its non-alignment is achieving something positive. All I can say is that its non-alignment has left us bankrupt both of western as well as socialist aid which we might have got. We are still surviving on the little bits that the S.L.F.P. Government did in those days. The nationalized ventures are still working profitably though it looks as if the C.T.B. is going to run at a loss very soon. Most of the public sector industries are running at a loss and if this continues I think you will have to close down finally once and for all.

ශ්‍රී එම්. ඩී. බන්ඩා

(கௌரவ எம். டி. பண்டார)
(The Hon. M. D. Banda)

Mr. Deputy Chairman.—[Interruption].

அனாஜனகாரகாலமனெ கலாவ :

காரகஸஸா நியோஜன ஸஸாபநிதிலா

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனார் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

You can start tomorrow.

உகல்கி வேலாவ அ. ஸ. 7.30 இலென் கலவது
அன்கிடுலா விவாடல கல தலன ரு.

உகலன் கல விவாடல 1967 ஜூலி 19 வன கலா
பலன்வது ரு.

அப்போது பி. ப. 7.30 மணியாகிவிடவே சபையின்
தடவடிக்கைகள் இடை நிறுத்தப்பட்டு, விவாதம் ஒத்தி
வைக்கப்பெற்றது.

1967 ஜூலை 19 ஆம் தேதி புதன்கிழமை விவாதம்
மீள் ஆரம்பமாகும்.

*It being 7.30 P.M., Business was inter-
rupted, and the Debate stood adjourned.*

*Debate to be resumed on Wednesday,
19th July 1967.*

கல்கலிம

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

அ. ஸ. 7.31 உ காரக ஸஸா நியோஜன ஸஸாபநி
திலா விவாடல ப்ரஸ்தல நலவிவல மன்தி மனெவலம்
கல தலன ரு.

மன்தி மனெவலம் ரீவ அனுகலவ, அரு
கல ஸஸா ஸமலெல அனுவ, 1967 ஜூலி
19 வன கலா ப்ர. ஸ. 10 வன நலன்
கல கலெல.

பி. ப. 7.31 மணிக் குழுக்களின் உப அக்கிராசனார்
வினா விருக்காமலேயே சபையை ஒத்திவைத்தார்.

அதன்படி, சபை அதனது இன்றைய
தீர்மானத்தின்படி 1967 ஜூலை
19 ஆம் தேதி புதன்கிழமை மு. ப. 10
மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

*At 7.31 P.M., MR. DEPUTY CHAIRMAN OF
COMMITTEES adjourned the House with-
out Question put.*

*Adjourned accordingly until
10 A.M. on Wednesday, 19th
July 1967, pursuant to the Re-
solution of the House this Day.*

டயக இடல் : இடல் ஸெவன டீனென் பஹு டுரனென ஸெவெ ஸெ ஸெ 12ன் ஸெவ
 ரூ. 32.00ஐ. டுனென் ஸெவன் ஸெவ ஸெ ரூ. 35.00ஐ. ஸெ 6 ஸெ ஸெவென் ஸெவ.
 ஸெவன் ஸெ 30ஐ. ஸெவென் ஸெ 45ஐ. இடல், ஸெவெ ஸெ ஸெவெ, ஸெவெ ஸெ
 ஸெவெ ஸெ ரஸெ ஸெவெ ஸெவெ ஸெவெ ஸெவெ ஸெவெ ஸெவெ ஸெவெ ஸெவெ

சந்தா : பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு
 ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம் 1
 தனிப்பிரதி சதம் 30, தபால்மூலம் 45 சதம், முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு
 அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment
 Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months, each part
 30 cents, by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT,
 GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1